

אור האורות

ליקוטים נבחרים

אשר בחר ללקט איש טהור נקי לגמרי
תלמידו היקר של רבי נחמן
הוא הרב החסיד ר' ישראל דב אודסר
המכונה בפי כל: סבא ישראל

ליקוטים אלו שיגר ר' ישראל במכתבים אל הנשיא
שז"ר

ולימים הודפסו המכתבים ונקרא הספר בשם

אב"י הנחל

כאשר כל מכתב נכתב אחרי תפילות מרובות
ונבחנו דרך עיני שכלו
הבין וראה שבליקוטים אלו יהיה נכס נצחי לכלל
עם ישראל בדורות הבאים
דרכם נוכל לעמוד איתנים מול התגברות השקר
בדורות אלו

יוצא לאור ע"י

ביתנו החדש

נוסח הפתק הקדוש:

מאד היה קשה לי לרדת אליך
תלמידי היקר להגיד לך כי נהנתי
מאד מעבודתך ועליך אמרתי
מיין פייעריל וועט טליען ביז
משיח וועט קומען חזק ואמין

(תרגום מאידיש: ועליך אמרתי האש שלי תוקד עד ביאת המשיח
חזק ואמין)

בעבודתך

נְנַחֲמֵךְ נְחַמְךָ נְחַמְךָ מְאֹמֵךְ

ובזה אגלה לך סוד והוא:
מלא וגדיש מקו לקו (פצפציה)
ובחזוק עבודה תבינהו וסמן
יז בתמוז יאמרו שאינך מתענה

בהוצאת "כולנו חברים" 0506797114
ספרים לזיכוי הרבים ושמחה בארועים

הצטרף אלנו להדפסות מוזלות.

יתן לתרום ואנחנו נפיץ וניתן לשלם ולקבל ספרים במחירי עלות.

למרות שבאמת איש פשוט לגמרי אני, אולם עין קטן יכול להדליק ולהבעיר עין גדול
מאד...

ואם אָמַנְם אָנוּ בְּדִיוֹטָא הַתְּחַתּוֹנָה בְּשִׁפְלַת הַמְּדַרְגָּה
מָאד, כְּמוֹ שְׁאַנְחֵנוּ יוֹדְעִים בְּעֲצֻמְנוּ שְׁאִין פְּגִינוּ
יְפוֹת בְּלָל, כִּי הָרוּחַ סְעָרָה וְעָנַן גְּדוֹל מְסַעֵיר וּמַחְשִׁיד
מָאד, בְּפֶרֶט בְּיָמֵינוּ אֱלֹהִים, אֵד בְּכַר הַקְּדִים לָנוּ ה'
יִתְבָּרַךְ רְפוּאָה וְתַקּוּן גָּמוּר עַל־יְדֵי נְהָרוֹת וּנְחָלֵי
הַחֲכָמָה הָאֲמִתִּית שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֲמִתִּי, וְכָל מִי שֵׁיִסְתִּיר
אֶת עֲצֻמוֹ בְּצֵל בְּנִפְיּוֹ וַיִּלְךְ עַל־פִּי דְרָכֵי תוֹרָתוֹ, וַיִּשְׁלַךְ
מֵאֲתוֹ כָּל הַחֲכָמוֹת, וַיִּסְלַק דַּעְתּוֹ לְגַמְרֵי כְּאֵלוֹ אִין לוֹ
שׁוּם שִׁכְל בְּלַעְדֵי אֲשֶׁר יִקְבַּל מֵהַצַּדִּיק, בְּוַדַּאי יִהְיֶה
לוֹ תַקּוּן גָּמוּר בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת יִהְיֶה מִי שֵׁיִהְיֶה.

רַבְּנּוּ הַקְּדוֹשׁ ז"ל קָדַם הַסְּתַלְקוֹתוֹ הָיָה מֵתְאַנַּח
וְצוּעַק מָאד בְּקוֹלוֹת מְשֻׁנוֹת וְאַנְחוֹת וְצַעֲקוֹת
גְּדוֹלוֹת עַל הַכְּפִירוֹת וְאַפְיִקוֹרְסוֹת שֶׁעָתִיד לְהַתְּפַשֵּׁט
בְּעוֹלָם, כִּי זֶה הָרַעָה הַגְּדוֹלָה מְכַל הָרַעוֹת וְהַצְּרוֹת
שֶׁבְּעוֹלָם, אִין רַע מְזֵה רַחֲמָנָא לִיצְלָן. וְאִזּוּ הָיוּ אֲנָשֵׁי
מֵתְאַנְחִים לְפָנָיו מָאד כְּאֹמְרִים, מַה נַּעֲשֶׂה וְעַל מִי

יעזב אותנו. והשיב, "מה לכם לדאג מאחר שאני הולך לפניכם וכו'".

ונגלה דעתו בפרוש וברמז שכל מה שעסק עם אנשי שלומו המקרבין אליו - הוא את אשר ישנו פה ואת אשר איננו פה, דהינו אף עם הדורות העתידין לבוא.

ואמר, "רק אתם תחזיקו עצמכם יחד באחדות והתחברות ואהבת חברים אז תהיו אנשים פשרים, ולא פשרים בלבד אלא אפלו צדיקים וטובים תהיו, כי ה' יתברך יעזר לי בודאי שיהיה פרצוני כאשר רציתי מכבר, כי בעזרת ה' יתברך גמרתי ואגמר פרצוני בודאי" (א"ר האב אויס גיפירט און וועל אויס פירן).

ואמר: שכל מי שיגע ויתחבר לאחד מאנשי שלומו בודאי יהיה איש פשר באמת, ולא איש פשר בלבד אלא אפלו צדיק גמור כמו שאני רוצה. בראש השנה האחרון שקדם הסתלקותו אמר רבנו הקדוש ז"ל התורה הנוראה תקעו תוכחה, מבאר שם שצריכין לבקש ולחפש מאד מאד את הרוח הקדוש רוח נבואה של הצדיק המנהיג האמת

שְׁעַר שְׁלֵמוֹת הָאֲמוּנָה שֶׁהִיא עֵקֶר הַיְהוּדוּת –
עַל-יְדֵי דִיקָא.

וְאִז אַחַר אֲמִירַת הַתּוֹרָה הַנִּ"ל הִזְהִיר אוֹתִי בְיוֹתֵר
לְכַתֵּב אֶזְהָרָה הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת: שֶׁכָּל אָדָם
שֶׁבְעוֹלָם מְגֹדֵל וְעַד קָטָן צְרִיכִין לְהִזְהֵר בְּזֶה מְאֹד,
וְצְרִיכִין לְהִזְהִיר וּלְהִזְכִּיר אוֹתָם אֶזְהָרָה זֹאת אֲלֵפִים
פְּעָמִים שִׁזְכְּרוּ מְאֹד בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ
הַרְבֵּה אֶת הַצְּדִיק הַמְּנַהֵיג הָאֲמֶת שֶׁישׁ לוֹ רוּחַ נְבוּאָה
רוּחַ הַקִּדְּשׁ שְׁיֻכַּל לְתַקְנָם בְּאֲמַת לְנִצָּח.

כִּי בּוֹדָאי אֵין הַחֲפוּשׁ וְהַבְּקָשָׁה אַחֲרֵי הַגּוֹף הַנֶּשְׁמִי
שֶׁל הַצְּדִיק כִּי אִם אַחֲרֵי רוּחַ הַקִּדְּשׁ שֶׁלּוֹ,
שְׁעַל-יְדֵי זֶה עֵקֶר תְּקוּנּוֹ.

וְזֶה צְרִיכִין לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ תָּמִיד, כִּי מִמֶּה נִפְשָׁד, אִם
לֹא מִצֵּאוֹ עֲדִין כָּלֵל – בּוֹדָאי הוּא צְרִיךְ לִילָךְ
עַל יְדֵיו וְעַל רַגְלָיו לְבַקֵּשׁוֹ וּלְחַפֵּשׁוֹ בְּכָל כַּחוֹ בְּכָל
הָעוֹלָם מִקְצֵה וְעַד קְצֵה כֹּל יָמָיו אֲשֶׁר הוּא חַי עַל
פְּנֵי הָאָדָמָה, אוֹלֵי יוֹכַל לְמַצֵּא חַיִּי נִפְשׁוֹ לְנִצָּח
עַל-כָּל-פְּנִיּוֹת יוֹם אֶחָד אוֹ שְׁעָה לְפָנָי מוֹתוֹ. וְאִם כִּבֵּר
נִדְמָה לוֹ שֶׁמִּצָּא אֶת הַצְּדִיק הָאֲמֶת, בּוֹדָאי זֶה צְרִיךְ

לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ עוֹד יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי יִכּוֹל לִהְיוֹת שֶׁהוּא
 אֵצֶל הַצַּדִּיק וְעֵדִין אֹרֹז חֲשׂוֹד אֵצֶלוֹ וְאִינוּ מְרַגֵּישׁ
 גְּעִימוֹת אֲמִתּוֹת עֲצוּתוֹ הַקְּדוּשִׁים, וּמַחֲמַת זֶה הוּא
 רְחוּק מִתְקוּנָו, וְלִזֶּה צָרִיךְ יִגִּיעַה גְּדוּלָּה וְחַפּוּשׁ הַרְבֵּה
 עַד שְׂיִמְצֵא. וְאִם יִחַפֵּשׂ בְּאֲמַת בְּוֹדָי יִמְצֵא.

עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת לַצַּדִּיק הָאֲמִתּוֹת נִפְסָק זֶה־מֵת
 הַנְּחָשׁ, וְלִהְפֹךְ עַל-יְדֵי מְנַהִיג שֶׁל שְׁקָר
 מִתְנַבֵּר הַזֶּה־מָא.

יֵשׁ צַדִּיק שֶׁהוּא גְּדוֹל בְּמַעֲלָה כְּלִפְיָ עַד שְׂאִינוּ מְקַנֵּא
 שׁוֹם צַדִּיק לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא רַק
 אוֹתוֹ לְבַדּוֹ יִתְפָּרֵד, בְּחִינַת "בְּקִנְאוֹ אֵת קִנְאָתִי".

עַקֵּר גְּדֻלַּת הַצַּדִּיק בְּחַיָּו וְאַחַר הַסְּתַלְקוֹתוֹ שְׂיִמְשִׁיךְ
 וְיֵאִיר הָאוֹר וְהַחַיּוּת הָעֲלִיּוֹן מְאֹד, דְּהֵינּוּ
 הַתְּגַלּוֹת אֵלְקוּתוֹ יִתְפָּרֵד גַּם בְּעוֹלָם הַגְּשָׁמִי הַזֶּה אֲפֵלוּ
 בְּתַכְלִית הַמְּדַרְגּוֹת הַתְּחַתּוֹנוֹת וְהַמְּגַשָּׁמִים מְאֹד, עַד
 שְׂיִכּוֹל לְהַגְּבִיחַ גַּם כָּל הַנוֹפְלִים וְהַמְּגַשָּׁמִים בְּיוֹתֵר, עַד
 שְׂיִתְקַיֵּם "וַיִּדַע כָּל פְּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּו" וְכו'.

עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת לַהַצַּדִּיק זֹכִינ׳ לְאִמּוּנָה וְנִתְבַּטְּלִין
 הַכְּפִירוֹת.

עקר ההתקשרות היא אהבה, שיאהב את הצדיק אהבה שלמה. שיהיה "נפשו קשורה בנפשו".

צריך לזהר מאד לגרש מקרב הרוח שטות מה שלבו מלא מרוח שטות הדבוק בו, ועל ידי שנתקשר להצדיק האמת, הינו שיאהב את הצדיק אהבת נפש, על ידי זה מגרש במהירות גדול את הרוח שטות מקרבו, ועל ידי זה זוכה ללב נשפר.

הצדיק האמת נגד העולם הוא בחינת ראש, והעולם נגדו הם בחינת גוף, ועקר התקון בשזוכין להיות מקרב ומקשר להצדיק כמו הגוף עם הראש, שעקר החיות שבכל האיברים הוא רק מהראש.

צריכין בכל דור ודור לשוטט ולבקש ולחפש מאד מאד את הצדיק האמת בכל מיני חפוש במסירות נפש ממש, כי עקר החיות והקיום והשארית של כל ישראל וכל העולמות התלויים בהם, הכל על ידי הצדיק האמת שזוכין ישראל לבקשו ולחפשו בכל מיני חפוש במסירת נפש ממש עד שמוצאין אותו ומתקרבים אליו, ועל ידי זה זוכין לאמונה ונתבטלן הכפירות, ועל ידי זה זוכין לגאולה

שְׁלֹמֹה וְלֹהֲשִׁיר שְׁיִתְעַר לְעֵתִיד. אֲשֶׁרִי הַזֹּכֶה וּמִחֲכָה
וּמִשְׁתַּוְּקֵק לְזֶה בְּאַמֶּת.

עַל־יָדַי מִחֲלָקֶת עַל הַצְּדִיק שׁוֹכַחִין אֶת הַתּוֹרָה.
בִּיָּאת הַמְּשִׁיחַ תְּלוּי בְּקִרְבַּת הַצְּדִיק.

רַבּוּי הַחֲכָמוֹת, בְּפָרֵט חֲכָמַת הַפִּילֹסוֹפִיא, מִזִּיקִים
מְאֹד מְאֹד לְכָל הָעוֹלָם יוֹתֵר מִנְּחָשִׁים וְעַקְרָבִים
וּמִכָּל מִינֵי חַיֹּת רָעוֹת וּמִזִּיקִים שְׁבָעוֹלָם, כִּי הֵם
מִזִּיקִים לְאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא יְסוֹד הַכָּל.

עַל־יָדַי שְׁדוּבָרִים עַל הַצְּדִיק, עַל־יָדַי זֶה גִּתְגַּבֵּר
הַפִּילֹסוֹפִיא בְּעוֹלָם, וְכֵן לְהַפְּדֵה.

עַקֵּר עֲלִית הַנֶּפֶשׁ וְשִׁלְמוּתָהּ הוּא כְּשֶׁנִּכְלָלִין נַפְשׁוֹת
יִשְׂרָאֵל בְּאַחֲדוֹת אֶחָד.

עַל־יָדַי אֶהְבֶּה וְשָׁלוֹם וְאַחֲדוֹת שְׁבִין יִשְׂרָאֵל, עַל־יָדַי
זֶה גִּמְתָּקוֹן כָּל הַדִּינִים, וְגִתְבְּטָלִין כָּל
הַכְּפִירוֹת, וְנִכְנַע וְגִתְבְּטָל חֲכָמַת הַטְּבַע, וְגִתְגַּלָּה
אַמוּנַת הַרְצוֹן בְּעוֹלָם לִידַע וְלִהְאָמִין שֶׁהַכָּל מִתְגַּהֵג
רַק בְּרָצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ.

עַל־יָדַי הַשָּׁלוֹם שְׁיֵשׁ בֵּין בְּנֵי־אָדָם וְהֵם חוֹקְרִים
וּמִסְבִּירִים זֶה לְזֶה הָאַמֶּת, עַל־יָדַי זֶה

משליך כל איש שקר אלילי כספו ומקרב את עצמו אל האמת, ולפי השלום שבדור בן יכולין למשך את כל העולם לעבודתו ותברך לעבדו שכם אחד, וכלם ישליכו את אלילי כספם וזהבם ויתפללו אל ה' לבד.

מעלת הקבוצ של ישראל האוחזין עצמן בהצדיק האמת באהבה ואחדות גדול, ובתכלית השלום האמת, וממשיכין על עצמן בכל עת הארת הדעת הקדוש שלו, ומתקבצין ומתועדין בכל עת לדבר זה עם זה ביראת שמים, ומהארת הדעת הקדוש שעוסק הצדיק הנ"ל להאיר בהם, הקבוצ הזה הוא יקר ונעלה מאד ועל-ידי זה הקבוצ תהיה הגאולה במהרה בימינו ויבוא משיח ויתקן הכל בשלמות.

על-ידי האמת העולם נשמר מפל הזקות.

האמת הוא פודה מפל הצרות.

כשיש אמת יש שלום.

כשאין אמת אין חסד.

על-ידי אמת יזכה לשם עולם.

מי ששומר את עצמו משקר הוא מנצח תמיד.

על-ידי עגונה תזכה לאמונה.

על-ידי אמונה יכול להבין את ה' ותפרך.

על-ידי אמונה, הקדוש פרוך הוא יסלח לך על
עוונותיך.

לא תבנה ירושלים עד שיהיה שלום בין ישראל.

אין בית המקדש נבנה עד שתכלה גאולה.

על-ידי אחדות שיהיה בישראל יבוא משיח.

על-ידי אמונה נתפסלן הגזרות שאמות גזרין על
ישראל.

...אני מתפלל תמיד עבורו שזוכה לראות בתפארת אור השמש הקדוש המאיר עכשו
בעולם, ולהעביר ולסלק העננים הפחשכים את אור השמש, באפן שנוכח לצאת מאפלה
לאורה, מחדש לאור גדול, וכאור בקר יורח עלינו שמש צדקה ומרפא בכלפינו...

❖ ב ❖

... הריני בזה לשמח את לבו הוזהר במעט ממעטים ומעדרים וקרים אשר אהב נפשו, דברים
מתוקים מדבש מאירים עינים, ומשכים את הנפש מדרכי מיתה לדרכי חיים, הנובעים
ממקור החכמה שגלה אור האורות הנגזר רבנו הקדוש והנורא וצ"ל...

מי שחפץ באמת לאמתו ואינו מטעה את עצמו,
יכול להבין מרחוק היכן הדעת האמתית שראוי
לסמך עליו ולהאמין בו, ומי הם הצדיקים והבשרים
באמת, ולמי ראוי לדבך את עצמו באמת.

עקר תקון וכפרת כל העוונות, הוא רק על-ידי הצדיק האמת שעוסק להמשיך אורות המקיפין ולהאיר הדעת בישראל שעל-ידי זה מוציאים מעוונות, ולא די שמציל את ישראל על-ידי זה מעוונות אף גם יש לו פח בפניכול לכפר עוונות, פי אורות המקיפין שלו הם בחינת עולם הבא, בחינת תשובה, בחינת יום פפורים ששם נתפפרין כל העוונות, ונתהפכין שם כל העוונות לזכיות.

כל אחד פפי מה שיודע בנפשו גדל פחיתותו וגדל רחוקו שנתרחק מאד מה' יתברך, פמוכן הוא צריך דיקא להתקרב להרפי האמת הגדול פמעלה מאד מאד, פי כל מה שהוא קטן ביותר - הוא צריך רפי אמתו גדול ביותר.

הכלל, שהממשלה ביד הצדיק לפעל פעלות פרצונו, ועקר הממשלה להאיר ולעורר לב ישראל לעבודת ה' יתברך. על-פן העקר שיתקשר לצדיקי אמת ומהם יקבל פח והארה והתעוררות לה' יתברך עד שישוב אל ה' פאמת.

יש שָׂדֵה הָעֲלוּיָנָה שְׁשֵׁם גְּדֵלִים כָּל הַנְּשָׁמוֹת, וְאֵלֹ
הַנְּשָׁמוֹת צְרִיכִים בְּעַל הַשָּׂדֵה שְׁיִשְׁגִּיחַ עֲלֵיהֶם
וַיַּעֲסֵק בְּתַקּוּנָם. וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד שְׂרוּצָה לְרַחֵם עַל
נְשָׁמָתוֹ לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן הַרְבֵּה לִפְנֵי ה' יִתְפָּרֵךְ כָּל
יָמָיו שְׁיִזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק הַזֶּה שֶׁהוּא בְּעַל
הַשָּׂדֵה, שֶׁהוּא מִסְתַּפֵּל עַל כָּל אֶחָד לְהַבְיִאוֹ אֶל
הַתְּכָלִית הָאֱמֵתִי, כִּי אִי אֶפְשָׁר לָבוֹא אֶל הַתְּכָלִית
הַטּוֹב הַנִּצְחִי כִּי אִם עַל־יְדֵי הַצְדִּיק הַזֶּה שֶׁהוּא בְּחִינַת
בְּעַל הַשָּׂדֵה הָעֲלוּיָנָה.

כָּל הַעֲצוֹת צְרִיכִים לְקַבֵּל מִצְדִּיקוֹ אֱמֵת, וְעַל־יְדֵי זֶה
נִמְתַּקֵּן הַדִּינִים וַיָּבוֹא לוֹ יְשׁוּעָה.

— ג —

אני ממשדך לעשות הרוב המוטל עלי לעשות רצוני לכתב לו נפלאות דברי רבנו הקדוש
וצ"ל, המוחים נפש כל חי, ולקיים בזה הושרת רבנו ז"ל, להודיע ולפרסם דעתו הקדוש
בעולם, למלאות העולם דעה את ה'. אולי יתעורר על־ידי זה לשים עיניו ולבן ביותר
בספריו הקדושים אשר הם כל תקוננו ונאלתנו ותקון כל העולם. אשרי הנוכח לזה.

הריני מקשר לזה העתקת לשון מורנו רבי נתן הקדוש זצ"ל, וזה לשונו:

"זְכוּת גְּדוֹל הוּא לְהֵאָדָם בְּשִׂזּוּכָה שִׁיְהִיו מְחֻשְׁבוֹתָיו
מְשׁוּמְטוֹת בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא
מְאֹד אֲשֶׁר אֵין עֲרוֹךְ אֵלָיו, וְאִי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר בְּשִׁבְחוֹ
הַקְּדוֹשׁ שְׁלֹא לְפָנָם בְּכַבּוּדוֹ חֵם וְשְׁלוֹם, וְכָל מֵה

שְׁנַמְצָא בְּדַבְרֵינוּ אֵיזָה שְׂבַח עַל רַבְנוּ ז"ל הַקְּדוֹשׁ
וְהַנּוֹרָא מְאֹד, צְרִיכִין לִידַע שֶׁהַכֹּל נִחְשָׁב כְּלֵא, וְאֵינוּ
אֶפְלוּ בְּמַטְפֵּה מִן הַיָּם הַגָּדוֹל, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר
בְּשִׁבְחוֹ כְּלָל, כִּי הָיָה נֶעְלָם בְּתַכְלִית הַהֶעְלָם מִשִּׁכְּל
אֲנוּשֵׁי, וְאֶפְלוּ צְדִיקִים גְּדוֹלִים אִי אֶפְשָׁר (לְהֵם) לְהַשִּׁיג
מִקְצַת מַעְלָתוֹ. וְאֵין לָנוּ שׁוֹם הַשְּׁגָה וְתַפְיֵסָא בּוֹ כְּלָל,
כִּי אִם עַל־יְדֵי קִצַּת הַתּוֹרוֹת הַנִּפְלְאִים שֶׁגִּלָּה בְּסַפְרֵיו
הַקְּדוּשִׁים, וְהַמַּעֲשִׂוֹת הַנּוֹרָאוֹת, וּמִזֶּה יָכוֹל כָּל חַד
כְּפֹיִם מַה דְּמַשְׁעַר בְּלִבִּיהַ לְהַכִּין קִצַּת מְעַט מִזְעִיר עַד
הֵיכֵן מַגִּיעַ רוּם תְּקַפּוֹ וְקַדְשָׁתוֹ עַד אֵין תַּכְלִית. אֲשֶׁרִי
יְלוּד אִשָּׁה שְׂזוּכָה לְמַעְלָה כְּזוֹ הָעוֹלָה לְמַעְלָה לְמַעְלָה
מַה שְּׂאִין הִפָּה יָכוֹל לְדַבֵּר וְהַלֵּב לְחֻשָׁב."

"כִּי מְרַחֵם יְנַהֵג" (ישעיה מ"ט), הֵינּוּ מִי שֶׁהוּא רַחֲמָן
הוּא יָכוֹל לְהִיּוֹת מְנַהֵג.

הַצְּדִיק הַמְּנַהֵג הָאֱמֶת הוּא רַחֲמָן מְאֹד עַל יִשְׂרָאֵל,
כִּי הוּא מְרַחֵם בְּרַחֲמָנוֹת הָאֱמֶתִי עַל יִשְׂרָאֵל,
שֶׁהוּא לְהַכְנִים בָּהֶם הַדַּעַת הַקְּדוֹשׁ לְהוֹדִיעֵם כִּי ה'
הוּא הָאֱלֹקִים וְלְהוֹצִיאֵם מִעֲוֹנוֹת, שֶׁזֶהוּ עֵקֶר
הַרַחֲמָנוֹת עַל יִשְׂרָאֵל הַגָּדוֹל מְכַל מִינֵי רַחֲמָנוֹת.

כִּי כָּל הַיְסוּרִים הַקָּשִׁים שֶׁבְּעוֹלָם אֵינָם נַחֲשָׁבִים כְּלָל
 בְּנֶגֶד הַמַּשָּׂא הַכָּבֵד שֶׁל עוֹנוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי
 בְּשִׂישְׁיִשְׂרָאֵל נֹפְלִים בְּעוֹנוֹת זֶהוּ מַשָּׂא כָּבֵד מְאֹד שְׂאִי
 אֲפֹשֶׁר לִשְׂא כְּלָל הַמַּשָּׂא הַכָּבֵד הַזֶּה שֶׁל עוֹנוֹת אֲפֵלוּ
 יוֹם אֶחָד, כִּי מִי שִׂיּוּדַע קִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל מֵאִין הֵם
 לְקוֹחִים, וְיִוּדַע רוּחַנִיּוֹת וְדִקּוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, הוּא יוּדַע
 שִׂישְׁיִשְׂרָאֵל הֵם רְחוּקִים לְגַמְרֵי מַעוֹן, וְאִין עוֹן שֶׁיֵּד
 לָהֶם כְּלָל כְּלָל לֹא, לְפִי גְדֹל קִדְשָׁתָם מִשְׂרָשָׁם, וְגְדֹל
 דִּקּוּתָם וְרוּחַנִיּוּתָם. וְעַל־כֵּן כָּל הַיְסוּרִים שֶׁבְּעוֹלָם
 אֵינָם נַחֲשָׁבִים לְמַשָּׂא בְּנֶגֶד הַמַּשָּׂא הַכָּבֵד שֶׁל עוֹנוֹת
 חֵם וְשָׁלוֹם, רְחֻמָּא לְצִלָּן, כִּי עֵקֶר הַיְסוּרִים הֵם רַק
 כְּשִׁנּוּפְלִים בְּעוֹנוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, וְזֶהוּ עֵקֶר הַרְחֻמָּנוּת
 לְרַחֵם עַל יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁה לְהוֹצִיאָם מִהַמַּשָּׂא הַכָּבֵד
 שֶׁל עוֹנוֹת.

וּבִאֲמַת מַהִיכֵן בָּאִים לְעוֹנוֹת?, הוּא רַק עַל־יְדֵי
 שְׂאִין לוֹ דַּעַת, כִּי אִין אָדָם עוֹבֵר עֲבֵרָה
 אֲלֵא אִם כֵּן נִכְנָם בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת, וְזֶהוּ הַרְחֻמָּנוּת
 הַגְּדוֹל מִן הַכָּל, שֶׁצָּרִיכִין לְרַחֵם עָלָיו לְהַכְנִים בּוֹ דַּעַת.
 וְעַל־כֵּן כָּל רְחֻמָּנוּת הַמְּנַהֵיג הַרְחֻמָּן הָאֲמַת עַל יִשְׂרָאֵל

הוא להכניס בהם דעת, פְּדִי לְהוֹצִיאָם מֵהַמְשָׁאוּי
הַכָּבֵד שֶׁל עֲוֹנוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, וְהוּא הוּא הָעוֹסֵם
בְּיִשׁוּבוֹ שֶׁל עוֹלָם, שְׂיִהְיֶה הָעוֹלָם מְיֻשָּׁב מִבְּנֵי-אָדָם,
הֵינּוּ בְּנֵי דַעַה. כִּי עֵקֶר הָאָדָם הוּא הַדַּעַת, וְכִי שְׂאִין
לוֹ דַּעַת אֵינּוּ אָדָם כָּלֵל רַק הוּא בְּחִינַת חַיָּה בְּדַמּוֹת
אָדָם, וְעֵקֶר הַדַּעַת הוּא לִידַע שְׂנִישׁ אֱלֹקִים שְׁלִיט
בְּאָרֶץ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ.

גַּם הוּא מְשַׁתְּדֵל לְהַשְׁאִיר דַּעַתוֹ לְדוֹרוֹת לְנֹצַח, שְׂוֵהוּ
עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַצַּדִּיק אַחֵר הַסֵּתֶלְקוֹתוֹ.

וְאִפְלוּ בְּשִׂמְחָה זְמַנּוֹ לְהַסֵּתֶלֶק וְלַעֲלוֹת לְמַעְלָה
לְמַעְלָה בְּתַכְלִית הַמַּעְלָה, אַף-עַל-פִּי כֵּן אֵין
זֶה שְׁלֵמוֹתוֹ לְהִיזֵת לְמַעְלָה לְבַד, רַק הָעֵקֶר שְׁלֵמוֹתוֹ
שְׂיִאִיר אַחֵר הַסֵּתֶלְקוֹתוֹ לְמַטָּה לְמַטָּה גַּם-כֵּן, שְׂיִשְׂאִיר
בֵּן וְתַלְמִיד שְׂיִקְבְּלוּ דַּעַתוֹ הַקְּדוּשָׁה וְיִאִירוּ דַּעַתוֹ
בְּעוֹלָם מְדוּר לְדוּר לְנֹצַח, פְּדִי לְהַצִּיל אֶת יִשְׂרָאֵל
מֵעֲוֹנוֹת לְדוּרֵי דוֹרוֹת לְעוֹלָם וָעֶד, וְעַל-יְדֵי זֶה נִחְשָׁב
כְּאִלוֹ הוּא בְּעַצְמוֹ מְמֹשׁ גִּשְׁאָר בְּעוֹלָם.

גַּם הוּא יָכוֹל לְלַמֵּד וּלְהַאִיר בְּדַרְי מַעְלָה וּבְדַרְי מַטָּה,
לְהַרְאוֹת לְהַגְבוֹהִים בְּמַעְלָה שְׂאִינָם יוֹדְעִים כָּלֵל

בידיעתו יתברך, ולהפך לדרי מטה שהם המונחים
 בדיוטא התחתונה מאד בתוך הארץ ממש, בתכלית
 הירידה, להראות להם שעדין ה' עמם ואצלם וקרוב
 להם, לחזקם ולאמצם שלא יתיאשו חס ושלום
 בשום אפן בעולם.

על-כן אפלו אם האדם נופל חס ושלום למקום
 שנופל רחמנא לצלן, והוא בשפל המדרגה
 התחתונה ממש, גם ממש יוכל לדבק את עצמו
 בה' ולשוב אליו יתברך, כי מלא כל הארץ כבודו
 ומכל הטמאות והזהמות שבעולם יכולים לשוב
 אליו יתברך.

ובל זה זוכין על-ידי הצדיק האמת ותלמידיו שינקו
 מדעתו הקדושה. על-כן צריך כל אחד לרחם
 על עצמו ולהתנפל ולהתחנן לפני ה' יתברך בדמעות
 שליש שיזכה לידע האמת לאמתו, שימצא מנהיג
 אמתי כזה שיוכל להוציא אותו מעוונות, כי זה עקר
 הרחמנות מכל מיני רחמנות.

... ואיך אנכה לגלות ולהאיר לו אור הרעית של אור האורות הנגזר וצפון של רבנו הקדוש
 וצ"ל המאיר בכל העולמות?.

הנני שולח לו פמה קטעים משיחותיו הקדושות:

אָמַר, אֲנִי אוֹלֵךְ אֶתְכֶם בְּדֶרֶךְ חֲדָשׁ שְׁלֵא הָיָה
 מֵעוֹלָם. אֵיךְ אֶפְשָׁר שְׁלֵא יִחַלְקוּ עָלַי מֵאַחֵר
 שְׁאֲנִי הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ חֲדָשׁ שְׁעֵדוּן לֹא הָלַךְ אָדָם בּוֹ
 מֵעוֹלָם, וְגַם הַבַּעַל שֵׁם טוֹב לֹא, וְשׁוֹם בְּרִיָּאָה לֹא,
 וְאַף־עַל־פִּי שֶׁהוּא דֶרֶךְ יִשָּׁן מְאֹד אַף־עַל־פִּי בֵּן הוּא
 חֲדָשׁ לְגַמְרִי.

אָמַר, אִם הָיָה הַבַּעַל־שֵׁם־טוֹב שׁוֹמֵעַ תּוֹרַתִּי הָיָה
 אֶצְלוֹ גַּם־בֶּן חֲדוּשׁ, אִם הָיָה רִשְׁבִּי שׁוֹמֵעַ
 תּוֹרַתִּי הָיָה גַּם־בֶּן חֲדוּשׁ גַּם אָז.

אֲנִי רוֹצֵה לְגַלוֹת וּלְהַכְנִים יִרְאָה בְּאַנְשֵׁי, יִרְאָה
 נִפְלְאָה שְׁעֵדוּן לֹא הָיְתָה יִרְאָה כּוֹזֵאת בְּעוֹלָם.

אָמַר לְעֵינַי הַמְּפָרְסָמִים שֶׁל שְׁקֵר: כִּי עַל הַבַּעַל־דְּבָר
 קָשָׁה מְאֹד לְטַרַח עִם כָּל הָעוֹלָם לְהַטְעוֹתָם
 מִדֶּרֶךְ הַיִּשְׂרָאֵל, עַל־כֵּן הָעֵמִיד מְפָרְסָם אֶחָד בְּמָקוֹם
 פְּלוֹנִי וּמְפָרְסָם אֶחָד בְּמָקוֹם פְּלוֹנִי.

אָמַר עַל אַנְשׁוֹי שְׁקֻשָּׁה לָהֶם שִׁירִימוּ אֶת עֲצֻמָּן
 לְהַנְהִיג בְּרַבְּנוֹת וְהַתְּנַשְׂאוֹת מִחֶמֶת שֶׁהַכְּנִסְתִּי
 בָּהֶם אָמַת הַרְבֵּה יוֹתֵר מִדִּי.

הַפְּחוֹת שֶׁבְּאַנְשֵׁי אֲנִי מוֹלִיד אוֹתוֹ בְּדֶרֶךְ שֶׁל צְדִיק
 גָּדוֹל מְאֹד וְכו'.

מִי שִׁיתְקַרֵּב לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמִי וְאַפְלוֹ מִי שֶׁרַק יַגַּע בָּהֶם
 בְּיַדְאֵי יְהוָה אִישׁ פֶּשֶׁר בְּאַמָּת, וְלֹא אִישׁ פֶּשֶׁר
 בְּלִבָּד כִּי אִם אַפְלוֹ צְדִיק גָּדוֹל מְאֹד יְהוָה מִי שִׁזְכָּה
 לְהִתְקַרֵּב לְאַנְשֵׁים שְׁלִי.

אָמַר אֲנִי נִהַר הַמְּטַהֵר מִכָּל הַפְּתָמִים.

אֲנִי אֵילָן נָאָה וְנִפְלָא מְאֹד עִם עֲנָפִים נִפְלָאִים
 מְאֹד, וְלִמְטָה אֲנִי מוֹנַח בְּאַרְצָן מִמֶּשׁ. אִם
 הֵייתִי רוֹצֵה לְגַלּוֹת מֵאַתִּי – הָיוּ כָּל הָעוֹלָם רְצִין
 אַחֲרָי. אֲנִי יוֹדֵעַ בְּבִרּוֹר שֶׁאַנִּי מְנַהִיג הַדּוֹר יְחִידִי
 בְּעוֹלָם וְאֵין מְנַהִיג כְּמוֹנִי.

עוֹד יְהוָה זְמַן שֶׁתְּהִיוּ מִתְּנַעֲנְעִים מְאֹד עַל שֶׁהָיָה
 בְּיַדְכֶם חֲדוּשׁ נִפְלָא כְּזֶה וְעוֹבְתָם אוֹתוֹ וְכו'.

כְּכַר גְּמַרְתִּי וְאַגְמֹר.

לְעֵתִיד יְהִי כֹל הָעוֹלָם אֲנָשֵׁי בְרָסֶלֶב. "וְנָתַתִּי לָכֶם
לֵב בִּשְׂרָר" - אוֹתִיּוֹת 'בְּרָסֶלֶב'.

הַבַּעַל-דְּבָר מִתְגַּבֵּר עַל הָאָדָם, וְאִינוּ מְנִיחַ אוֹתוֹ
לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת שְׂמֻמָּנוּ
יוֹגֵקִים הַכֹּל, אֵךְ כֹּל זְמַן שֶׁהוּא עֲדִין בְּתוֹךְ כָּלֵל
יִשְׂרָאֵל וְלֹא יֵצֵא לְגִמְרִי, אִזְ עֲדִין יֵשׁ לוֹ תַקְוָה
לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו.

צָרִיךְ הָאָדָם לְהַעֲמִיק עֵינָיו לְדַעַת וּלְהַפִּיר גְּדֻלַּת
הַבוֹרָא עַל-יְדֵי כֹל דְּבָר וְדְבָר מִהַבְּרִיאָה, עַד
אֲשֶׁר יָבוֹא לְבַחֲנֵת הַתְּכֵלִית שֶׁל אוֹתוֹ הַדְּבָר. וְקִטְנֵי
עֶרְךָ כְּמוֹנוּ הַיּוֹם שֶׁכִּלְנוּ כְּמִדְרָגָה פְּחוּתָה מְאֹד שְׂאִי
אֶפְשָׁר לָנוּ לָבוֹא לִידִיעָה זֹאת, יֵשׁ לָנוּ לְכַסֵּף
וּלְהַשְׁתַּקֵּק מְאֹד - מִי יִתֵּן וְהָיָה לָנוּ מְנַהֵיג הַדּוֹר
רוֹעָה נְאֻמָּן שְׂיוֹכֵל לְהָאִיר גַּם בְּנוֹ יְדִיעַת וְהַשְׁגַּת
הַבוֹרָא יִתְפָּרֵךְ בְּלִי שׁוּם מָסַךְ הַמְּבַדִּיל, כִּדֵּי שְׁנוֹכַף
לָבוֹא אֶל הַתְּכֵלִית.

אֶפְלוּ מִי שֶׁנֶּפֶל מְאֹד וּמוֹנַח בְּשִׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת חֵם
וְשָׁלוֹם, אַף-עַל-פִּי כֵּן יֵשׁ לוֹ תַקְוָה גְּדוֹלָה
עַל-יְדֵי הַצַּדִּיק הַגְּדוֹל הָאֱמֵת, כִּי עַל-יְדֵי יְכוּלִים הַכֹּל

לְקַבֵּל חַיּוֹת מִהַקְדָּשָׁה בְּכֹל מְקוֹם שֶׁהֵם, עַל-פֶּן בְּאֵמֶת
 אֵין שׁוֹם יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם, וְהֶעֱקַר הוּא "מִבְּטָן שְׂאוֹל
 שְׁוֹעֵתִי", כִּי גַם צָעָקָה מִשְׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת אֵינָה נֹאבְדֶת
 לְעוֹלָם, וְיִצְעַק וְיִצְעַק לִפְנֵי ה' יִתְבָּרַךְ תָּמִיד יִהְיֶה אִיךָ
 שְׂיִהְיֶה עַד אֲשֶׁר יִשְׁקִיף וַיֵּרָא ה' מִשְׁמַיִם.

עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַצְּדִיק הוּא שְׂיִוָּבֵל לְהִרְאוֹת לְמִי שֶׁהוּא
 לְמַעַלָּה וְנִדְמָה לוֹ שֶׁהוּא בְּמִדְרָגָה עֲלִיוֹנָה –
 יִהְיֶה מִרְאָה לוֹ שֶׁהוּא הַהַפּוּךְ. וְכֵן לְמִי שֶׁהוּא לְמַטָּה
 בְּמִדְרָגָה הַתַּחֲתוֹנָה יִהְיֶה מִרְאָה לוֹ שֶׁעֲדִין לֹא אָבְדָה
 תְּקוּנָתוֹ וְגַם מִשֶׁם יִכָּבֵל לְדַבֵּק עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ לְשׁוֹב
 אֵלָיו, כִּי אֵין שׁוֹם יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל.

חֲבִימוֹת אֵין צְרִיכִים כָּלֵל, וְהֶעֱקַר הוּא רַק תְּמִימוֹת
 וּפְשִׁיטוֹת וְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בִּה' יִתְבָּרַךְ
 וּבְהַצְּדִיק הָאֵמֶת. אֲשֶׁרֵי הַהוֹלֵךְ בְּתִמְיּוֹת. אֲשֶׁרֵי לְמִי
 שְׂזוּכָה לְהִתְקַרֵּב לְהַצְּדִיק הָאֵמֶת, אֲשֶׁרֵי לוֹ אֲשֶׁרֵי
 חֵלְקוֹ. וְהַבַּעַל-דְּבָר שֶׁם לְבוֹ עַל זֶה מְאֹד לְבַלְבֵּל אֶת
 הָעוֹלָם, וְהַקִּים בְּעוֹלָם מְפָרְסָמִים הַרְבֵּה שֶׁל שֶׁקֶר. וְגַם
 בֵּין הַצְּדִיקִים הָאֵמֶתִיִּים הַכְּנִים מַחֲלֶקֶת עַד שֶׁאֵין אֶחָד
 יוֹדֵעַ הֵיכֵן הָאֵמֶת.

פַּעַם אחת ישב רבנו הקדוש וצ"ל יחד עם תלמידו הרב הקדוש המגיד מטורה אויזע שְהִיָּה אִישׁ זָקֵן וְהָיָה מִקֶּדֶם מְגֹדֹלֵי תַלְמִידֵי הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב וְצ"ל, חֵבֵר לְהַמְגִיד מְמַעֲזְרִיטֵשׁ, וְתַפֵּס בְּזִקְנוֹ שֶׁל הַמְגִיד הַנַּ"ל בְּדֶרֶךְ חֶפְזָה וְאָמַר לוֹ: חֲדוּשׁ פְּמוֹנֵי עוֹד לֹא הָיָה בְּעוֹלָם, אוֹתִי צְרִיכִים כָּל הָעוֹלָם מְאֹד מְאֹד, כִּי הָעוֹלָם אֵין יְכוּלִין לְהִיּוֹת בְּלִעְדֵי כָּלֵל. יֵשׁ לֵאל יְדֵי לְהַחְזִיר כָּל הָעוֹלָם לְמוֹטֵב, לֹא בְּלִבְדֵי אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים, אֲלֵא אֶפְלוֹ כָּל הַצְּדִיקִים וְאֲנָשִׁים גְּדוֹלִים אֲנִי יְכוּל לְהַחְזִירָם לְמוֹטֵב, כִּי גַם הַצְּדִיקִים צְרִיכִים לְהַחְזִירָם לְמוֹטֵב, וְלֹא מִבְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים, אֲלֵא כָּל הָאֲמוֹת הָעוֹלָם כָּלֵם אֲנִי יְכוּל לְהַחְזִירָם לַה' יִתְבָּרֵךְ, וְהִיִּיתִי יְכוּל לְהַחְזִירָם לַה' יִתְבָּרֵךְ לְהוֹלִיכֵם סְמוּךְ לְדַת יִשְׂרָאֵל, אֵךְ דִּיו לְעֵבֵד לְהִיּוֹת כְּרַבּוֹ.

אָמַר, הֲלֹא גַם מִי שְׁנֹזְגֵעַ בִּי מַעֲט אֶפְלוֹ בְּאֶצְבַּע קַטְנָה - אֵין לְשַׁעַר מַעֲלָתוֹ. מַה לָּכֶם לְחַשֵּׁב מִחֻשְׁבוֹת, אֵין אַתֶּם צְרִיכִים רַק לְתַת אֲבָנִים וְסִיד, וְאֲנִי בּוֹנֵה מֵהֶם בְּנִינִים גְּפֻלָּאִים וְנוֹרָאִים. וּמִשָּׁךְ מְאֹד תִּיבַת "בְּנִינִים" כַּמְפְּלִיג בְּשִׁבְחָה גְּפֻלָּאוֹת תַּפְאָרֶת

הַבְּנִינִים הַנּוֹרְאִים שְׂבוּנָה מְזוּהָ. וְאָמַר, הֲלֹא אֲנִי אוֹצֵר
שֶׁל יְרֵאת שָׁמַיִם וּמַדּוּעַ לֹא יְהִיוּ לְהוֹטִים וְרָצִים אַחֲרַי
לְקַבְּלוֹ. וְשָׂאלוּ אוֹתוֹ, אֵיךְ אֶפְשֶׁר לְקַבֵּל. וְהֵשִׁיב, עִם
הַפֶּה וְהַלֵּב צְרִיכִים לְחֹתֵר וּלְבַקֵּשׁ.

צְדִיקֵי אָמַת הֵם מְגַלִּין אֱלֻקוֹתוֹ וּמַלְכוּתוֹ יִתְפָּרֵד לְכָל
בְּאֵי עוֹלָם, אֲפֹלוּ לְהִרְחֹקִים מְאֹד מְאֹד שֶׁהֵם
הִרְשָׁעִים וְהַעֲפוּ"ם, שְׁזָה עֵקֶר כְּבוֹד ה' יִתְפָּרֵד
כְּשֶׁהִרְחֹקִים בְּיֹתֵר מְקַרְבִּין אֶת עַצְמָם לְעִבּוֹדַת ה'
יִתְפָּרֵד כִּי אִזּוֹ נִתְגַּדֵּל כְּבוֹד שְׁמוֹ יִתְפָּרֵד וְנִתְעַלָּה,
עַל־כֵּן צְרִיךְ כָּל אָדָם לְהִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְקָרֵב הִרְחֹקִים
לֵה' יִתְפָּרֵד. וְגַם אִין לְשׁוֹם אָדָם לְיֵאֵשׁ אֶת עַצְמוֹ
מִלְּהִתְקַרֵּב לְעִבּוֹדַת ה' יִתְפָּרֵד מִחֲמַת שְׁנִיתְרַחֵק מְאֹד
מֵה' יִתְפָּרֵד עַל־יְדֵי חֲטָאֵיו הַמְרַבִּים, אֵפֶּה שֶׁהִרְבָּה
לְעִשׂוֹת הָרַע חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי אֲדַרְבָּא כָּל מַה שֶׁהוּא
רְחוֹק בְּיֹתֵר – עַל־יְדֵי יִתְגַּדֵּל כְּבוֹד ה' יִתְפָּרֵד בְּיֹתֵר
כְּשֶׁיִּשְׁתַּדֵּל לְשׁוֹב וּלְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְפָּרֵד, כִּי זֶה עֵקֶר
כְּבוֹדוֹ יִתְפָּרֵד. אֲבָל זֶה אֵי אֶפְשֶׁר שִׁיתְקַרֵּב הִרְחוֹק לֵה'
יִתְפָּרֵד כְּרָאוֹי כִּי אִם עַל־יְדֵי הַצְּדִיק הָאָמַת!

אני בטוח כי יקרא את הללוט הנה בעיון רב ויבטיח בעמק לבו.

גם עקשו אני שולח לו מהנה טובה מבית גניזו של רבנו בבת עינינו נחל נובע מקור הקמה
 זצ"ל.

עקר ביאת המשיח הוא לגלות האמת בעולם, פי
 עקשו האמת בגלות גדול וכל אחד אומר
 שאצלו האמת, ועקר האמת יתגלה על ידי משיח וזה
 עקר הנאלה.

אמת ושקר הם בחינת מלך ועבד, ומחמת
 התגברות השקר נחלף בן המלך בן העבד
 עד שסברו על בן העבד שהוא בן המלך, ועל בן
 המלך להפך, כמבאר בספורי מעשיות.

עקר בטול השקר והתגלות האמת הוא על ידי
 שמבטל עצמו מכל וכל, עד שהוא בבחינת
 עפר ממש, בבחינת "ונפשי כעפר לכל תהיה".

שהכל גדל מן הארץ, וכל הדברים והבריות הולכים
 ומונחים על הארץ, ואי אפשר שיפסיקו
 ויתרחקו מהארץ אם לא על ידי פח המכריח, הינו
 על ידי שיש מי שמכריח הדבר ונוטלו ממקומו
 מהארץ ומרחיקו ממנה, וכפי פח המכריח בן נרחק
 הדבר מהארץ. ואחר כך בשנפסק פח המכריח -

חוזר הדבר לְאָרֶץ, בִּי הָאָרֶץ יֵשׁ לָהּ פֶּחַ הַמּוֹשֵׁף
 וּמִמְשַׁכֶּת כָּל הַדְּבָרִים לְעִצְמוֹהָ, בִּי אִם לֹא הָיוּ
 יְכוּלִים לְהִתְקַיֵּם עָלֶיהָ, בִּי הִיָּה רְאוּי לְפַל מִמְּנָה
 מִחֲמַת שֶׁהִיא פְּדוּרִית וְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם עוֹמְדִים סְבִיבָהּ
 בְּיָדוּעַ, אֵךְ שֵׁשׁ לָהּ פֶּחַ הַמּוֹשֵׁף וְכו'.

וַיֵּשׁ צַדִּיק אֲמַתִּי שֶׁהוּא יְסוּד הָעוֹלָם וְהוּא בְּבַחֲנֵת
 עֶפֶר וְכָל הַדְּבָרִים עוֹמְדִים עָלָיו, וְזֶה הַצַּדִּיק הוּא
 רַק יְחִיד בְּעוֹלָם, וְאֶפְלוּ כָּל הַצַּדִּיקִים הֵם רַק עֲנָפִים
 מִמֶּנּוּ, כָּל אֶחָד לְפִי בְּחִינָתוֹ, יֵשׁ שֶׁהוּא עֲנָף מִמֶּנּוּ וַיֵּשׁ
 שֶׁהוּא בְּבַחֲנֵת עֲנָף מִן הָעֲנָף. וְזֶה הַצַּדִּיק הַיְחִיד
 בְּעוֹלָם הוּא עֲנֹ וְשֹׁפֵל וּמְשִׁים עֲצָמוֹ בְּעֶפֶר, וְעַל-יְדֵי
 זֶה יֵשׁ לוֹ פֶּחַ הַמּוֹשֵׁף לְהַמְשִׁיךְ כָּל הָעוֹלָם אֵלָיו
 לְקַרְבָּם לֵה' יִתְבָּרַךְ וּלְתוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה. וְזֶה הַצַּדִּיק
 מִמְּשִׁיךְ כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת לְהָעוֹלָם, שֹׁפֵל הַהִשְׁפָּעוֹת
 גְּמוּשָׁכִים מִבְּחִינַת עֶפֶר מִהַצַּדִּיק הַנ"ל. וְהֵנָּה הִיָּה רְאוּי
 שֵׁימְשִׁכּוּ כָּל בְּנֵי-אָדָם לְזֶה הַצַּדִּיק שֶׁהוּא בְּחִינַת עֶפֶר
 שֵׁיֵשׁ לוֹ פֶּחַ הַמּוֹשֵׁף כַּנ"ל, אֵךְ עַל-יְדֵי פֶּחַ הַמְּכַרִּיחַ
 מִפְּסִיקוֹן וּמְרַחֲיִקִים מִמֶּנּוּ, הִיָּנוּ שֵׁיֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שֶׁעַל-
 יְדֵי דְבוּרָם וּמַעֲשֵׂיהֶם הֵם מְכַרִּיחִים אֶת בְּנֵי-אָדָם

לְהַפְסִיקָם וּלְהַרְחִיקָם מֵהַצְדִּיק הַגָּ'ל, וְכַפִּי כַח
הַמְכָרִים - בֵּן מַרְחִיק מֵהַצְדִּיק, וְאַחֲרֵיכֵן בְּשֵׁיפְסִיק
כַח הַמְכָרִים - יַחֲזֹר וַיִּמְשֹׁךְ עַצְמוֹ לְהַעֲפֹר, לְהַצְדִּיק
הַגָּ'ל שֵׁשׁ לוֹ כַח הַמּוֹשֵׁךְ.

וְעַקֵּר הַתְּגַבְרוֹת כַח הַמְכָרִים הוּא עַל-יְדֵי גְאוּהָ
וְגַסּוֹת הָרוּחַ וְכַבּוֹד, שְׁמַתִּירָא שְׂיִהְיֶה נִפְחַת
כְּבוֹדוֹ וַיִּתְבַּזֶּה בְּשֵׁיִתְקַרֵּב אֶל הָאֱמֶת. עַל-כֵּן כָּל מִי
שְׂרוּצָה לַיָּדַע הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ, יִשְׁפִּיל דַּעְתּוֹ בְּאֱמֶת
וַיִּזְכֹּר פְּחִיתוֹתוֹ וְשַׁפְלוּתוֹ בְּאֱמֶת וְכֹל מִה שְׁעֵבֵר עָלָיו
מֵעוֹדוֹ, וְכִשְׂרֵיגֵיִשׁ שַׁפְלוּתוֹ בְּאֱמֶת אִזּוֹ בּוֹדְאֵי יִתְגַלֶּה
לוֹ הָאֱמֶת וַיִּתְגַּבֵּר כַח הַמּוֹשֵׁךְ עַל כַח הַמְכָרִים, וַיִּהְיֶה
נִמְשָׁךְ בְּזִרְיוֹת גְּדוֹל לְהַצְדִּיק הָאֱמִיתִי. (ועיין ליקוטי מוהר"ן ע')

...כִּפּוּה לַמּוֹדִים טוֹבִים שֶׁל רְמוּזִים הַתְּעוֹרְרוֹת וְהַתְּחַוּוֹת הַנְּחֻצִים מְאֹד לַעֲנֵן הַשְּׂגָב וְהַעֲקָרִי
שֶׁל הַהִתְקַרְבוֹת לְאוֹר הַדַּעַת הַחֲדָשׁ וַיִּשֶׁן שֶׁל הַצְדִּיק הָאֱמֶת שֶׁהוּא הַרְבֵּי וְהַפְּנִיחֵי שֶׁלָנוּ
וְשֶׁל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹת עוֹלָם.

וְעַתָּה הַרְבֵּי מִתְכַּבֵּד בְּזֶה לְשַׁעֲשַׁע אֶת נַפְשׁוֹ הַטּוֹבָה וְהַרְחִיב בְּמַטְעָמִים טוֹבִים שְׂאֵנֵי עוֹמֵד
לְהוֹצִיא לְאוֹר בִּישׁוּעַת ה' וְהַתְּבַרֵּךְ:

מִזְרְנוּ הָרַב רַבִּי נִתָּן זַצ"ל אָמַר פַּעַם לְתַלְמִידָיו, אֲנִי
אֲסַפֵּר לָכֶם אֶת חֲלוֹמִי, רְאִיתִי אֶת אֲדַמּוֹ"ר
שָׁבָא אֵלַי עִם עוֹד אֶחָד, וְסִפְרָתִי לְפָנָיו בְּדַרְךְ קַבְלָנָא

כָּל אֲשֶׁר עָבַר עָלַי, וְאָמַר לִי אֲדַמּוּ"ר בְּזַה הַלְשׁוֹן, דִּי
הָאִסְט אָפַעַר מֵיט דִּינַע סְפָרִים גִּיט גְּעֵמאַכְט (אָבֵל עִם
הַסְּפָרִים שְׁלֹךְ עֲשִׂית טוֹב). וְזֶה הָאֶחָד שֶׁהָיָה עִמּוֹ נֶעֱנַע לוֹ רֵאשׁוּ
וְהַסְּפִים עַל זֶה, וְאָמַר בְּזַה הַלְשׁוֹן: "יָא יָא, זַייער גִּיט
גְּעֵמאַכְט" (בֵּן, בֵּן, טוֹב מְאֹד עֲשִׂית). וְשֶׁאֶלְתִּי אֶת אֲדַמּוּ"ר מִי
הוּא זֶה. וְהַשִּׁיב לִי, זֶה הוּא מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם.
גַּם יְדוּעַ שְׂרַבְנוּ הַקְּדוֹשׁ סְמֵךְ יְדוּ עָלָיו וְאָמַר עָלָיו
שֶׁהוּא יוֹדַע מִמֶּנּוּ יוֹתֵר מִכֻּלָּם.

בְּתַחֲלִילַת הַתְּקָרְבוֹת מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל אֵלָיו אָמַר אֲזוּ, בָּא
אֵלַי אֲבִרְךָ אֶחָד וְעַל-יְדוּ לֹא יֵאָבֵד אֶפְלוּ
שִׂיחַת חֲלוּן שְׁלִי. וְכֵן הָיָה, כִּי רַק הוּא עָסַק לְפָרְסָם
תּוֹרַת רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּעוֹלָם וְשִׂיחוֹתָיו הַקְּדוֹשִׁים,
לְהוֹדִיעַ לְבְנֵי-אָדָם גְּדֻלַּת תּוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה לְקָרֵב
עַל-יְדֵי זֶה אֲנָשִׁים רַבִּים לֵה' יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי זֶה עָמַד
עָלָיו הַס"מ (הַמּוֹלֵאךְ הַפְּנוּת, הַחֵצֵר הַרַע) וְעָשָׂה עָלָיו מַחֲלָקַת
עַל-יְדֵי הָרַב מְסוּרָאן שֶׁנַּעֲשָׂה לוֹ רוֹדֵף וְשׁוֹנֵא גְּדוֹל
עַד לְחַיִּיו, אָבֵל סוֹף כָּל סוֹף "שְׁפַת אֱמֶת תִּכֵּן לְעַד"
וְהַרוּחַ סַעְרָה כְּלָה וְנֵאָבֵד וְאֵינוּ גְּדוֹל אֶלָּא בְּשַׁעֲתוֹ.

עקר אריכת הגלות, ועקר עכוב הגאולה הוא רק על-ידי מחלקת, כי בכל דור נמצאים בני-אדם שהם חותרים להרחיק לב בני ישראל מהצדיק האמת, ועל-ידי זה נתגלגלו כל החרבנות וכל הגלויות וכל האריכת הגלות של עכשו. אך אף-על-פי כן "אתה מרום לעולם ה'", כי גם כמו כן נמצאים בכל דור ודור צדיקים וכשרים אמתיים שהם נלויים אל הצדיק הגדול המבחר ושומחים לקראתו, ושומעים לעצתו ועל-ידי זה תבא הגאולה.

מי שרוצה למלט נפשו מאש המחלקת, הינו שלא יחזיק במחלקת חס ושלום, עקר הצלתו על-ידי אמת.

בכל דור ודור צריכים לשוטט ולבקש ולחפש מאד מאד בכל כחינו בכל מיני חפוש במסירות נפש את הצדיק האמת עד שנוזכה למצאו ולהתקרב אליו ואז נוזכה לאמונה שלמה שעל-ידי זה תבוא הגאולה. אשרי הזוכה לזה, אשרי המחכה לזה, אשרי המבכה כל ימיו להתגעגע ולהשתוקק ולכסוף לזה.

...בן נָבִיא לְגַאֲלָה הַשְּׁלֵמָה עַל-יְדֵי הַתְּגִלוֹת הַדַּעַת הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת נ' ג' מ' ח'
(נחל נובע מקור חכמה), וכו'ו; וְגַם עָלֵינוּ אָמֵן.

עַל-יְדֵי קִדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל זֹכִין לַיָּדַע מִרְבֵּי
הָאֵמֶת, וְיִתְגַּלֶּה הָאֵמֶת בְּעוֹלָם, וְעַל-יְדֵי זֶה
הַכֹּל חוֹזְרִין לַה' יִתְפָּרֵד אֶפְלוּ אַמּוֹת הָעוֹלָם לְעַבְדּוֹ
שְׁכֵם אֶחָד.

כְּפִי מַה שְׂזוּכָה לְהַתְקַשֵּׁר וּלְהַכְלִיל בְּהַצַּדִּיק הָאֵמֶת
כְּמוֹ בֶן זֹכָה לִירֶשֶׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הִיא כְּלָלִיּוֹת הַקִּדְשָׁה שְׂפָכֵל הַקִּדְשׁוֹת,
וְשֵׁם זֹכִין לְצֵאת מִטְּבַעֵיּוֹת, וְלַיָּדַע וּלְהֵאֱמִין
שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה לְבַד, שְׁוֵה כְּלָלִיּוֹת הַקִּדְשָׁה.

אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְקַבֶּלֶת קִדְשָׁתָהּ מִהַצַּדִּיק שְׂאֵצְלוֹ כֹּל
הַבְּרָכוֹת וְהַהֲשַׁפְּעוֹת.

אִם הָיָה הָאָדָם מֵאֱמִין בְּאֵמֶת בְּקִדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
חֵלֶק אֶחָד מֵאֲלֵפֵי אֲלֵפִים מִכְּמוֹ שֶׁהוּא בְּאֵמֶת,
בְּיֻדָּאֵי הָיָה רֵץ וּפּוֹרֵחַ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּכֹל כּוֹחַ וְלֹא
הָיָה שׁוֹם מוֹנֵעַ שְׂיִמְנַעְהוּ.

כֹּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ אִזְהָ חֵלֶק בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
וְשֵׁם חַיִּינוּ, שֵׁם קִדְשָׁתֵנוּ, שֵׁם בֵּיתֵנוּ, שֵׁם אֶרְצֵנוּ,

שָׁם אֲדַמְתֵנוּ, שָׁם חִלְקֵנוּ, שָׁם גִּדְּלֵנוּ. וּבְחוּץ לְאֶרֶץ
אֲנוּ גָרִים בְּאֶרֶץ נֹטָה לְלוֹן הַמִּתְגַּלְּל בַּחוּצוֹת
וּבְשׂוּקִים וּבְרַחוּבוֹת, כִּי אֵין זֶה אֲדַמְתֵנוּ וְחִלְקֵנוּ כְּלָל,
וְעַל־כֵּן נִקְרְאת חוּץ לְאֶרֶץ, חוּץ דְּוָקָא. כִּי בְחוּץ אֲנוּ
עוֹמְדִין, בְּחוּץ מִמֶּשׁ, וְאֵין אִישׁ מֵאַסַּף אוֹתֵנוּ הַבִּיטָה
עַד אֲשֶׁר נִבּוֹא עַל אֲדַמַּת הַקֶּדֶשׁ.

בְּזִכּוֹת הַתּוֹרָה שֶׁמִּמְשִׁיךְ הַצַּדִּיק זוֹכִין לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.
עַל־יְדֵי יְשִׁיבַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְשִׁיגִין הַשְּׂגַחַת ה'
יְתִבְרַךְ עַל הָעוֹלָם.

ה' יתברך יודע ועד שאני מוכן ומזומן למסור את תי וממוני וכל אשר לי בשביל עסק זה
לקרב איזה נפש ישראלית לה' יתברך או על כל פנים להכניס בו איזה הרהור תשובה אפילו
רק לרגע אחת בלבד!

רַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה אָמַר, שְׁלֹשָׁה דְבָרִים פְּעֻלְתֵי
אֶצֶל ה' יְתִבְרַךְ:

א) אֵת הַגְּבָהוֹת שֶׁפִּיכֶם כְּבָר שְׁבַרְתִּי, (דאם גְּדֻלוֹת הָאֵל אֵיךְ שׁוֹן

פִּין אֵיךְ צוֹבְרָאכֶען).

ב) עֲבָרָה תַעֲלֶה לְכֶם בְּיַסּוּרִים, לֹא תִגְרַם לְכֶם שׁוֹב
נַחַת רוּחַ. אֶפְלוּ תַעֲשׂוּ עֲבָרָה, תִּהְיֶה בְּלִי יָדַיִם וּבְלִי

רְגֵלִים, (א"י) אָבְרָה וְעַט אִיד קְרַעְנָקֶנּוּ, עִם וְעַט אִיד שׁוֹיִן גִּיט באַקוּמֶנּוּ. אָפֵלוּ

אִיֶּהר וְעַט סָאָהֶן וְעַט דָּאָם זײַן אָהֶן הַעֲנַט אֹהֶן אָהֶן פִּים).

א) מְפָרְסָמִים שֶׁל שֶׁקֶר לֹא תִסְתַּפְּלוּ עוֹד בְּפִנְיָהֶם, כְּכָר
טְעָמָתָם מִיַּיִן הַהוֹנְגָרִי, (מְפָרְסָמִים שֶׁל שֶׁקֶר וְעַט אִיֶּהר זײַער בְּפִנְיָהֶם

גִּיט אָן קֶקֶה, אִיֶּהר הָאָט שׁוֹיִן פֶּאָרזִיכְט אונְגָאָרִישְׁעִין ווײַן).

מוֹהֲרֵנ"ת שָׁאָל אֶת רַבֵּנוּ זצ"ל מִפְּנֵי מָה מְסִתִּיר אֶת
עֲצָמוֹ מִפְּנֵי הָרַב מְבַרְדִּיטְשׁוֹב. וְהַשִּׁיב,
לְהִתְקַרֵּב אֵלַי אִינוּ יָכוֹל אֶלָּא אִם יַעֲשֶׂן לִי אֶת
הַלּוֹעֲלֶקֶע (דִּלִּיק לִי אֶת הַמְקַטְרֵת), וְזֹאת אִי אֶפְשָׁר.

אָפֵלוּ אִם עֲשֵׂה הָאָדָם מַה שֶּׁעֲשֵׂה וְעֵבֶר מַה שֶּׁעֵבֶר,
גַּם אִזּוּ מְצַמְצֵם אֶת עֲצָמוֹ ה' יִתְּבַרַךְ מֵאִין סוּף
עַד אִין תְּכֵלִית וּמְרַמֵּז לּוֹ רְמִזִּים שִׁיתְּקַרֵּב אֵלָיו בְּסִבּוֹת
מְסִבּוֹת שׁוֹנוֹת אֲשֶׁר מְסַבֵּב בְּכָל זֶה בְּתַעֲלוּמוֹתָיו
הַנְּשֻׁבּוֹת, כִּי הוּא יִתְּבַרַךְ חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְכָל יַדָּח
מִמֶּנּוּ גְדָח, אֲבָל כָּל רְמִיזוֹתָיו הָאֵלֶּה וְכָל קְרִיאָתוֹ
אוֹתָנּוּ הוּא עַל-יְדֵי הַצְּדִיק הָאָמֵת שֶׁנִּשְׁוֵב אֵלָיו מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא, מִכָּל מִינֵי מְגִיעוֹת וּפְתוּיִים וְעַקְמוּמִיּוֹת
שְׁבִלֵב, מִכָּל מִינֵי הַתְּנַבְּרוֹת קְלַפֵּת עֲמֻלָּק שְׁמִתְנַבֵּר
עַל הָאָדָם, מִכָּל מְקוֹם שֶׁנִּתְּעָה וְנִטְעָה דַּעְתּוֹ וּלְכַבּוֹ.

עצם הנקדה שפנמימיות דפנמימיות הלב של כל אחד מ'ישראל, מים רבים ועזים לא יוכלו לכבותה! אף אם יעבר עליו מה שיעבר, אף שהפעל-דבר מתגבר מאד וכמעט ששורף אותו לגמרי, אף-על-פי כן אסור לו ליאש את עצמו, רק צריך ללקט ולחפש איזה נקודות טובות מתוך רבוי החטאים אשר נכשל בהם, ועל-ידי זה יזכה לשוב לה' יתברך באמת.

דע כי דיקא עכשו בדורותינו אלה נמצא אור חדש בזה העולה על הכל, שעדין לא היה בעולם, המאיר לכל אדם בחשבת אפלתו למצא על-ידו פתח לצאת ממאסר החשך ורשת ההבלים ולהגיע לדרך ישרה.

עקר הטמאה והזהמא הוא אמונות כזביות וכפירות, וזה עקר הגלות. ונתבטלין ונכנעין על-ידי התגלות אלקות שממשיך הצדיק האמת העוסק לקרב גם הרחוקים והנבדחים אל ה' יתברך, ועל-ידי זה תבוא הגאולה.

יש מנהיגים שנקראים בשם "רבי", ובודאי אינם יכולים להנהיג אפלו את עצמן מכל שפן אחרים, ואף-על-פי כן נוטלין גדרה לעצמן ורודפים אחר התנשאות להנהיג העולם. צריך פל אחד לראות שלא להסמך אותם, שלא לתן להם שום תקף ועז, כי הם עצמן אינם חיבים פל-כך, כי יש להם יצר הרע גדול להנהיג העולם, אך אלו הנותנים להם תקף ועז וגסמכים על-ידם שיהיו נקראים בשם "רבי", הם עתידים ליתן דין וחשבון. ועל-ידי זה גזרין לגרש בני ישראל ממקום הישוב שנתישבו שם ישראל מפבר, אל מקומות שלא היה שם ישוב מעולם. אבל פשהחכם הראוי לסמיכה גסמך בשם "רבי", על-ידי זה נתקדש האויר בבחינת אוירא דארץ ישראל, ועל-ידי זה נתקן הכל.

עצות אמתיות להנצל מבבלול ועקמימיות של זה העולם שמעקם ומבלבל הלב בלי שעור, צריכין עתה בדורות הללו לחפש ולבקש מספרי רבנו ז"ל ואצל תלמידיו ואצל תלמידי תלמידיו וכו'.

אֲשֶׁרֵינוּ שְׁאֲנוּ זֹכִים לִידַע מִבְּעַל הַנְּפִלְאוֹת אֲשֶׁר כָּל
 דְּבָרָיו וְדַרְכָּיו הִתְמַיִּמִּים וְהַעֲמִקִּים שֶׁהַשְּׂאִיר
 לָנוּ יִרְשָׁה טוֹבָה, כֵּלָם נִפְלְאִים פְּלִאֵי פְּלִאוֹת עַד אֵין
 חֶקֶר. וְנִפְשֵׁי יוֹדַעַת מְאֹד שְׁאֵין בְּכָל הָעוֹלָם מִי שְׂיִדַּע
 וְיִרְגִּישׁ נִפְלְאוֹת כְּאַלֶּה, כִּפְּאֲשֶׁר זְכִינוּ אֲנַחְנוּ בְּעֵינֵינוּ,
 אֲשֶׁר יִלְאָה הַפֶּה לְדַבֵּר וְהִרְעִיז לְהַכִּיל עֵצֶם הַנְּפִלְאוֹת
 אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּנוּ אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת לְזָכוֹת לְקַבֵּל אוֹרוֹת
 עֲצוֹמוֹת וְנוֹרְאוֹת כְּאַלֶּה מְאֹר הָאוֹרוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

אִי אֶפְשֶׁר לְחַיּוֹת אֵיזָה חַיּוֹת בְּעוֹלָם בִּי אִם עַל־פִּי
 דְּבָרֵי קִדְשׁוֹ שֶׁל רַבְּנוּ זְצוּק"ל, אֲשֶׁר רַק מִמֶּנּוּ
 נִמְשָׁד בְּחֵינַת הַמְּלַחָא הַמְּמַתִּיק מְרִירוֹתָא דְּעֵלְמָא,
 אֲשֶׁר בְּלֹא זֶה לֹא הָיָה אֶפְשֶׁר לְחַיּוֹת וּלְהַתְקִים כִּלְל.
 אֲשֶׁרֵינוּ שְׁאֲנוּ זֹכִים עַל כָּל פְּנִים לִידַע מִחַיּוֹתֵנוּ, מִי
 מְחַיֶּה אוֹתֵנוּ וְאֵת כָּל הָעוֹלָמוֹת כֵּלָם, מִה שֶׁרַב
 הָעוֹלָם אֵינָם זֹכִים לָזֶה. חֶזֶק וְאַמֶּץ וְתַגִּיל וְתִשְׁוֵשׁ
 בִּישׁוּעָתוֹ הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר זְכִינוּ לְשֹׂאב מִים בְּשִׁשׁוֹן
 מִמֶּעֵינֵי הַיְּשׁוּעָה, אֲשֶׁר עֲדוֹן לֹא נִפְסְקוּ מִימּוֹ
 הַקְּדוּשִׁים כִּפְּאֲשֶׁר אָנוּ רוֹאִים בְּחֹשׁ שְׁנָם עֲתָה נוֹכְעִים
 דְּבָרָיו כִּמְעֵין הַנוֹבֵעַ.

בְּכָר עָבְרוּ מִשְׁנֹתֵינוּ הַרְבֵּה, וַיְמִינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְאִם
 לֹא עָכְשׁוּ אִימָתִי. הֵט אֲזַנְךָ וּלְבַבְךָ וְשָׁמַע וְהִבֵּן
 הַיֵּטֵב מֶה שֶׁנַּעֲשֶׂה אֶתְנוּ עִתָּה בְּיָמֵינוּ מַעֲשֶׂה כְּזֹאת
 שֶׁעָדִין לֹא הָיָה, שֶׁבָּאנוּ לְעוֹלָם בְּעֵת שֶׁנִּתְגַּלָּה אֹר
 קְדוֹשׁ וְחֻדֵּשׁ נוֹרָא וְנִשְׁגָּב כְּזֶה, רַבִּי אֱמֵת מִנְהִיג רַחֲמָן
 כְּזֶה אֲשֶׁר הוּא יְסוֹד הָעוֹלָם, הָעוֹמֵד בֵּין שְׁמַד לְרִצּוֹן,
 לְהַעֲלוֹת נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל מִשְׁאוּל תַּחֲתִיּוֹת וּמִתַּחֲתָיו,
 מִכַּחֲסֵי שְׁמַד וּכְפִירוֹת – לְרִצּוֹן. דּוֹקטוֹר גְּדוֹל כְּזֶה
 שֶׁבָּקִי מְאֹד בְּרַפּוּאוֹת נַפְשָׁנוּ עַד תַּכְלִיתֵנוּ, עַד הַסּוּף
 הָאַחֲרוֹן, וַיּוֹדַע הַיֵּטֵב בְּכֻלָּיוֹת וּבְכַרְטִיוֹת כֹּל מֶה
 שֶׁנַּעֲשֶׂה עִם כָּל הַנַּפְשׁוֹת בְּכָל יוֹר וְדוֹר מִיּוֹם בְּרֹא
 אֱלֹקִים אָדָם עַל הָאָרֶץ עַד הַנְּהַ וְעַד הַסּוּף הַסּוּף
 הָאַחֲרוֹן, וַיּוֹדַע כָּל הַתְּקוּנִים שֶׁל כָּל אֶחָד, וְכָל
 הַיְדִיעוֹת הָאֵלוּ הֵם אֲצִלוֹ דְּבַר קָטָן.

בְּרוּךְ הַמְּקוֹם, בְּרוּךְ הוּא, שֶׁבְּיָמֵינוּ אֵלֶּה בְּתוֹךְ שְׁטָף
 מִיָּם רַבִּים וְרַפֵּשׁ וְטִיט הַיּוֹן נִתְגַּלָּה נוֹרָאוֹת
 כְּאֵלֶּה פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת וְכו', אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם חֲשָׁד וְתַהוֹם

תחתיות שיוכל להסתיר אור האורות כזה שמאיר
לכל אדם בכל עת בכל מקום שהוא.

וכל עקר הרעש והקטגוריה הגדולה שעלינו אשר
קמו עלינו לבלעינו חנם להשמיד ולהרג, הוא
רק מחמת זה שרפנו הגדול וצ"ל רוצה להחיות מתים
ופגרים ממש, שנפלו מאד מרבו עונותיהם העצומים
כפגרים ממש, וכל הרעש הגדול הוא רק בשביל זה.
אבל מה לנו בזה, כל אחד ילך בדרך, ואנחנו בחדו
הנפלא נקים "אחזתיו ולא ארפנו עד וכו'".

מה שהעולם רחוקים כל-כך מה' יתברך, הוא רק
מחמת התגברות ההטעאות ושקרים והחליפין
והתמורות של היכלי התמורות עד שממירין
ומחליפין רע בטוב וטוב ברע וכו' להפך מן האמת,
ועל-ידי החלוף והתמורה נתנה כל הממשלה
והמלוכה לבן העבד, וכן המלך האמת הכרח לעקר
ממקומו ולהיות בורח ומגרש ומטלטל ונע ונד,
וחושבין מחשבות להעביר את בן המלך לגמרי מן
העולם חס ושלום. והתמורות התגברו כל-כך עד
אשר הם מלהזכיר מענין החלוף כלל, ולומר עליו פי

אולי הוא תפן מלך האמת, וכל המדבר מזה מענישין אותו ומתנקמין ממנו. אבל "ואתה מרום לעולם ה'", שהופיע והמשיך איזה הארה והתנוצצות קדש ממקום שהמשיך עד שנסתבב שהתחילו התמורות להתפרר קצת עד שנתקן העולם.

בסוף הקץ שאז יתגבר הסטרא אחרא מאד, ואזי יהיה עקר התקון על-ידי הצדיק האמת שהוא בחינת משה משיח שדן את הכל לכף זכות, ומוציא נקדות טובות אפלו בהנדחים והרחוקים ביותר, ומעורר הטוב שנעלם ונסתר במקומות הרחוקים מה' יתברך, ומעלה הטוב מעמקי עמקי הקלפות. שזה עקר עבודת הצדיק שמשתדל לרפאות החולים ביותר על-ידי גדל פחו שיכול לעשות פלים וצמצומים נפלאים כאלה בחכמה נפלאה באפן שיוכלו להאיר גם בהם השגות אלקות כדי שיתקרבו גם הם, ועל-ידי זה דיקא יהיה עקר התקון והגאולה בקץ האחרון.

לפעמים כשיפקח עינו של אחד ורואה נפלאות נוראות אמתת האמת של הצדיק האמת,

הוא ממתין עדין עד שישוּבו כָּל העוֹלָם אֶל הָאֱמֶת, וַיִּתְקַרְבוּ בָלֵם אֵלָיו, וְאִזּוּ לֹא יִהְיֶה לוֹ שׁוֹם פְּחִיתוֹת כְּבוֹד בְּשִׁירְצָה לְהִתְקַרֵּב, וְאִזּוּ דִיקָא יִתְקַרֵּב הוּא גַם־כֵּן. וּבְאֱמֶת לֹא כֶּךָ הוּא הַמְּדָה, כִּי אֲדַרְבָּא זְהוּ עֵקֶר הַנְּסִיּוֹן שְׁלוֹ שְׂיִתְקַרֵּב דִּיקָא בְּעַת שְׁהֶאֱמַת גִּשְׁלָךְ אֶרְצָה. וְעַל־כֵּן מִי שֶׁפָּקַח ה' אֶת עֵינָיו וְרוֹאֶה מְעַט אֱמֶתֶת הָאֱמֶת, רְאוּי לוֹ לְרוּץ בְּכָל כַּחוֹ אֵלָיו כְּבוֹרַח מִבְּאֵר שַׁחַת אֶל מְקוֹר מַיִם חַיִּים, כִּי כָּל אֶחָד יוֹדֵעַ בְּנִפְשׁוֹ מַה שֶׁפָּגַם וְקִלְקַל מֵעוֹדוֹ, וּבְמַה יִּזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב לְאִוְרוֹת פְּאֵלוֹ בְּלִי בְּזִיזוֹנוֹת וְשִׁפְיכוֹת דְּמַיִם. עַל־כֵּן כָּל תְּקוּנָו בְּשִׁיעֲמוֹד בְּנְסִיּוֹן וַיִּתְקַרֵּב עִתָּה דִיקָא.

עֲצוֹת אֱמֶתִיּוֹת לְהַנְצִיל מִכְּלַבּוּל וְעַקְמִימִיּוֹת שֶׁל זֶה הָעוֹלָם צְרִיכִין עִתָּה בְּדוֹרוֹת הַלְלוֹ לְחַפְּשׁ וּלְבַקֵּשׁ מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי ז"ל, וְאַצֵּל תְּלַמִּידֵי, וְאַצֵּל תְּלַמִּידֵי וְאֶצֵּל תְּלַמִּידֵי וְכּו'. וְאַלְמָלֵא זְכוּ הָעוֹלָם עַל כָּל פְּגָמִים גַּם עֲכָשׁוּ זֶה שְׁנַיִם רַבּוֹת אַחַר הַסְּתַלְקוֹתוֹ ז"ל לְהַנּוֹת מֵאוּרוֹ כֶּבֶד הָיָה הָעוֹלָם בְּאֵלֵי תְּקוּנָו בְּשִׁלְמוֹת.

אִם הָיָה מִכֵּין כָּל אֶחָד וְרוֹאֶה בְּדַעְתּוֹ עֲצָם הָאֱמֶת, וְגִדְלַת מַעְלָתָם וְצַדִּיקָתָם, וְאִידֵךְ הוּא יָכוֹל לְזַכּוֹת

לְכֹל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחֵי עַל־יָדֶם, בְּיָדָי הָיָה הוֹלֵךְ וְרִץ
עַל יָדָיו וְעַל רַגְלָיו לְהִתְקַרֵּב אֵלֵיהֶם, וְלִהְיוֹת בְּעַפְר
רַגְלֵיהֶם, אֵךְ מִחֲמַת שְׂהֵאֲמַת נִתְעַלַּם וְנִסְתָּר מְאֹד
מְאֹד עַל־יָדֵי עֵצָם הַמַּחְלֶקֶת וְהַקְּטָנוֹרִיא, עַד
שְׁמִכְנִיסִים בְּלֵב בְּפֹה וּכְמָה וּכְמָה קִשְׁיוֹת וּמְבוּכוֹת
וּבְלִבּוֹלִים, עַל־יָדֵי זֶה קִשָּׁה מְאֹד לְהִתְקַרֵּב. וְאַף־עַל־פִּי
שְׂהִדַּעַת לִפְנֵי הָעֵינַיִם, אַף־עַל־פִּי בֵּן אֵין רוֹאִין אוֹתוֹ
מִחֲמַת רַבּוּי הַהִסְתָּרוֹת וְהַעֲלָמוֹת. אֵךְ מִי שְׂאִינוֹ רוֹצֵה
לְהִטְעוֹת אֶת עֵצְמוֹ וּמִסְתַּפֵּל בְּעֵין הָאֲמַת לְאֲמַתּוֹ,
יְכוֹל עַל־יָדֵי זֶה לְרַאוֹת אֲמַתּוֹת נִקְדַּת הָאֲמַת הַיְכֵן
שׁוֹרָה, וּלְמִי לְהִתְקַרֵּב.

קְדָם שְׂיִוְרְדַת נְשִׁמַת הַצְּדִיק הָאֲמַת לְעוֹלָם, שְׂהוּא
הַמְּנַהִיג הָאֲמַת לְדוֹרוֹת עוֹלָם, אֵזִי מְכַרְיִזִין בְּכֹל
הָעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים שְׁפָל מִי שְׂיֵשׁ לוֹ לְלַמֵּד חוֹב עַל
זֹאת הַנְּשִׁמָּה יְבוּא, וּמִסְתַּמָּא אֵין גַּם אַחַד שְׂיִלְמַד
אֵיזָה חוֹב חֵם וְשָׁלוֹם עַל נְשִׁמָּה קְדוּשָׁה פְּזֹאת. בְּתוֹךְ
כֶּךָ בָּא הַבַּעַל־דְּבַר שְׂהוּא הֵם"מ (הַמְּלֹאךְ הַמְּנוֹת, הַיְצֵר הָרַע)
בְּעֵצְמוֹ וְצוּעֵק: "אֵם זֶה הַצְּדִיק יְבוּא לְעוֹלָם מַה לִּי
לְעִשׂוֹת עוֹד, וְעַל מַה שְׂוֹא בְּרַאתְנִי". כִּי בְּיָדָי יַחְזִיר

למוטב את פל העולם וכל העולם יתקן על-ידו
 בשלמות. אזי משיבין לו להם"מ: "זאת הנשמה
 צריכה לירד להעולם בנודאי. ואתה חשב לך עצה".
 ואזי הפעל-דבר נותן לעצמו עצה שיהיה הצדיק הזה
 רשאי לירד להעולם, ואף-על-פי כן יהיה אור אמתתו
 וקדש צדקתו געלם וגנוז ומכסה מהעולם מאד.

ומסתמא העצה על-ידי שמעמיד עליו איזה
 מפרסם הדור שיחלק על זה הצדיק
 ויעלים אורו בהעלמה גדולה. וזה החולק - מסתמא
 יש לו להם"מ הפרות עמו מפבר.

ולולא שהפעל-דבר מתגבר עצמו כל-כך בכל דור
 ודור להעלים אור הצדיק האמת, בנודאי פבר
 היה תקון העולם בשלמות. אך אף-על-פי כן "עצו
 עצה ותופר", ו"רבות מחשבות בלב איש ועצת ה'
 היא תקום", והנשמה הזאת יורדת בעולם, ואף-על-
 פי שבאמת עובר עליה מה שעובר, אף-על-פי-כן
 הצדיק הזה פובש מלחמות רבות וסוף כל סוף יתקן
 העולם על-ידו בשלמות.

...מי יתן שזכה לעין בו בתמידות בעין אמת בפרט ב'לקוטי תפלות' בכל יום ויום, המתיה נפש כל חי, בטח ומצא שם כל מיני סגלות ורפואות וישועות לכל עניניו לחקן הכל בתקון נגמור בשלמות.

רַבְּנוּ זצ"ל לַפְּנֵי הַסְּתַלְקוֹתוֹ הַזֶּהִיר בְּמָה פְּעָמִים אֶת
תְּלַמִּידָיו וְכָל תְּלַמִּידֵי תְּלַמִּידָיו לְדוֹרוֹת
לְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהוֹדִיעַ וּלְפָרְסֵם דַּעְתּוֹ וְכַחוֹ הַקְּדוֹשׁ
בְּעוֹלָם, וַיְפּוּצוּ מַעֲיֵנוֹת וְנַחֲלֵי חֲכָמָתוֹ גַּם לְכָל
הָעוֹמְדִים בַּחוּץ מִקְּדֻשַׁת יִשְׂרָאֵל, לְהַאִיר לְכָל
הַרְחוֹקִים וְהַנוֹפְלִים שֶׁנִּפְּלוּ וַיִּרְדּוּ בְּעֵמֶק הַחֲשָׁךְ
לְתַהוֹם תַּחֲתִית בִּי רַק הוּא יָכוֹל לְהַעֲלוֹתָם וּלְתַקְּנָם
בְּתַכְלִית הַתְּקוּן, וְלַהֲפִיךָ כָּל עוֹנוֹתָם לְזִכִּיּוֹת, וְשַׁעֲדִין
לֹא הָיָה פְּזֹאת מִימֹת עוֹלָם, בִּי אִוְרוֹ הַקְּדוֹשׁ לֹא
יִפְסַק וְלֹא יִכָּבֵה לְעוֹלָם בְּשׁוּם אִפְּן.

אַתָּה עַל־פִּי שְׁהִם"מ שֶׁהוּא הַשְּׁקֵר מִתְּנַבֵּר מְאֹד
וְאוֹרֵב וְחוֹתֵר בְּכִלְלִיּוֹת וּבְכַפְרִיּוֹת עַל
כָּל אֶחָד, וְעוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ בְּכָל מָה שֶׁאֲפָשֶׁר לוֹ לְאַרְבֵּי
וּלְחִתּוֹר וּלְתַפְּסֵם בְּרִשְׁתּוֹ, חֵם וְשָׁלוֹם חֵם וְשָׁלוֹם, עַד
שֶׁנִּדְמָה שְׂאֵי אֲפָשֶׁר לְשַׁבֵּר הַסְּתָרוֹת וּכְפִירוֹת וּמְנִיעוֹת
וּבְלַבּוּלִים וְתַאֲוֹת וְסַכְסוּכִים וְעַבּוּבִים וּמְטַרְדוֹת וְכו'.

וכו' פֶּאֱלֵהָ, אֲבָל "אֲדִיר בְּמָרוֹם ה'", וּמִיָּם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לִכְבוֹת אוֹר אֶמֶת קְדוֹשׁ וְנוֹרָא וְנִשְׁגָּב מְאֹד מְאֹד פְּנֵה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטַפוּהוּ, כִּי אוֹר הָאוֹרוֹת צַח הַצְּחָצְחוֹת הַזֶּה הַגָּנוּז וְצָפוֹן וְטָמוֹן מִכָּל הָעוֹלָם בְּאֶתְפָּסָיָא וּבְהֶעֱלַם גְּדוֹל – הוּא הוּא מוֹשֵׁל בְּעוֹלָם, וְעוֹשֶׂה פְּעֻלוֹת גְּדוֹלוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעוֹלָם עַד שִׁדְעָה כָּל הָאָרֶץ כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים.

יִדְעוּ הַדּוֹרוֹת הַבָּאִים, כִּי כָּל מוֹנֵחַ בְּיַדֵּנוּ, כִּי הַצַּדִּיק וְהַמְּנַהֵג הַדּוֹר בְּדוֹרוֹת אֱלֹהִים, וְכֵן לְדוֹרוֹת עוֹלָם, הוּא רַבְּנוּ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ זִצ"ל. כִּי קִדְשָׁתוֹ וְכָל מַעֲשֵׂה תִקְפוֹ וְגִבּוֹרָתוֹ וְכָל תְּקוּנָיו הַנִּפְלְאִים וְהַנּוֹרָאִים, וְכָל הָאוֹתוֹת וְהַמּוֹפְתִים, וְכָל הַיָּד הַחֲזָקָה, וְכָל הַמּוֹרָא הַגְּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה רַבְּנוּ זִצ"ל לְתַקֵּן הָעוֹלָם, בְּפָרֵט כָּל נִפְשוֹת הַנְּדָחִים הָאֲבוּדִים, הֵם חַיִּים וְקַיָּמִים לְעַד עָלֵינוּ וְעַל כָּל דּוֹרוֹת הַבָּאִים אַחֲרֵינוּ כְּמוֹ בְּחַיִּים חַיִּיתוֹ וְיוֹתֵר וְיוֹתֵר. אֲשֶׁרֵי הַמְּכַנִּים רֵאשׁוֹ בֵּין אֲנָשָׁיו הַכְּשָׁרִים הָאֱמֵתִים הַמְּקַרְבִּים אֵלָיו וְשׁוֹתִים מִיָּמֵי הַטְּהוֹרִים הַמְּטַהֲרִים מִכָּל הַטְּמָאוֹת

והזהמות והולכים בדרכי עצותיו. בודאי לא יבושו ולא יבלמו לנצח כל החוסים בצלו הקדוש.

בִּוֹדָאֵי הוא מלאכה גדולה ואמנות נפלא מאד מאד להאיר הדעת באנשים רחוקים פאלה שגבשלו כמו שגבשלו רחמנא לצלן, במזידין גמורים בעוונות עצומים מאד. והצדיק הוא רחמן כזה שאפלו להם הוא מאיר בטובו ורחמיו הדעת הקדוש, ומודיע להם כי גם בכל מקומות המטנפים מאד מאד שגפלו לשם – גם שם נמצא ה' יתברך ועדו עדו ה' אתם ואצלם וקרוב להם. וצעק בקולו הקדוש "גאט איז מיט דיר, בייא דיר, לעבין דיר" (ה' אתה, אצלך, ליד), ועל ידי זה הוא מגרש מהם הרוח שטות.

בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים יתגבר ויתפשט השקר לארפו ולרחבו מאד בלי שעור, להטעות את כל העולם חס ושלום מה' יתברך, לתפס הכל בשקריו בכמה וכמה מיני פתויים והסתות ודברי חלקלקות וערמימיות וטענות ואמתלאות של הכל. אבל על ידי התפשטות השקר ביותר עד שהוא סמוך למרגועו ומנוחתו חס ושלום, שכמעט יתעו הכל בשקריו חס

וְשָׁלוֹם, אִזּוּ דִּיקָא עַל-יְדֵי רַבּוּי הַשְּׁקָר מְאֹד מְאֹד
 יִתְהַפֵּד הַשְּׁקָר אֶל הָאֲמֵת, וְעַל-יְדֵי זֶה בְּעֶצְמוֹ הַכְּנַעַת
 הַשְּׁקָר וּבִטּוּלוֹ, וּמִשָּׁם דִּיקָא חוֹזֵר וְצוֹמֵחַ הָאֲמֵת,
 בְּבַחֲיַת "אֲמֵת מֵאֶרֶץ תִּצְמַח" – "מֵאֶרֶץ" דִּיקָא,
 שְׁנִשְׁלָד עַד לְעֶפֶר וְאֶרֶץ, אִזּוּ דִּיקָא יִתְנַגֵּל הָאֲמֵת.

❖ יב ❖

הַזְּמַן הוֹלֵךְ וְהוֹמָה וְרַץ וּפּוֹרַח מְאֹד, וְהַגּוֹף – אֶפְשָׁר
 עֵבְשׁוּ בָּא יוֹמוֹ. חֶזֶק וְאַמִּץ לְבָרַח בְּזִרְיוֹת אֶל
 הַצַּדִּיק הַחֲכָם הָאֲמֵת שֶׁהוּא רוֹפֵא מִמַּחַה גְּדוֹל כָּל-כָּד
 שְׂיִכּוֹל לְהוֹצִיא כָּל הָעֲשָׂרָה מִיַּי חֲצִים שְׂזָרַק הֵם"מ
 וְחִילוֹתָיו לְתוֹךְ מוֹחָנוּ וְלִבָּנוּ, וְלִרְפְּאוֹתֵינוּ בְּשָׁלְמוֹת
 בְּעֲשָׂרָה מִיַּי נְגִינָה.

רַב בְּנֵי יֵשׁוּב הָעוֹלָם הֵם תּוֹעִים הַרְבֵּה מִדְּרֹךְ הָאֲמֵת
 בְּכָל מִיַּי הַמְּעֵאוֹת וְשִׁבוּשִׁים וְדַעוֹת זָרוֹת
 וּסְבָרוֹת כְּזוֹבוֹת שֶׁל שְׁקָר וְטַעוֹת, וְהֵם תּוֹעִים מִמֶּשׁ
 בְּמִדְבַּר וְדַרְכֵי מוֹת, וְלֹא עוֹד אֶלָּא שְׂאִינָם מְרַגְּשִׁים
 כָּלֵל שֶׁהֵם תּוֹעִים בְּמִדְבַּר, רַק אֲדַרְבֵּא נִדְמָה לָהֶם
 שְׂוֵה עֵקֶר הַיֵּשׁוּב.

וְהִנֵּה הַבַּעַל-תְּפִלָּה שֶׁהָיָה כָּל עַנְיָנוּ וּמַחְשְׁבוֹתָיו
 וּמַעֲשָׂיו רַק בְּשִׁבִיל הַתְּכֵלִית הָאֱמֵתִי וְהַנְּצָחִי,
 וְהָיָה עוֹסֵק תָּמִיד בְּתַפְלוֹת וְשִׁירוֹת וְתַשְׁבָּחוֹת לַה'
 יְתִבְרַךְ, הָיָה יוֹשֵׁב חוּץ לַיִּשׁוּב, רַק שֶׁהָיָה רָגִיל לְכַנּוֹם
 לַיִּשׁוּב בְּשִׁבִיל לְקָרֵב בְּגִי-אָדָם לְעַבֹּדֶת ה' יְתִבְרַךְ,
 וְהָיָה מְרַבֵּה לְדַבֵּר עַל לִבָּם דְּבָרֵי הַתְּעוֹרְרוֹת כְּאֵלוֹ
 עַד שֶׁנִּכְנְסוּ דְּבָרָיו בְּאָזְנָם, וּמִי שֶׁנִּתְרַצָּה עִמּוֹ הוֹלִיכוֹ
 תַּכְפֵּף לְמִקוֹמוֹ שֶׁהָיָה לוֹ חוּץ לַיִּשׁוּב, כִּי רַב בְּנֵי הַיִּשׁוּב
 הֵם רְחוּקִים מְאֹד מִהַתְּכֵלִית הָאֱמֵתִי. וְכָל הַנְּהַגוֹתָיו
 שֶׁל הַבַּעַל-תְּפִלָּה וְאֲנָשָׁיו הָיָה מִמּוֹשׁ לְהַפְּיֵד מִמְּנַהֵג
 יִשׁוּב הָעוֹלָם, שֶׁרַבָּם נִמְשָׁכִים אַחֲרֵי הַבְּלִי עוֹלָם
 וְתַעֲנוּגָיו וְתַאֲוֹתָיו, וְעַל-כֵּן הָיָה מְקוֹם הַבַּעַל-תְּפִלָּה
 וְאֲנָשָׁיו חוּץ מִן הַיִּשׁוּב.

מַעַת שֶׁהָרוּחַ סְעָרָה הַגְּדוֹלָה בְּלִבָּל וְהַפְּיֵד אֶת כָּל
 הָעוֹלָם לְגַמְרֵי מִסְדְּרוֹ הָאֱמֵתִי, וְכָל אֲנָשֵׁי
 הָעוֹלָם נִתְּבַלְּבוּ וְנִתְּפָרְדוּ וְנִחְלְקוּ לְכַתּוֹת כְּתוֹת לְעַנְיָן
 הַחֲקִירָה מִהוּ הוּא הַתְּכֵלִיתִי, וְכֻלָּם נִתְּעוּ וְנִבְּכוּ מְאֹד
 מְאֹד עַל-יְדֵי תַאֲוֹתֵיהֶם הַרְעוֹת שֶׁהִתְעוּ אוֹתָם לְדַעוֹת
 זְרוֹת כְּזוֹבוֹת שֶׁל שְׁטוֹת וְטַעֲיוֹת. קִצָּת מֵהֶם נִתְּעוּ

וְאָמְרוּ שְׁעַקְר הַתְּכָלִית הוּא כְבוֹד - לְהִיּוֹת רוֹדֵף
 בְּיוֹתֵר אַחֲרֵי הַכְּבוֹד וְלִהְשִׁיגוֹ חֵם וְשְׁלוֹם, וְהָיָה לָהֶם
 הוֹכְחוֹת וּרְאִיּוֹת וּסְבָרוֹת עַל זֶה. וּקְצַת אָמְרוּ שְׁעַקְר
 הַתְּכָלִית הוּא רְצִיחָה וְכַעַס וְאַכְזָרִיּוֹת וְאַבִּירַת הַלֵּב.
 וּקְצַת אָמְרוּ שְׁעַקְר הַתְּכָלִית הוּא מִשְׁגָּל, וְהָיָה לָהֶם
 גַּם-כֵּן סְבָרוֹת רַבּוֹת עַל זֶה. וְכֵן כָּל הַפְּתוֹת אֲשֶׁר
 נְבוֹכוֹ מְאֹד וְנִשְׁתַּבְּשׂוּ בְּעֵינֵי הַתְּכָלִית, וְכָל אַחַת הָיָה
 לָהֶם סְבָרוֹת רַבּוֹת עַל טְעוֹתָם עַד שְׁאִפְּשׂוּ לְטְעוֹת
 בָּהֶם בְּאַמְתָּ. וּבְיוֹתֵר מִכֻּלָּם נִשְׁתַּבְּשׂוּ וְנְבוֹכוֹ מְאֹד
 הִפְתָּ שְׁבַחְרוּ לָהֶם שֶׁהִמְמוֹן הוּא הַתְּכָלִית עַד שֶׁעָשׂוּ
 לְהִמְמוֹן לְעַבּוֹדָה זָרָה וְאַלְקוֹת גָּמוּר חֵם וְשְׁלוֹם, וְכָל
 הַמַּעֲלָה וְהַחֲשִׁיבוֹת אֶצְלָם רַק כְּפִי הַמְמוֹן, וְכִי שָׂאִין
 לוֹ רַק מְמוֹן מְעַט, וּבַפְּרָט מִי שֶׁהוּא עָנִי לְגַמְרֵי אֵינּוּ
 כָּלֵל בְּגֵדֵר הָאָדָם, כְּפִי שְׂטוֹת דַּעְתָּם.

וְאֲשֶׁרֵי לְהַפְתָּ הַקְדוֹשָׁה שֶׁהִסְפִּימָה דַּעְתָּם לַתְּכָלִית
 הָאֵמֶת בְּאַמְתָּ וְאָמְרוּ שְׁעַקְר הַתְּכָלִית הוּא
 רַק לְעַסֵּק בַּתְּפִלָּה וְלִהְיוֹת עָנִי וְשֹׁפֵל בְּרֵף וְכוּ', וּבַחֲרוּ
 לָהֶם הַבַּעַל־תְּפִלָּה לְמַלְךְ שֶׁהוּא הָיָה צָדִיק גָּדוֹל
 וְקְדוֹשׁ מְאֹד. וְעַל־יְדֵי הַבַּעַל־תְּפִלָּה וְהַפְתָּ שְׁלוֹ גַּתְקַנּוּ

כָּל הַכִּתּוּת וַיֵּצְאוּ מִהַשְּׁמֹת וְהַפְּעוֹת שְׁלָהֶם וְחִזְרוּ
 בְּתִשׁוּבָה וְחִזְרוּ כָּל הָעוֹלָם לְתַכְלִית תִּקּוּנוֹ בְּשִׁלְמוֹת.
 הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא הַבַּעַל-תְּפִלָּה, הָעוֹסֵק לְקָרֵב
 בְּנִי-אָדָם לַה' יִתְבָּרַךְ, יוֹשֵׁב עִם אַנְשָׁיו חוּץ
 לַיִשׁוּב, הֵינּוּ כִּי כָּל יִשְׁיִכְתּוּ וְהִנְהִיגוּתָיו הוּא בּוֹדֵאי
 הַהַפּוּד מִמָּוֶשׁ מִדְרָכֵי הַיִּשׁוּב אֲשֶׁר רַב מַעֲשִׂיהֶם תְּהִי, וְרוֹדְפִים
 אַחֵר הַמּוֹתְרוֹת וְטְרוּדִים בְּהַבְלֵי הַזְּמַן. אֲבָל
 הַצַּדִּיק עִם אַנְשָׁיו הֵם רְחוּקִים מִכָּל זֶה לְגַמְרֵי
 וּמִסְתַּפְּקִים בְּמָה שֵׁיֵשׁ לָהֶם, וּבִפְרָט עַל בְּגָדִים
 וּמְלַבּוּשִׁים אֵינֶם מְקַפְּדִים כְּלָל, וְהֵם כְּיוֹשְׁבֵי חוּץ
 לַיִשׁוּב לְגַמְרֵי מִמָּוֶשׁ כְּכֹל דַּעוֹתֵיהֶם וְהִנְהִיגוֹתֵיהֶם
 וְעוֹסְקִים רַק בְּתְפִלָּה וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת לַה' יִתְבָּרַךְ
 וְתִשׁוּבָה וּדְיוּיִים וְתַעֲנִיתִים וְכו'. וְאַצֵּל אֵלֹהֵי הָאֲנָשִׁים
 כָּל הָעֲבוּדָה הַגְּדוּלָה שֶׁבַעֲבוּדַת ה', שֶׁנִּדְמָה לְרַב
 הָעוֹלָם לְדַבֵּר קִשָּׁה מְאֹד לְקַבֵּל עַל עַצְמָם עֲבוּדָה
 כְּזוֹאת, אֲבָל אֲצֵלֶם כָּל זֶה יִקָּר מִכָּל הַתַּעֲנוּגִים
 שֶׁבַעוֹלָם, כִּי יֵשׁ לָהֶם תַּעֲנוּג מִן הַסְּגוּף הַגְּדוֹל אוֹ
 מִתַּעֲנִית וּכְיוּצָא יוֹתֵר מִכָּל הַתַּעֲנוּגִים שֶׁבַעוֹלָם. אִךְ
 אַף-עַל-פִּי שֶׁהֵם יוֹשְׁבֵי חוּץ לַיִשׁוּב, אַף-עַל-פִּי כֵּן

גִּבְנָסִים גַּם־כֵּן בְּכָל פַּעַם אֶל הַיָּשׁוּב כְּדֵי לִקְרֹב עוֹד
בְּנֵי־אָדָם לְעִבּוֹדַת ה' יִתְפָּרֵד.

יֵשׁ מֵאֲכָלִים כְּאֵלוֹ (מִסְתַּמָּא הֵם רוֹתְנִים) שֶׁשְּׂשׂוּזוּכִים לֵאכֹל
וְלִטְעֹם מֵאֵלוֹ הַמֵּאֲכָלִים מִשְׁלִיכִין תִּכְרָף תְּאוֹת
מְמוֹן וּמְרַגְיָשִׁים גִּדְל הַסְּרַחוֹן שֶׁל מְמוֹן שֶׁהוּא מִסְרִיחַ
כְּצוּאָה מִמָּוֶשׁ עַד שְׁמֵתִבִּישִׁין מְאֹד עִם הַמְמוֹן, וְהַמְמוֹן
הוּא הַבּוֹשָׁה הַגְּדוֹלָה מְכַל הַבּוֹשׁוֹת, וְכָל מִי שֵׁישׁ לוֹ
יֹתֵר מְמוֹן הוּא מִתְבִּישׁ בְּיֹתֵר, וְגַם הַקְטָנִים בְּמַעֲלָה
וְחִסְרֵי הַמְמוֹן מִתְבִּישִׁים בְּעֵצָמָם גַּם־כֵּן עַל שֶׁהֵיוּ
קְטָנִים כִּלְכַּד בְּעֵינֵי עֵצָמָם מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַמְמוֹן, כִּי
עֵתָה נִתְגַּלָּה לָהֶם שְׂאֵדְרָבָא הַמְמוֹן הוּא עֵקֶר הַבּוֹשָׁה.
וְעַל־כֵּן הַעֲשִׂירִים מִתְבִּישִׁים עוֹד בְּיֹתֵר וְטוֹמְנִים
עֵצָמָם בְּמַחְלוֹת עֵפֶר מִגִּדְל הַבּוֹשָׁה שְׁמֵתִבִּישִׁים אֶחָד
מִחִבְרוֹ עַד שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהָרִים פְּנִיָּהם כָּלֵל מִפְּנֵי
הַבּוֹשָׁה, כִּי מֵאֲכָלִים אֵלוֹ יֵשׁ לָהֶם סְגֻלָּה זוֹ שֶׁעַל־יָדָם
כּוֹמֵסִין בְּמְמוֹן בְּתַכְלִית הַמָּאוֹס וּמִשְׁלִיכִין אֶל־יְלֵי
כֶּסֶפָם וְאֵלֵי יְזָהָבָם כִּמוֹ שִׁיְהִיָּה לְעֵתִיד.

אָחֵי הַיָּקָר, אַחֲזוּ עֲצָמָךְ וְאַל תִּרְפָּה (ברית ער האלם ז"ל, לאו ז"ל
 גיט אב). חֶזֶק וְנִתְחַזַּק וְאַל נִהְיֶה כְּפִיל גְּדוֹל וּכְגַמְלָה,
 אִפְלוּ כְּשִׁמְשֻׁכָּהוּ בְּחֶטְמוֹ הָעֶכְבֵּר – לֹא יִבְעֵט בּוֹ, וְכֹל
 זֶה מִחֶמֶת שְׁמוֹת שְׂאִינוּ יוֹדֵעַ מִכַּחוֹ, אֲבָל נִפְשֵׁי
 הַפְּקֻחַת וְחֻזְקָה, אֲזוֹר נָא פְּגִיבּוֹר חֲלָצִיךָ, וְחִגְר בְּעֵז
 מִתְנַיֵּךְ לְעוֹף בְּנֶשֶׁר אֶל הַצְּדִיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא בְּחִינַת
 מִשְׁהַ מְשִׁיחַ, הַמְרַפָּא כָּל חֲלֵי וְאִישׁ מְכַאֲבוֹת, עוֹר
 וּפְסֶחַ, צְרוּעַ וְנִגְוֵעַ. מוֹצִיא נִפְשׁוֹת מִשְׁאוֹל תַּחְתִּיּוֹת,
 מִהַפֵּךְ יְרִידוֹת לְעֲלִיּוֹת, וְזוֹנוֹת לְזִכִּיּוֹת.

אֲשֶׁרֵי לְמִי שְׁזוֹכָה לְהִתְקַרֵּב בְּעוֹדוֹ בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ
 לְצַדִּיק הָאֵמֶת, אֲשֶׁרֵי לוֹ, אֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ. כִּי
 הַבַּעַל־דְּבָר שֵׁם לְבוֹ עַל זֶה מְאֹד עֲכָשׁוּ לְבַלְבֵּל אֶת
 הָעוֹלָם, כִּי יִשְׂרָאֵל הֵם עֲכָשׁוּ קְרוֹבִים אֶל הַקֶּץ מְאֹד
 וַיֵּשׁ עֲכָשׁוּ לְיִשְׂרָאֵל גְּעִגּוּעִים גְּדוֹלִים וְכַסּוּפִין גְּדוֹלִים
 לַה' יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר לֹא הָיְתָה כְּזֹאת בְּיָמֵי קֶדֶם, וְכֹל
 אֶחָד נִכְסַף מְאֹד לַה' יִתְבָּרַךְ. עַל־כֵּן הָעָרִים הַבַּעַל־
 דְּבָר וְהַכְּנִים מִחֻלְקַת בֵּין הַצְּדִיקִים, וְהַקִּים בְּעוֹלָם
 מִפְּרַסְמוֹם הַרְבֵּה שֶׁל שְׁקָר עַד שְׂאִין אֶחָד יוֹדֵעַ הֵיכֵן

הַאֲמַת, עַל־כֵּן צָרִיכִים לְהַרְבּוֹת בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים
מְאֹד לְזִכּוֹת לְהִתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק הַאֲמַת.

דַּע שֵׁשׁ שָׁנֵי מִיָּנֵי פְּלִטוֹן, בְּאַחַד דְּר מְלֶךְ, וּבִהַשְּׁנֵי
דְּר עֶבֶד, וְשְׁנֵיהֶם דּוֹמִים זֶה לְזֶה לְגַמְרֵי וְקָשָׁה
מְאֹד לְהִבְחִין בֵּינֵיהֶם. כִּי יֵשׁ כְּמֹה נַפְשׁוֹת שְׁמֵתִקְשְׁרִין
עַד שְׁנַעֲשֶׂה מֵהֶם בַּיִת וּפְלִטוֹן, כִּי מֵתִקְשְׁרִין אֶחָד
בְּאַחַד וְאַחַד בְּאַחַד עַד שְׁנַעֲשֶׂה מֵהֶם יְסוּד וְאַחֲר־כֵּן
נַעֲשֶׂה אֹהֶל, עַד שְׁנִבְנֶה מֵהֶם בַּיִת וּמְדוּר שְׁשָׁם דְּר
אֲמַת, וְכִי שְׂרוּצָה לְמִצָּא אֲמַת יִמְצָא בְּבַיִת וּפְלִטוֹן זֶה
שֶׁל אֱלוֹ הַנְּפִשׁוֹת שְׁמֵהֶם נַעֲשֶׂה מְדוּר לְאֲמַת. וְיֵשׁ
כְּנֻגָה זֶה שְׁמֵתִקְשְׁרִין כְּמֹה נַפְשׁוֹת וְנַעֲשֶׂה מֵהֶם בַּיִת
שְׁשָׁם דִּירַת הַשְּׁקֵר שֶׁהוּא בְּחִינַת עֶבֶד. וְהִנֵּה בֵּין שְׁנֵי
הַבָּתִּים הַנִּזְכָּר אֶפְשָׁר לְטַעוֹת, הִיגוּ בֵּין הַאֲמַת וְהַשְּׁקֵר,
כִּי הַשְּׁקֵר מְדַבֵּר עֲצֻמוֹ לְהַאֲמַת, כִּי גַם שָׁם יֵשׁ קָשָׁר
מִנְּפִשׁוֹת רַבּוֹת, עַד שְׁקָשָׁה מְאֹד לְהִבְחִין בֵּין הַאֲמַת
וְהַשְּׁקֵר וְאֶפְשָׁר לְאָדָם לְטַעוֹת וְאִינוּ יוֹדַע הִיכֵן הַאֲמַת
וְלִהְיוֹן יִקְרַב עֲצֻמוֹ, אֵךְ אִם יִסְתַּפֵּל עַל תְּכִלִּיתוֹ
הַנִּצְחִי בְּעֵין הַאֲמַת לְאֲמַתוֹ, בְּוַדַּאי יִזְכֶּה לְהִבִּין בְּאִזְוָה
דְּרָךְ יְלָד וְלִמֵּי לְהִתְקַרֵּב.

עַקֵּר הַגְּלוּת עַל־יְדֵי עוֹנוֹת יִשְׂרָאֵל וְעַקֵּר הַתְּקוּן עַל־יְדֵי תְּשׁוּבָה, וְעַקֵּר הָעֶפּוּב שֶׁל הַתְּשׁוּבָה הוּא הַמַּחְלָקֶת שֶׁל הַחֻלְקִים עַל הַצְּדִיק הָאֵמֶת, כִּי רֹב הַמּוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיוּ שׁוֹמְעִים אֵלָיו, אֲדָּ עַקֵּר הָעֶפּוּב הוּא עַל־יְדֵי הַחֻלְקִים עַל נִקְדַּת הָאֵמֶת בְּכַמָּה וּבְכַמָּה בְּחִינּוֹת. וּמֵאלוֹ הַחֻלְקִים יוֹנֵק בְּחִינַת מְצַח הַנְּחָשׁ וְחִזוֹת רָעוֹת שֶׁהֵם חֲכָמֵי הַטֶּבַע וְכוּ' וְכוּ', וְעַל־יְדֵי כָּל אֵלּוֹ הַיְדְּעוֹת רָעוֹת הוּא עַקֵּר הָעֶפּוּב מִן הַתְּשׁוּבָה.

הַבַּעַל־דָּבָר מֵתַנְבֵּר וּמִשְׁתַּדֵּל בְּתַחבּוּלוֹתָיו לְמַנְעַ מִלָּהתְּקַרֵּב לְהַצְּדִיק הָאֵמֶת שָׁבוּ תְּלוּי שְׁלֵמוֹת תְּקוּן נִפְשׁוֹ וְכָל תְּקוּנַת יִשְׂרָאֵל, וְכָל מָה שֶׁהָאָדָם גָּדוֹל בְּיֹתֵר וַיֵּשׁ בּוֹ מִדְּרָגָה וּבְחִינָה גְּבוּהָה בְּיֹתֵר – מֵתַנְבֵּר עָלָיו לְמַנְעוֹ בְּיֹתֵר. כִּי אִם הָיָה הוּא מֵתְקַרֵּב מִי יוֹדֵעַ מָה הָיָה נִצְמַח מִזֶּה טוֹבָה וְתְּקוּן לְכֻלָּל יִשְׂרָאֵל וּלְכֻלָּל הָעוֹלָמוֹת.

עַל־יְדֵי הַתְּקַשְׁרוֹת לְהַצְּדִיק הָאֵמֶת יוֹכְלוּ לַעֲבֹר בְּשָׁלוֹם בְּכָל הַמְּדַבְּרִיּוֹת בְּכָל מִינֵי חֲשָׁד וְצַלְמוֹת. אֲפֹלוּ בְּשַׁעוֹבְרִים חֵם וְשָׁלוֹם בְּמִקּוֹם נִחָשׁ שָׂרָף וְעַקֵּרָב וְצִמְאֻן וְכוּ', שֶׁבְּכָל מְקוֹמוֹת אֵלּוֹ בְּהִכְרַח

שִׁיעֵבֶר בָּהֶם הָרוּצָה לַגֶּשֶׁת אֶל הַקִּדְשׁ, בְּפֶרֶט מִי
שִׁנְכָשֶׁל כָּבֵר בָּמָה שִׁנְכָשֶׁל וְרוּצָה לָשׁוּב שְׂבֵה־כֶרֶחַ
שִׁיעֵבֶר בָּאֵלוֹ הַמְּקוֹמוֹת, וּמִכֶּלֶם יִצְיִלְנוּ ה' עַל-יָדֵי
הַקֹּף הָרָצוֹן דְּקִדְשָׁה שְׁיִזְכֶּה עַל-יָדֵי הַתְּקַשְׁרוֹת לְצַדִּיק
הָאֵמֶת שֶׁעַל-יָדוֹ עוֹלָיִם מִכֹּל מִינֵי חֲשָׁד שֶׁפְּעוֹלָם.

❖ יד ❖

ה' עִמָּךְ לֹא יַעֲזֹבְךָ וְלֹא יִטְשֶׁךָ אֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת!
עֲלִינוּ לְשִׁבְחָה וְלוֹמַר הַלֵּל שְׁלֹם וְהַלֵּל הַגְּדוֹל שְׁדִיקָא
עֲכָשׁוּ בְּיָמֵינוּ אֵלֶּה יֵשׁ לָנוּ רַבִּי וּמְנַהִיג אֲמֶת
קְדוֹשׁ וְנוֹרָא מְאֹד מְאֹד שֶׁהוּא הַרְפוּאָה לְכֹל מִבּוֹתֵינוּ
יְהִי אִיךְ שְׁיִהְיֶה, וְעַל-יָדוֹ יֵשׁ כָּבֵר תִּקְנָה לְאַחֲרֵיתֵנוּ
אֲפֹלוּ לְהַגְרוּעַ שֶׁבְּגִרוּעִים וְכוּ'. כִּי כָּל מָה שֶׁהַחֹלָה
גְּדוֹל בְּיוֹתֵר, צָרִיךְ רוּפֵא גְּדוֹל בְּיוֹתֵר. וְאֵלְמָלֵא זְכוּ
הָעוֹלָם עַל כָּל פְּגָמִים גַּם עֲכָשׁוּ לְהִנּוֹת מֵאוּרוֹ כָּבֵר הִיָּה
הָעוֹלָם בָּא לִיְדֵי תִקּוּנוֹ בְּשִׁלְמוֹת.

ה' יִתְבָּרֵךְ שׁוֹלַח אַחֲרֵינוּ וְקוֹרֵא אוֹתֵנוּ בְּכֹל עֵת וּמְרַמֵּז
לָנוּ רְמָזִים קְדוֹשִׁים לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְצָרִיךְ
לְהַעֲמִיק וּלְהַגְדִּיל מִחֲשַׁבְתּוֹ בְּזֶה לְהַבִּין רְמִיזוֹתָיו.

לְפַעֲמִים גַּתְעוֹרֵר הָאָדָם מְאֹד בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל
 לְהִתְדַבֵּק וּלְהִתְקַשֵּׁר לְהַצְדִּיק שָׁבוּ תְלוּי
 כָּל קִדְשֵׁי יְהוּדוֹתוֹ וְכָל תְּקוּנוֹ בְּשִׁלְמוֹת, רַק שֶׁהַבַּעַל-
 דְּבָר מִתְנַגֵּד מְאֹד בְּזוֹה. עַד שְׁגוּרִים שֶׁנִּתְרַחַק וְנִתְנַגֵּד
 הָאָדָם מִקִּדְשֵׁי יְהוּדוֹתוֹ לְמָקוֹם מְדַבֵּר שְׂמֻמָּה מְקוֹם
 מְסַפֵּן מְאֹד, וְאוֹרֵב עָלָיו לְתַפְסוֹ בְּמִצְוֹתָיו, וְאִזּוּ יָכוֹל
 לַעֲשׂוֹת דְּבָר מְבִהֵל וּמָה שֶׁנִּרְאָה בְּאַמֶּת לְשַׁנְעוֹן, וְאִין
 שׁוֹם שֶׁכָּל אָדָם שְׂיִסְפִים לְזוֹה אִיךְ שְׂיִוָּכַל לְהַשִּׁיג דְּבָר
 זֶה, אִךְ אֶף-עַל-פִּי כֵן מִחֲמַת הִתְעוֹרְרוֹת אֲמַתִּי שָׁלוּ
 ה' מְצַלִּיחַ בְּיָדוֹ וְזוֹכָה לַעֲבֹר עַל כָּל הַגְּדָרִים וְהַמְּנִיעוֹת
 וּלְשַׁבֵּר אֶת כָּלֶם עַד שְׂזוֹכָה לְגַמֵּר הַדְּבָר בְּשִׁלְמוֹת.

הַחֲכָמָה הַגְּדוֹלָה שֶׁכָּכָל הַחֲכָמוֹת - לְבָלִי לְהִיֹּת
 חָכֵם כָּלֵל, רַק לְהִיֹּת תָּם וַיֵּשֶׁר בְּפִשְׁיֻטוֹת.
 אֶפְלוּ מִי שֵׁישׁ לוֹ מִחַ גְּדוֹל בְּאַמֶּת, צָרִיךְ לְהַשְׁלִיךְ כָּל
 הַחֲכָמוֹת וְלַעֲסֹק בְּעִבּוּדָתוֹ יִתְפַּרֵּד בְּפִשְׁיֻטוֹת
 וּבְתַמִּימוֹת, וְצָרִיךְ אֶפְלוּ לְהִתְנַהֵג וְלַעֲשׂוֹת דְּבָרִים
 הַנִּרְאִים בְּשַׁנְעוֹן כְּדֵי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְפַּרֵּד, כִּי צָרִיכִין
 לְהִתְנַגֵּל בְּכָל מִינֵי רֶפֶשׁ וְטִיט בְּשָׁבִיל עִבּוּדַת ה'
 וּמִצְוֹתָיו, וְלֹא דוֹקָא בְּשָׁבִיל מִצְוָה מִמֶּשׁ, אֵלָּא כָּל

דָּבָר שֵׁשׁ בּוֹ רְצוֹן ה' יִתְפָּרֵד נִקְרָא מִצְוָה, וְצָרִיךְ לְגַלְגֵּל
עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי רֶפֶשׁ וְטִיט פְּדֵי לַעֲשׂוֹת אִיזָה רְצוֹן
וְנַחַת לָהּ יִתְפָּרֵד. וּכְשֶׁאֲהַבְתוּ חֻזְקָה פֶּלֶפֶד לָהּ
יִתְפָּרֵד אִזּוֹ הוּא בְּחִינַת בֶּן־יֶקֶר וְחָכִיב מְאֹד לָהּ יִתְפָּרֵד.

וְעַל־יָדֵי זֶה זֹכָה לְחֶפֶשׁ בְּגִיזָא דְּמִלְפָּא הַגְּנוּזִים
וְצַפּוּנִים בְּיוֹתֵר, עַד שְׂזוּכָה שְׁנַתְנַלְהָ לֹא
בְּחִינַת צְדִיק וְרַע לוֹ, רָשָׁע וְטוֹב לוֹ, וְזֹכָה לְהַעֲלוֹת
הַמְּשֻׁפָּט שְׁנַפֵּל עַד הַתְּהוֹם וּלְתַקְנֹה, כִּי זֹכָה לְהַשְׁיֵג
צְדִיק וְרַע לוֹ רָשָׁע וְטוֹב לוֹ, שְׂזָה נִרְאָה בְּעוֹוֹת
הַמְּשֻׁפָּט. וְעַכְשָׁו בְּשְׂזוּכָה לְהַשְׁיֵג וּלְהַבִּין זֹאת – זֶה
בְּחִינַת תְּקוּן הַמְּשֻׁפָּט.

כָּל עֵקֶר תְּקוּן הָעוֹלָם תְּלוּי בָּזֶה שִׁיתְּבַטְּלוּ מִן הָעוֹלָם
כָּל דְּרָכֵי הַחֲכָמוֹת הָרַעוֹת שְׂמָהֶם נְמוֹשְׁכִים גַּם־כֵּן
כָּל מִינֵי כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, וּלְהַתְקַשֵּׁר בְּאַמַּת אֵל
הַצְּדִיק הָאֵמֶת שֶׁיְּכוּל לְתַקֵּן הַכֹּל אֶפְלוּ בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת
וְהַעֲנִינִים הָעוֹבְרִים עָלֵינוּ. זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעַשְׂיֵנוּ, זֶה
יְשׁוּעַתְנוּ, זֶה תְּקוּנְתְנוּ, זֶה שְׂמַחְתְנוּ לְנִצָּח נִצְחִים.

בְּשִׂאֲדָם הוֹלֵךְ אַחֵר שֶׁכָּלוּ וְחֲכָמָתוֹ יוֹכֵל לִפְלֹ
בְּטְעוֹתֵים וּמְכַשׁוֹלוֹת רַבִּים וְלָבוֹא לְיָדֵי

רעות גדולות חס ושלום, פאָשר פּבֿר רבֿים נכֿשלוּ
 ונפֿלו מאד על־ידי חֲכֻמַּתֶּם הֶרְעָה וְחֲטָאוּ וְהִחֲטִיאוּ
 אֶת הַרְבִּים, רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן. כִּי עַקֵּר הִיְהִדוּת הוּא לִילְךָ
 בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשִּׁימוֹת בְּלִי שׁוּם חֲכֻמוֹת, וְלִבְלִי לְהַשְׁגִּיחַ
 כָּלֵל עַל כְּבוֹד עֲצֻמוֹ, רַק אִם יֵשׁ בְּזֶה כְּבוֹד ה' יִתְפָּרֵךְ
 יַעֲשֶׂה, וְאִם לֹא – לֹא. אִזּוּ בּוֹדֵאֵי לֹא יִפְשֵׁל לְעוֹלָם.

עַקֵּר הַגְּבוּרָה הוּא בְּלִב. כִּי כִּי שְׁלֻבוֹ חֻק אֵינוֹ
 מְתִירָא מִשׁוּם אָדָם וּמִשׁוּם דְּבָר וְהוּא יְכוּל
 לַעֲשׂוֹת גְּבוּרוֹת נוֹרְאוֹת וְלִכְבֹּשׁ מַלְחָמוֹת חֻקוֹת
 עַל־יְדֵי חֻק וְאַמֻץ לְבוֹ.

יֵשׁ שְׁעָבְרוּ עֲבֵרוֹת כָּל־כָּךְ עַד שֶׁנִּפְּלוּ בְּבַחֲנֵינַת
 הַסְּתֵרָה שְׁבִתוֹךְ הַסְּתֵרָה בְּאַלְפִים וּרְכָבוֹת
 הַסְּתֵרוֹת, וּמַחֲמַת זֶה גִּדְמָה לָהֶם שְׂאִין לָהֶם עוֹד
 תִּקְוָה חֵס וְשְׁלוֹם. אֲבָל הַצְּדִיק יְכוּל לְעוֹרֵר גַּם אוֹתוֹ
 וְלִהְיוֹדִיעוֹ מֵה' יִתְפָּרֵךְ שֵׁישׁ לוֹ תִּקְוָה גַּם־כֵּן עַד שֶׁיִּשׁוּב
 אֶל הָאֱמֶת וְיִתְקַרֵּב לָה'. יִתְפָּרֵךְ. כִּי בְּאֵמֶת כִּבְחַ הַצְּדִיק
 הָאֱמֶת הַכֹּל יְכוּלִים לְהִתְקַרֵּב לָה'. יִתְפָּרֵךְ תָּמִיד בְּכֹל
 עַת, אִיךְ שֶׁהֵם בְּכֹל מְקוֹם שֶׁהֵם.

אסור לאדם ליאש עצמו חס ושלום, ואפלו אם נפל
 למקום שנפל ונפילתו וירידתו גדולה מאד
 מאד רחמנא לצלן, ומונח בשאול תחתיות ממש חס
 ושלום, אף-על-פי כן אל יתיאש עצמו בשום אפן
 בעולם, כי הצדיק האמת יש לו פח להחיות ולהרים
 את אלו שנפלו מאד לחזקם ולאמצם לעוררם
 ולהקיצם ולגלות להם כי עדין ה' אתם ועם ואצלם
 וקרוב להם. וכן להפך, צריך הצדיק להראות לאלו
 שהם במדרגה גדולה, שעדין אינם יודעים כלל
 בידיעתו יתברך!

אם אתה מאמין שיכולים לקלקל תאמין שיכולים
 לתקן!

ה' יתברך חפץ חסד הוא ורוצה לקרב המרחקים
 אף-על-פי שאין ראויים לקרבם, אבל אין יכולים
 להתקרב כי אם על-ידי התקרבות להצדיק שעל-ידו
 עקר תקונו לנצח!

קדם שמקרב להצדיק אזי לבו אטום ואזניו
 סתומים ועיניו עורים מלראות האמת, אבל
 בשמדבק עצמו להצדיק ומקבל ממנו עצות אזי

נִפְתָּח לָבָבוֹ וְעֵינָיו וְאָזְנוֹ וְרוּאָה וְשׁוֹמֵעַ וּמְבִין הָאֱמֶת
וְזוֹכָה לְתִשׁוּבָה.

עַל־יְדֵי הַתְּקָרְבוֹת לְהַצְדִּיק וַיִּלֶּךְ בְּדַרְךְ עֲצָתוֹ –
עַל־יְדֵי זֶה נַחֲקֵק בּוֹ אֱמֶת, וְזוֹכָה לְאֱמוּנָה
וְתַפְלָה וְנִסִּים וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְדֵי זֶה תָּבוֹא הַנְּאֻלָּה.
הַמְתַּנַּנְּדִים וְהַרְשָׁעִים הַחוֹלְקִים עַל הַצְדִּיק הָאֱמֶת
הֵם מְקַבְּלִין הַרוּחַ חַיִּים שְׁלֵהֶם מֵהַרְבֵּ
דִקְלָפָה. כִּי יֵשׁ רַב דִקְלָפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא פְּנַגְדַּר הַרְבֵּ
דִקְרָשָׁה, כִּי אֵת זֶה לְעַמַּת זֶה עֲשֵׂה אֱלֻקִּים, וְעַל־פִּנּוּ
הֵם גְּדוּלִים בְּשַׁעֲתָן, כִּי הַרוּחַ חַיִּים הַנִּמְשָׁךְ מֵהַרְבֵּ
דִקְלָפָה הוּא בְּחִינַת רוּחַ סְעָרָה שֶׁהוּא גְּדוּל בְּשַׁעֲתִיהָ
אֲבָל הוּא רַק לְפִי שְׁעָה וּלְבִסּוּף פְּלָה וְנִאֲבָד, וְעַל־פִּנּוּ
הֵם בְּחִינָה קְרוּיִים מֵתִים, כִּי אֵין לָהֶם רוּחַ חַיִּים
הָאֱמֶתִי דִקְרָשָׁה שְׁנִמְשָׁךְ עַל־יְדֵי הַצְדִּיק הָאֱמֶת דִּיקָא.
הַצְדִּיק שׁוֹמֵעַ כָּל הָאֲנָחוֹת שֶׁל הַדְּבוּקִים בּוֹ כִּי מִמֶּנּוּ
תּוֹצְאוֹת חַיִּים לְכָל אֶחָד.

הַצְדִּיק מְגַלֶּה אֱלֻקוֹתָו וּמְלִכּוֹתָו יִתְבַּרְךְ לְכָל בְּאֵי
עוֹלָם אֲפִלוּ לְהַרְחֹקִים מְאֹד מְאֹד שֶׁהֵם
הַרְשָׁעִים וְהַעֲכוּ"ם, שְׂזָה עַקֵּר גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ

ברוך הוא, כי עקר גדלתו של הקדוש ברוך הוא שגם
הרחוקים מאד ואפלו העכו"ם ידעו שיש אלקים
שליט ומושל.

❖ טו ❖

רוטם ה' קרו ישעו ונסקה עיני שכלו להבחין ולראות האמת עון בעון.

בְּיָמֵינוּ בָּא שׁוֹדֵד בְּגִבּוּלָנוּ וְהוּא רֹאשׁ לְכָל צוֹרְרֵינוּ,
שֵׁם מְצוֹר בְּרוּל עָלֵינוּ, טָמֵן מוֹקָשִׁים בְּדַרְפָּנוּ,
פָּרַשׁ רִשְׁתוֹת לְרַגְלֵינוּ, עֵינָיו לְטֹשׁ וְשִׁנּוּ חֶרֶק עָלֵינוּ
לְהַתְגַּוֵּל וְלְהַתְנַפֵּל עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ וּלְהַשְׁמִידֵנוּ
מִיְהוּדוֹתֵנוּ, וּבְכָל יוֹם מֵתַחַדֵּשׁ וּמֵתַגְבֵּר עָלֵינוּ כּוֹס
תַּרְעֵלָיו לְהַשְׁקוֹתֵנוּ, וְאִין בִּיכְלֵתֵנוּ כָּלֵל לְעַמּוֹד בְּנִגְדוֹ.
לְכֵן הַפְּלִיא ה' לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ וְהַקְדִּים רְפוּאָה לַמִּכָּה
וְהוֹרִיד לָנוּ הַצַּדִּיק הָאֱמֵת רֹאשׁ וּמִבְּחַר מִכָּל בְּחִירֵי
צִדִּיקָיָא, נַחַל נֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, שֶׁהוּא הֶרְבֵּי וּמְנַהִיג
הַיְחִידֵי שְׁבֻדֵרְנוּ וְשֶׁל כָּל דוֹרוֹת הַבָּאִים, לְהַשְׁקוֹת כָּל
הָאָרֶץ חֲכָמָה וְדַעַה אֵת ה' בְּנִהְרֵי וּנְחָלֵי חֲכָמָתוֹ
וְתַקְנֵינוּ וְעֲצוֹתָיו הָעֲמֻקּוֹת וְהַתְּמִימוֹת. לְטַהֵר טְמָאִים,
לְהַרְחִיץ צוּאִים, לְהַלְבִּין כְּתָמִים, לְזַכּוֹת אֲשָׁמִים,
לְכַפֵּר זְדוּנִים, לְקַרֵּב רְחוּקִים, לְקַבֵּץ נִדְחִים וְאוֹבְדִים,

להוציא ממסגֵר אַסורים, לַתת הַפֶּשׁ לְשִׁבוּיִים,
לְהַחִיֹּת רוּחַ שְׁפִלִים, לְשִׁמַּח לֵב גִּדְפָאִים וְגִדְוִים.

אַשְׁרֵי הַזֹּכֶה לְהַנְצִיל מִן הַפּוֹעִים וְהַתּוֹעִים בַּחֲשָׁד
וְאַפְלָה לְבַל יֵרְאוּ וַיִּבִּיטוּ בְּאוֹר הַצַּדִּיק הָאֵמֶת
שֶׁהוּא שָׂרֵשׁ כָּלֵל כָּל הַצַּדִּיקִים שֶׁכָּבַל הַדּוֹרוֹת, וְהוּא
יִגְמַר בְּשִׁלְמוֹת כָּל הַתְּקוּנִים שֶׁהִתְחִילוּ הַצַּדִּיקִים
שֶׁכָּבַל הַדּוֹרוֹת לְתַקֵּן הָעוֹלָם, כִּי גַם הַצַּדִּיקִים
הַגְּדוֹלִים עֲדִין לֹא גָמְרוּ עֲגִין זֶה בְּשִׁלְמוֹת וְרַק הוּא
יִגְמַר כָּל הַתְּקוּנִים וַיִּתְקַן כָּל הָעוֹלָם בְּתַכְלִית
הַשְּׁלֵמוֹת. וּבְגֵדֵל כַּחוֹ יִכְנִיעַ וַיִּבְטַל כָּל הַמִּינוֹת
וְאַפִּיקוֹרְסוֹת מִן הָעוֹלָם וַיִּמְשִׁד אֱמוּנָה גְדוֹלָה בְּעוֹלָם
בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת וַיִּשׁוּבוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם לַה' יִתְבָּרַךְ
וַיִּקְיֵמוּ בָּלָם אֶת הַתּוֹרָה, וַיֵּאִיר לְכָל אֶחָד הַתְּגָלוֹת
אֵלְקוּתוֹ בְּהַתְּגָלוֹת גְּפֵלָא מְאֹד אֲשֶׁר עֲדִין לֹא נִשְׁמַע
וְלֹא נִרְאָה כְּזֹאת מִימֹת עוֹלָם.

יֵשׁ גְּפֵשׁוֹת נְפֹלוֹת מְאֹד מְאֹד שֶׁנִּפְלוּ כְּמוֹ שֶׁנִּפְלוּ
לְתַהוֹם תַּחְתִּיּוֹת עַד אֵין קֶץ, עַד שֶׁנֶּאֱחָזוּ בָּהֶם
הָרַע כָּל־כָּף עַד שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לָהֶם בְּשׁוּם אִפְּן לְשׁוּב
לַה' יִתְבָּרַךְ, וְאֵי אֶפְשָׁר שְׂיִהְיֶה לָהֶם שׁוּם תְּקוּן בְּעוֹלָם

כי אם על-ידי נשמת הצדיק האמת שיש בכחו הגדול לתקן הכל אפלו בכל המקומות ובכל הענינים העוזרים עליו, להחיותו ולעוררו ולהקיצו ולהקימו מפל מקום שהוא, ואז השמחה גדולה מאד. כי אין שמחה לפניו יתברך כמו בעת שמחזירין אליו את הרחוקים מאד.

כמו שמחזירין להמלך את בנו שגרשו מעל פניו בעוונותיו, ועל-ידי זה שנתרחק קלקל בכל פעם ביותר מחמת שנפל בדעתו על-ידי שרואה גדל רחוקו מהמלך עד שטעה ונדמה בדעתו שהמלך הרחיקו לעולם ולא היה מצפה שישוב עוד אל המלך. ובאמת יש להמלך צער גדול בכל עת וזוכר את בנו הרחוק בכל עת. וכשנמצא אחד שמרחם על המלך ועל בנו והולך אל המקום המזהם שנפל לשם ומרמוז לו רמזים ומתנהג עמו בחכמה נפלאה פלא והפלא עד שמכניס בו הרהורי תשובה ומחזירו אל המלך, כמה שמחה ותענוג גורם אל המלך עד אין שעור, כי זה עיקר שמחתו ונדלתו ותענוגיו ושעשועיו של המלך יתברך, בשמחזירין אליו

הרחוקים מאד ועולין ונתקנין מחרפת עוונותיהם
העצומים, איך שהוא, איך שהוא, אפלו אם עברו
מה שעברו חס ושלום.

בְּשִׁמְתֵנִי בְּרַחֲמֵי הַמֶּלֶךְ הַנְּחֻשׁ חֶסֶד וְשָׁלוֹם שֶׁהוּא
מְקוֹמוֹת הַמְּטַנְּפִים, וְנִתְרַחֵק מְאֹד
מִקְדָּשְׁתָּא יְהוּדוֹתוֹ וְהוּא גַע וְנָד וּמְטַלְטֵל וְדוֹחִין אוֹתוֹ
מִקְדָּשְׁתוֹ מִדְּחֵי אֶל דְּחֵי עַד שְׁרוּצָה לְהַפִּילוֹ לְגַמְרֵי
מִקְדָּשְׁתָּא יְהוּדוֹתוֹ חֶסֶד וְשָׁלוֹם, אִזִּי מִתְעוֹרֵר קְדָשְׁתָּא נֶפֶשׁ
הָאָדָם, וְאִזִּי דִּיקָא אִם הוּא חֲזָק וְאִמְיִן וּמִתְחִיל לְבַקֵּשׁ
וּלְדַרְשׁ וּלְחַפֵּשׂ וּלְחַתֵּר בְּכָל עֵת וּלְהַתְּגַעְגַע וּלְכַסֵּף
לְמִצָּא אוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ, אַף־עַל־פִּי שְׁעֲדִין עוֹבְרִים יָמִים
וְשָׁנִים הַרְבֵּה וְאִינוּ זוֹכֵה לְמוֹצָאוֹ יִתְבַּרַךְ וּלְהִתְקַרֵּב
אֵלָיו, אַף־עַל־פִּי כֵן יֵדַע וְיֵאֱמִין פִּי בְּכָל עֵת וְעַת
עַל־יְדֵי כָּל בְּקִשָּׁה וּבְקִשָּׁה וְעַל־יְדֵי כָּל דְּרִישָׁה וּדְרִישָׁה
שְׂדוּרֵשׁ וּמְבַקֵּשׁ וּמְחַפֵּשׁ לְמִצָּא כְּבוֹד קְדָשְׁתוֹ יִתְבַּרַךְ,
וְעַל־יְדֵי כָּל הַבְּטָה וְגַעְגוּעַ שְׂמֵבִיט וְתוֹלָה עֵינָיו
לְרַחֲמוֹ יִתְבַּרַךְ, וְעַל־יְדֵי כָּל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שְׂפוּנָה
לְהַקְדִּישָׁה - עַל־יְדֵי כָּל זֶה זוֹכֵה בְּכָל פַּעַם לְשִׁבְר
חוֹמוֹת בְּרוֹזל וְדִלְתוֹת נְחֹשֶׁת. אַף־עַל־פִּי שְׂאֲחֵר כְּךָ

מתגברין עליו בכל פעם יותר רחמנא ליצלן, אף-על-פי בן אין יגיעו לריק חס ושלום ואין שום תנועה שפונה להקדשה נאבדת חס ושלום.

כי צריכין לעבר עליו עדין ועדנים הרבה וכמה ימים ונהרות ותהומות ומימות מחלפים צריכין לעבר עליו, ובכמה מדברות המלאים נחשים ועקרבים גדולים ונוראים צריך לעבר בהם עד אשר זוכה להפנם לשערי הקדשה באמת. ואם הוא חזק וגבור פארי לבקש ולחפש יותר אף אם יעבר עליו מה – בודאי סוף כל סוף יזכה למצא אותו יתברך עד שיזכה לעלות בתכלית העליה.

ובל זה הפח לחפש ולבקש אותו יתברך אפלו בתכלית הירידה, בתכלית גלות הנפש, עד שנתרחקנו מכבודו יתברך מאד, כל זה בכח זכות תורתו של הצדיק האמת שגלה סתרי תורה ששם כל רזין וסתימין דאורייתא שהם בחינת 'איה'. פי לולא זכות הצדיק האמת לא היה לנו כח אפלו לחפש ולבקש כלל וחס ושלום היו נמבעין חס

וְשָׁלוֹם וְלֹא הָיָה תְּקוּמָה חֵם וְשָׁלוֹם לְהַנוֹפְלִים
וְהִרְחוּקִים שְׁנַתְּרַחֲקוּ מִן הַקְּדוּשָׁה כָּל־כָּף.

וּבַפְּרָט עֲבָשׁוּ שֵׁשׁ בְּנֵי־אָדָם שֶׁנִּפְּלוּ לְתַהוֹמוֹת עַד
אִין קֶץ וְכוּ' וְכוּ', וּמֵהֵיכָן הָיוּ מְקַבְּלִין חַיִּוֹת
וְכַח לְהִתְעוֹרֵר עוֹד לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ כְּבוֹדוֹ יִתְפָּרֵךְ
וְלָשׁוּב אֵלָיו, בְּוֹדָי חֵם וְשָׁלוֹם הָיָה אָבֵד תְּקוּמָתָם
חֲלִילָה. אֲךָ בְּאֵמַת עַל־יְדֵי כַח צַדִּיק הָאֵמַת שְׁזָכָה
לְבַחֲינַת 'אִיה', עַל־יְדֵי זֶה יֵשׁ כַּח לְכָל הַנוֹפְלִים אֲפֵלוּ
לְמִקּוֹמוֹת הַמְּטַנְּפִים וְכוּ' שִׁיחַפְּשׁוּ 'אִיה' וְכוּ', עַד
שִׁיעֵלוּ בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה.

הַצַּדִּיק הָאֵמַת הוּא מְטָה כָּל־פִּי חֶסֶד תָּמִיד וּמוֹצֵא
טוֹב בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, כִּי יוֹדֵעַ לְלַקֵּט כָּל
בְּחִינּוֹת הַשְּׁעֵרוֹת טוֹבוֹת שֶׁנִּמְצָא בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל,
וְעַל־יְדֵי זֶה הוּא עוֹסֵק בְּרִפּוּאוֹת כָּל אֶחָד אֲפִילוּ אִם
הוּא חוֹלָה גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד בְּחֲלֵי הַנֶּפֶשׁ, כִּי הוּא
מוֹצֵא בּוֹ גַּם־כֵּן נִקְדוֹת טוֹבוֹת בְּחִינַת שְׁעֵרוֹת, דְּהֵינּוּ
מֵה שֶׁמִּנְתַּק עֲצָמוֹ מֵרַע לְטוֹב כְּשֶׁעָרָה. וְזֹאת הַשְּׁעָרָה
הוּא בְּחִינַת צְנוּר וְכִלִּי שֶׁהַצַּדִּיק מִמְשִׁיךְ עַל־יְדֵיו גַּם
עָלָיו שְׂבָלִיּוֹת וְצִמְצוּמִים עַד שֶׁמְכַנְּסִים בּוֹ גַּם־כֵּן

השגות אלקות, שזהו עקר גדלת הצדיק, כשיכול
לרפאות גם חולה הגדול ביותר.

❦ טז ❦

... שלום וקול רנה וישועה באהלי לבו, זמן ה' רוממה זמן ה' עושה תלים מלמדי אמונה.
צדיק הרבה גיעות שיובל עוד לחטוף משהו (מען בארף ויד ויער יאגין מען זאל נאך
קענין האפין).

ימי החליפות הולכים ובאים ובכל יום ויום
מתקרבים ליום המיתה, ובהכרח לילך בדרך
הזה בלי ספק אם קרוב ואם רחוק, אבל על כל פנים
הכל יעבור בצל עובר, ואין נשאר מהאדם כלום פי
אם מה שהכין לעצמו לאחר מותו לעולם הנצחי.
וצריכים על כל פנים מעתה להתחיל לחוס ולרחם
על עצמנו ברחמנות אמתית להכין צעדינו
לעלמא דאתי, ולהכין צידה לדרך רחוק פלפד,
ואנחנו מלאי חטאים ופשעים גדולים ותאוות רעות
וקלקולים הרבה בלי שעור וערך ומספר, ואנחנו
רחוקים מהתכלית מאוד מאוד, ועדיין לא יצאנו מהחל
אל הקדש אפלו במלא החוט, וצריכין למהר למלט
על נפשנו מפח יוקשים. ובכן נתחזק ונתאזר בזריזות

גָּדוֹל לְבָרַח וְלָנוּם אֵל הַצְּדִיק שָׁבוּ תְּלוּי שְׁלֵמוֹת תִּקּוּן
נַפְשֵׁנוּ וְכָל תִּקּוּת וּנְאֻלֵת יִשְׂרָאֵל!

הַצְּדִיק הָאֵמֶת מְאִיר הָאֶרֶת הַרְצוֹן בְּתַקְוָה גָּדוֹל
כָּל־כֶּדֶד עַד שְׂאִיר לְעוֹלָם וְלֹא יִפְסַק בְּכָל
מִינֵי חֶשֶׁד וְאַפְלָה שְׁעוֹבְרִים עַל כָּל אָדָם, שְׁעַל־יָדֵי
זֶה מַעֲלָה מְבַחֲנִית שְׂמַד לְרְצוֹן!

אֶפְלוּ בְּשֹׂאֲדָם רְחוּק מְאֹד מִכָּל קִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל וּמִכָּל
הַתּוֹרָה, וְעוֹבְרִים יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה בְּקִלְקוּלוֹ,
כָּל אֶחָד לְפִי עֵינָיו שְׁנַתְּפֵם בּוֹ, אֶפְלוּ אִם נִתְּפֵם בָּמָה
שְׁנַתְּפֵם בְּמִקּוֹמוֹת רָעִים וּמְטַנְּפִים מְאֹד, אֲשֶׁר שֵׁם אֵין
מִעֲמֹד בְּשִׁנּוּפְלִים לְשֵׁם וְחַס וְשְׁלוֹם יְכוּלִים לְטַבֵּעַ
שֵׁם, אֲבָל כָּל זְמַן שֶׁהָאָדָם חֹזֵק בְּדַעְתּוֹ שְׁלֵא יִפֹּל
מִשׁוּם יְרִידָה שְׁבַע־עוֹלָם, וְאֵינוּ מִיֹּאשׁ עֲצָמוֹ, וּמִקְנֵה
תְּמִיד לֵה' יִתְּבַרְךָ בְּקוּוֹי אַחֵר קוּוֹי, וְתוֹלָה עֵינָיו
לְמָרוֹם וְצוּעַק לֵה' יִתְּבַרְךָ, אִזּוֹ הוּא בְּטוּחַ שְׁפוּדָאֵי סוּף
כָּל סוּף יִשׁוּב לֵה' יִתְּבַרְךָ.

וְזֶה הַדְּבָר אֵי אֶפְשָׁר לָפֶה לְדַבֵּר וּלְכַאֵר וּלְסַפֵּר עַד
הֵיכָן הוּא צָרִיךְ לְהַתְחַזֵּק תְּמִיד בְּכָל מְקוֹם
שֶׁהוּא, אֶפְלוּ אִם נָפַל כְּמוֹ שְׁנַפֵּל רַחֲמָנָא לְצִלָּן, כִּי

לְכַל אֶחָד גְּדֵמָה שְׁעָלוּ אֵין אָנוּ מְכוֹנִים בְּדַבְרֵינוּ, כִּי הוּא יֵשׁ לוֹ מְנִיעוֹת בְּאֵלֶּה, וְנִתְפַס בְּתַאוּזוֹתָיו וּבְמַצוּדָתוֹ כֹּל־כֶּךָ עַד שְׁלֵאִישׁ כְּמוֹתוֹ אִי אֶפְשֶׁר לְשׁוּב בְּאֵמֶת לֵה' יִתְפַּרֵּךְ, כִּי כָּבֵד נִלְכַּד כֹּל־כֶּךָ יָמִים וְשָׁנִים הִרְבֵּה בְּמָה שְׁנִלְכַּד עַד אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמִין שׁוּב מִנִּי חֲשֵׁךְ. כֶּךָ גְּדֵמָה לְכַל אֶחָד. וְרַבְּנוּ ז"ל קָרָא תִּגְרַע עַל זֶה מְאֹד, וְצַעַק בְּקוֹל עֵמֶק מְאֹד: אָהֵה, אֵל תִּינָאֲשׁוּ עֲצָמְכֶם, יֵאוּשׁ אֵינוֹ בְּעוֹלָם כָּלֵל, אֶפְלוּ בְּמָה שְׁנוֹפְלִים,

כִּי יֵשׁ עֲנִין שְׁנֵת־הַפֶּד הַכֹּל לְטוֹבָה ("צונואלד! זייט אייך גיט מ'נאש, קיין יאוש איז גאר גיט פאר האגדון, אפלו וויא אהין איטליכער איז גיפאלן, כִּי יֵשׁ עֲנִין שְׁנֵת־הַפֶּד הַכֹּל לְטוֹבָה!")

עַקֵּר עֲבוֹדַת הַצַּדִּיק לְכַרֵּר וּלְהַעֲלוֹת הַטוֹב מֵעֵמֶק הָרַע, וּמַעֲלָה אֶפְלוּ הַנְּפֹשׁוֹת הַנְּפּוֹלוֹת מְאֹד עַל־יְדֵי שְׁמוּצָא לָהֶם זְכוּת, אֶפְלוּ לְרַשְׁעִים גְּמוּרִים הַגְּרוּעִים בְּיֹתֵר עַד שִׁיִּצְאוּ מִכָּלֵל יִשְׂרָאֵל עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂיהֶם הָרָעִים; כֹּל זְמַן שֵׁשׁם יִשְׂרָאֵל נִקְרָא עָלָיו, עֲדוֹן מְחַפֵּשׁ וּמְבַקֵּשׁ וּמוֹצֵא אֵיזָה זְכוּת כֹּל שֶׁהוּא, וְעַל־יְדֵי זֶה מַעֲלָה אוֹתָם גַּם מֵעֵמֶק הָרַע, וְנִתְפַּרֵּר הַטוֹב וְנִדְחָה הָרַע וְנִתְפַּטֵּל לְגַמְרֵי. וְזֶה בְּחִינַת הַתְּגַלוֹת מְשִׁיחַ.

הַכֹּלֵל שֶׁהַמְּשַׁלָּה בְּיַד הַצַּדִּיק לַפֶּעַל פְּעֻלֹת פְּרָצוֹנוֹ,
וְעַקֵּר הַמְּמַשְׁלָה לְהַאִיר וּלְעוֹרֵר לֵב יִשְׂרָאֵל
לְעִבּוֹדַת ה' יִתְבָּרֵךְ. עַל-כֵּן הָעֵקֶר שִׁיתְקַשֵּׁר לַצַּדִּיק
הָאֱמֵת וּמִמֶּנּוּ יִקְבַּל כּוֹחַ וְהַאֲרָה וְהַתְעוֹרְרוֹת לְה'
יִתְבָּרֵךְ עַד שִׁישׁוּב אֵל ה' בְּאֱמֵת.

יֵשׁ שְׂדָה הָעֲלִיּוֹנָה שְׁשֵׁם גְּדָלִים כָּל הַנְּשָׁמוֹת וְאֵלוֹ
הַנְּשָׁמוֹת צְרוּכִים בְּעַל הַשְּׂדָה שְׁיַעֲסֵק בְּתַקּוּנָם,
וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד שְׂרוּצָה לְרַחֵם עַל נְשָׁמָתוֹ לְבַקֵּשׁ
וּלְהַתְחַנֵּן הַרְבֵּה לִפְנֵי ה' יִתְבָּרֵךְ כָּל יָמָיו שְׁיִזְכֶּה
לְהִתְקַרֵּב לְהַצַּדִּיק הַזֶּה שֶׁהוּא בְּעַל הַשְּׂדָה, שֶׁהוּא
מִסְתַּכֵּל עַל כָּל אֶחָד לְהִבְיֹאוֹ אֶל הַתְּכֵלִית הָאֱמֵתִי
שֶׁהוּא כֵּלּוֹ מִטּוֹב כֵּלּוֹ אֶחָד.

אִם שְׁקֻלַּפַת הַזֶּמֶן עֲמֻלֵק אֹרֵב עַל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת
לְהַעֲלִים אוֹתוֹ לְגַמְרֵי חֵם וְשָׁלוֹם, אִם-עַל-פִּי בֶן
עֲצַת ה' הִיא תְּקוּם, וְאַתָּה מְרוֹם לְעוֹלָם ה', וּלְעוֹלָם
יָדָךְ עַל הָעֲלִיּוֹנָה, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ גּוֹמֵר אֶת שְׁלוֹ. וְדִיקָא
עַל-יְדֵי הַתְּנַבְּרוֹת תִּקְרַף הַהַעֲלָמָה כָּל-כָּפֵד, עַל-יְדֵי זֶה
נִתְרוֹמַם וְנִתְעַלָּה אַחֲר־כָּפֵד אֹרֹו בְּיֹתֵר, וּבְסוּף כָּל סוּף
נִתְהַפֵּד כָּל זֶה לְטוֹבָה וְנִתְקַן הָעוֹלָם בְּשָׁלְמוֹת עַל-יְדוֹ.

אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ שֶׁמְקַשֵּׁר עֲצָמוֹ לְצַדִּיק הָאֱמֶת וְאִינוֹ
הוֹלֵךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים הַמְרַחֲקִים מִמּוֹנוֹ. הָעֶקֶר
הוא הַתְּקַשְׁרוֹת לְהַצְדִּיק שֶׁעָלָיו עוֹמֵד כָּל הָעוֹלָם
וּמְלוֹאוֹ, כִּי הוּא הַגֹּשֶׁר וְהַקִּנְיָן שֶׁעַל-יָדוֹ עוֹבְרִים
בְּתוֹךְ כָּל הַמַּיִם הַשּׁוֹטְפִים וְנִצּוֹל מִכָּלֶם, וְזֶהוּ בְּחִינַת
קָרִיעַת יַם סוּף שֶׁהֵלְכוּ בַּיַּבֶּשֶׁה בְּתוֹךְ הַיָּם.

כָּל עֶבְדָּא וְתַנּוּעָה קְלָה שֶׁהָאָדָם מְתַגַּבֵּר לַעֲשׂוֹת
בְּשִׁבִיל הַתְּקַרְבוֹת לְהַצְדִּיק הוּא יָקָר מְאֹד בְּעֵינֵי
ה' יִתְבָּרַךְ וְתַכְפֵּף הוּא מְנַצֵּחַ הַרְבֵּה גִצְחוֹן אֱמֶתִי וְנִצְחֵי
שִׁישָׁאָר קַיִם לְנִצְחָה.

כָּל אֶחָד כָּפִי מֵה שִׁיּוּדֵע בְּנַפְשׁוֹ גָּדֵל פְּחִיתוֹתוֹ וְגָדֵל
רַחוּקוֹ שְׁנַתְּרַחֵק מְאֹד מֵה' יִתְבָּרַךְ, כִּמוֹ כֵּן הוּא
צָרִיף דִּיקָא לְהַתְּקַרֵּב לְהַרְבֵּי הָאֱמֶת הַגָּדוֹל כְּמַעֲלָה
מְאֹד מְאֹד, כִּי כָּל מֵה שֶׁהוּא קָטָן בְּיוֹתֵר – הוּא צָרִיף
רַבֵּי אֱמֶתִי גָּדוֹל בְּיוֹתֵר.

לְפַעְעָמִים יִכּוֹל הָאָדָם לִפְלֵ חֵם וְשָׁלוֹם עַל-יְדֵי הָאֱמֶת
דִּיקָא, כִּי יוֹדֵעַ בְּנַפְשׁוֹ שֶׁבְּאֱמֶת קָלָקַל וּפְגָם
הַרְבֵּה וְגַם עֵתָה הוּא כִּמוֹ שֶׁהוּא, וְעַל-כֵּן מְסִיתוֹ

הַבַּעַל-יָדְבָר לְדַחֲתוֹ לְגַמְרֵי חֵם וְשְׁלוֹם עַל-יְדֵי הָאֲמֵת
 שְׁלוֹ, וְהִרְבֵּה יֵצְאוּ מֵעוֹלָמָם לְגַמְרֵי עַל-יְדֵי הָאֲמֵת הַזֶּה.
 אֲבָל כְּבָר גָּלָה לָנוּ הַצְּדִיק הָאֲמֵת שֶׁהָאֲמֵת לְאֲמֵתוֹ
 אֵינוֹ בֶּן, כִּי צָרִיךְ כָּל אָדָם לְהִתְחַזֵּק עִצְמוֹ
 בַּה' יִתְבָּרַךְ תָּמִיד, וְאֶפְלוּ בְּשֵׁאוֹל תַּחֲתִיּוֹת חֵם
 וְשְׁלוֹם יֵדַע וַיֵּאֱמִין שֶׁהוּא סְמוּךְ עֲדִין לַה' יִתְבָּרַךְ
 וְאִין שׁוֹם יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם, וַיְכוּלִין לְשׁוּב גַּם מִשָּׁם
 וּלְהִתְקַרֵּב לַה' יִתְבָּרַךְ בְּאֲמֵת.

כִּי בְּיָדָי צָרִיכִין לְשָׁמֵר אֶת עִצְמוֹ מִן הַחֲטָא וְאֶפְלוּ
 מִפְּנֵם כָּל שֶׁהוּא, אֲבָל אֶף-עַל-פִּי כֵן אִם כְּבָר
 גִּבְשָׁל, אֶפְלוּ אִם גִּבְשָׁל כִּמּוֹ שֶׁגִּבְשָׁל אֶפְלוּ אֲלֵפִים
 וּרְבֻבוֹת פְּעָמִים חֵם וְשְׁלוֹם, אֶף-עַל-פִּי כֵן בְּכָל עֵת
 וְרַגַע חֲסִדֵי ה' לֹא תִמְנֶנּוּ וַיְכוּלִין לְקָרֵב עִצְמוֹ לַה'
 יִתְבָּרַךְ בְּכָל עֵת וּמִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא כִּי לְגַדְלָתוֹ יִתְבָּרַךְ
 אִין חֶקֶר.

וְעַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת לְהַצְּדִיק יְכוּל לְהִתְהַפֵּךְ הַכֹּל
 לְטוֹבָה וְעוֹנוֹת גִּתְהַפְּכִין לְזִכִּיּוֹת וְזֶה עֶקֶר
 הָאֲמֵת לְאֲמֵתוֹ.

כָּל מֵה שֶׁהָאָדָם חוֹתֵר וּמְתַיַּנֵּעַ לְמִצְא דְרָךְ לְשׁוּב לַה' יִתְפָּרֵךְ, אֶף-עַל-פִּי שְׁאִינוּ עוֹלָה בְּיָדוֹ, אִין שׁוּם יִגִיעָה נְאֻכְרַת, וְהַעֲקָר הוּא הַתְּקַרְבוֹת לְצַדִּיק הָאָמֵת וְתַלְמִידָיו, וְעַל-יְדֵי זֶה אִין שׁוּם קַלְקוּל וּפְגָם שְׁלֵא יוֹכַל לְהַתְּקוֹן, רַק הַעֲקָר שְׁלֵא יִתְרַחַק מֵהַצַּדִּיק לְעוֹלָם חַס וְשָׁלוֹם בְּכָל מֵה שְׁיַעֲבֹר עָלָיו.

⊗ יח ⊗

רַבְּנּוּ הַנּוֹרָא ז"ל אָמַר פְּעַם לְרַבִּי גֵתָן ז"ל: אֲנִי תַפְסָתִי אֶתְכֶם בְּשֵׁק שְׁלִי (”אִידֵךְ הָאֵב אִידֵךְ אַרְיִין גִּנְיָרַט אִין זַאֵק אַרְיִין”), עָנָה רַבִּי גֵתָן וְאָמַר: קֶשֶׁר אוֹתִי הַיֵּטֵב (”פֶּאֶר בּוֹנֵד מִיךְ גִּיט”).

אַתָּה אָחִי לְבָבִי, מָה אָנוּ שׁוֹתְקִים בְּשִׁזְכִּינוּ לְדַבֵּר בְּזוֹה? (הַרְצִיעַר בְּרִידְעַר גִּינְאֵהֶלֶד, וְזֵאם שְׁוִינְעֵן מִיר. או מִיר הָאֵבִין אֶנְעֻלְכֶם זִכָּה גִינְעֵתָן), שְׁבֹאֲנוּ לְזוֹה הָעוֹלָם בְּזוֹה הַזְּמַן שְׁמֵאִיר אֹר הָאֹרוֹת צַח הַצַּחְצָחוֹת בְּזוֹה, חֲדוּשׁ שְׁבַחְדוּשִׁים נוֹרָא בְּזוֹה שְׁעַדִּין לֹא הָיָה מִימוֹת עוֹלָם, וְהוּא כְּמוֹם וְנִעְלָם וְנִסְתָּר מְאֹד מִכָּל הָעוֹלָמוֹת.

וְאַנְחָנוּ זְכִינוּ בְּנִפְלְאוֹת חֲסֵדֵי ה' בְּעַת הַזֹּאת בְּיַמֵּינוּ אֵלֶּה בְּעֵצָם קֶצֶף הַחֲשָׁד וְתֵהוּ וְבוֹהוּ,

שְׁנֵמְצָא כְּבָר סוּד חֲדוּשׁ חֲדָשׁ כְּזֶה הַמְחִיָּה וּמְקִיָּם כָּל
הַנְּפִשׁוֹת שֶׁבְּעוֹלָם אֶפְלוּ הַגְּרוּעִים בְּיוֹתֵר שְׂאִין גְּרִיעוֹת
מֵהֶם – בְּכָל דְּבֹר וְדְבֹר, וּמְגִלָּה וּמוֹדִיעַ לְכָל אֶחָד
בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא, בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא, בְּכָל עֵת וְרִגַע,
כִּי ה' אֵתוּ וְעָמוּ וְקָרוּב אֵלָיו מְאֹד מְאֹד.

אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלַקְנוּ וְכו' שְׂאֵנוּ יוֹדְעִים מֵאוֹצְרוֹת
גְּשׁוּבוֹת כְּאֵלֶּה. הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם,
מֵה נֹאמֵר, מֵה נְדַבֵּר, מֵה נָשִׁיב לָהּ כָּל תְּגִמּוּלוֹהִי
עָלֵינוּ שֶׁהֲחִיָּה אוֹתָנוּ – חוֹלִים וְחֲלוּשִׁים בְּחוּלֵי הַנְּפִשׁ
כְּמוֹנוּ בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ, בְּמִטְעָמִים קְדוּשִׁים כְּאֵלֶּה,
בְּשִׁבְעָה מְשִׁיבֵי טַעַם שְׂיִכּוּלִים לְהַחֲיֹת וּלְהָשִׁיב בָּהֶם
כָּל הַנְּפִשׁוֹת שֶׁבְּעוֹלָם. וְאִם נִכְפַּל וְנֹאמֵר אֲשֶׁרִינוּ וְכו'
אֲלֵפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים עַל זֶה – לֹא יִסְפִּיק. בְּעַל
הַחֶסֶד יִשְׁפִיעֵנוּ מְרִב טוֹבוֹ הַצָּפוֹן וְכו' וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה
כָּל יְמֵינוּ!

הַצְּדִיק הַיָּמֵת הוּא מְטָה כָּל־פִּי חֶסֶד תְּמִיד וּמוֹצֵא
טוֹב בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, כִּי יוֹדַע לְלַקֵּט כָּל
מִינֵי שְׁעֵרוֹת טוֹבוֹת שְׁנֵמְצָא בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל כָּל
זְמַן שֵׁשׁ יִשְׂרָאֵל נִקְרָא עָלָיו, וְעַל־יְדֵי זֶה הוּא עוֹסֵק

בַּרְפּוּאוֹת כָּל אֶחָד וְאֶפְלוּ אִם הוּא חוֹלָה גָּדוֹל מְאֹד
מְאֹד בְּחֵלֵי הַנֶּפֶשׁ, כִּי הוּא מוֹצֵא בּוֹ גַּם-כֵּן נִקְדוֹת
טוֹבוֹת בְּחִינַת שְׁעָרוֹת, דִּהְיִינוּ מָה שְׁמַנְתֶּם עֲצָמוֹ מֵרַע
לְטוֹב בְּשַׁעֲרָה, וְעַל-יְדֵי זֶה מִמְּשִׁיךְ גַּם עָלָיו שְׂבָלִיּוֹת
וְצִמְצוּמִים עַד שְׂמִכְנִים בּוֹ גַּם-כֵּן הַשְּׂגוֹת אֱלֻקוֹת,
שְׁזָהוּ עֵקֶר גְּדֻלַּת הַצַּדִּיק, כְּשִׁיכוֹל לְרַפְּאוֹת גַּם הַחוּלָה
הַגָּדוֹל בְּיֹתֵר, כִּי כָּל מָה שֶׁהַחוּלָה גָּדוֹל בְּיֹתֵר –
צָרִיךְ רוּפֵא גָּדוֹל בְּיֹתֵר. וְזֹאת הַנִּקְדָּה טוֹבָה כְּחוּט
הַשְּׁעָרָה שֶׁיֵּשׁ בְּכָל אֶחָד הוּא בְּחִינַת צִינּוֹר וּכְלֵי
שֶׁהַצַּדִּיק מִמְּשִׁיךְ עַל-יָדוֹ גַּם עָלָיו הַשְּׂגוֹת אֱלֻקוֹת.

עֵקֶר הָאֵהָבָה וְאַחֲדוֹת עַל-יְדֵי הַשְּׁעָרוֹת הַנִּזְ"ל,
עַל-יְדֵי שְׂאִין מִסֵּתֶפְלִין עַל הָרַע שֶׁבַחֲבָרוּ רַק
מִשְׁתַּדְּלִין בְּכָל כַּחוֹ לְמַצֵּא בּוֹ אִיזָה טוֹב. אֶפְלוּ אִם
גִּדְמָה לוֹ שְׁרַעְתּוֹ רַבָּה מְאֹד, אַף-עַל-פִּי כֵּן יַחֲפֹשׂ
וְיִמְצֵא בּוֹ שְׁעָרוֹת טוֹבוֹת עַל כָּל פָּנִים.

עֵקֶר יִגִּיעַת הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הוּא לְהִמְשִׁיךְ הַשְּׂגוֹת
אֱלֻקוֹת בְּתַלְמִידָיו בְּדַרְכִּים נִפְלְאִים, עַד שְׂיֻכְלוּ
לְהָאִיר בְּתַלְמִידֵיהֶם, וּבְתַלְמִידֵי תַלְמִידֵיהֶם לְדוֹרוֹת
עוֹלָם, עַד שֶׁכֻּלָּם יִדְעוּ אֵת ה', וְעַל-יְדֵי זֶה יְכוּלִין

לְהַחֲיוֹת אֶת כָּל הָעוֹלָם בְּלוֹ, וְכָל אֶחָד יָכוֹל לְהֵבִין
וּלְהַשְׁכִּיל עֲצוֹת וּדְרָכִים לְהִתְקַרֵּב לַה' יִתְבָּרַךְ עַד
שְׂיֻכָּה לְהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת.

עַקֵּר הַתְּרַחֲקוֹת יִשְׂרָאֵל מֵאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים, וְעַקֵּר
כָּלֵל כָּל הַפְּגָמִים וְאֲרִיכַת הַגְּלוּת, הַכֵּל עַל־יְדֵי
הַהַעֲלָמָה הַגְּדוֹלָה שְׁנִתְעַלַּם אֹר הַצְּדִיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא
הַפֶּאֶר וְהִיפִי וְהַחֲנֹן וְהַהַדְּוִר שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְהוּא הָרֹאשׁ
בֵּית. וְעַל־יְדֵי הַמַּחְלָקָת וְהַקְּטִיגוֹרִיא גַּעֲלָם אֹר הַגְּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה מֵאֲתָנוּ, וְאִזִּי מֵתַנְבֵּר בְּחִינַת הָרֹאשׁ כָּל
חֻצוֹת רַב דְּקִלְפָּה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "תִּשְׁתַּפְּכֶנָּה אֲבִי
קֹדֶשׁ בְּרֹאשׁ כָּל חֻצוֹת", וְעַל־יְדֵי זֶה נִתְעַלַּם שֵׁם ה'
וְנִסְתַּלְּקוּ הַמְּאֹרֵי אֹר וְנִבְרָו הַמְּאֹרֵי אֵשׁ.

עַקֵּר אֲרִיכַת הַגְּלוּת הוּא מֵה שְׁמֵתַנְבֵּר הַשְּׁקֵר מְאֹד
כְּמַעַט בְּלִי גְבוּל חֵם וְשְׁלוֹם, כִּי הַסְּמָרָא אֲחֵרָא
שֶׁהוּא הַשְּׁקֵר הַתְּפִשֵׁט לְאֶרֶץ וְלָרַחֵב, וְכָל מֵה שְׁמִגְלִין
אִיזָה אֵמֶת בְּעוֹלָם לְהִתְקַרֵּב עַל־יְדֵי לַה' יִתְבָּרַךְ,
הַשְּׁקֵר מֵתַנְבֵּל בְּתַחֲבוּלוֹתָיו תִּכְפֹּר לְבַלְבָּלוֹ וּלְהִסְתִּירוֹ
וּלְהַפְּכוֹ אֶל הַהַפְּדָ מִמֶּשׁ.

עקר הַרְחֻמְנוּת שְׁצָרִיכִים לְרַחֵם עַל יִשְׂרָאֵל הוּא
 לְהִכְנִיִם בָּהֶם הָאֱמֶת, וּלְהוֹצִיאֵם עַל-יְדֵי זֶה
 מֵעוֹנוֹת וּלְקַרְבָּם לַה' יִתְבָּרֵךְ.

בְּשִׁתְּחַשְׁךְ מִסַּבֵּב מְאֹד אֵת הָאָדָם וּמְקִיפֹו מִכָּל צַד,
 וְהוּא פּוֹנֵה עֵצְמוֹ רַק אֶל הָאֱמֶת, עַל-יְדֵי
 זֶה ה' יִתְבָּרֵךְ מִפְּנֵי הַחֹשֶׁךְ מִמֶּנּוּ וּמֵאִיר לוֹ. וְאִם
 הָאֱמֶת מִשְׁלָךְ אֲרֻצָּה עֲתָה וְאִסּוּר לְגִלוֹתוֹ בְּפִמְבִי,
 אַף-עַל-פִּי כֵן הָאֱמֶת הוּא כֵן, וְשִׁפְתַי אֱמֶת תִּפּוֹן לְעַד!
 כָּל אֶחָד בְּפִי מֵה שְׂיֹדַע בְּנַפְשׁוֹ גָּדֹל פְּחִיתוֹתוֹ וְגָדֹל
 רַחֲוִקוֹ שְׁנַתְרַחֵק מְאֹד מֵה' יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ כֵן הוּא
 צָרִיד דִּיקָא לְהִתְקַרֵּב לְהִרְבִּי וְהַמְנַהֵיג הָאֱמֶת הַגָּדוֹל
 בְּמַעְלָה מְאֹד מְאֹד, בִּי כָּל מֵה שֶׁהוּא קָטָן בְּיֹתֵר, הוּא
 צָרִיד רַבִּי אֱמֶתִי גָּדוֹל בְּיֹתֵר.

כָּל מֵה שֶׁהַצְדִּיק קְדוֹשׁ בְּיֹתֵר וְגִבּוֹה מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ
 כֵן הוּא יָכוֹל לְהוֹרִיד אֵת עֵצְמוֹ מְאֹד מְאֹד
 לְהִגְבִּיחַ אֶפְלוֹ הַתַּחְתּוֹנִים, הַמּוֹנְחִים בְּשִׁפְלַי הַמְדַרְגָּה
 בְּיֹתֵר. וְזֶה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת מַעְלָתוֹ הַגְּבוּהָ.

יֵשׁ צְדִיק גָּדוֹל וְנוֹרָא וְחִדּוּשׁ נִפְלָא וְנוֹרָא כְּזֶה שֶׁהוּא
 יָכוֹל לְהוֹצִיא כָּל הָעֲשָׂרָה מִיְּנֵי חַצִּים שִׁבְהֵם

כְּלוּלִים כָּל מִיַּי חֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וְכָל מִיַּי
 פָּנִים הַבְּרִית שֶׁבְּעוֹלָם רַחֲמָנָא לְצַלּוֹ, הַכֹּל כַּאֲשֶׁר לְכָל
 הוּא יָכוֹל לַחְזוֹר וּלְהַמְשִׁיד וּלְהוֹצִיא וּלְתַקֵּן הַכֹּל, וְרַק
 הוּא יוֹדֵעַ לְרַפְאוֹת אֶת הַבַּת מִלְּפָה בְּשָׁלְמוֹת.

"חֹזֵק וְאַמִּץ", רְאוּי לִילֵךְ וּלְרַחֵשׁ עַל יָדִים וְרַגְלִים
 לְהִתְאַחֵז בְּכַנְפוֹי, לְמַעַן תִּהְיֶה תִּקְוָה
 לְאַחֲרִיתֵנוּ וְהִיְתָה לְשָׁלָל נַפְשֵׁנוּ.

... מעצם הצרות ותלאות שעברו עלי לא עליד, והקדוש ברוך הוא נתן לי כח ברזל לשאת
 על היסורים כאלו שאי אפשר לבאר....

❦ ט ❦

..צו ה' את הנבקה אתו ויבהו מעתה לילך בכל הדרךכים והעצות העמוקות הנפלאות
 והנוראות הנובעים ממעני ה'שועה כל ימי חייו, עדי חכה לחזות בגוים ה' בזה ובכא.

אִם אָמַרְתִּי אֶסְפְּרָה אָפֶס קָצָה מֵעַצֵּם נִפְלְאוֹת חֲסִדֵי
 ה' וּפְלֵאֵי פְלֵאוֹתָיו שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ בַּדּוֹרוֹת הַלְלוּ,
 שֶׁהָאִיר בְּעוֹלָם אוֹר אֱמֶת קְדוֹשׁ וְנוֹרָא וְנִשְׁגָב מְאֹד
 מְאֹד כִּי שָׁלָא יִכְבֶּה חֶסֶם וְשָׁלוֹם בְּשׁוֹם אִפֶּן, וּמִיָּם
 רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹתוֹ וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁמְפוּהוּ, יִקְצְרוּ
 הַמּוֹן יְרִיעוֹת.

וְאַף-עַל-פִּי שֶׁהֵצֵד הַשָּׁנִי, הִינּוּ הַסְטְרָא אַחֲרָא,
 אוֹרֵב וְחוֹתֵר בְּכָל־לַיּוֹת וּבְפִרְטֵיּוֹת עַל

פֶּלֶא אֶחָד וְאֶחָד, וְעוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ בְּכָל מַה שֶּׁאֲפָשָׁר לוֹ
 לְאַרְבַּע וְלַחֲתוּר וְלִתְפֹס בְּרִשְׁתּוֹ חֵם וְשָׁלוֹם, עַד אֲשֶׁר
 נִדְמָה שְׂאֵי אֲפָשָׁר לְשַׁבֵּר הַסִּתְרוֹת וּמְנִיעוֹת וּבְלִבּוֹלִים
 וְתַאוֹת וְסִכְסוּכִים וְעִפּוּבִים וּמְרָדוֹת וְהַשְׁלָכוֹת
 וְהַתְרַחֲקוֹת וְכוּ' וְכוּ' בְּאֵלֶּה, עִם כָּל זֶה הַצְּדִיק הַגָּדוֹל
 מִמְּשִׁיב תְּקוּנִים נִפְלְאִים בְּאֵלֶּה עַד שֶׁמֵּאִיר בְּחִינַת
 הַשְּׁנוֹת אֱלֻקוֹת גַּם לְמִטָּה לְמִטָּה בְּדִיוֹטָא הַתַּחְתּוֹנָה
 מְאֹד שֶׁמְעוֹלָם לֹא יֵרְדֶה הַשְּׁכִינָה לְשָׁם, כִּי בְּגִדְל כַּחוֹ
 יָכוֹל לְהֵאִיר אֶפְלוֹ בְּהִרְחוּקִים מֵהַתּוֹרָה לְגַמְרֵי חֵם
 וְשָׁלוֹם, אִם רוֹצִים לְקַבֵּל.

הַשְּׁקָר הוּא זְהֻמַּת הַנְּחָשׁ סִטְרָא דְּמוֹתָא, וְאֵמֶת הוּא
 סְמָא דְּחַיִּי, וְעַל־כֵּן בְּרוּר הָאֵמֶת מֵתוֹדֵי הַשְּׁקָר
 הוּא בְּחִינַת תַּחֲתֵית הַמֵּתִים.

לְפַעְעָמִים עַל־יְדֵי הַעֲלִיָּה שְׁעוֹלָה הָאָדָם בְּעִשְׂרוֹת אוֹ
 בְּחֻכְמָה, עַל־יְדֵי זֶה דִּיקָא נוֹטָה מִן הָאֵמֶת
 וּמֵהִפְכוֹ מִסְּדְרוֹ הָאֵמֶתִי וְחוֹלֵק עַל הַצְּדִיק הָאֵמֶת
 מִחֻמַּת שְׂאוּמֵר סְבָרוֹת הַפּוּכוֹת מִן הָאֵמֶת.

רק האמת עד לעצמו, ובנדאי החפץ באמת לאמתו
ואינו רוצה להטעות את עצמו או יכול לידע
ולהבין האמת היטב.

וכן לפעמים האדם מחמת ירידתו הגדולה שיורד
בגלות התאוות מאד כל אחד כפי ירידתו, עד
שמחמת זה נופל בדעתו ונדמה לו שלפי האמת כבר
אבדה תקנתו חס ושלום, וכל זה מחמת שמהפך
האמת שלא בסדר, כי לא כך האמת האמתית, כי
כבר גלה לנו ה' יתברך רבוי רחמיו שאינם פלים
לעולם על ידי משה רבנו עליו השלום והצדיקים
שאחריו, והם גלו לנו בפרוש שאסור לאדם ליאש
את עצמו מן הרחמים, כי ה' יתברך בכל מקום
ואפלו בתכלית דיוטא התחתונה גם שם נמצא ה'
יתברך, ויש ענין כזה שיוכל להתקן הכל ויתהפך
לטובה וכל העוונות יתהפכו לזכיות.

... ויצליחו ה' להמשיך על עצמו אור הצדיק שגלה
נוראות להאיר לנו אלקותו יתברך בכל
מקום שהוא, ולשים לבו ועיניו היטב היטב לחשב

תמיד תורתו ושיחותיו ומעשיות שספר, עד שיזכה למצא הפת-מלך שנאבדה, הינו האמונה הקדושה האמתית שנפלה בגלות גדול, ויבלה ימי חייו בטוב אמתו רצונות פסופים וגעגועים לה' יתברך....

❖ כא ❖

עלינו לעשות פורים גדול בשמחה רבה בכל יום ויום על הנסים והנפלאות הנוראות פלאי פלאות אשר הפליא ה' חסדו עמנו בדורות הללו שזכינו להיות בחלקו של הצדיק, אור החדש, חדוש שבחדושים פלא נורא ונשגב וכו', שהוא המנהיג האמתי היחדי שבדורנו, הצופה ומביט עד סוף כל הדורות להעלותם משמד לרצון ולתקנם בתכלית התקון. הממשיך אמת בזה בעולם שהוא שרש תכלית האמת לאמתו שאי אפשר לקלקלו בשום אופן, שעלי-ידו עקר בטול השקר בשרשו לגמרי עד קצה אחרון!

עקר אריכת מרירת הגלות של עכשו, מחמת רבוי המחלקת שבין ישראל עד שאין יודעים היכן הוא הצדיק האמת שיכול לשמח את ישראל מתוך

מְרִירַת הַגְּלוּת, לְהַאִיר בָּהֶם אֶת הַתְּנוּצָצוֹת אֱלֻקוֹתוֹ
 יִתְבָּרַךְ שׁוּבָה עֵקֶר הַשְּׂמֻחָה.

הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, שֶׁהוּא בְּחִיר שְׂבַצְדִּיקִים, מְגַלֶּה
 וּמְאִיר בְּלֵב הָאָדָם עֲצוֹת עֲמֻקּוֹת מְאֹד
 מְאֹד, עֲצוֹת קְדוֹשׁוֹת אֱמִתִּיּוֹת, לְתוֹךְ הַתְּקוּף הַחֲשׂוֹךְ
 הַגָּדוֹל הַמְתַּגַּבֵּר וּמְשַׁתַּמֵּחַ עַל הָאָדָם בְּכָל פַּעַם
 לְהַחֲשִׁיךְ הַכֹּל חֵם וְשָׁלוֹם.

הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל שֶׁהוּא בְּחִינַת מֹשֶׁה, הוּא מְמַשֵּׂיךְ
 תּוֹרָה מְמֻקָּם עֲלִיּוֹן נוֹרָא וְנִשְׁגָב כְּזֶה בְּשֶׁכֶל
 נִפְלְאָ כְּזֶה, עַד שֶׁיֵּשׁ כַּח בְּתוֹרָתוֹ לְהַשִּׁיב וּלְהַחֲיִיתוֹ כֹּל
 הַנְּפֻשׁוֹת שֶׁיַּעֲסֻקוּ בְּתוֹרָתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד!

הַסְּמִרָא אַחֲרָא וְהַבַּעַל-דְּדָבָר מְקִים בְּעוֹלָם מְנַהֲיָגִי
 הַדּוֹר שֶׁל שְׂקָר שְׂמֵת־פְּאָרִים בְּגִדּוֹלוֹת
 וְנִפְלְאוֹת וּמְטַעִים אֶת הָעוֹלָם כְּאִלוֹ אֵין שׁוֹם דְּבָר
 נִמְנַע מֵהֶם וְהַכֹּל בְּיָדָם, כְּדִי שֶׁיִּפְּלוּ עַל-יָדָם לְמַכְמַרַת
 הַיֵּצֵר הָרַע. אִלוֹ הַשְּׂקָרָנִים נִקְרָאִים נְבִיאֵי הַשְּׂקָר!

כְּשִׁיחִיָּה נִדְחָה הַשְּׂקָר, וְיִתְגַּבֵּר וְיִתְגַּלֶּה הָאֵמֶת בְּעוֹלָם
 וְיִזְכּוּ כָּלֵם לִידַע מִהֲרַבִּי הָאֵמֶת שֶׁיִּתְפָּרְסֵם

וַיִּתְנַגְּלָהּ, עַל-יְדֵי זֶה הַכֹּל יִחֲזְרוּ לָהּ יִתְבַּרַךְ וְאֶפְלוּ אַמּוֹת
הָעוֹלָם, וַיְהִיָּה שָׁפָה אַחַת לְעַבְדוֹ שָׁכַם אֶחָד.

כְּשֶׁאָדָם נִתְרַחַק מֵה' יִתְבַּרַךְ מְאֹד, וַיֵּשׁ שְׁנֵפִילָתוֹ
גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד וַיֵּרֵד לְעַמְקֵי עַמְקֵי תְהוֹם
תַּחְתִּיּוֹת עַד שְׁנֵדָמָה לוֹ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לוֹ עוֹד לְהִתְקַרֵּב
לָהּ יִתְבַּרַךְ מִחֲמַת שְׁנֵתְרַחַק מִמֶּנּוּ מְאֹד עַל-יְדֵי
מַעֲשִׂים רָעִים וְכו', אַף-עַל-פִּי כֵן כִּשְׁהוּא מְחֻזָּק אֵת
עַצְמוֹ עֲדוֹן וְדוֹרֵשׁ וְשׂוֹאֵל וּמְחַפֵּשׂ וּמְבַקֵּשׁ עֲצָה
וְתַחֲבוּלָה לָשׁוּב אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, אֲזִי זֹכָה שְׁתַּהֲיֶיהָ
הַיְרִידָה תְּכֵלִית הָעֲלִיָּה.

וְהַעֲקָר כְּפִי הַתְּקַרְבוֹתוֹ לְצַדִּיק הַיָּאֲמַת הָעוֹסֵק
לְהַעֲלוֹת כָּל הַנוֹפְלִים וְהַרְחֹקִים מֵהַתּוֹרָה
מְאֹד מִמְּקוֹמָם שָׁהֵם, לְהֵאָרֵת הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן כְּכַח
תּוֹרָתוֹ וְעֲצוֹתָיו וְרִמְזָיו הַקְּדוֹשִׁים הָעַמְּקִים וְנִשְׁגָּבִים
מְאֹד מְאֹד עַד אֵין סוּף וְתְכֵלִית שְׂאִינוֹ נִפְסֵק לְעוֹלָם.
זֶה כָּלֵל גְּדוֹל, שֶׁכָּל הַתְּקוּנִים שְׁבַע עוֹלָם נַעֲשִׂין רַק
עַל-יְדֵי הַצַּדִּיק הַגְּדוֹל בְּחִינַת מְשִׁיחַ, וְכֵל אֶחָד
וְאֶחָד כְּפִי מַה שְׁמֵתִנְבֵּר לְהִתְקַרֵּב לָזֶה הַצַּדִּיק וְלַהַטּוֹת
אֲזוֹנוֹ וְלִבּוֹ לְדַבְּרָיו הַיִּטֵּב וְלַהֲאֲמִין בּוֹ, כְּמוֹ כֵן יוֹצֵא

בְּכֹל פֶּעַם מִכָּל הַמְקוֹמוֹת הָרָעִים שֶׁבְּעוֹלָם שֶׁנֶּדַח
לְשֵׁם, וַיַּעֲלֶה אוֹתוֹ וַיִּתְקַנּוּ!

ה' יתברך חוֹשֵׁב מִחֲשֻׁבוֹת לְבַל יִדַח מִמֶּנּוּ נְדַח,
וּכְשֶׁרוֹאֶה שֶׁהָאָדָם נוֹפֵל לְמָקוֹם נְמוּד וְרָחוֹק
מִהַתוֹרָה בְּיֹתֵר בְּתַכְלִית הַשְּׁפָלוּת וְהַפְּחִיתוּת,
וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא וְהַטְמָאָה מִתְּפִשְׁטִין עָלָיו מְאֹד
וּמִסְבִּין אוֹתוֹ מִכָּל צַד וְרוֹצִין לְכוֹלְעוֹ לְגַמְרֵי חַס
וְשָׁלוֹם חַס וְשָׁלוֹם, אֲזִי דִיְקָא ה' יתברך מְרַחֵם עָלָיו
וּמְזַמֵּן לוֹ שֵׁם רַמְזִים לְפִי אוֹתוֹ הַמְקוֹם, וּמְזַמֵּן לוֹ
אֵיזָה זְכוּת שְׂיִכּוֹל לְזוֹבוֹת בְּזֵה הַמְקוֹם הָרָחוֹק דִּיְקָא,
וְזֵהוּ הַנְּסִיּוֹן וְהַבְּחִירָה שְׁלוֹ. וְאִם יִזְכֶּה לְזַכֵּר שֵׁם בַּה'
יתברך וְלַעֲשׂוֹת שֵׁם מַה שֶׁמְרַמְזוֹ לוֹ ה' יתברך בְּכֹל
מָקוֹם שֶׁהוּא, בְּקַל יוֹכֵל לְשׁוּב לַה' יתברך!

הַצְּדִיק הַגָּדוֹל בַּמַּעֲלָה מְאֹד שֶׁזָּכַךְ עֲצָמוֹ מִכָּל וְכֹל
הוּא אֵינּוּ מֵת כְּלָל, כִּי גַם לְאַחַר הַסְּתַלְקוּתוֹ
הוּא עוֹסֵק בְּתַקוּן נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל יוֹתֵר מִבְּחַיּוֹ מִחַמַּת
שָׂאז עוֹלָה בְּכֹל פֶּעַם לְמִדְרַגּוֹת גְּבוּהוֹת וְנִפְלְאוֹת
וְנִשְׁגָּבוֹת כֹּל־כָּךְ עַד שְׂיִכּוֹל לְתַקֵּן הַכֹּל. כִּי עַקֵּר הַתַּקוּן
צְרִיכִין לְקַבֵּל מִמְּקוֹם הַגְּבוּהָ בְּיֹתֵר, וְכֹל אֶחָד כֹּל מַה

שקלל יותר ויותר חס ושלום, הוא צריך לקבל התקון מבחינה הגבוהה ורחוקה עוד יותר, עד שיש שפגמו כל־כך בפרט עתה בדורות הללו, שאי אפשר להם להתקן רק על־ידי הצדיק הגדול במעלה יותר, וכל מה שהוא חולה ביותר – הוא צריך רבי גדול ביותר.

כי צריכין לזה רבי גדול שיהיה צדיק וחכם בחכמה אמתית במעלה מפלגת ועצומה מאד מאד שידע איך להמשיך תקונו מבחינה גבוהה ורחוקה מאד באפן שיוכל לתקן מקלקל כמותו. וזה בחינת "מרחוק ה' נראה לי", מרחוק דיקא, "ממרחק תביא לחמה", שעקר התקון צריכין לקבל ממרחק מבחינה הגבוהה ורחוקה מפנוי מאד.

אבל העקר שצריכין לשבר מניעות הרבה קדם שזוכין לזה, להתקרב לזה הצדיק, כי המניעות רבים ועצומים מאד בלי שעור, בפרט מניעת המוח, שיש שאינם מאמינים בעצמם שיוכלו לקבל תקון לפי עצם רבוי קלקולם בכל פעם בלי שעור ימים ושנים הרבה, ואף־על־פי שתולין הנלקלה בעצמם – גם זה הוא בחינת מניעת המוח, שאינם מאמינים בגדלת

חסדי ה' יתברך אשר לא תמנו ולא כלו לעולם, ובגדלת הצדיק האמתי שיש לו פח לתקן הכל בכל פעם יהיה איד שיהיה, בפרט אחר הסתלקותו שעולה בכל פעם למדרגות עצומות כל-כך וממשיך חסדים ונפלאים חדשים בכל פעם עד שכל מי שחפץ לקבלם יכול לזכות על-ידו ולהתקן אף אם הוא כמו שהוא, אפלו אם קלקל כמו שקלקל.

עקר הארת כבודו יתברך בעולם הוא רק על-ידי הצדיק המצדיק את הרבים ומשתדל לקרב את הרחוקים ולהחזירם לה' יתברך, שזה עקר כבודו יתברך, ונתעלה ונתגדל כבודו בעולם. על-פני צריך כל אדם להשתדל מאד לקרב הרחוקים לה' יתברך. גם אין לאדם לומר איד אני יכול להתקרב לה' יתברך ואני רחוק כל-כך על-ידי רבוי מעשי הרעים, כי אדרבא, כל מה שהוא רחוק ביותר יתגדל על-ידו כבוד ה' יתברך ביותר כשישתדל לשוב ולהתקרב אליו יתברך, כי זה עקר כבודו יתברך.

אחי לִבְבִי, אֶהְיוּ, הָעוֹלָם יִשְׁנִים, עַד מְתֵי גִישָׁן עוֹד?

(הארצינער ברויטער, גיוואהלד, מען שלאפט, ביז ווען נאך וועט מען שלאפן)

הַזְמַן הוֹלֵךְ וְהוֹמָה וְסוֹעֵר וְרָץ וּפּוֹרֵחַ מְאֹד יוֹתֵר מִצְלוֹ
שֶׁל עוֹף הַפּוֹרֵחַ בְּאוִיר, וְהַגּוֹף אֶפְשָׁר עֲכָשׁוּ בֹא יוֹמוֹ,
וּמָה גַעֲשֶׂה לְיוֹם אַחֲרוֹן?. אֵין חֲכָמָה וְאֵין עֲצָה כִּי אִם
לְכַרֵּחַ לְצַדִּיק הָאֵמֶת זְקוֹן שְׁבֻזְקָנִים, סָבֵא דְסָבִין, בְּחִיר
מִבְּחִירֵי צַדִּיקָא, שְׁבַעֲצִים גְּדֻלָּתוֹ וְנִזְרָאוֹת כַּחוֹ יָכוֹל
לְתַקֵּן הַכֹּל אֶפְלוֹ נִפְשׁוֹת פְּנוּמוֹת וּמְקַלְקְלוֹת כָּל-כָּפֵד
עַד שְׂאֵי אֶפְשָׁר לָהֶם לְהִתְקַן בְּשׁוּם פְּנִים.

עַקֵּר מְלַחֲמַת עִמְלֶק שְׁבָכַל דוֹר וְדוֹר הוּא הַמְּחַלְקַת,
שְׁמִתְגַבֵּר הַשְּׂקֵר נֶגַד הָאֵמֶת, וְרַק זֹאת הִיָּה
בְּעֵכְרֵנוּ יוֹתֵר מִכֹּל הָעוֹנוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, וְעַל זֶה נֶאֱמַר:
"צוּפָה רָשָׁע לְצַדִּיק וְכוּ' ה' לֹא יַעֲזֹבֵנוּ בְּיָדוֹ".

אֵין מִפְקָר גְּדוֹל מִזֶּה שְׂאִינוּ חוֹשֵׁב עַל תְּכִלְתּוֹ וּמָה
יְהִיָּה מִמֶּנּוּ בְּעֵלְמָא דְאֵתֵי - עוֹלָם אַרְךָ לְעוֹלָמֵי
עַד וּלְנִצָּחַ גְּצַחִים, וְהוֹלֵךְ אַחֲרֵי תַאֲוֹת לְבוֹ, וּמִפְקִיר
עֲצָמוֹ מִחַיִּים גְּצַחִיִּים, וְרוֹדֵף אַחֲרֵי תַאֲוֹת עוֹלָם הַזֶּה
שֶׁהוּא כֹּצֵל עוֹבֵר וּמֵלֵא כַּעַם וּמְכַאוֹבוֹת וַיִּגֹן וַאֲנַחָה.

הַצְדִּיק מִסְתַּכֵּל בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד לְהַבְיֹאוֹ אֶל
הַתְּכֵלִית הַטּוֹב וְלִסְתֵּם עֵינָיו מֵהַבְּלִי
הָעוֹלָם הַזֶּה!

אֶף-עַל-פִּי שְׂתוּכְחָה הוּא דָּבָר גָּדוֹל לְהוֹכִיחַ אֶת
חֲבֵרוֹ פְּשׁוּאָה בּוֹ שְׂאִינוֹ מִתְּנַהֵג
בְּשׁוּרָה, אֶף-עַל-פִּי כֵּן לֹא כָּל אָדָם רְאוּי לְהוֹכִיחַ, כִּי
עַל-יְדֵי תוֹכְחָה שֶׁל מִי שְׂאִינוֹ רְאוּי לְהוֹכִיחַ אֲזַי לֹא
דֵי שְׂאִינוֹ מוֹעִיל בְּתוֹכְחָתוֹ, אֶף גַּם הוּא מִבְּאִישׁ רִיחַ
שֶׁל הַנְּשָׁמוֹת הַשּׂוֹמְעוֹת תוֹכְחָתוֹ, כִּי עַל-יְדֵי תוֹכְחָתוֹ
הוּא מְעוֹרֵר הַרִיחַ רָע שֶׁל הַמַּעֲשִׂים רָעִים וּמַדּוֹת
רָעוֹת שֶׁל הָאֲנָשִׁים שְׂמוּכִיחֵם. כִּמוֹ כְּשִׁמוּנַח אֵיזָה דָּבָר
שֵׁשׁ לוֹ רִיחַ שְׂאִינוֹ טוֹב, כָּל זְמַן שְׂאִין מְזִיזִין אוֹתוֹ
הַדָּבָר אֵין מְרַגֵּשִׁין הַרִיחַ רָע, אֲבָל כְּשִׁמְתַּחֲלִין לְהִזְיֹז
אוֹתוֹ הַדָּבָר אֲזַי מְעוֹרְרִין הַרִיחַ רָע. כִּמוֹ כֵּן
כְּשֶׁהַמוֹכִיחַ אֵינוֹ רְאוּי לְהוֹכִיחַ, עַל-יְדֵי זֶה מְזִיזִין
וּמְעוֹרְרִים הַרִיחַ רָע שֶׁל הַמַּעֲשִׂים רָעִים וּמַדּוֹת רָעוֹת
שֶׁל הָאֲנָשִׁים שֶׁהוּא מוֹכִיחֵם וְעַל-כֵּן הוּא מִבְּאִישׁ
רִיחֵם, וְעַל-יְדֵי זֶה הוּא מַחְלִישׁ הַנְּשָׁמוֹת שְׁלָהֶם.

אָבֵל קוֹל הַמוֹכִיחַ הָרְאוּי הוּא מְחוּזק פֶּחַ הַנְּשָׁמָה, כִּי הוּא מוֹסִיף וְנוֹתֵן רֵיחַ טוֹב בְּהַנְּשָׁמוֹת עַל-יְדֵי קוֹל תּוֹכְחָתוֹ וְנַעֲשִׂין גָּרִים וְזוֹכִין לְאַמוּנָה בְּשָׁלְמוֹת.

וְעַל-יְדֵי זֶה נִתְרַבָּה כְּבוֹדוֹ יִתְפָּרֵד מְאֹד, כִּי עֵקֶר כְּבוֹד ה' יִתְפָּרֵד הוּא כְּשֶׁבִנִּי-אָדָם שֶׁהֵם מְחוּזָן לְקִדְשָׁה מְקַרְבִים אֶת עַצְמָם לְפָנִים מֵהַקִּדְשָׁה, הֵן גָּרִים שְׂמֵת־גִּירֵין הֵן בְּעַלֵי תְּשׁוּבָה שְׁנֵם הֵם הֵיוּ מִבְּחוּזָן, כְּשֶׁמְקַרְבִין וּמְכַנְיָסִים אוֹתָם לְפָנִים זֶהוּ עֵקֶר כְּבוֹד ה' יִתְפָּרֵד, וּכְדִין אֶתְעֵלָא וְאֶתְיִיקֵר שְׂמָא דְקִדְשָׁא בְּרִיד הוּא עֵילָא וְתִתָּא (ואו מתעלה ומתכבד שם הקדוש ברוך הוא למעלה ולמטה), וְעַל-יְדֵי זֶה מְמַשִּׁיכִים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם.

לְפַעְעָמִים כְּשֶׁאָדָם מוֹכִיחַ אֶת עַצְמוֹ אוֹ אֶת חֵבְרוֹ וּמִתְחִיל לְהִזְכִּיר הַמַּעֲשִׂים רָעִים שֶׁעָשָׂה, אֲזֵי שְׂכִיחַ שְׁיִפֵּל עוֹד יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי נוֹפֵל בְּדַעְתּוֹ מְאֹד, וַיֵּשׁ שֶׁנִּפְּלוּ מְאֹד עַל-יְדֵי זֶה, וְכֵן זֶה נִמְשָׁךְ מִבְּחִינַת הַתּוֹכְחָה שְׂאִינָה כְּרְאוּי שְׂמִחָלְשֵׁת פֶּחַ הַנְּשָׁמָה עַל-יְדֵי שְׂמַעוֹרְרֵין הָרִיחַ רַע שֶׁל עוֹנוֹת.

כִּי עֵקֶר הַתּוֹכְחָה צְרִיכָה לְהִיּוֹת בְּבְחִינַת "מִטָּה כְּלָפֵי חֶסֶד" - לְחַפֵּשׁ לְמִצָּא בְּעַצְמוֹ וְכֵן בְּחֵבְרוֹ עַל כָּל

פְּנִים אִיזָה נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת, וְהַתּוֹכְחָה תִּהְיֶה בְּדַרְךְ
חֶסֶד, לְחִזּוֹק אֶת עַצְמוֹ וְאֶת חֲבֵרוֹ בְּה' יִתְבָּרַךְ וְלִבְטַח
בְּרַחֲמוֹ הָעֲצוּמִים, שֵׁשׁ אֶצְלוֹ חֶסֶד בְּזֶה שָׁגַם כֹּל
הַמַּעֲשִׂים רָעִים יְכוּלִין לְהִתְהַפֵּךְ לְזִכִּיּוֹת, אֲפֹלוֹ אִם
הִרְבָּה לִפְשַׁע מְאֹד חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי עִם ה' הַחֶסֶד
וְהִרְבָּה עִמּוֹ פְדוּת וְכו'.

וְעַקֵּר הַתּוֹכְחָה תִּהְיֶה בְּאִפְנֵי שִׁיחֻזֵּק אֶת עַצְמוֹ וְאֶת
חֲבֵרוֹ לְהִתְעוֹרֵר לֵה' יִתְבָּרַךְ וְלְהִתְחִיל מֵעַתָּה
לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וְלֹא שִׁינְקֻלֵּקל יוֹתֵר עַל-יָדֵי
תּוֹכְחָתוֹ שֶׁיִּפְּלֵ חֵם וְשָׁלוֹם יוֹתֵר. וְלִתּוֹכְחָה כְּזֹאת אֵין
זוֹכִין כִּי אִם עַל-יָדֵי שְׂמֻקְשָׁרִין עֲצָמוֹן לְהַצְדִּיק שֶׁהוּא
בְּחִינַת מִשְׁהָ, שֶׁעַל-יָדֵי תּוֹכְחָתוֹ מוֹסִיף וְנוֹתֵן רֵיחַ
טוֹב בְּהַנְשָׁמוֹת!

❖ כג ❖

צָרִיךְ לְשִׁים לֵב לְהִכִּין מִתּוֹךְ דְּבוּרָנוּ דְּכָר מִתּוֹךְ דְּכָר
לְקַבֵּל מֵהֶם רְמִזִּים בְּעֵגֶן הַהִתְקַשְׁרוֹת לְהַצְדִּיק
שֶׁבִּכְחוֹ הַגָּדוֹל יְכוּל גַּם הִרְחוֹק וְהִירוּד בִּירִידָה עִמָּקָה
בְּלִי קֶץ לְהִתְקַרֵּב לֵה' יִתְבָּרַךְ.

אם אָמַנְם מְעַשִּׂינוּ אֵינָם עוֹלִים יָפָה, וְעַשִּׂינוּ מַה
שְּׁעַשִּׂינוּ, וְקַלְקַלְנוּ מַה שְּׁקַלְקַלְנוּ, וְנִתְרַחֲקֵנוּ כְּמוֹ
שְׁנִתְרַחֲקֵנוּ, וּבָאֵנוּ לְמַה שְּׁבָאֵנוּ, עַד שֶׁהִחְרַבְנוּ אֶת
בֵּית הַחֲכָמָה וְשִׁרְפָנוּ אֶת הַיְכָלִי הַשְּׂכָל וְהַגְּלִינוּ אֶת
דַּעַתְנוּ לְמָקוֹם שֶׁהַגְּלִינוּ, אָבֵל ה' יִתְפָּרֵךְ עוֹשֶׂה אֶת
שְׁלוֹ וְחֲסָדֵי ה' לֹא תָמוּ וְלֹא כָלוּ רַחֲמוֹ, כִּי לֹא דָבָר
רִיק הוּא מַה שְּׁסָפֵב ה' יִתְפָּרֵךְ עִמָּנוּ כְּפֹה וְכִפֹּה סְבוֹת
וְתַחֲבוּלוֹת שְׂזוּכֵינוּ לִידַע שִׁישׁ בְּעוֹלָם רַבִּי אָמֵת כְּזֶה
וְכוּ' הַמְקִיִם אֶת כָּל הָעוֹלָם בְּלוֹ עַד הַסּוֹף כְּפִי הַדּוֹר
וְכְפִי הָאָדָם וְהַמְקוֹם וְהַזְּמַן, וּמַעֲלָה גַם אֶת הַיְרוּדִים
מְאֹד מְאֹד מִתְכַּלִּית תְּכַלִּית הַיְרִידָה עַד תְּכַלִּית
הָעֲלִיָּה לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה.

אֵלּוּ כָּל הַיָּמִים דָּיו וְכָל אֲנָמִים קוֹלְמוֹסִים וּבְנֵי-אָדָם
לְבָבָרִים וְלִשְׁוֹנוֹת מְקַלְסִים, אֵין מְסַפִּיקִים
לְהוֹדוֹת וְלְהַלֵּל וְלִסְפֹּר עַל אַחַת מֵאַלְפֵי אֲלָפִים
וְרַבֵּי רַבּוֹת, רַבּוֹת רַבּוֹת נִפְלְאוֹת נוֹרָאוֹת וְנִסִּים
וְחֲסָדִים כְּאֵלּוּ שְׁלֹא נִשְׁמָעוּ מֵעוֹלָם, אֲשֶׁר הַמְּשִׁיךְ
כִּכְחוֹ הַגְּדוֹל לְרַחֵם אֶת אֲשֶׁר אֵינָם רְאוּיִים לְרַחֵם, וְלָחֵן
אֶת שְׂאֵינָם הַגּוֹנִים לָחֵן, כְּמוֹנוּ הַיּוֹם בְּדוֹר עֲנֵי כְּזֶה.

אֲשֶׁרֵינוּ שׁוֹכְנֵינוּ לְהַנְצִיל בְּנָסִים וּנְפִלְאוֹת מְלֵהוּת
 מִתְנַגֵּד וְחוֹלֵק עַל הַצְדִּיק הָאֲמֵת שֶׁכָּל תְּקוּן
 נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל עַל־יְדוֹ וְכָל עֵקֶר הַגְּאֻלָּה תְּלוּי בּוֹ. הוּא
 חַיֵּינוּ, הוּא תְּקוּנָנוּ.

אִי לָהֶם לְהַחֲלִיקִים עָלָיו, עֲלֵיהֶם נֹאמַר "וּמִקְלָלָיו
 יִכְרַתוּ", כִּי הֵם נִכְרְתִים מִשְׁרָשֶׁם וַיּוֹרְדִים חַיִּים
 שְׂאוּלָה וְאֵינָם יְכוּלִים לְהַגְבִּיחַ עֲצָמָם לְמַעְלָה. וְהַצְדִּיק
 הָאֲמֵת הוּא בְּעַל חֶסֶד וְרַחֲמִים כְּזֶה עַד שְׁסוּף כָּל סוּף
 יַעֲלֶה וַיִּתְקַן גַּם אוֹתָם הַנְּפִשׁוֹת שֶׁל הַחֲוָלָקִים עָלָיו
 גַּם־כֵּן, רַק שְׁצָרִיכִין לְסַבֵּל מְרִירוֹת גְּדוֹל וְצַעַר גְּדוֹל
 וְקִשָּׁה וּמַר יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה עַד שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר
 הַמְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת שֶׁסָּבְלוּ וְחֲרָפוֹת וּבוֹשׁוֹת בְּלִי
 שְׁעוֹר וְעֶרְדָּה, יִצְטָרְכוּ עוֹד לְהַתְבַּיֵּשׁ הַרְבֵּה וְלָבוֹא לְפָנֵי
 הַצְדִּיק בְּחִינַת מוֹשֶׁה וּלְקַבֵּל תְּקוּן.

עֵקֶר הַתְּקוּן, כְּשֶׂאוֹחֵז עֲצָמוֹ בְּהַצְדִּיק שְׂיֻכַּל לְהַעֲלוֹת
 גַּם הַנְּפִשׁוֹת הַנְּפִלוֹת מְעַמְקֵי עַמְקֵי הַתְּהוֹם
 תַּחְתִּיּוֹת, מִתְכַּלִּית תְּכַלִּית הַרְחוֹק – לְמַעְלָה לְמַעְלָה
 עַד לְמַעְלָה מִהַמְּקוֹם, וּלְגַלּוֹת מְלִכוּתוֹ יִתְפָּרֵד בְּכָל
 הָעוֹלָם שְׁעַל־יְדֵי זֶה תְּבוֹא הַגְּאֻלָּה.

בְּשֵׁרוּצָה לְהִתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק הָאֵמֶת שְׂפֹהָ תִּלְוֵי הַכֶּלֶב
 אֲזִי בְּוֵדָאֵי מִתְנַבְּרִים הַמְּנִיעוֹת בְּיוֹתֵר
 וּמִתְפַּשְׁטִים וּמִשְׁתַּטְּחִים לְפָנָיו מְאֹד מְאֹד מִכָּל
 הַצְּדִידִים לְמַנְעוֹ מִזֶּה הָעֵסֶק דְּקַדְשָׁה, עַל-כֵּן יָדַע
 הָאָדָם שְׂאִין שׁוֹם מְנִיעָה בְּעוֹלָם שְׁלֵא יוּכַל לְשַׁבְּרָה
 אִם יִרְצֶה בְּאֵמֶת, כִּי הַמְּנִיעוֹת הֵם רַק בְּשִׁבִיל
 הַתְּנַבְּרוֹת הַחֹשֶׁק, כִּי עַל-יְדֵי הַמְּנִיעָה מִתְנַבֵּר הַחֹשֶׁק.
 כִּי כֵן דֶּרֶךְ הָאָדָם שְׁפָל מֵה שְׂמוֹנְנַעִים אוֹתוֹ מֵאִיזָה
 דְּבָר – הוּא חוֹשֶׁק בְּיוֹתֵר לַעֲשׂוֹתוֹ, וּכְשִׂיחָהּ לוֹ חֹשֶׁק
 וְרִצּוֹן חֹזֵק וְכֹסֵפִין גְּדוֹלִים פְּרָאוּי לְזֶה הָעֵסֶק שְׁצָרִיד
 לַעֲשׂוֹת, בְּוֵדָאֵי יוֹכֶה לְגַמְרוֹ וּלְהוֹצִיאֹ מִכַּח אֶל הַפּוֹעֵל.
 מִי שֶׁהוּא הוֹלֵךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת כָּל יָמָיו, וְאַחֲר־כֵּן גִּתְּלֵהֵב
 וְרוּצָה לְהִתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק שְׂיֹלִיכֵהוּ בְּדַרְכֵי ה'
 יִתְבָּרַךְ, אֲזִי מִדַּת הַדִּין מְקַטְרֵג עָלָיו וְאִין מְנִיחַ אוֹתוֹ
 וּמְזַמֵּן לוֹ מְנִיעָה. וְהַכֶּסֶל בְּשֵׁרוּצָה הַמְּנִיעוֹת חוּזֵר
 לְאַחֲזָרָיו. אֲבָל מִי שֶׁהוּא בֵּר דַּעַת הוּא מְקַרֵּב אֶת
 עַצְמוֹ אֲזִי דִיקָא, כִּי בְּאֵמֶת ה' יִתְבָּרַךְ בְּעַצְמוֹ נִסְתָּר
 בְּהַמְּנִיעָה הַזֹּאת.

אין ה' יתברך שולח על שום אדם מניעות רק כפי כחו ויבלתו שיוכל לעמוד בהם אם ירצה להתגבר עליהם פראוי, על-פן באמת אין שום מניעה כלל כי כל המניעות הם רק באחזת עינים, והעקר הוא לב חזק ואמיץ ואז אין לו שום מניעה מלהתקרב אל האמת, כי הכל בטל ומבטל למי שמחזק ומאמץ את לבבו בה' יתברך!

בְּנֵי-אָדָם יש להם פח למנע ולהסית את האדם לרחקו מה' יתברך ומהצדיק האמת יותר מן היצר הרע, על-פן מי שרוצה באמת להתקרב אל האמת צריך שיהיה לו התחזקות גדול פנגד המסיתים והמונעים, לעמוד בעזות גדול נגד עזותם הרע ויהיה מצחו חזק לעמת מצחם ואל יתבייש מפני המלעיגים. מי שרוצה לבחור בחיים ולהתקרב לצדיק האמת, אי אפשר לו להתקרב כי אם על-ידי שיחשב שאין בעולם כי אם הוא לבדו יחידי בעולם, ולא יסתכל על שום אדם המונעו פגון אביו ואמו ואשתו וכניו, או המניעות שיש לו משאר בני העולם המלעיגים ומסיתים ומונעים מן דרך האמת, וצריך שלא יחוש

וְלֹא יִסְתַּכַּל עֲלֵיהֶם כָּלֵל, רַק יִהְיֶה בְּבַחֲיֵנָת "אֶחָד הָיָה אֲבָרְהָם", כִּי אֵלֹהֵי יְחִיד בְּעוֹלָם.

הַצַּדִּיק הָאֵמֶת וְאֲנָשָׁיו הַכְּשָׁרִים הֵם גְּמוּרֵי קִרְתָּא (שומרי העיר) הָאֵמֶתִּים הַמְּגִלִּים כְּבוֹדוֹ יִתְפָּרֵד

בְּכָל הָעוֹלָם, וְעַל־יְדֵי זֶה זוֹכִים כָּל הַנוֹפְלִים לְמִקְוֵמוֹת הַמְּטַנְנִים הַרְחוּקִים מִכְּבוֹדוֹ יִתְפָּרֵד לְעֹלֹת בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה וְלִמְצֵא שֵׁם ה' יִתְפָּרֵד עַל־יְדֵי הַבְּקָשָׁה וְהַחֲפוּשׁ לְבַד, שְׂדוּרֵשׁ וּמִבְקָשׁ וּמִחֲפֵשׁ אֶת כְּבוֹדוֹ יִתְפָּרֵד. וְדִיקָא עַל־יְדֵי הַתְּנַבְרוֹת הַתְּקוּף הַהֶעֱלָמָה כְּלִפְקֵי, עַל־יְדֵי זֶה גִּתְרוֹמָם וְנִתְעַלָּה אַחֲר־כֵּן כְּבוֹדוֹ יִתְפָּרֵד בְּיוֹתֵר, וְלִסוּף גִּתְהִפֵּד הַכֹּל לְטוֹבָה וְנִתְקַן הָעוֹלָם בְּשִׁלְמוֹת!

❖ כד ❖

...לחפש את קול השירים והחידות של הצדיק האמת שמגלה אמתת האמת בעולם עד תכלית שלמותו, ומבטל שרש אחזת השקר בשרש שרשו...

יֵשׁ צַדִּיק גָּדוֹל נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד, שֶׁהוּא חָכֵם גָּדוֹל וְנִפְלָא וַיֵּשׁ לוֹ שְׁלֵמוֹת הַדְּבוּר, פֶּה נוֹרָא וְנִשְׁנָב מְאֹד בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, וְהוּא מְלִיץ וְדַבְּרָן נִפְלָא מְאֹד, וְיִכּוֹל לְדַבֵּר חִידוֹת וְשִׁירִים נִפְלָאִים עַד שְׁאִין נִמְצֵא שׁוּם נִבְרָא בְּעוֹלָם שֶׁלֹּא יִרְצֶה לְשִׁמְעַ אֹתוֹ,

ובאלו השירים והחידות שהוא יודע יש בהם כל החכמות שבהם תלוי עקר חיות וקיום כל העולם עם כל הנבראים בלם.

וזה הצדיק דיקא נראה בעיני העולם בכבד-פה, מחמת שהדבורים של העולם שאינם שבחים לה' יתברך אין בהם שלמות, על-כן הוא כבד-פה מאלו הדבורים של העולם שאין בהם שלמות. אבל באמת אינו כבד פה כלל, רק אדרבא הוא מליץ ודברן נפלא בשלמות גדול שאין שלמות אחריו, רק מחמת גדל הפלגת שלמות מעלתו ומדרגתו הגבוהה והעצומה והנוראה מאד, וכן מחמת תקופ התגברות ההעלמה והסתרה של זה העולם, על-כן הוא נראה בעיני העולם בכבד-פה.

ובשמתחילים בני העולם לפקח על עסקיהם, הינו לחשב מחשבות לתקן החיים טובים שנתקלקלו אצלם, אז בלם מודים על האמת שכל התקון של כל הצדיקים וכן התקון של כל באי עולם תלוי רק בהצדיק הכבד-פה הזה!

כָּל מַה שֶׁנִּמְצָא בְּדַבְרֵינוּ אִיזָה שֶׁבַח עַל רַבְּנוּ ז"ל
הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא מְאֹד, צְרִיכִין לִידַע שֶׁהַכֹּל נִחְשָׁב
כִּלְאֵי, וְאֵינוֹ אֶפְלוֹ כְּמִטָּפָה מִן הַיָּם הַגָּדוֹל, כִּי אֵי אֶפְשָׁר
לְסַפֵּר בְּשִׁבְחוֹ כִּלְלֵי. כִּי הֵיאֵה נַעֲלָם בְּתַכְלִית הַהֶעֱלָם
מִשְׁכָּל אֲנוּשֵׁי, וְאֶפְלוֹ צְדִיקִים גְּדוֹלִים אֵי אֶפְשָׁר לָהֶם
לְהַשִּׁיג מִקְצַת מַעֲלָתוֹ, וְאֵין לָנוּ שׁוֹם הַשְּׁגָה וּתְפִיסָה
בּוֹ כִּלְלֵי, כִּי אִם עַל־יְדֵי קִצַּת הַתּוֹרוֹת הַנִּפְלְאִים שֶׁנִּגְלָה
בְּסִפְרֵי הַקְדוּשִׁים וְהַמַּעֲשִׂוֹת הַנּוֹרָאוֹת.

אַשְׁרֵי יְלוּד אִשָּׁה שְׂזוּכָה לְמַעֲלָה כְּזֹאת הָעוֹלָה
לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה, מַה שְׂאֵין הִפָּה יָכוֹל לְדַבֵּר
וְהֵלֵב לְחַשֵּׁב.

אַשְׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ זְכוֹת גְּדוֹל כְּזֹה שִׁיְהִי
מִחֻשְׁבוֹתָיו מְשׁוֹטְטוֹת בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל
הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר אֵין עֲרוּךְ אֵלָיו, וּמֵהֶם יָכוֹל כָּל
חַד כְּפוּם מַה דְּמִשְׁעַר בְּלִבֵּיהֶ לְהַבִּין קִצַּת מַעַט מִזְעִיר
עַד הֵיכֵן מַגִּיעַ רוּם תְּקִפּוֹ וְקִדְשָׁתוֹ עַד אֵין תַּכְלִית.
עַל־יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת לְצַדִּיק הָאֵמֶת זֹכִינ׳ לְרְאוֹת אֶת
הַתְּתִיחִים אִיךְ לְצִאת מִהַחֲשָׁךְ שֶׁנִּצְוֶה בּוֹ, גַּם

עוֹשָׂה פֶּתַח שְׂיָצְאוּ גַם אַחֲרֵיהֶם מִן הַחֲשֵׁךְ שֶׁלָּהֶם אִם
יִרְצוּ לְצֵאתָ.

❖ כה ❖

... הצדיק האמת, שהבין כלים למשיח צדקנו, והמשיח ילחם בהם לתקן את העולם...

יֵשׁ צְדִיק אֱמֶתִי שְׂזוּכָה לְחַיּוֹת חַיִּים טוֹבִים שְׂאִין בְּהֶם
שׁוֹם חֶסְרוֹן, וְהוּא דִּיקָא נְקָרָא חֲרָשׁ מַחְמַת שְׂאִינוּ
שׁוֹמֵעַ כָּלֵל שׁוֹם קוֹל שֶׁל זֶה הָעוֹלָם, כִּי כָּל הַקּוֹלוֹת
שֶׁל זֶה הָעוֹלָם בָּלָם הֵם חֶסְרוֹנוֹת, כִּי כָּל אֶחָד צוֹעֵק
עַל חֶסְרוֹנוֹ, וְאִפְלוּ כָּל הַשְּׂמָחוֹת שֶׁבְּעוֹלָם הוּא רַק
מַחְמַת הַחֶסְרוֹן שֶׁחֶסֶר לוֹ וְנִתְמַלָּא לוֹ.

וְאִצְלֵי הַחֲרָשׁ הַזֶּה, כָּל הָעוֹלָם בָּלוּ אִינוּ עוֹלָה אֶצְלוֹ
לְכֹלֹם שִׁישְׁמַע הַחֶסְרוֹן שֶׁלָּהֶם, כִּי הוּא חִי
חַיִּים טוֹבִים שְׂאִין בְּהֶם שׁוֹם חֶסְרוֹן כָּלֵל, וְחַיִּים
טוֹבִים שְׁלוֹ הֵם לָחֵם וּמַיִם, אָבֵל בְּהִלָּחֵם וּמַיִם שְׁלוּ
יְכוּלִין לְהַרְגִישׁ כָּל הַטְּעָמִים וְכָל הַרְיחוֹת וְכָל מִינֵי
עֲנַג שֶׁבְּעוֹלָם, עַד שִׁיחִיו כָּל הָעוֹלָם עַל־יָדָם חַיִּים
טוֹבִים בְּאֱמֶת.

הָעֶקֶר וְהַיְסוּד שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בּוֹ, לְקִשֵּׁר עֲצָמוֹ אֶל
הַצְּדִיק הָאֱמֶת וּלְקַבֵּל דְּבָרָיו וּלְהַשְׁלִיךְ מֵאֵתוֹ

כָּל הַחֲכָמוֹת וְלִסְלַק דַּעְתּוֹ כְּאִלּוּ אֵין לוֹ שׁוֹם שְׂכָל
בְּלַעְדֵי אֲשֶׁר יִקְבַּל מֵהַצְדִּיק.

הַצְדִּיק הָאֵמֶת הוּא בְּחִינַת מְשִׁיחַ, שְׁעוֹסֵק תָּמִיד
בְּתַקוּן נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל לְעוֹרְרֵם מִשְׁנֵתָם
עַל-יְדֵי הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שְׂמוּצָא בְּכָל אֶחָד, וּמֵאִיר בְּלֵב
כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעֲצָמוֹ
נְקֻדוֹת טוֹבוֹת תָּמִיד כְּדֵי לְעוֹרְרוֹ מִשְׁנֵתוֹ וּנְפִילָתוֹ
שֶׁלֹא יִפֹּל לְגַמְרֵי חֵם וְשָׁלוֹם. וְהַעֲקָר בְּעֵת שְׂמֵת־גִּבּוֹר
תִּקְרַף הַשְּׁנָה עַל נֶפֶשׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי עַל-יְדֵי רַבּוּי עוֹנוֹתָיו
וּקְלָקוּלָיו עַד שְׂפָמַעַט כְּמַעַט יָכוֹל לִפְלֹל לְגַמְרֵי חֵם
וְשָׁלוֹם, אֲזִי דִיקָא יֵאִיר בּוֹ בְּחֶסֶדּוֹ לְהַתְּעוֹרֵר וּלְהַתְּחַזֵּק
לְחַפֵּשׂ נְקֻדָּתוֹ הַטּוֹבָה לְהַצִּילוֹ וּלְעוֹרְרוֹ. וּבִזְוָה תְּלוּי
הַנְּאֻלָּה בְּכֻלָּל וּבְפָרֵט!

הַהֲתַקְרָבוֹת לְהַצְדִּיק עוֹלָה עַל הַפֶּל, וְהוּא בְּחִינַת
תְּחִיַת הַמֵּתִים, כִּי כָּל מַעֲשֵׂה בְּלָתִי
טְהוֹר מְכַנֶּה בְּשֵׁם מֵיתָה, כְּאֵמֹר "וְהַנֶּפֶשׁ הַחוֹטֵאת
תָּמוּת", וְהַצְדִּיק מְחַיֶּה מֵתִים כִּי עַל-יְדֵי זוֹכִין
לְתִשׁוּבָה וּזְדוּנוֹת גְּתַהֲפִיךְ לְזִכְיוֹת.

כָּל עֲבוֹדַת הַצִּדִּיק, לְגִלוֹת אֱלֻקוֹתוֹ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם
 עַד שֶׁיִּשְׁמְעוּ רְחוּקִים וַיְבוֹאוּ וַיִּתְגַּדְּלוּ בְּלִפְנֵי
 וַיִּתְקַרְבוּ לָהּ יִתְפָּרֵד.

הַצִּדִּיק מְקַבֵּץ וּמְקַרֵב כָּל הָאוֹבְדִים וְהַנִּגְדָּחִים
 שֶׁהֵם הָרְחוּקִים מֵהַתּוֹרָה הַבָּאִים
 לְהִתְקַרֵב אֵלָיו בְּאֵמֶת.

הַצִּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא עֹקֵר הַפֶּאֶר וְהַחֵן וְהַיָּפִי הָאֵמֶת
 שֶׁל הָעוֹלָם עוֹשֶׂה בְּעֲלֵי תְּשׁוּבָה וְגֵרִים
 עַל־יְדֵי בְּחִינַת שְׁמוֹ לְבַד, כִּי יֵשׁ כַּמּוֹה גַּפְשׁוֹת
 שְׁמֵת־קַרְבִּין וּמִתְדַבְּקִין בּוֹ רַק מִחֲמַת שְׁמוֹ לְבַד, שֶׁשְׁמוֹ
 לְבַד הוֹלֵךְ וּמִתְפַּשֵּׁט בְּעוֹלָם וְעַל־יְדֵי זֶה לְבַד הֵם
 נִתְדַבְּקִין בּוֹ. וְהוּא מְלַמֵּד אוֹתָם חֲכָמָתוֹ וּמְכַנִּים בָּהֶם
 דַּעְתוֹ כִּדְרֵי לְהַצִּילָם מִסַּטְרָא דְּמוֹתָא, בְּחִינַת שְׁנֵה,
 וּמְכַנִּיעַ וּמְבַטֵּל וְשׂוֹרֵף הָרַע לְגַמְרֵי וְנִתְקַבְּצִים
 וְנִתְקַרְבִּים וְעוֹלָיִם כָּל הַנִּגְדָּחִים וְהַמְפֹּזְרִים לָהּ יִתְפָּרֵד.

אִפְלוּ הָאָדָם הַגָּדוֹל שֶׁבְּגִדוּלִים צָרִיךְ לְהִזְהַר מְאֹד
 שֶׁלֹּא יִפְשֵׁל חֵם וְשָׁלוֹם עַל־יְדֵי רַבּוּי חֲכָמָתוֹ,
 כְּמוֹ שֶׁהָיָה אֵצֶל הַבֶּן מִלֶּךְ עִם הַחֲכָמִים שֶׁלּוֹ, שֶׁעַל־יְדֵי
 רַבּוּי חֲכָמָתָם נִפְלוּ לְאַפִּיקוֹרְסוֹת רַחֲמָנָא לְצִלָּן. וְהַבֶּן

מִלֶּדֶת בְּעֵצְמוֹ, מִחֶמֶת שֶׁהָיָה בּוֹ טוֹב הָיָה גּוֹפֵר לַפְּעָמִים
הֵיכֵן הוּא בְּעוֹלָם, וְהָיָה גּוֹנֵחַ וּמִתְאַנֵּחַ הַרְבֵּה עַל
שֶׁנֶּפֶל לְמִבּוֹכּוֹת כְּאֵלוֹ, אֲבָל תִּכְרַף כִּשְׁהַתְּחִיל לְשִׁמֵּשׁ
עִם הַשֶּׁבֶל חֲזָרוֹ וְנִתְחַזְּקוּ אֲצִלוֹ הַחֲכָמוֹת שֶׁל
אֲפִיקוֹרְסוֹת, וְכֵן הָיָה כִּמְהָ פְּעָמִים, כִּמְבֹאֵר בְּתַחֲלַת
הַסְּפּוֹר הַנּוֹרָא שֶׁל הַשְּׁבָעָה בְּעֵמְלִיּוֹת עֵינַי שָׁם (כספר
ספורי מעשיות משנים קדמוניות, מעשה יג). וּמִזֶּה מוֹבֵן אִיד צְרִיכִין
לְהִזְהָר וּלְהִשְׁמֵר שְׂלֵא לְכַנֵּס בְּזֶה כְּלָל.

לַפְּעָמִים יֵשׁ בְּנֵי־אָדָם שְׁמֵרָבִים לְעַסֵּק רַק בְּחֲכָמוֹת,
וְעַל־פִּי רַב כְּוַנְתָּם בְּזֶה רַק בְּשִׁבִיל הַבְּלִי
עוֹלָם הֵזָה, דִּהְיִנוּ בְּשִׁבִיל חֲשִׁיבוֹת וְכַבּוֹד אוֹ מָמוֹן
וְכִיּוֹצֵא, וּמִחֶמֶת שְׁעוֹסְקִין רַק בְּחֲכָמוֹת עַל־יְדֵי זֶה
שׁוֹכְחִין טַכְסִיסֵי מִלְחָמָה לְגַמְרֵי, הֵינּוּ אִיד לְלַחֵם
הַמִּלְחָמָה הַגְּדוֹלָה שְׁצָרִיד הָאָדָם לְלַחֵם בְּעוֹלָם הֵזָה
שְׁהוּא מִלְחָמַת הַיִּצָר, וְלַפְּעָמִים בָּאִים לְאֲפִיקוֹרְסוֹת
גְּמוֹר עַל־יְדֵי הַחֲכָמוֹת, עַל־כֵּן צְרִיכִין לְזַהֵר מִזֶּה מְאֹד!
כָּכֵל דוֹר גַּמְצָאִים זְקֵנִים וְחֲשׁוּבִים שְׁחוֹלְקִין עַל
הַצְּדִיק הַגְּדוֹל שְׁהוּא חֲדוּשׁ גִּפְלֵא הָעוֹסֵק
לְקָרֵב גַּפְשׁוֹת הַרְחוֹקוֹת בְּיוֹתֵר לָהּ יִתְבַּרַּךְ, וּמִמְשִׁיד

הָאָרְתוּ עַל כָּל אֶחָד עַד שְׂיֵאִיר לוֹ בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא
שָׁם, כָּל אֶחָד לְפִי בְּחִינָתוֹ.

הַעֲזֵי פָּנִים עֲרַבְכוּ אֶת הָעוֹלָם מְאֹד עַד שְׂאֵי אֶפְשָׁר
לְרַב הָעוֹלָם לִידַע הֵיכֵן הַצַּדִּיק וְהַמְּנַהֵיג הָאֲמֵת
שְׂיִכּוֹל לְהַנְהִיג אֶת יִשְׂרָאֵל כְּרֵאוֹי, וְעַקֵּר כְּרוּר
הָאֲמוּנָה וְקוּיִם הָעוֹלָם בְּזֶה הַדּוֹר עַל-יְדוֹ דִּיקָא. וְעַקֵּר
הַכְּנַעְתָּם הוּא רַק עַל-יְדֵי אֲמֵת, כִּי מִי שֶׁמְסַתְּפֵל עַל
הָאֲמֵת לְאֲמֵתוֹ וּמְשַׁתְּדֵל וּמְתַנַּע תְּמִיד לְהַשִּׁיג נְקֻדַּת
הָאֲמֵת, בְּוֹדָאֵי אֵינּוּ מְתַנַּר מִשׁוּם רַע עֵינַי. וְצַרִּיךְ
לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד בְּדַעְתּוֹ לְבַלִּי לְהַנִּיחַ אֶת עַצְמוֹ
לְהַתְנַצַּח מִשׁוּם אָדָם, כִּי הָאֲמֵת מְנַצַּח תְּמִיד, וְסוּף
כָּל סוּף יִגְמַר ה' יִתְפַּרֵּךְ כְּרֵצוֹנוֹ, וַיִּכְרַת ה' כָּל שִׁפְתָי
חֲלָקוֹת, וּבַעֲלֵי לְשׁוֹן הָרַע וּמַחֲלֻקֹת יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ וְלֹא
יִוָּכְלוּ לְבַלְבֵּל הָעוֹלָם מִלְּשִׁמּוֹעַ קוֹל דְּבָרֵי הַצַּדִּיק,
אֲדַרְבָּא יִתְגַּלוּ וַיִּתְעַלוּ הָאֲמֵרוֹת טְהוּרוֹת שֶׁל הַצַּדִּיק
בְּכָל הָעוֹלָם עַד שְׂיַדַע כָּל פְּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּ וְכוּ'
וַיַּעֲשׂוּ כָּלֶם אֲגִידָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְכוּ'.

בְּשִׁמְנַיִעַ הַשָּׁנָה לְהִיּוֹת נִגְמָרֶת וְנִפְסָקֶת, הֵינּוּ בַחֲדָשׁ
הָאַחֲרוֹן שֶׁל הַשָּׁנָה, הוּא חֲדָשׁ אֱלֹוֹל, שְׂאֵז
הֵם יְמֵי רִצּוֹן וְכַסּוּפִים וְקִדְשָׁה, בְּנֻדְאֵי צְרִיךְ לְהִתְעוֹרֵר
וְלְהִתְחַזֵּק מְאֹד בְּרִצּוֹנוֹת וְכַסּוּפִים גְּדוֹלִים לֵה' יִתְבָּרַךְ,
וְלִבְקֶשׁ וְלִדְרֹשׁ וְלַחְקֹר דְּרֹךְ לְתִשׁוּבָה, כָּל אֶחָד מִמָּקוֹם
אֲשֶׁר הוּא שָׁם, וְלְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ זְכוּת וְכַח הָאִישׁ
חֶסֶד הָאֱמֶת הַגְּדוֹל בַּמַּעֲלָה מְאֹד, שֶׁעַל־יְדוֹ עָקַר קִיּוֹם
הָעוֹלָם וְהַבְּרִיאָה כֻּלָּה שֶׁנִּבְרָא בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה.

יֵישׁ שְׁנֵי צַפְרִים, אֶחָד זָכָר וְאֶחָד נְקֵבָה, וְהֵם רַק זוּג
אֶחָד בְּעוֹלָם, וְהַשְּׁנֵי צַפְרִים הֵנ"ל נִתְעוּ וְנִתְרַחְקוּ
זֶה מִזֶּה עַד שְׂאִין יְכוּלִים לְמַצֵּא אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ,
וּכְשִׁמְנַיִעַ הַלֵּילָה אֵז מִיִּלְלִין בְּקוֹל יִלְלָה גְּדוֹלָה מְאֹד,
כִּי כָּל אֶחָד מִיִּלָּל עַל זוּגוֹ.

וְהַשְּׁנֵי צַפְרִים אֵלוֹ מְרֻמְזִים בְּשֵׁרֶשֶׁם עַל יְחִוּד קִדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא וְכַנְסֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁעָקַר הַגְּאֻלָּה תִּלְוִי
בַחֲבוּר שְׁנֵי הַצַּפְרִים אֵלוֹ. וַיֵּשׁ צְדִיק אֶחָד שְׂיֵישׁ לוֹ
צִיָּאָר יָפֵה וְנִפְלָא מְאֹד וְקוֹל נִפְלָא מְאֹד, וְכָל מֵינֵי
קוֹלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם כֻּלָּם הוּא יְכוּל לְהוֹצִיאֵם בְּקוֹלוֹ, הֵינּוּ

כי הוא יכול לכוון לעשות בקולו כמו כל מיני הקולות
 שיש בעולם של כל מיני חיות ועופות ושל כל מיני
 פלי שיר וכיוצא בזה. וגם הוא יכול להשליך קולות,
 הינו שבמקום שהוא מוציא הקול לא יהיה נשמע
 הקול כלל, רק ברחוק יהיה נשמע שם הקול, ועל ידי
 זה הוא יכול להמשיך ולחבר השתי צפירים הרחוקים
 שנתעו זה מזה וליחדם זה עם זה ולהשקיט וללתם
 ולגמר התקון בשלמות, כי עקר הגאולה תלוי בחבור
 שני הצפירים הנ"ל. אך מחמת שיש הבלי עולם, וזה
 הצדיק הנ"ל אינו רוצה להוציא שום הבל ורוח
 ונשימה בהבלי העולם, על-כן הוא דיקא נראה בעיני
 העולם כמו שצוארו עקם, כי הוא באמת מעקם
 צוארו לגמרי מהבלי העולם ואינו רוצה להוציא שום
 הבל ורוח בהבלי העולם. אבל באמת אין צוארו עקם
 כלל, רק אדרבא יש לו צואר שוה ויפה מאוד וכו'
 כנ"ל, וסוף כל סוף בודאי יחזיר למוטב את כל
 העולם וכל העולם יתקן על-ידו בשלמות.

❖ כו ❖

...שִׁיתֵן לוֹ וּלְבֵיתוֹ חַיִּים אֲרָפִים וּבְרוּכִים בְּכָל מִינֵי
 יְשׁוּעוֹת וְהַצְלָחוֹת בְּאוֹת גַּפְשְׁכֶם, וְיִזְכֶּה
 לְהַמְשִׁיךְ הַדַּעַת הַקְּדוֹשׁ לְתוֹךְ הַלֵּב, לְתַקֵּן וּלְזַכֵּךְ
 וּלְמַהֵר הַלֵּב מִכָּל הַתְּאוֹוֹת, וְיֻכַל לְהַתְּנַבֵּר לְהוֹצִיא
 לַפְּעַל כָּל מַחְשְׁבוֹתָיו וּתְשׁוּקוֹתָיו הַטּוֹבוֹת...

❖ כז ❖

אִפְלוּ מִי שְׂיִזְכֶּה לְמִצְאָה לְעַצְמוֹ חֵבֵר אֲמָתִי שֶׁקָּבַל
 מֵהַצְדִּיק הָאֲמֵת דְּבָרֵי אֲמַת הַמוֹעִילִים לְנַפְשׁוֹ
 בְּאֲמַת, אֲרַף-עַל-פִּי בֶן עֲדוֹן צְרִיד וְיִגְיעָה גְדוּלָּה וְחַפּוּשׁ
 הַרְבֵּה עַד שְׂיֻכַּל לְמִצְאָה וּלְהַשִּׁיג גְּעִימוֹת אֲמִיתַת
 עֲצוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת, שְׁעַל-יָדָם נִמְשָׁךְ אֲמוּנַת חֲדוּשׁ
 הָעוֹלָם שֶׁהוּא עֵקֶר הַיְהוּדוּת.

כִּי לְבַעַל בְּחִירָה קָשָׁה מְאֹד לְעוֹר, כִּי אִם בְּחֶסְדֵי ה'
 הַנִּפְלְאִים מְאֹד מְאֹד שֶׁמִּמְשִׁיךְ הַצְדִּיק הָאֲמֵת בְּכָל
 יוֹם וּבְכָל עֵת, אֲבָל צְרִיכִין לָזֶה עַל כָּל פְּנִים אִיזָה
 אֲתַעְרוּתָא דְלִתְתָּא (הַתְּעוּרוֹת עֲצִימִת).

וְעַל-כֵּן זֶה הָעֵסֶק לְעֵסֶק עִם בְּנֵי-אָדָם לְקַרְבָּם אֶל
 הָאֲמֵת לְאֲמַתוֹ עִמָּךְ מְאֹד מְאֹד, עִמָּךְ עִמָּךְ

מי ימצאנו, וצריכין לזה חפוש ובקשה הרבה, הן
מהחבר הן מהתלמיד, ואז אם יחפש באמת –
בודאי ימצא!

הרב ר' יודל ז"ל ממדווידבקה בתחלת התקרבותו,
אמר לו רבנו זצ"ל: בפשרונו להתקרב אל
האמת אז מתגבר השקר, וכשמתגברין על המניעות
ומשפירין אותם אז נעשה: משקר – קשר. "אתה כבר
תהיה מקושר אלי כל ימי חייך" (וועקטנו שון זיין מקשר צו מיר
כל ימי חייך).

הרב הצדיק ר' יקותיאל המגיד מטירהוביצה ז"ל,
הוא אשר זכה ביותר מכל המפרסמים
שבדורו להכניע את עצמו תחת רבנו זצ"ל, ולעמוד
לפני הדרת קדשתו באימה ופחד, וגם אנשי מקורביו
ויוצאי חלציו נתקרבו על-ידו לרבנו זצ"ל.

הצדיק ר' יצחק איזיק, גם הוא היה מאנשי המגיד
הז"ל, והיה עוסק במשא ומתן, בעסק חלוף
מטבע, ובכואז לרבנו זצ"ל הלהיב את לבבו לעבודת
ה' כלבת אש ממש וצוה עליו הנהגות מיוחדות כפי
שרש נשמתו. והנהגה אחת צוה עליו שהיתה פברה

וְקָשָׁה מִכָּלֶם, הַיְנוּ, שָׁנָה תְּמִימָה לֹא יִדְבֵר עִם שׁוֹם אָדָם אֲפֵלוּ תִּכָּה אַחַת. וְאַחֲר־כֵּן גָּסַע לְבֵיתוֹ וּמִיַּד בָּבֹאוּ לְבֵיתוֹ הַפְּרִישׁ אֶת עֲצָמוֹ מֵעַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה לְגַמְרֵי וְלֹא דִבֵּר עִם שׁוֹם אָדָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה עָלָיו, וּמְקוֹמוֹ וְעַד שֶׁכָּבוּ לֹא מָשׂוּ שִׁפְתָיו מִתּוֹרָה וּתְפִלָּה. וּמִיַּד נִתְעוֹרַר עָלָיו מְרִיבוֹת וְרִדְיּוֹת גְּדוֹלוֹת מְאֹד מִכָּל מִשְׁפָּחָתוֹ וּבִפְרֹט מְחוֹתָנוּ וְאַשְׁתּוֹ, וְהִרְבּוּ לְדַבֵּר וּלְבַטֵּא כְּנִגְדּוֹ בְּכַטּוּיִים כַּמְדַּקְרוֹת חָרֵב מִמֶּשׁ, וְכִנּוּ אוֹתוֹ בְּשֵׁם 'יוֹצֵא מִהַדְּעַת', וְעוֹד פְּיוֹצֵא בְּכַטּוּיִים כָּאֵלֶּה.

וְרַבְּנּוֹ ז"ל הֵבִיט בְּרוּחַ קֹדֶשׁוֹ אֶת גְּדֹל מְרִירוֹת לְכָבוֹ מִדְּבַרֵיהֶם הָרָעִים וּנְתִירָא מְאֹד שְׁלֵא יִפֹּל מֵעֲבוֹדָתוֹ חֵם וְשְׁלוֹם עַל-יָדֵי זֶה, וּמִיַּד קָרָא בְּזִרְיוֹת לְאַחַד מֵאַנְשָׁיו וְצִוָּה לוֹ שֶׁיִּשְׁפֹּר בְּעִבּוּרוֹ תִּכְרַף עֲגָלָה לְטִירְהוֹבִיצֵעַ, וְרָץ לְשֵׁם בְּמַהִירוֹת וְהִגִּיעַ לְשֵׁם בְּלִילָה וְהִעֲמִיד אֶת עֲצָמוֹ עִם הָעֲגָלָה אֶצֶל בֵּית חוֹתָנוּ שֶׁל ר' יִצְחָק אֲזִיזִיק ז"ל שֶׁיֵּשֵׁב עִמּוֹ בְּיַחַד, וְהִקְיִישׁ עַל הַדְּלֵת שֶׁיִּפְתַּח לוֹ וְנִכְנֵם לְשֵׁם. וַיֵּשֶׂא חוֹתָנוּ אֶת עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה רַבְּנּוֹ זצ"ל בָּא לְבֵיתוֹ, וַיִּתְפָּלֵא וַיִּשְׁתַּוּמֵם

מֵאֵד עַל זֶה. וְר' יִצְחָק אֵיזִיק ז"ל הָיָה בְּחִדְרוֹ וְקָרָא
 אֶז קָרִיאַת שְׁמַע לְפָנָי הַשְּׁנָה בְּכַח גְּדוּל, בְּדַבְּקוֹת
 עֲצוּמָה וְנִפְלְאוֹה מֵאֵד, וְרַבְּנּוּ זצ"ל שָׁמַע וְלֹא רָצָה
 לְפָנִים לְחִדְרוֹ וְלִהְתְּרֹאוֹת בְּפָנָיו בְּדֵי שְׁלֵא יִבְלָבְלוּ
 וַיִּפְסִיקוּהוּ בְּאִמְצַע קָרִיאַתוֹ.

וּבְתוֹךְ כֵּךְ הִתְחִיל רַבְּנּוּ ז"ל לְהוֹכִיחַ אֶת חוֹתְנּוֹ עַל
 דְּרַבּוֹ הָרַע עַל שֶׁהוּא מְיַסֵּר אֶת חֲתָנּוֹ
 בְּיִסּוּרִים קָשִׁים כְּאַלֹה, גַּם שָׁאַל אוֹתוֹ רַבְּנּוּ ז"ל: הֲלֹא
 בְּבִקְרָה כְּשֶׁאַתָּה מְנִיחַ תְּפִלִּין, וּבִיָּדְךָ אֶתָּה מְכַרֵּיךְ אֶת
 עֲצֻמְךָ בְּרִצּוֹעוֹת שֶׁל עוֹר בְּהִמָּה, וּבְפִיְךָ אֶתָּה מַחֲשֶׁה
 וְדוֹמֵם וְאֵינְךָ רוֹצֵה לְדַבֵּר אֶז שׁוֹם דְּבוּר, אִם יַעֲמֵד אֶז
 לְגַנְדֵּךְ אֵיזָה עָרַל שְׁלֵא רָאָה וְלֹא שָׁמַע כְּזֹאת מֵעוֹלָם,
 הֲאִם לֹא הָיָה אוֹמֵר עֲלֶיךָ שֶׁאַתָּה יוֹצֵא מִהַדְּעַת?
 כִּן־גַּם אִמְרֵי פִיךָ הָאֵלֹה שֶׁאַתָּה אוֹמֵר עַל חֲתָנְךָ
 שֶׁהוּא יוֹצֵא מִדְּעַת עַל שֶׁעוֹשֶׂה רִצּוֹן הַבוֹרָא יִתְּבַרַךְ
 כְּפִי תַעֲלוּמוֹת דְּרַכְּיוֹ אֲשֶׁר יוֹדִיעֵנּוּ עַל־יְדֵי עֲבָדָיו
 הַנְּאֻמָּנִים. וְעוֹד כִּי־יֵצֵא בְּדַבְּרִים כְּאַלֹה דְּבַר וְהוֹכִיחוּ
 עַד שְׁנַת־חֲרַט מֵאֵד חוֹתְנּוֹ עַל זֶה וְקִבֵּל עַל עֲצֻמוֹ לְבַל
 יוֹסִיף עוֹד לְיִסְרוֹ מֵהַיּוֹם הַהוּא וְהִלְאָה.

ואַחַר שֶׁנֶּמֶר ר' יִצְחָק אֵיזִיק ז"ל קִרְיָאתוֹ אֶת 'שְׁמַע'
 נִתְרָאָה בְּפָנָיו, וְנִתְמַלֵּא מְאֹד לִבְבוֹ בְּגִילָה
 וְשִׂמְחָה עַד שֶׁהֲחִיָּה אוֹתוֹ מִמֶּשֶׁשׁ, וּבִבְקָר הַשָּׁפִים רִבְנוּ
 ז"ל וְשָׁב לְבֵיתוֹ. וּמֵאֵז וְהִלָּאָה עֶסֶק רַבִּי יִצְחָק אֵיזִיק
 ז"ל בְּעִבּוּדָתוֹ בְּלִי מוֹנֵעַ וְחוֹלֵק.

ר' יִצְחָק יְהוּדָה ז"ל מִטְּפֵלִיק קָדָם הִתְקַרְבוּתוֹ לְרִבְנוּ
 זצ"ל הָיָה מִפְּרָסָם גָּדוֹל בְּעִירוֹת רַבּוֹת וְהָיוּ נוֹתְנִים
 לוֹ פְּדִיּוֹנוֹת, וְאַחֲר־כֵּן בְּשֶׁהִפִּיר אֶמְתָּתוֹ שֶׁל רִבְנוּ ז"ל
 עֹזֵב וְהִרְחִיק מֵעַל עֵצְמוֹ הַנְּהַגַּת פְּרָסוֹמוֹ וְקִבֵּל עַל
 עֵצְמוֹ עַל עִבּוּדָתוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁטוֹת, וְלֹא
 הִסֵּב אֶת פָּנָיו גַּם מִכָּל הַחֲרָפוֹת וְהַבּוֹשׁוֹת שֶׁהָיָה לוֹ
 מִחֲמַת זֶה, וַיֵּשׁוּב אֶל ה' בְּכָל לְבוֹ וַנִּפְשׁוּ כִּשְׂאֵר אַנְשֵׁי
 רִבְנוּ ז"ל.

הָאֵמוּנָה לְבָדָה שְׂמֵאֲמִין בְּהַצְדִּיק וּמִקְרֵב עֵצְמוֹ
 אֵלָיו, אֶפְלוֹ אִם לֹא יִקְבַּל מִמֶּנּוּ כָּלֵל, זֶה
 בְּעֵצְמוֹ טוֹב מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר. כִּי עַל-יְדֵי הָאֵמוּנָה
 וְהִתְקַרְבוֹת לְבַד נֹאכַל הָרַע שְׁלוֹ וְנִתְהַפֵּךְ לְמַהוּת
 הַצְדִּיק וּבְלִבְד שִׁיחָיָה פּוֹנְתוֹ לְשָׁמַיִם.

רַבֵּנוּ ז"ל הוֹכִיחַ אֶת אֶחָד שֶׁהָיָה מְקַרֵּב וְגַתְרַחֵק
 וְאַחֲר־כֵּן חֹזֵר וְכָא אֵלָיו, עֲנֶה וְאָמַר, אֶפְלוּ אִם
 עוֹבְרִים כַּמָּה שָׁנִים וְאִינוּ נִעְתָּק וְעוֹלָה מִמְדַּרְגָּתוֹ, רַק
 הוּא עוֹמֵד בְּמִדְרָגָתוֹ הָרִאשׁוֹנָה כְּבִתְחִלָּה, וְאֶפְלוּ אִם
 הוּא גָרוּעַ יוֹתֵר מִבִּתְחִלָּה, אִם הוּא מְקַרֵּב לְצַדִּיק
 הָאֱמִתִּי הַהִתְקַרְבוֹת בְּעֶצְמוֹ הִיא טוֹבָה מְאֹד בְּלִי
 שְׁעוֹר וְעֶרְדָּה. "הֲלֹא יֵשׁ אֶצְלֵי אֲנָשִׁים שְׂאִינִי יוֹדֵעַ אִם
 הַשְּׂאוּל תַּחְתִּיּוֹת הָיָה דִּי לָהֶם, כִּי גַם הַשְּׂאוּל תַּחְתִּיּוֹת
 הָיָה קָטָן לַפְּנִיָּהֶם, שְׂאִם הָיָה אֶפְשָׁר לָהֶם לַחֲתוֹר תַּחַת
 הַשְּׂאוּל תַּחְתִּיּוֹת הָיוּ חוֹתְרִים, וְעַל־יְדֵי גַתְקַרְבוֹ לַה'
 יתְבַרֵּךְ וְכוּ".

רַבִּי גִתָּן ז"ל בְּיוֹם הַסְּתַלְקוֹתוֹ בְּעֶשְׂרֵה בְּטִבֵּת אָמַר
 לְאֲנָשָׁיו בְּזֶה הַלְּשׁוֹן אֶפְלוּ אִם הָאָדָם הוּא בַּעַל
 עֲבָרָה הַכִּי גָרוּעַ, אֲבָל הוּא מַחְזִיק אֶת עֶצְמוֹ בְּרַבִּי,
 בְּדוֹדָי יַעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה וְיִקְבַּל תַּקּוּן: (אֶפְלוּ מֵאֵן וְאֵל זֵין דְּעַר
 עֲרֻקְסִיר בַּעַל עֲבָרָה, אֲבִיָּא מֵעַן הָאֵלֶּט זִיד אֵן רַבִּין וְעַט מֵעַן בְּדוֹדָי תְּשׁוּבָה מֵאֵן אֵן מֵעַן
 וְעַט הָאֲבִין הַתַּקּוּן!).

❦ כט ❦

... לתוב את ראשו בין בשרי הדור האמתיים המקשרים לצדיק האמת המכפול ומבער שרש הרע לגמרי ומהפך רעים לטובים בגלל גפלאות חכמתו וצדקתו...

פְּעָמַיִם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבִיא עַל הָאָדָם דְּבָרִים, כְּדֵי שְׂיִבִין מֵהַדְּבָרִים רַחֲמָנוּתוֹ וְאֵלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ.

עַל-יְדֵי שְׂדוּבְרִין עַל הַצְּדִיק, עַל-יְדֵי זֶה נִתְגַּבֵּר הַפִּילוֹסוֹפִיָּא בְּעוֹלָם, וְכֵן לְהַפְּךְ.

יש נחש ונמלה בתוך פיה, וזאת הנמלה אין לה נוחא בודאי מחמת שהיא בתוך פיה של נחש. והנחש פעמים הולך ופעמים מעופף, והחלוק שבין הליכה לעפיפה, פי בעפיפה יוכל לעוף ולפרח ברגע הרבה, אבל בהליכה הוא הולך מעט מעט, כדרך ההולך שהוא תנועה כבדה. ובכל הדבורים רעים שמדברין, ובכפרט פשהם נוגעים על הצדיק הגדול, באלו הדבורים הם עושים פנפים להנחש שיוכל לעופף.

והנחש הם אלו החכמים להרע החוקרים פילוסופיא ואפיקורסות, והם בחינת הנחש, בחינת "והנחש היה ערם מכל חיות השדה", ועל-ידי דבורים רעים עושים פנפים להחכמים, אלו שהם

בְּחִינֹת הַנְּחֹשׁ שְׂיֻכְלוּ לְעוֹף וּלְפָרָח, הֵינּוּ שְׂמֵעוֹפֹפֶת
 וּמִתְפַּשְׂטֵת חֲכָמָתָם וְאַפִּיקוֹרְסוֹת שְׂלָהֶם בְּעוֹלָם,
 וּמְזִיק מְאֹד לְהַעוֹלָם. וְגַם בְּחֲכָמָתָם וּבְחִקִּירוֹתָם בְּעֲצָמָם
 הֵם מְעוֹפְפִים כְּמוֹ מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ שֶׁכָּל מְעוֹפֵף, הֵינּוּ
 שְׂשֻׁכְלָם מְעוֹפֵף בְּמַהִירוֹת וּנְפֹתָח לָהֶם חֲכָמָתָם מְאֹד.
אַבְל אִם אֵין לְהַנְחֹשׁ כְּנָפִים, הֵינּוּ שְׂאִין לָהֶם דְּבוּרִים
 רְעִים בְּנ"ל אֲזִי אֵין לְהַנְחֹשׁ רַק בְּחִינַת הַלִּיכָה,
 הֵינּוּ שְׂאִין לְהַחֲכָמִים לְהַרְעֵה הַנ"ל רַק מֵה שְׂחֻקְרִים
 בֵּינָם לְבִין עֲצָמוֹ, וְאֵינָם מְעוֹפְפִים בְּעוֹלָם, הֵינּוּ שְׂאִין
 מִתְפַּשְׂטֵת וּמְעוֹפֵף חֲכָמָתָם בְּעוֹלָם וְאֵינָם יְכוּלִים לְהִזִּיק
 לְהַעוֹלָם, רַק לְמִי שְׂשֻׁמּוּד אֲלֵיהֶם כְּגוֹן תְּלַמִּידֵיהֶם
 וְחֲבָרֵיהֶם, אַבְל בְּרַחוּק מֵהֶם אֵינָם יְכוּלִים לְהִזִּיק, כְּמוֹ
 הַהוֹלֵךְ שֶׁהוֹלֵךְ רַק מְעַט וְאֵינּוּ יְכוּל לְמַהֵר לְמַרְחוֹק
 כְּמוֹ הַמְעוֹפֵף. וְגַם בֵּינָם לְבִין עֲצָמוֹן אֵין שְׂכָלָם מְעוֹפֵף,
 הֵינּוּ שְׂאִין נְפֹתָח לָהֶם הַחֲכָמָה כָּל־כָּף, וְאֵינָם
 מְעוֹפְפִים וּמְהִירִים בְּחֲכָמוֹת שְׂלָהֶם, רַק חוֹקְרִים
 בְּחֲכָמָתָם מְעַט מְעַט כְּמוֹ הַהוֹלֵךְ, וְגַם מֵה שְׂמִזְיָקִים
 לְאַחֲרִים בְּחֲכָמָתָם הוּא רַק בְּבְחִינַת הַלִּיכָה, שְׂאִינּוּ
 מְעוֹפֵף וְנִכְנָם בְּעֻמָּק לְתוֹךְ הַמַּחַ וְהַלֵּב.

אָבֵל בְּשֵׁישׁ לָהֶם חֵם וְשָׁלוֹם בְּנַפְּיִם מִדְּבוּרִים רָעִים
 בְּנ"ל אָזִי שִׁבְלָם מְעוֹפָף, וְגַם מְזִיק לְמִרְחוֹק
 כְּמוֹ הַמְּעוֹפָף, שְׁמֵעוֹפָף בְּשַׁעַה אַחַת לְמִרְחוֹק, וְגַם
 שְׁמֵעוֹפָף חֲכָמָתָם הַמְּשַׁבֵּשֶׁת וְנִכְנָס וְנִדְבָק בְּהַמָּח
 וְהַלֵּב בְּעֵמֶק גָּדוֹל מְאֹד.

וְהַנְּמָלָה הַמּוֹנַח בְּתוֹךְ פִּי הַנְּחָשׁ, הוּא בְּחִינַת חֲכָם
 הַדּוֹר, שֶׁהוּא חֲכָם הַיָּשָׁר וְהַצָּדִיק וּבַעַל
 מוֹדוֹת טוֹבוֹת. פִּי הַחֲכָם הוּא בְּחִינַת נְמָלָה כְּמוֹ
 שְׁפָתוֹב "לֵךְ אֵל נְמָלָה עֲצַל רְאֵה דְרָכֶיהָ וְחֲכָם", פִּי
 זֶה הַחֲכָם מְלַמֵּד דַּעַת וְדַרְכֵי ה' אֵל הָעַם.

כְּשֶׁאֵלוֹ הַחֲכָמִים נִכְנָסִים בְּחִקְרֵתָם לְחַקֵּר בְּאֵלוֹ
 הַחֲכָמוֹת אִזּוֹ יֵשׁ לְהַחֲכָם צֶעַר גָּדוֹל מְאֹד,
 וַיֵּשׁ לוֹ תְּמִיד מְלַחְמָה גְּדוֹלָה עִמָּהֶם, הֵינּוּ עִם בְּחִינַת
 הַנְּחָשׁ הַנְּ"ל. וּבֵין כְּשֶׁהַנְּחָשׁ הוֹלֵךְ וּבֵין כְּשֶׁהוּא מְעוֹפָף
 יֵשׁ לוֹ צֶעַר גָּדוֹל וּמְלַחְמָה גְּדוֹלָה, רַק שְׁפּוֹדָאֵי בְּעַת
 הָעִפְיָה צֶעַרוֹ גָּדוֹל יוֹתֵר מְאֹד, וְאִין לוֹ שׁוֹם נִיחָא
 בֵּין כְּשֶׁהוּא הוֹלֵךְ בֵּין כְּשֶׁהוּא מְעוֹפָף.

רַק שְׁיֵשׁ מְמַצֵּעַ בֵּין הַהֲלִיכָה וּבֵין הָעִפְיָה, וְהוּא
 בְּעַת שְׁפּוֹסֵק הָעִפְיָה וּמּוֹרִיד עֲצָמוֹ מִן הָעִפְיָה

ממעלה למטה, בדרך המעופף בעת שרוצה לשלשל ולהוריד עצמו למטה, ואז יש להנמלה הנ"ל ניחא, כי אז אינו הולך ואינו מעופף, הינו כי יש כמה עתים שהחכמים נחים ואינם חוקרים, כגון בעת שנה ואכילה, ואז יש ניחא להחכם שהוא בחינת הנמלה שבתוך פיה.

הצדיק הגדול שהוא בחינת משה, הוא צריך דוקא לעזוב בדברי האפיקורסות אלו, כי על-ידי עיונו שמעין שם הוא מעלה משם כמה נשמות שנפלו ונשקעו בתוך האפיקורסות.

על-ידי מחלקת על הצדיק שוכחין את התורה.

המחלקת שחולקין על הצדיק האמת הוא בחינת חרבן העולם.

שלום הוא בחינת אור הנח והנד, שעל-ידי זה נשמע דבור הצדיק למרחוק בכל העולם, עד שיפרח הדבור הקדוש להטוב הפבוש בין הסטרא אחרא כמו חץ והקשת, עד שישמע הטוב ויפלה חץ כבדו של הסטרא אחרא ויצא הטוב משם בשלום.

שָׁלוֹם, רֵאשֵׁי תִיבוֹת וְדַע מִה שֶׁתִּשָּׁיב
 לְאַפִּיקוֹרִס, כִּי עַל־יְדֵי הַשָּׁלוֹם יוֹדַע כָּל
 אֶחָד לְהִשָּׁיב עַל אַפִּיקוֹרִסוֹת שֶׁבְּלִבּוֹ.

הַתְּקַשְׁרוֹת לְהַצְדִּיק הוּא רְפוּאָה גְדוֹלָה.

יֵשׁ לַפְּעֻמִּים שְׂדֵיקָא בְּשֹׁאֲדָם מוֹגִיעַ לְמָקוֹם נְמוּד
 וְרַחוּק מְאֹד מְאֹד מִקְדָּשֵׁת יִשְׂרָאֵל, אֲזִי ה' יִתְפַּרֵּד
 מִזְּמִין לוֹ שֶׁם רְמִיזִים לְפִי אוֹתוֹ הַמָּקוֹם, וּמִזְּמִין לוֹ אִיזָה
 זְכוּת שֶׁיִּכּוֹל לְזַכּוֹת לְפִי אוֹתוֹ הַמָּקוֹם הַרְחוּק דֵּיקָא.

הַצְּדִיק הוּא בְּרִית שָׁלוֹם, שֶׁהוּא עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בֵּין
 כָּל הַהֶפְכִּים, וּכְשֶׁפּוֹגְמִין בְּכְבוֹדוֹ וּמְכַל שֵׁן
 בְּשַׁחֲלֻקִּין עָלָיו, אֲזִי אֵין מִי שֶׁיַּעֲשֶׂה שָׁלוֹם, וְגַתְּרַבָּה
 הַמַּחְלָקֶת מְאֹד בְּיִשְׂרָאֵל וּבֵין כָּל הָעוֹלָם וְגַתְּרַבִּין
 מְלַחְמוֹת בְּעוֹלָם. כִּי רַב יְדַעוֹת בְּנִי־אָדָם מְשֻׁנִּים
 וּמְהֶפְכִּים זֶה מִזֶּה מְאֹד, וּכְשֶׁאֵין מְאִיר בָּהֶם הָאֶרֶת
 הַצְּדִיק שֶׁהוּא בְּרִית שָׁלוֹם אֲזִי מִמִּילָא מְתַרַבָּה
 הַמַּחְלָקֶת מְאֹד. וְעַל־יְדֵי זֶה מְתַנַּבֵּר תַּאוֹת מְמוּן
 בְּיוֹתֵר, שְׁזֵה עֶקֶר מְרִירוֹתָא דְעַלְמָא שְׂמַמְרַרְתַּ תַּי
 הָאָדָם מְאֹד עַד שְׂמַתִּים מְתוּד יְגוֹן וְאִנְחָה, וְכָל יְמֵיהֶם
 מְלֵאִים בְּעַם וּמְכַאוֹבוֹת וּמְאָמָה לֹא יִשְׂאוּ בְּעַמְלָם

לְעוֹלָם הַבָּא. וְכֹל זֶה גָרַם עֵצָם פְּנֵם הַמַּחֲלָקֶת
שְׁחֹלְקִין עַל הַצְּדִיק הָאֲמֵת, כִּי עֵקֶר הַמַּתְקַת
מְרִירוֹתָא דְעֵלְמָא שֶׁל מְרִירוֹת הַתְּנַבְרוֹת תֵּאֵוֹת מִמּוֹן
שְׁשֵׁם הַנְּפִילָה הַגְּדוֹלָה מְכַל הַנְּפִילוֹת, עֵקֶר הַתְּקוֹן
וְהַהַמְתָּקָה לָזֶה הוּא רַק עַל-יְדֵי הַצְּדִיק הָאֲמֵת.

עֲבָשׁוּ בְּסוֹף הַגְּלוּת שֶׁכֶּבֶד סְמוּךְ אֶל הַקֶּץ מְאֹד, וְאֲנִי
צְרִיכִין עֲבָשׁוּ לְעֵלוֹת לְעֵלְיָה גְּדוֹלָה וְלִזְכוֹת
לְנֶאֱלָה הָאֲחֵרוֹנָה שְׂאֵז יַעֲלוּ יִשְׂרָאֵל בְּתַכְלִית הַעֲלִיָּה,
עַל-פֶּן הַתְּנַבְרָה הִירִידָה וְהַהֶסְתָּרָה מְאֹד מְאֹד עַד
אֲשֶׁר נִתְרַחֲקֵנוּ מְאֹד מֵהַתּוֹרָה אֲשֶׁר לֹא הִיְתָה כְּזֹאת
מִימֵי קֶדֶם. כִּי הַשֶּׁקֶר הוֹלֵךְ וּמִתְנַבֵּר וְהָאֲמֵת נַעֲשֶׂה
עֲדָרִים עֲדָרִים וְכֹל אֶחָד אוֹמֵר שְׂאֲצִלוּ הָאֲמֵת,
אֶף-עַל-פִּי שִׂידַע בְּעֵצְמוֹ נִגְעֵי לְכַבּוֹ וְכֹל מִה שֶׁחָטָא
וּפְנֵם, אֶף-עַל-פִּי בֵן הוּא מִתְפָּאֵר בְּגְדוֹלוֹת וּנְפִלְאוֹת
שֶׁהוּא הַשִּׁיג דְּרָךְ הָאֲמֵת וְיוֹדַע חֲכָמוֹת חֲדָשׁוֹת
בְּעִבּוֹדֵת ה' וְרוֹצֵה לְמַלְךְ וּלְהַנְהִיג אֶת הָעוֹלָם וְאוֹמֵר
שְׂאֲצִלוּ הָאֲמֵת.

הַמַּחֲלָקֶת שֶׁמְכַנִּים הַבַּעַל-דְּבַר לְחַלֵּק עַל הַצְּדִיק זֶהוּ
עֵקֶר מִלְחָמַת עַמְלָק.

...האמת האמתית הפודה מכל הצרות, אשר כל העולם צריכים מאד מאד לקבלו...

זה שאנו מדליקין גר חנפה כל אחד בביתו למטה מעשרה טפחים, פי הצדיק הגדול ממשיך תקונים נפלאים כאלה עד שמאיר בחינת השגת אלקות על-ידי צמצומים גם למטה בדיוטא (מדרגה) התחתונה מאד שהוא בחינת למטה מעשרה טפחים שמעולם לא ירדה השכינה לשם, כי בגדל פחו יכול להאיר אפלו בהרחוקים והגרועים מאד אם רוצים לקבל, בבחינת "כי אשב בחשך ה' אור לי".

עקר מצות גר חנפה הוא להדליק ולהאיר אור האמת בעולם, שיוכו הכל לידע היכן הצדיק האמת שהוא ראש מבחר האמת שבין הצדיקים. עקר הים של חנפה, שנכנע מלכות הרשעה שהוא בחינת שקר, בחינת עבר, והמת הנחש, ונתגבר ונתעלה מלכות דקדשה של ישראל שהם בחינת בן המלך, בחינת אמת.

צריך לבון בהדלקת גר חנפה שנופה על-ידי זה להמשיך הארת האמת ונופה להתקרב לגקדת האמת תמיד.

בְּשֵׁבַע הַיָּמִים בָּאִים, וְהִגִּיעַ הָאָדָם לְעַת וְזִקְנוֹתוֹ
 וְקִצּוֹ, וּמֵתַחִיל הַיּוֹם לְעָרֵב, וּבְשֵׁרוֹאָהּ
 שְׁעָבְרוּ רַב שְׁנוֹתָיו, וְרוֹצֵה לְהִתְחִיל לָרַחַם עַל עֲצֻמוֹ
 לְהִרְהַר בְּתִשְׁבּוּכָה וּלְהִתְקַרֵּב לָהּ יִתְפָּרֵד בְּאַמֶּת, אֲזִי
 עַל-פִּי רַב מִתְנַבֵּר הַבַּעַל-דְּבָר וּמִתְפַּשֵּׁט מְאֹד לְמוֹנְעוֹ
 מִדְרֹךְ הַחַיִּים, חֵם וְשָׁלוֹם, וְאִינוּ רוֹצֵה לְהַנְיִחוֹ לְיִצְאֵת
 מִתְאַוּוֹתָיו וּרְשָׁתָיו אֲשֶׁר נִלְכַּד בָּהֶם, וְאֲזִי עֵקֶר הַנְּסִיּוֹן
 שֶׁל הָאָדָם. אֲזִי צָרִיךְ לְהִסְתַּבֵּל בְּעֲצֻמוֹ מְאֹד עַל
 אַחֲרִיתוֹ וְסוּפוֹ, וּלְהִתְנַבֵּר בְּיֹתֵר וְיֹתֵר לְקִשֵּׁר עֲצֻמוֹ
 הַיָּטִב לְצַדִּיק הָאֶמֶת שֶׁהוּא בְּחִינַת מֹשֶׁה מְשִׁיחַ
 שְׂמֵחֹק אוֹתֵנוּ בְּהִתְחַזְּקוֹת גְּדוֹל מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ
 וּמִסְפָּר, לְהִתְחַזֵּק לְהִתְחִיל בְּכָל פֶּעַם מִחֻדָּשׁ לְהִתְקַרֵּב
 לָהּ יִתְפָּרֵד בְּאֵלוֹ הַיּוֹם נוֹלָד, וְלִבְלִי לִפְלֵ מִשׁוֹם דְּבָר
 שְׁבַעוֹלָם. וְהַעֲקֵר שְׁצָרִיךְ לְהִתְנַבֵּר כְּנֶגֶד בְּחִינַת
 הַמּוֹחִין דְּקַטְמוֹת שֶׁהֵם מִתְנַבְּרִים מְאֹד עַל הָאָדָם
 וְרוֹצִין לְהַפִּילוֹ בְּדַעְתּוֹ כְּאֵלוֹ אֵין לוֹ עוֹד תְּקוּהַ חֵם
 וְשָׁלוֹם. רַק יַדַע וַיֵּאֱמִין בְּדַבְרֵי הַצַּדִּיק הָאֶמֶת שְׁצָעֵק
 בְּקוֹל גְּדוֹל וְחֹזֵק כִּי אֵין שׁוֹם יֵאוֹשׁ בְּעוֹלָם כֻּלָּל, כִּי

לגדלתו אין חקר, ובגדל רחמיו יתברך יכול להפך
הכל לגמרי, מרע לטוב, ומעוונות לזכויות!

❖ לא ❖

...לחטף טוב מתוך הגיהנם של זה העולם המלא
מרירות ומכאובות – פי רק זה נשאר
להאדם....

....הפרות הטובים שאנו מחכים להם להחיותנו,
שהם געימות ידידות ערבות מתיקות
התנוצצות אלקותו יתברך, שהמשיך רבנו הקדוש
והנזרא בעולם גם בדור היתום הזה בשפל מצבנו
פנה, והודיע לנו שהוא המנהיג האמת היחידי והפעל
הבית של העולם עד הסוף. אשרי הזוכה להתקרב
אליו ולילך בדרךיו באמת. ברוך אלקינו שבראנו
לכבודו והבדילנו מן התועים וכו'.

❖ לב ❖

... גזענו של הצדיק, שהוא שרש נשמת משיח, שיכול להעלות ולחדש את העולם לטובה,
לקשר ולהמשיך את כלם לה' יתברך...

הסתכל היטב והתבונן בעצם החסד והישועה
הנפלאה אשר הפליא ה' יתברך עמנו,

פְּלָאֵי פְּלָאוֹת, אֲשֶׁר פָּקַח עֵינֵינוּ לְרֵאוֹת נְקֻדַּת אִמֶּת
אִמְתֵּי כְּזֶה שְׁלֹא נִתְגַּלָּה מִימֹת עוֹלָם, שְׂאֵי אֶפְשָׁר
לְהַסְתִּירוֹ עוֹד מִדַּעַתְנוּ בְּשׁוּם אִפְּן.

עַקֵּר הַיְשׁוּעָה הַבְּאָה אֵינָה אֶלָּא עַל־יְדֵי אַמוּנָה,
וּמִדַּת אַמוּנָה הִיא לְפִי מְנַהִיג הַדּוֹר.

צָרִיךְ לְרֵאוֹת לְמִלְאוֹת אֶת הָאִמוּנָה עַל־יְדֵי הָאֶרֶז
שֶׁל הַצְּדִיק, שֶׁהוּא פְּלִלְיוֹת הַשְּׂבֻעָה רוּעִים, כִּי
הוּא רוּעָה הָאִמוּנָה לְתַקְנָה וּלְהַשְׁלִימָה.

וְכָל עַקֵּר אַמוּנַת יִשְׂרָאֵל מִמְּשִׁיךְ הוּא לְהַדּוֹר. וְאִי
אֶפְשָׁר לְבּוֹא לְזֶה הַצְּדִיק וּלְהַתְקַרֵּב אֶל הַקְּנֻשָׁה
כִּי אִם עַל־יְדֵי עֲזוֹת דִּיקָא, כְּמֵאֲמַר חו"ל "הוּי עוֹ
כְּנֹמֵר", וְכִמוֹ שֶׁפְּתוּב "נִהְלֵת בְּעוֹד אֶל גּוֹה קְדוֹשׁ"
(שְׁמוֹת ט"ו), תִּינוּ עַל־יְדֵי עֲזוֹת גְּכֹנָם אֶל הַקְּנֻשָׁה.

כִּי יֵשׁ רוּעִים שֶׁל הַסְּטֵרָא אַחֲרָא, וְהֵם גַּם־כֵּן
מְפָרְסְמֵי הַדּוֹר, וְעַקֵּר כַּחֵם עַל־יְדֵי עֲזוֹת, וְהֵם
כְּכֻלָּבִים בְּעֲזוּתָם, בְּכַחֲיוֹת "וְהַכְּלָבִים עֲזֵי נֶפֶשׁ הֵמָּה
רוּעִים" (שְׁעָרָה ב"ו), וְהֵן "פְּנֵי הַדּוֹר כְּפְנֵי הַכְּלָב", וְעַל־כֵּן
אִי אֶפְשָׁר לְהַנְצִל מֵהֵם מִתַּחַת מְמִשְׁלֵתָם רַק בְּשִׂיחָיָה
לוֹ עֲזוֹת גְּדוֹל מְאֹד לְעֵמֶד כְּנֹגֵד עֲזוּתָם הָרַע, וְיִהְיֶה

מִצָּחוּ חֶזֶק לְעַמַּת מִצָּחָם, וְכֵן אֵי אֶפְשֶׁר לְהַנְצִיל מִכָּל
הַמוֹנְעִים וְהַחֹלְקִים וְהַמְתַּנְגְּדִים וְלִהְתַּקְרֵב אֶל הָאֱמֶת
רַק עַל־יְדֵי עֲזוּת דִּקְדוּשָׁה!

עַל־יְדֵי הַתַּגְלוֹת הַרְצוֹן, הֵינּוּ שְׁנֵתַנְגְּלָה שֶׁהִכַּל מִתְנַהֵג
בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאֵין שׁוּם חַיִּיב הַטֹּבֵעַ כָּלֵל,
עַל־יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה יְרָאָה. כִּי אִזּוֹ יוֹדְעִים שֵׁישׁ שָׂכָר
וְעֵנֶשׁ, וְשִׁדְּךָ לְהַתְיַרָא מִפְּנֵי יִתְבַּרֵךְ. אֲבָל כְּשֶׁנוֹפְלִים
לְכַפְיָרָה, כְּאֵלוֹ הִכַּל מִתְנַהֵג עַל־פִּי הַטֹּבֵעַ, אֵין שִׁדְּךָ
יְרָאָה כָּלֵל.

יֵשׁ חֲכָמֵי הַטֹּבֵעַ שְׂרוּצִים לְהִרְאוֹת עַל־פִּי חֲכָמָתָם
הַמְטַעַת שֶׁהִכַּל עַל־פִּי חַיִּיב הַטֹּבֵעַ, וְכֵאֵלוֹ אֵין
שׁוּם רְצוֹן חֵם וְשָׁלוֹם, וְאֶפְלוֹ הָאוֹתוֹת נוֹרְאוֹת שֶׁעָשָׂה
עִמָּנוּ ה' יִתְבַּרֵךְ מְשִׁימִים הִכַּל בְּתוֹךְ דְּרֹךְ הַטֹּבֵעַ.
וְהַחֲכָמִים הִלְלוּ הֵם בְּחִינַת חַיּוֹת רְעוּת, וְהֵם דוֹרְסִים
וְטוֹרְפִים רַבִּים מִפְּנֵי עִמָּנוּ שְׂטוּעִים גַּם־כֵּן אַחֲרֵיהֶם
וְסוֹבְרִים כְּמוֹתָם, כְּאֵלוֹ הִכַּל עַל־פִּי חַיִּיב הַטֹּבֵעַ חֵם
וְשָׁלוֹם. וְאֵלוֹ הַנְּפִשׁוֹת הֵם כְּצַפְרִים הָאֲחוּזוֹת בַּפֶּתַח.
עַל־כֵּן כָּל מִי שֶׁחָסַם עַל גַּפְשׁוֹ צָרִיךְ לְבָרַח וּלְמַלֵּט נַפְשׁוֹ
מִדְרֻכֵיהֶם וְדַעוּתֵיהֶם הַנְּבוֹכוֹת, שֶׁלֹּא תִהְיֶה נַפְשׁוֹ

נמרפת ונדרסת חס ושלום על-ידם. על-בן חלילה להסתכל כלל באלו הספרים המדברים מחקירות, אפלו בספרים שחברו גדולי ישראל, כי אין רעה גדולה מזו!

הצדיק האמת שהוא חכם גדול שפקדשה, שיכול לקשר כל הרצונות שבעולם לשרש הרצון, הוא מתגבר ומכניע וסותר הידעות הרעות והכפירות של חכמי הטבע, שהם בחינת שמד ממש, ומאיר אמונת הרצון בעולם לידע שהכל מתנהג ברצונו יתברך בלי חיוב הטבע כלל.

עכשו, כל זמן שעדין נסתר ונעלם אור הצדיק האמת, צריכים להתנהג כנגד חכמי הטבע כנגבה, לנגב הנפשות שנלכדו אצלם ברשת טעותם, להטות דעתם אל האמת. כי עכשו אי אפשר ליצאת כנגדם ביד רמה, כי עדין לא נכנע מצח הנחש בשרשו, אבל בשיתגלה אור הצדיק אז יהיה נכנע מצח הנחש לנמרי ויתגלה שרש הרצון, כי יתגלה אמונת הרצון לעין כל, ואז יתקיים "והיתה לה' המלוכה", כי יקבלו כלם את על מלכותו באהבה,

כי יתגלה לכל באי עולם שהכל ברצונו יתברך לבד,
 כי ה' הוא האלקים אין עוד מלבדו!

אפלו בשהאדם נפל מאד ונתרחק מה' יתברך כמו
 שנתרחק, ואפלו אם עבר על כל התורה בלה
 אלפים פעמים רחמנא לצלן, אף-על-פי כן אין שום
 יאוש בעולם כלל. וצריך להתחיל בכל פעם מחדש
 להתחזק לשוב לה' יתברך, כי זהו עקר גדלתו
 יתברך, בשהרחוקים מאד מתקרבים אליו ומודים בו
 יתברך ומתחזקים באמונה. ועקר בריאת שמים וארץ
 היה רק בשביל זה שיתחיל האדם בכל פעם
 מראשית כאלו נולד היום, וכאלו היום הוא ראשית
 התחלתו, שזה בחינת "בראשית ברא אלקים וכו'",
 "בראשית" דיקא, בשביל ראשית הנל.

כל מה שנתעורר האדם לפעמים בימי חייו באיזה
 הרהורי תשובה מעט דמעט פחות השערה אינו
 נאבד לעולם, וסוף כל סוף יהיה לו תקון על-ידי זה
 בכח הצדיק המנהיג הרחמן שמצדיק את כל ישראל,
 ומסתכל רק על הטוב שיש בכל אחד מישראל,
 ומלקט ומוצא כל הנקודות טובות שיש בכל אחד אפלו

כְּחוּט הַשְּׁעָרָה, וְעוֹשֶׂה מֵהֶם כְּלִים וְצִנּוּרוֹת גְּפָלָיִם
 לְהַמְשִׁיךְ הַשְּׁגוֹת אֱלֻקוֹת עַל-יָדָם לְכָל אֶחָד, אֲפִלוּ
 לְהַנְפוּלִים וְהִירוּדִים מְאֹד, לְהֵאִיר גַּם בָּהֶם כִּי עֲדִין ה'
 אֲתָם וְאַצְלָם וְקָרֹב לָהֶם, שָׁזָה עֵקֶר תִּקְוַתָּם וְתִקְוָנָם.

❖ לג ❖

חֲזֹק וְאַמִּץ אֶל תִּירָא וְאֶל תִּפְחָד, אֶל תִּתְבַּהֵל וְאֶל
 תִּתְבַּלְבֵּל, וְאֶל תִּפַּל בְּרוּחֶךָ מִכָּל מָה שְּׁעָבְרָה,
 מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, יִהְיֶה אִיד שְׂיִהְיֶה, כִּי בְרוּךְ ה'
 יֵשׁ לָנוּ בְּתַפִּים רַחֲבִים לְסִמּוּךְ עֲלֵיהֶם, כִּי עֲכָשׁוּ בְּיָמֵינוּ
 אֵלֶּה יֵשׁ לָנוּ כְּבֹד בְּעוֹלָם אִוֵּר חֲדָשׁ נוֹרָא וְנִשְׁגָב כְּזֶה
 שְׂיִכּוֹל לְתַקֵּן הַכֹּל וְלַהֲפִיךְ עוֹנוֹת לְזִכִּיּוֹת.

זְכוֹר תִּזְכֹּר בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל מְקוֹם שֶׁהוּא
 לְשִׂמּוּחַ בְּכָל עֵז בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ וְלַהּוֹדוֹת לַה' עַל
 כָּל הַחֶסֶד אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּנוּ בְּגִפְלֹאוֹת חֶסֶדָיו
 הָעֲצוּמִים וְנָתַן לָנוּ מִתְּנַת חֲנֻם כְּזֶה, שְׁנִפְלָנוּ בְּגוֹרְלוֹ
 שֶׁל הַצְּדִיק הָאֱמֵת שֶׁהוּא רֵאשׁ וּמִבְחָר מִכָּל בְּחִירֵי
 צְדִיקָיָא, עֲלָאָה עַל כָּל עֲלָאִין, שְׁעוֹסֵק עִמָּנוּ עֲכָשׁוּ
 לְהוֹצִיא אוֹתָנוּ מִבֵּין שְׁנֵי הַס"מ, מִכָּל מְקוֹמוֹת רָעִים
 שְׁנִפְלָנוּ בָּהֶם, וְלַהּעֲלוֹתָנוּ לְמַעְלָה מִן הַמְּקוֹם.

רק העקר שצריך להחשיך עיני דעתו לגמרי ולסלק שכלו וחקמתו לגמרי וישים עצמו בבהמה שאין לה דעת, ולסמוך רק על אמונה לבר, וזה עקר החכמה שבכל החכמות. פי פשיהיה חזק באמונתו לבר בלי שכל וחקמות וחקירות כלל במחו, אזי בנדאי יזכה ברבות הימים להשיג ולהבין השגות וחקמות אלקות אמתיות, מה שאי אפשר בשכל אנושי להשיג, ובלבד שלא יעמיד זאת לנסיון, רק יתהלך בתמימות ובפשיטות באמונה ישרה באמת.

אך צריכים לשמר עצמו מאד מאמונות פזביות אמונות של שטות והבל, שלא יהיה פתי יאמין לכל דבר. וזה בחינת בהמות טהורות ובהמות טמאות שהזהירנו ה' יתברך להבדיל בין הטמא ובין הטהור, פי האמונה היא בחינת בהמה פגול, אך אמונה ישרה אמתית דקדושה היא בחינת בהמות טהורות, ואמונות פזביות הם בחינת בהמות טמאות.

מי שהולך בתמימות נעשה משפיל.

מי שיש לו אמונה זוכה אחר-כך לעבד את ה' בדעת גדול.

על-ידי הפרת צדיקים תזכה לבינה ודעת.
על-ידי אמת בא הקץ.

❦ לד ❦

...לקשר ולדבק עצמו בהצדיק האמת שהוא הלב של העולם שבו תלוי עקר חיות וקיום העולם...

צָרִיף לִידַע מַעֲלַת נַפְשׁוֹ בְּשִׁרְשָׁהּ, שֶׁנִּפְשׁוֹ גְבוּהָ
וּיְקָרָה מְאֹד, וְהוּא מוֹשְׁרֵשׁ בֵּן הַמְּלֶכֶת הָאֱמֶת,
וּבְקַל יָכוֹל לִבְטֹל מִנִּפְשׁוֹ הַזֶּהֱמָא שֶׁל בְּחִינַת עֲבָדוּת,
וּלְחִזּוֹר לְמַעֲלָתוֹ בְּגִדְל פֶּחַ הַצְּדִיק שֶׁהוּא הַמְּלֶכֶת הָאֱמֶת
עַל יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר גִּיּוּצוֹן אֶחָד מִתּוֹרָתוֹ יִלְהִיב אוֹר
הָאֱמֶת בְּעוֹלָם וַיִּשְׁרַף וַיִּכְלֶה כָּל הַשִּׁקָּר מִן הָעוֹלָם,
וַיֵּשׁ בּוֹ דַּי לְהַחִיּוֹת כָּל הָעוֹלָם לְדוּרֵי דוֹרוֹת.

מִבְּטַחְנִי בְּחֶסְדֵי ה' שְׁבֹדָאֵי יִהְיֶה גִמְנָה עִמָּנוּ בְּרֹאשׁ
הַשָּׁנָה, וַיִּתְחַב אֶת רֹאשׁוֹ בְּתוֹךְ הַקְּבוּץ
הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַצְּדִיק הָאֱמֶת שֶׁאָמַר כִּי רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ
גְדוֹל מְאֹד מְאֹד בְּעֵינֵי ה' יִתְבָּרַךְ שְׂאִין לְמַעֲלָה מִמָּוָה.
וְאִם עֵינֵי אֱמֶת לָךְ, רְאוּי לָךְ לְהַתְעוֹרֵר לְבָרוּחַ וּלְפָרוּחַ
כַּנְּשֵׁר אֶל רִבְנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַגּוֹרָא ז"ל, כִּי הִנֵּךְ
רוֹאֶה גְדֹל הַחֶסֶד וְהַטּוֹב שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ ה' יִתְבָּרַךְ,
אֲשֶׁר בָּאתָ בְּגִבּוּלֵנוּ בְּדַרְכִים גְּפֹלָאִים מְאֹד, וְעַל-יְדֵי

זֶה סוּף כָּל סוּף יוֹשִׁיעַ ה' וַיֹּאיר עֵינֵינוּ אִיךָ לָשׁוּב לָהּ
יִתְפָּרֵךְ מִכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ.

רַק חֶזֶק וְאַמִּץ בְּכָל מָה שֶׁתּוֹכֵל לְחַטֵּף אִיזָה מְעַט
טוֹב בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל מְקוֹם שֶׁהוּא.

אֲשֶׁרֵינוּ מַה טוֹב חֲלַקְנוּ שְׁזַכֵּנוּ לִידַע מֵאוֹר הַחֲדָשׁ
הַזֶּה אוֹר הָאוֹרוֹת אוֹר צַח וּמְצַחֲצַח דָּלָא
יְדִיעַ וְלֹא אֲתִידַע, וְלֹא אֵית מֵאֵן דְּקִמָּא בִּיהּ וְכוּ' וְכוּ'
(שלא ידוע ולא נודע ואי אפשר להשיג).

אֲפֹלוּ אִם נָפַל הָאָדָם חֵם וְשְׁלוֹם עַד אֵין תְּכַלִּית,
גַּם שָׁם ה' יִתְפָּרֵךְ נִמְצָא וּמְצַמְצֵם אֶת עֲצָמוֹ
וּמִסְתִּיר אֶת עֲצָמוֹ בְּדַרְכֵי נִפְלְאוֹתָיו הָעֲצוּמִים, וּמְזַכֵּר
אוֹתוֹ בְּכָל פַּעַם בְּכַמָּה וּכְמָה רְמִזִּים שׁוֹנִים בְּכָל מְקוֹם
שֶׁהוּא כְּדֵי שִׁיָּשׁוּב אֵלָיו.

כְּיֹדְעֵי צְרִיכִים לְהִיּוֹת בּוֹרַח מִן הָעֲבָרָה בְּתַכְלִית
הַבְּרִיחָה, אִךְ אַחֲרֵי שֶׁכָּבַר עָבַר מַה שֶׁעוֹבֵר
חֵם וְשְׁלוֹם, צָרִיךְ לִידַע וּלְהֶאֱמִין שְׂאֵין שׁוֹם יֹאִוֵשׁ
בְּעוֹלָם כָּלָל. וְאֲפֹלוּ אִם כָּבַר רָצָה לְהַתְנַבֵּר אֲלֵפִים
פְּעָמִים לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, וְלֹא עֲלָתָה בְּיָדוֹ וְנָפַל לְמָה
שֶׁנָּפַל, וְאֲפֹלוּ אִם נָפַל לְעֲבֵרוֹת גְּמוּרוֹת וְחִמּוּרוֹת חֵם

וְשָׁלוֹם וְעֵבֶר עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה אֲלֵפִים פְּעָמִים,
 אֶרֶץ-עַל-פִּי בֶן עֲדוֹן יֵשׁ לוֹ תִקְוָה כָּל עוֹד נִשְׁמָתוֹ בּוֹ.
 וְהָעֶקֶר הוּא אַמוּנָה, שְׂיֵהִיָּה לוֹ אַמוּנָה שְׁלֵמָה בַּה'
 יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּדֵּל בְּכָל עֵז לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק
 הָאֱמֶת, וְיִשְׁפֹּךְ שִׂיחוֹ לִפְנֵי ה' יִתְבָּרַךְ שְׂיִגְלָה לוֹ הַצַּדִּיק
 הָאֱמֶת, כְּדֵי שְׂיִזְכֶּה עַל-יָדוֹ לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה, וְאֵז בְּיַדָּי
 יֵשׁ לוֹ תִקְוָה לְעוֹלָם, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיֵהִיָּה. כִּי עֶקֶר הַכַּחַ
 לְעֹמֵד בְּקִשְׁרֵי הַמְּלַחְמָה הוּא עַל-יָדֵי אַמוּנָה שֶׁהִיא
 כְּלָל וְעֶקֶר כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה!

✽ לה ✽

... לְמַעַן ה', אֵל יְזוֹן דַּעְתוֹ וּמַחֲשֵׁבֵתוֹ, רַק לְהִיּוֹת
 עֲמָנוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּלְהַכְנִים רֹאשׁוֹ בֵּין
 הַנִּפְשׁוֹת הַמְּקֻשְׁרִים אֶת עַצְמָם עִם נִשְׁמַת אוֹר רַבְּנוּ
 ז"ל, וְאֵז טוֹב לוֹ. וְאִם הַמְּנִיעוֹת חֲזָקִים – עוֹד טוֹב
 יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי עֶקֶר הַחֲשֵׁק וְהַכְּסוּפִין לְשׁוּב אֵלָיו
 יִתְבָּרַךְ מִתְּנַבְרִין רַק עַל-יָדֵי שְׁבִירַת מְנִיעוֹת.

חֲזֹק וְחֲזֹק כִּי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה עַל-יָדֵי הַנְּגוּן שֶׁל
 ע"ב גִּימִין שֶׁל הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא שֶׁלֹּא הָיָה

לו שום הסתכלות בזה העולם, וכל העולם אינו
עולה אצלו בדרך עין וכו'.

❖ לו ❖

אל התבהל ואל התבלבל ואל תפול ברוחך משום
דבר שבְּעוֹלָם. כי ברוך ה' יש לנו בתפוס רחבים
לסמוך עליהם. כי דיקא בזה העולם החושך של
עכשו, בדור העני הזה, בתקופת עמק נפילתנו וירידתנו
מאיר בעולם אור חדש, חדוש שבחודושים, עלאה על
כל עלאין, שעדין לא היה מימות עולם, שייכול לתקן
את העולם, להמשיך כל העולם לה' ותברך אפלו
את הרחוקים ביותר בתכלית הרחוק.

ועל-כן כל זמן שהאדם משתדל ומבקש ומחפש
להתקרב לצדיק האמת - יש לו תקנה
לעולם, יהיה איד שיהיה, אפלו אם נפל לעמקי עמקי
תהום תחתיות ומתחתיו.

רק העקר שצריך להחשיך עיני דעתו לגמרי ולסלק
שכלו וחכמתו לגמרי וישים עצמו בבהמה שאין
לה דעת, ולסמוך רק על אמונה לבר, וזה עקר
החכמה מכל החכמות.

אך צריכים לשמר עצמו מאד מאמונות פזביות, אמונות של שטות והכל, שלא יהיה פתי יאמין לכל דבר. וזה פחינת בהמות טהורות ובהמות טמאות שהזהירנו ה' יתברך להבדיל בין הטמא ובין הטהור, כי האמונה היא פחינת בהמה פנ"ל, אך אמונה ישרה אמתית דקדושה היא פחינת בהמות טהורות, ואמונות פזביות הם פחינת בהמות טמאות.

...הצדיק, שיש לו כלי נפלאה, שבשמיניהם אותה על איזה מין היה ובהמה שבועלם, מיד היא מתחלת לנגן הנגון הנפלא והנעים מאד מאד, שהוא תענוג נפלא ועצום מאד לשמע אתה, שכל התענוגים של העולם כלם כאן ואינם נחשבים ובטלים לגמרי נגד התענוג הנפלא הזה של הנגינה הזאת....

**בְּשֵׁהצְדִיק נִתְפָּרָס בְּעוֹלָם, עַל־יְדֵי זֶה נִתְחַדְּשִׁים
נְגוּנִים בְּעוֹלָם.**

אור הצדיק הנגון והצפון הנעלם מכל העולמות, שיודע לנגן הנגון והשיר העליון והמבקר על כל השירים והנגונים שבועלם, שעל-ידו הוא מושבר ומבטל ומבכה לגמרי כל מיני שקר וטעות שבועלם, הן השטותים והשקרים של המנהיגי שקר המנחשים וקוסמים שמתנאים ומושלים על עם דל שלא לישם

שָׁמַיִם וְרוּדְפִים אַחַר הַכְּבוֹד וְהַתְנַשְׁאוֹת לְהַנְאֹתָם, וְהֵם מַגְבִּירִים תַּאֲוֹת נְאוּף וּכְפִירָה בְּעוֹלָם וְגוֹרְמִים מֵהַשְׁגוֹרְמִים. וְהֵן הַטְּעוֹתִים וְהַמְּבֹכוֹת וְקִשְׁיוֹת וְאַפְיקוֹרְסוֹת שֶׁל חֲכָמֵי הַטְּבַע שֶׁהֵם בְּחִינַת חַיּוֹת רְעוּת הַדּוֹרְסִים וְטוֹרְפִים הַרְבֵּה הַרְבֵּה מִבְּנֵי עַמּוּנוּ.

ה' יתברך ברחמיו הגדולים הכדילנו משני התועים האלה, וצונו להתרחק מדרכיהם, לברוח ולמלט נפשו מהם.

וּבְבִנְיָן, מִי שֵׁישׁ לוֹ מִחַ אֶמֶת בְּקִדְקִדּוֹ וּמִסְתַּפֵּל עַל הָאֶמֶת וְחָס עַל חַיּוֹ הָאֲמִתִּיִּים, רָאוּי לוֹ לְהַתְּגוֹלֵל בְּרִפְשׁ וְטִיט, וּלְרַחֵשׁ עַל הָאָרֶץ גַּם בֵּין נְחָשִׁים וְעִקְרָבִים עַד שְׂיִזְכָּה לְשֵׁאב וּלְיִנֵּק מֵאוֹר הַחֲדָשׁ הַנּוֹרָא וְהַנְּשֻׁב הַזֶּה שְׁעָדִין לֹא הָיָה מִימֹת עוֹלָם, אֲשֶׁר בְּכַחוֹ הַגְּדוֹל יְכוּל לְהַעֲלוֹת הַכּל, אֶפְלוּ מִבְּחִינַת שְׂמֹד מִמּוֹשׁ – לְתַכְלִית הָעֲלִיָּה.

ברית אהבתנו לא תופר ולא תכפה לעולם, כמו שהזהיר רבנו ז"ל הרבה על אהדות ואהבת החברים, ואמר אגן פחכיבותא מליא (אנו באהבה תלויים). "העולם צריך לתמה על האהבה שלנו".

* לח *

.... ולחפם מי הוא המלך האמת על ישראל, עקשו ולכל הדורות הבאים, המבער כל השקר ורוח הטמאה של מגדולי השקר, והדעות הנרות והסרוחות והמטנפות של חכמי הטבע. ה' יחזק לבבו לילך בדרכי הצדיק, ולא ימוש דברי תורתו מפיו עד עולם.

**כְּשֶׁאָדָם בָּא לְאִיזָה נִסְיוֹן, יֵדַע כְּשִׁיעֵמוֹד בְּזֶה הַנִּסְיוֹן
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲשֶׂה לוֹ נִסִּים.**

**כָּל מִה שֶׁנִּתְרַבֵּים יוֹתֵר הַנִּפְשׁוֹת הַבָּאִים אֶל הַצְּדִיק
לְקַבֵּל אֹרֹו, נִתְמַעַט וְנִתְבַּטַּל יוֹתֵר הַהֶבֶל הָרַע
אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ, שֶׁהֵם הַקִּשְׁיוֹת שֶׁל
הָאֶפִיקוֹרְסִים מַחֲמַת שְׂרׁוּאִים צְדִיק וְרַע לוֹ רִשָּׁע
וְטוֹב לוֹ.**

**בְּדוֹרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים הָאֵלֶּה שֶׁמִּתְגַּבֵּר וּמִתְפַּשֵּׁט לְאֶרֶץ
וְלָרֶחֶב הָאֲמוֹנוֹת כְּזִבְיוֹת שֶׁל נְבִיאֵי הַשֶּׁקֶר,
וְהַכְּפִירוֹת שֶׁל הַפְּתוֹת רָעוֹת הָעוֹסְקִים בְּחֻכְמוֹת
חִיצוֹנִיּוֹת וּמְרַבִּים סִפְרִים רָעִים שֶׁל הֶבֶל וּכְפִירָה,
הַמְּלֵאִים קִיא צוֹאָה יוֹתֵר מִבֵּית הַכֶּסֶף וְאִין סְרַחוֹן
וְרִיחַ רַע גָּרוֹעַ מֵהֶם בְּעוֹלָם, וְהֵם בְּחִינַת מִי הַמַּבּוּל
שֶׁמִּבְּלִבָּיו מָאֵד וּמִתְגַּבְּרִים לְהַחְרִיב אֶת הָעוֹלָם,
לְבַטֵּל וּלְהַשְׁפִּיחַ הַתּוֹרָה וּמִצְוֹת כְּמוֹ שְׂרׁוּאִים בְּחוּשׁ,
בְּבִחִינַת "וְהַמִּים גָּבְרוּ מְאֹד לְמַעַלָּה מִכָּל הַהָרִים**

הגבוהים", הינו שאין רואים שום צד הצלה, ואין מקום לאחז עצמו ולעמוד שם, כי לגדל התגברותם כמעט אפס תקוה חס ושלום.

אבל "ואתה מרום לעולם ה'", "ועצת ה' לעולם תעמד", ובתוך עצם חשפת אפלת התהום, זכינו שבימינו בימינו נתגלה סוד חדוש פנה, סוד פמוס ונעלם ונסתר פנה, שעולמות קדושים עליונים לא ידעו מזה, הוא אור הצדיק האמת שהוא נקדת מבחר האמת שבין הצדיקים השלמים המבחרים יחידי הדורות, ההולך לפנינו ועומד ולוחם עמם לשפר ולבטל זהמת חכמתם הנבוכות והמטעות ולנפח העפרירות שהוא בחינת הפירות מלב כל אחד מישראל, עד שיתלהב אור נקדת האמת שבלבבו וישרף כל הרע והשקר, עד שיכסף וישתוקק תמיד לה' יתברך ולתורתו ולצדיקיו ברצון חזק מאד, שזה העקר "אמת מארץ תצמח", מארץ דיקא, דהינו בשישראל נתונים עד הארץ, אז דיקא יעלה, כמו שפתוב "ועלה מן הארץ" - מן הארץ דיקא.

❁ לט ❁

...לפאר ולפרסם בעולם בקול רעש גדול ובלב חם ונלהב את שם הצדיק הנעמלך החוקר
המעלה כל העולם מפף חובה לבף זכות, מכל מקומות הרעים לבחינת למעלה מן
הקיום...

אָחֵי חֲבִיבֵי, חֲזַק וְאַמֵּץ בְּכֹל עוֹ, אַל תִּתְּבַהֵל וְאַל
תִּתְּבַלְבֵּל וְאַל תִּפְּל בְּרוּחֶךָ בְּלֵל מִשׁוּם דְּבַר
שְׂבַעוּלָם, כִּי בְרוּךְ ה' יֵשׁ לָנוּ פְּתִימִים רַחֲבִים
לְסִמּוּךְ עֲלֵיהֶם.

כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל: אֵין אֲנִי בַעַל חֲמוּטוֹרוֹת (שְׂקוּרין
הַקּוּר) בְּלֵל, רַק אֲדַרְבָּא יֵשׁ לִי פְּתִימִים כְּאֵלוֹ שְׁהֵם
בְּחִינַת מוּעֵט מַחְזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה, וְיֵשׁ לִי הַסְּפָמָה עַל
זֶה: כִּי פַעַם אֶחָד הָיָה שִׁיחָה וְסִפּוּר שְׁהָיוּ אֲנָשִׁים
מִתְּפָאָרִים עֲצָמָם בְּבַחֲינָה זוֹ, שְׂפָל אֶחָד וְאֶחָד הָיָה
מִתְּפָאָר שְׂיֵשׁ לוֹ בְּחִינָה זוֹ שֶׁל 'מוּעֵט מַחְזִיק אֶת
הַמְּרֻבָּה', וּמֵאֶחָד מֵהֶם הָיוּ מְחִיכִים וְשׁוֹחֲקִים מִפְּנֵי,
וְהַשָּׂאָר שֶׁהִתְּפָאָרוּ בְּבַחֲינָה זוֹ שֶׁל מוּעֵט מַחְזִיק אֶת
הַמְּרֻבָּה גִּתְּקַבְּלוּ דְּבַרֵיהֶם. אֲבָל בְּחִינַת מוּעֵט מַחְזִיק
אֶת הַמְּרֻבָּה שְׂיֵשׁ לִי הוּא גְּדוֹל מִבְּלָם, כִּי אֶחָד
מֵהַנּוֹצְרִים לְעִיל הִתְּפָאָר שֶׁהִמּוֹחַ שְׁלוֹ הוּא בְּחִינַת
מוּעֵט מַחְזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה, כִּי הוּא נוֹשֵׂא בְּמוֹחַ שְׁלוֹ

אֲלֵפִים וּרְבֻבּוֹת אֲנָשִׁים עִם כָּל הַהֲצַטְרָכוֹת שֶׁלָּהֶם, וְכָל הַתְּנַהֲגוֹת וְכָל הַהֲוִיּוֹת וְהַתְּנוּעוֹת שֶׁלָּהֶם – הַכֹּל כַּאֲשֶׁר לְכָל הוּא נוֹשֵׂא בְּמִחוּ, וְעַל-פִּנּוּ הוּא מוּעֵט מִחֲזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה, כִּי מִחוּ נוֹשֵׂא כָּל-כֶּף אֲנָשִׁים עִם כָּל הַנֶּ"ל. וְשִׁחֲקוּ מִמֶּנּוּ וְאָמְרוּ כִּי הָאֲנָשִׁים אֵינָם כְּלוּם וְהוּא אֵינּוּ כְּלוּם. וְנִעְנָה אֶחָד וְאָמַר, אֲנִי רָאִיתִי מוּעֵט מִחֲזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה כְּזֶה, כִּי פַעַם רָאִיתִי הֵר שֶׁהָיָה מוּנַח עָלָיו הַרְבֵּה זָבָל וְטִנּוּף, וְהָיָה חֲדוּשׁ אֲצִלִּי מֵהִיכָן כִּי עַל הֵר הַזֶּה כָּל-כֶּף זָבָל וְטִנּוּף, וְהָיָה שֵׁם אָדָם אֶחָד אֲצִל אוֹתוֹ הֵהָר וְאָמַר כָּל זֶה מִמֶּנּוּ, כִּי אוֹתוֹ הָאָדָם הָיָה יוֹשֵׁב שָׁם אֲצִל אוֹתוֹ הֵהָר וְהִשְׁלִיךְ שָׁם תְּמִיד עַל אוֹתוֹ הֵהָר זָבָל וּפְרָשׁ שָׁלוֹ מֵאֲכִילָה וּשְׂתֵינָה שָׁלוֹ וְטִנּוּף שָׁם עַד שֶׁעַל-יָדוֹ נִתְרַבָּה הַזָּבָל וְהַטִּנּוּף שָׁם עַל אוֹתוֹ הֵהָר. נִמְצָא שְׂזֵה הָאִישׁ הוּא מוּעֵט מִחֲזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה, כִּי עַל-יָדוֹ נִתְרַבָּה הַזָּבָל כָּל-כֶּף. כֵּן הוּא בְּחִינַת מוּעֵט מִחֲזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה שֶׁל הָאִישׁ הַנֶּ"ל שֶׁהִתְפָּאֵר בְּמִחוּ שֶׁמִּחֲזִיק כָּל-כֶּף אֲנָשִׁים!

הַסִּיּוֹם, עֵץ בְּהַמְעֵשָׂה שֶׁל הַבְּעֻמְלִיּוֹת שֶׁל יוֹם חֲמִישִׁי.

... צריך שתשים לבך שכל מה שאנו מדברים מדגלת רבנו ז"ל. אין פונתנו לדבורים בלבד, כי אם ליבך מזה ולהציל נפשנו עלידי זה מהנהגם של העולם המלא צער ומכאובות...

חֲנֻכָּה היא בחינת המְשַׁכֵּת אור האמת להכניע
והמת השקר שהוא בחינת מלכות העבד,
ולהגביר האמת שהוא בחינת מלכות דקדושה של בן
המלך האמתי.

על-ידי אור הנר של חֲנֻכָּה זוכין להמשיך הארת
האמת גם בחשכת לילה, לכבול החלוף של
העבד שגחלף בן המלך, שנוכח לברר אמתת השם,
לידע מי ראוי לקרותו באמת בבחינת שם בן העבד
ומי ראוי לקרותו באמת בשם בן המלך, עד שיתגלה
ויתפרסם שם הצדיק האמתי המאיר לכל אחד
מישראל בכל מיני חשך ואפלה, ומצילו משטף מים
רבים שהם בחינת מימי המבול המתגברים בכל פעם
להחריב את העולם חס ושלום.

כל בחינת השקר והחלוף של בן המלך שגחלף
בעבד הוא רק בהשם, שמשקרין ומחליפין את
השם מזה לזה, כמו בהמעשה הנוראה שהחליפה
המילדת את הולדות והניחה את בן המלך אצל

השפחה, וכן השפחה אצל המלכה, ועל-ידי זה טעו העולם וסברו שבן השפחה הוא בן המלך, וכן המלך האמתי הוא בן השפחה. הנה עקר החלוף הוא רק בהשם, כי בודאי גוף הולדות אי אפשר להחליף, כי בן המלך בכל מקום שהוא הוא בן המלך באמת. וכן להפך, בן השפחה בכל מקום שהוא הוא בן השפחה, רק עקר השקר והחלוף הוא בהשם, שעל-ידי החלוף גרמה שקראו לבן השפחה שם של שקר, כי קראו אותו בשם בן מלך. וכן להפך, את בן המלך קראו בשם בן השפחה.

וכן בכל החלופים והשקרים שבועולם, מה שיש אחד שמפרסם בשם צדיק בשקר או להפך שחולקין על הצדיק האמת ואומרים עליו שקרים כאלו היה רשע, או שישניהם צדיקים אבל אחד גדול מחברו אלפים ומדרגות בלי שעור, ואצל העולם הוא בהפוך – שהקטן במעלה הוא גדול ומפרסם אצלם מאוד, והגדול במעלה קטן אצלם. וכיוצא בזה שאר השנויים והחלופים שיש בעולם בכלליות העולם ובפרטיות בכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר, כל

אלו החלופים והשנויים הם רק בבחינת השם, פי הצדיק האמתי בכל מקום שהוא – הוא צדיק אמתי, ואותו בעצמו אינם יכולים להחליף, הם ושלום, רק עקר החלוף הוא בהשם שקורין לו שם של שקר שאומרים עליו שקרים שאינו צדיק וכיוצא בזה. וכן בשרשע או קטן במעלה – מפרסם בשם צדיק גדול מאוד. באמת אף-על-פי כן זה המפרסם בכל מקום שהוא הוא כמו שהוא, רק עקר השקר והחלוף הוא בשם, שקורין לו שם של צדיק גדול בשקר!

הצדיק האמתי באש התורה והדעת שמגלה ברשפי אש, בבחינת "הלא פה דברי פאש", הוא שורף ומבילה כל החושים והקוצים, שהם בחינת האמונות פזביות של המנהיגים המפרסמים של שקר, שעל-ידם נתגבר הפירות והקשיות והמבוכות שמכניסים הפופרים על ה' יתברך ועל תורתו וצדיקיו האמתיים, שמשם עקר אריכת הגלות!

המחללת שחולקים על הצדיק האמתי זאת היתה בעברנו יותר מפל העוונות, פי הכל היתה מתקן על-ידי הצדיק האמתי שהוא מאיר בישראל

דְּרָכִים קְדוֹשִׁים לְהִשָּׁיֵב מִדְּרָכֵיהֶם הָרָעִים וּלְתַקְנֵם
 בְּלֵם, אֵךְ הַבַּעַל-דְּבָר מִתְפַּשֵּׁט לְאַרְבּוֹ וּלְרַחְבוֹ לְהִרְחִיק
 מְאֹד מִהַצְדִּיק הָאֱמֶת שָׁבוּ תְלוּי כָּל תַּקְנוֹת יִשְׂרָאֵל.
 וְכֹל מִה שֶׁהָאָדָם גָּדוֹל בְּמַעֲלָה בְיוֹתֵר וַיֵּשׁ בּוֹ בְּחִינָה
 גְּבוּהָ בְיוֹתֵר – מִתְנַפֵּר עָלָיו בְּיוֹתֵר לְמַנְעוֹ מִלְּהִתְקַרֵּב
 לְצַדִּיק זֶה, כִּי אִם הָיָה הוּא מִתְקַרֵּב, מִי יוֹדַע מָה הָיָה
 נֶצְמַח מִזֶּה טוֹבָה וְתַקוּן לְכֻלָּל יִשְׂרָאֵל!

❖ מא ❖

אָחִי, אַחֲזוּ עֲצֻמְךָ, אֵל תִּרְפָּה, וּתְחַדֵּשׁ עֲצֻמְךָ (ברוך עזר
 הַאֱלֹהִים זִדְּ, לְאֹן דִּיד נִיט אַפ, מְאֹךְ זִדְּ פְרִיש) כְּאֵלֵינוּ הַיּוֹם נוֹלַדְתָּ,
 אֲזוֹר נָא כְּגִבּוֹר חֲלָצִיךָ אָחִי יְקִירִי לְהִתְחַזֵּק אִיךָ שֶׁהוּא
 אִיךָ שֶׁהוּא בְּכָל עֵז בְּכָל כֹּחַ לְשַׁמֵּחַ נַפְשֶׁךָ מְאֹד,
 וְתִסְמְךָ עַל כַּחוֹ שֶׁל זְקוֹן דְּקַדְשָׁה זְקוֹן שְׂבִיבָתֵינוּ, כִּי הוּא
 הוֹלֵךְ לְפָנֵינוּ תָּמִיד בְּכָל עֵת וּמְהֵרָה הַכֹּל לְטוֹבָה,
 עוֹנוֹת לְזִכְיוֹת, וּמְאִיר לָנוּ אֹר אֱלֹקוֹתוֹ וְתִפְרֹךְ גַּם
 בְּתַקְרָה הַתְּנַבְרוֹת הַחֲשָׁךְ הַמֵּר הַזֶּה הָעוֹבֵר עִכְשָׁו.
 אִם אֲמַנָּם כָּבֵד נִלְפָדְנוּ כְּמוֹ שֶׁנִּלְפָדְנוּ אַף-עַל-פִּי שְׂאֵנוּ
 בְּעֲצֻמְנוּ חִיבִים, אַף-עַל-פִּי כֵן אֲשֶׁרִינוּ אֲשֶׁרִינוּ
 אֲלָפִים וּרְבֻבוֹת פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר, כִּי דִיקָא אֲנַחְנוּ

בְּדוֹר עָנִי כְּזֶה, בְּיָמֵינוּ אֱלֹהִים, וְכִינּוּ לְמַה שְּׁזָכִינוּ, מַה
 שְׁלֹא זָכוּ כָּל הַדּוֹרוֹת שֶׁהָיוּ לְפָנֵינוּ מִיּוֹם בְּרִיאַת הָעוֹלָם.
 כִּי אֲנַחְנוּ בָּאנוּ לְזֶה הָעוֹלָם כְּזֶה הַזְּמַן שֶׁנִּתְגַּלָּה סוֹד
 כְּמוֹם וְנִעְלָם, חֲדוּשׁ שֶׁבְּחֲדוּשִׁים, נוֹרָא וְנִשְׁגָּב כְּזֶה
 כְּזֶה שְׁעָדִין לֹא הָיָה בְּעוֹלָם, שֶׁגִּלָּה דְּבָרִים גְּבוּהִים
 וְנוֹרָאִים כְּאֵלֶּה שְׁעָדִין לֹא נִשְׁמָעוּ מֵעוֹלָם, תּוֹרוֹת,
 שִׁיחוֹת וּמַעֲשִׂוֹת נוֹרָאוֹת כְּאֵלֶּה, אֲשֶׁר אָפְסוּ הַדְּבוּרִים
 וְהַצְּרוּפֵי אוֹתִיּוֹת לְסַפֵּר בְּשִׁבְחָם וּגְדֻלָּתָם וְתַקְפָּם
 וְגִבְהָם וּמַעֲלָתָם וְתַפְאֲרָתָם, וְאִין לָנוּ פֶה וְכֹלִים לְבָאֵר
 קִצֵּת מִן הַקִּצֵּת וְחֶלֶק מִן הַחֶלֶק שֶׁל אֵלֶּף אֶלְפֵי אֶלְפִים
 וְרַבֵּי רַבּוּבוֹת עַד הֵיכֵן הַדְּבָרִים מַגִּיעִין בְּרוּם גְּבוּהֵי
 מְרוֹמִים, אֵדֶּךָ גַּם בְּפִשְׁיטוֹת הֵם מְחִינִין אֶת כָּל הַנִּפְשׁוֹת
 בְּחַיֵּי עוֹלָם בְּכָל עֵת בְּכָל דּוֹר.

זָכַר נָא, אַחֵי חֲבִיבֵי, אֶת הַחֶסֶד הַנִּפְלָא וְהַנּוֹרָא עַד
 אִין סוּף וְאִין תְּכֵלִית שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ ה' יתְּפַרֵּךְ
 לְקַרְבְּךָ לְאוֹר הָאוֹרוֹת קְדוּשׁ וְנוֹרָא כְּזֶה, לְהַסְתוּפֵךְ
 בְּצֵל קְדוּשָׁתוֹ וְלַעֲסֹק בְּדְבָרָיו הַקְּדוּשִׁים, הַפּוֹד בָּהֶם
 וְהַפּוֹד בָּהֶם בְּכָל תּוֹרָה וּבְכָל שִׁיחָה, בְּוֹדָאֵי תוֹכֵל
 לְהַחֲיֹת עִצְמוֹךְ תָּמִיד, וּלְהַחֲיֹת גַּם אַחֵרִים בְּסִגְלוֹת

יָקָרוֹת וְחַמּוּדוֹת שֶׁל גִּפְשׁוֹ הַיְקָרָה וְגִבּוּהָהּ מְאֹד,
בְּהַסְבְּרָתוֹ הַמְזוּהָרָה, בְּדַבְרֵי הַנְּלֻהָבִים וּבְרוּחַ לִבּוֹ
הַחַם כְּלֶהָב אֵשׁ – לְהַפִּיץ אֹרֶחַ הָאֵמֶת בֵּין אֲנָשֵׁי מְדַע
וּבֵין הַמוֹנֵי הַדּוֹר הַצָּעִיר.

אֲנִי בְטוּחַ שְׁעַל־יְדֵי חֹזֶק לִבּוֹ בְּהַאֲמַת כָּל־כֶּדֶף, יִתֵּן
לִּי ה' חַיִּים אֲרָכִים חַיִּים טוֹבִים וְתַצְלִיחַ וְתוֹפָה
לְזֶה בְּזִכּוֹת וְכַח הַצְדִּיק שֶׁהוּא הַמְלֻכֶּה הָאֲמִתִּי עַל כָּל
יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דּוֹר.

תִּדְרַע וְתִאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה שְׂאִין שׁוֹם דְּבַר וְלֹא
שׁוֹם עֲבוּדָה קְלָה גַּאֲבָד לְעוֹלָם, וְאַפְלוּ
הַתְּעוֹרְרוֹת בְּעֵלְמָא וּמַחְשָׁבָה טוֹבָה אֵין גַּאֲבָד לְעוֹלָם,
כִּי תִכַּף כְּשֶׁנִּתְעוֹרַר בְּאִיזָה הַתְּעוֹרְרוֹת בְּעֵלְמָא, וּמִכָּל
שְׁפֵן כְּשֶׁעוֹשֶׂה אִיזָה עֲבָדָה דִּקְנִישָׁה, אֲזִי תִכַּף חוּטָף
אוֹתוֹ הַצְדִּיק הָאֵמֶת הָעוֹסֵק בְּתַקוּן גִּפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל
וּמַכְנִים אוֹתוֹ לְמָקוֹם שְׂמַכְנִים לְצַדִּיק הַבְּנִין הַנִּפְלָא
וְהַנּוֹרָא שֶׁהוּא עוֹסֵק לְבָנוֹת לְהַכְנִים לְשֵׁם כָּל הַנְּדָחִים
שְׁבַעֲוֹלָם וְלֹא יִשְׂאֵר אֶחָד מֵהֶם בַּחוּץ.

כְּשֶׁהָאָדָם בְּמִיצַר גָּדוֹל וְהָרַע וְהַסְטֵרָא אֲחֵרָא
מִתְנַבְּרִים עָלָיו כְּמוֹ שְׂמִתְנַבְּרִים עַד

שָׁאִין לוֹ דְרָךְ לְנִטּוֹת יָמִין וּשְׂמָאל, עַד שְׁנֵדָמָה שְׂאָפֶס
 תִּקְוָה חֶסֶם וְשָׁלוֹם, וְהוּא בְּעֵצֶם דְּחִקּוֹ וּמִיָּצְרֵי נַפְשׁוֹ
 פּוֹנֵה לֵה' יִתְבָּרַךְ מִן הַמִּיָּצֵר, אֶף-עַל-פִּי שְׂמָה שְׂפוֹנָה
 עֲצָמוֹ לֵה' יִתְבָּרַךְ הוּא רַק בְּחוּט הַשְּׁעָרָה – הוּא יִקָּר
 מְאֹד בְּעֵינֵי ה' יִתְבָּרַךְ, וְנַעֲשֶׂה מִמִּצֵּר – צָמֹר, בְּחִינַת
 חוּט שֶׁל צָמֹר שְׂמֵלְבִין הָעוֹנֹת בְּיוֹם הַכְּפוּרִים.

הַצְּדִיק הָאֵמֶת מְלַמֵּד תְּמִיד זְכוֹת עַל יִשְׂרָאֵל אֲפִלוּ
 עַל הַגְּרוּעַ שְׂבָגְרוּעִים וְהַפְּחוֹת שְׂבַפְחוֹתִים,
 כִּי בְּכֹלם נִמְצְאִים כְּמָה שְׁעָרוֹת טוֹבוֹת מֵה שְׂמֵמְשִׁיכִין
 עֲצָמָן לְפַעֲמִים מֵרַע לְטוֹב בְּחוּט הַשְּׁעָרָה, וְאֵלּוּ
 הַשְּׁעָרוֹת מִתְקַבְּצִים יַחַד וְנִקְלָעִים וְנִשְׁזָרִים וְנַעֲשֶׂה
 מֵהֶם אֹר הַצִּיצִית הַקְּדוּשִׁים שֶׁהֵם בְּחִינַת חֶסֶד עַלְיוֹן
 וְנוֹרָא מְאֹד, שְׂרֵשׁ כָּל הַשְּׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת שֶׁל
 רַחֲמִים שִׁשִּׁם נִמְחַלֵּין כָּל הָעוֹנֹת וְנִתְהַפְּכִין לְזִכִּיּוֹת.

❖ מב ❖

..הַצְּדִיק הַכַּעֲטָלֵר הָעוֹר שֶׁהַתְּפָאֵר: עֲדוֹן אֲנִי נִיָּק לְנִמְרֵי וְלֹא הִתְחַלְתִּי עֲדוֹן לְחַיּוֹת כָּלֵל,
 וְאֶף-עַל-פִּי כֵּן אֲנִי זָקֵן מְאֹד. שְׁלוֹם וּרְפוּאָה שְׁלֵמָה.

מְקוֹם הַחֶפֶה וְהַחֲתָנָה הָיָה בְּתוֹךְ בּוֹר גָּדוֹל שְׂכַפּוֹ
 אוֹתוֹ עִם קָנִים וְעֵפֶר וְזָבֵל, וְהַסְּעֵדָה הָיְתָה
 כְּמָה שְׂקַבְּצוּ לָחֶם וּבֶשֶׂר מִסְּעֵדַת מִינִינִים (י"ם הוֹלְדָת)

המלך, והחתנה הזאת היתה בשמחה גדולה נוראה ונפלאה, והיו שמחים שם מאד מאד, וגם החתן והכלה היו שמחים מאד, והתחילו לזכר החסדים שעשה עמהם ה' יתברך בהיותם ביער.

והיו בוכים והיו מתגעגעים מאד איך לוקחין לבאן את הבעטלר הראשון העור שהביא לנו לחם ביער, ותכף ומיד בתוך שהיו מתגעגעים מאד אחרי הבעטלר העור, ענה ואמר: הנני, הנה באתי אצלכם על החתנה, ואני נותן לכם מתנה לדרךשה גישאנק, ששתהיו זקנים כמוני, שתחיו חיים ארבים כמוני. ואתם סבורים שאני עור? אין אני עור כלל. רק שכל זמן העולם פלו אינו עולה אצלי פהרף עין, על-פן אין שניד אצלי הסתכלות וראיה בזה העולם כלל. ואני זקן מאד ועדן אני יניק לגמרי ולא התחלתי עדן לחיות כלל, ואף-על-פי כן אני זקן מאד, ולא אני בעצמי אומר זאת, רק יש לי הספמה על זה מהנשר הגדול.

ואספר לכם מעשה: פי פעם אחד הלכו אנשים בספינות הרבה על הים, ובא רוח סערה

וְשִׁבַּר אֶת הַסְּפִינּוֹת וְהָאֲנָשִׁים נִצְלוּ, וּבָאוּ אֶל מִגְדַּל
 אֶחָד וַעֲלוּ עַל הַמִּגְדַּל וּמָצְאוּ שָׁם כָּל הַמַּאֲכָלִים
 וּמִשְׁקָאוֹת וּמִלְבוּשִׁים וְכָל מַה שְּׁצָרִיכִים, וְהָיָה שָׁם כָּל
 טוֹב וְכָל הַתַּעֲנָגִים שֶׁבְּעוֹלָם.

עָנוּ וְאָמְרוּ שְׂכַל אֶחָד יִסְפֵּר מַעֲשֵׂה יִשְׁנָה מַה שֶּׁהוּא
 זֹכֵר מִהַזְּכָרוֹן הָרִאשׁוֹן, הֵינּוּ מַה שֶּׁהוּא זֹכֵר
 מֵעַת שֶׁהִתְחִיל אֲצִלוֹ הַזְּכָרוֹן. וְהָיוּ שָׁם זְקֵנִים וְנַעֲרִים
 וְהָיוּ מְכַבְּדִים אֶת הַזְּקֵן הַגָּדוֹל שֶׁבִּינֵיהֶם שִׁיִּסְפֵּר
 בְּתַחֲלָה, עָנָה וְאָמַר מַה אֲסַפֵּר לָכֶם, אֲנִי זֹכֵר
 כְּשֶׁחֲתַכּוּ אֶת הַתְּפוּחַ מִן הָעֵנָף. וְלֹא יָדַע שׁוֹם אֶחָד
 מַה הוּא אוֹמֵר, אֵד הָיוּ שָׁם חֲכָמִים וְאָמְרוּ בְּיָדָאֵי זֹאת
 הִיא מַעֲשֵׂה יִשְׁנָה מְאֹד.

וּכְבָּדוּ אֶת הַשְּׂנִי שִׁיִּסְפֵּר, עָנָה הַשְּׂנִי שְׁלֵא הָיָה זְקֵן
 כְּמוֹ הָרִאשׁוֹן, זֹאת הִיא מַעֲשֵׂה יִשְׁנָה? בְּלִשׁוֹן
 תִּימָה, זֹאת הַמַּעֲשֵׂה אֲנִי זֹכֵר, אֲבָל אֲנִי זֹכֵר גַּם
 כְּשֶׁהָיָה הַנֵּר דוֹלֵק. עָנוּ וְאָמְרוּ שָׁם, זֹאת הִיא מַעֲשֵׂה
 יִשְׁנָה בְּיֹתֵר מִהָרִאשׁוֹן. וְהָיָה פֶּלֶא אֲצִלָּם שֶׁזֶּה הַשְּׂנִי
 שֶׁהוּא יִנִּיק מִהָרִאשׁוֹן זֹכֵר מַעֲשֵׂה יִשְׁנָה יוֹתֵר
 מִהָרִאשׁוֹן.

וְכִבְדוּ אֶת הַשְּׁלִישִׁי שְׁיִסְפֹּר, עֲנֵה וְאָמַר הַשְּׁלִישִׁי
 שֶׁהָיָה יָנִיק יוֹתֵר, אֲנִי זוֹכֵר גַּם בְּשֶׁהֲתַחִיל
 בְּגֵן הַפְּרִי, דִּהְיֵנוּ בְּשֶׁהֲתַחִיל לְהִתְרַקֵּם הַפְּרִי. עָנּוּ
 וְאָמְרוּ, זֹאת הִיא מַעֲשֵׂה יְשָׁנָה בְּיוֹתֵר. עֲנֵה הֲרִבִּיעִי
 שֶׁהָיָה יָנִיק עוֹד יוֹתֵר, אֲנִי זוֹכֵר גַּם בְּשֶׁהוֹלִיכוּ הַגֵּרְעִין
 לְנִמְעַ הַפְּרִי. עֲנֵה הַחֲמִישִׁי שֶׁהָיָה יָנִיק עוֹד יוֹתֵר, אֲנִי
 זוֹכֵר גַּם הַחֲכָמִים שֶׁהֵם הָיוּ חוֹשְׁבִים וּמְמַצִּיאִים אֶת
 הַגֵּרְעִין. עֲנֵה הַשְּׁשִׁי שֶׁהוּא זוֹכֵר גַּם אֶת הַפֶּעַם קֹדֶם
 שְׁנִכְנַס בְּתוֹךְ הַפְּרִי. עֲנֵה הַשְּׁבִיעִי וְאָמַר שֶׁהוּא זוֹכֵר
 גַּם הַרִיחַ שֶׁל הַפְּרִי קֹדֶם שְׁנִכְנַס בַּפְּרִי. עֲנֵה הַשְּׁמִינִי
 וְאָמַר שֶׁהוּא זוֹכֵר גַּם הַמְּרָאָה שֶׁל הַפְּרִי קֹדֶם
 שְׁנִמְשְׁכָה עַל הַפְּרִי.

וְאֲנִי, הֵינּוּ זֶה הַבְּעֻטְלָר הָעוֹר שְׁמֹסֶפֶר כָּל זֶה, הָיִיתִי
 אֲזִי תִינּוֹק לְגִמְרִי וְהָיִיתִי גַם־בֶּן שָׁם, וְעֲנִיתִי
 וְאָמַרְתִּי לָהֶם: אֲנִי זוֹכֵר כָּל אֵלּוּ הַמַּעֲשִׂוֹת, וְאֲנִי זוֹכֵר
 לָאוּ כְּלוּם, אֲוֹן אִיד גִּידִי יָנִיק גָּאֵר נִישְׁט. עָנּוּ וְאָמְרוּ:
 זֹאת הִיא מַעֲשֵׂה יְשָׁנָה מְאֹד יוֹתֵר מִכֻּלָּם. וְהָיָה חֲדוּשׁ
 גְּדוֹל אֲצִלָּם שֶׁהֲתִינּוֹק זוֹכֵר יוֹתֵר מִכֻּלָּם.

בְּתוֹךְ כֶּף בָּא נֶשֶׁר גָּדוֹל וְאָמַר לָהֶם שִׁיֵּצְאוּ כְּדַרְדֵּי
 זְקוּנוֹתֵם, שְׁכַל מִי שֶׁזָּקֵן יוֹתֵר יֵצֵא תַחֲלָה,
 וְהוֹצִיא כֻלָּם מִן הַמַּגְדָּל, וְהוֹצִיא תַחֲלָה אֶת הַתִּינּוֹק
 הַנֶּ"ל, כִּי בְּאֵמֶת הוּא זָקֵן יוֹתֵר מִכֻּלָּם. וְכֵן כֹּל מִי
 שֶׁהָיָה יָגִיק יוֹתֵר הוֹצִיא קִדְמָה. וְהִזְקֵן הַגָּדוֹל הוֹצִיא
 בְּאַחֲרוֹנָה, כִּי כֹל מִי שֶׁהָיָה יָגִיק יוֹתֵר – הָיָה זָקֵן יוֹתֵר,
 וְהִזְקֵן שֶׁבָּהֶם הָיָה יָגִיק יוֹתֵר מִכֻּלָּם.

וְאָמַר לָהֶם הַנֶּשֶׁר הַגָּדוֹל הַנֶּ"ל, אֲנִי אֶפְרַשׁ לָכֶם אֶת
 הַמַּעֲשִׂיִּים שֶׁסִּפְרוּ כֹל הַזְּקֵנִים: כִּי זֶה שֶׁסִּפֵּר
 שֶׁהוּא זוֹכֵר גַּם בְּשִׁחְתְּכּוּ אֶת הַתְּפוּחַ מִן הָעֵנָף, הֵינּוּ
 שֶׁהוּא זוֹכֵר גַּם בְּשִׁחְתְּכּוּ אֶת טַבּוּרוֹ בְּעֵת הַהוֹלָדָה.
 וְהַשֵּׁנִי אָמַר שֶׁזוֹכֵר בְּשַׁעַה שֶׁהָיָה דוֹלֵק, הֵינּוּ שֶׁהוּא
 זוֹכֵר גַּם בְּשִׁחְתָּהּ בְּעַבּוּר שֶׁהָיָה נֵר דוֹלֵק עַל רֵאשׁוֹ.
 וְזֶה שֶׁאָמַר שֶׁזוֹכֵר גַּם בְּעֵת שֶׁהִתְחִיל רִקּוּם הַפְּרִי, הֵינּוּ
 שֶׁזוֹכֵר גַּם בְּשִׁחְתְּחִיל לְהַתְרַקֵּם הַגּוֹף, דִּהְיִינוּ בְּעֵת
 יִצִּירַת הַיֶּלֶד. וְזֶה שֶׁזוֹכֵר בְּעֵת שֶׁהָיוּ מוֹלִיכִים הַגְּרָעִין
 לְנִמְעַ הַפְּרִי, הֵינּוּ שֶׁזוֹכֵר גַּם בְּשִׁנְמֻשְׁכָּה הַטַּפָּה בְּעֵת
 הַזְּוּגָה. וְזֶה שֶׁזוֹכֵר אֶת הַחֲכָמִים שֶׁהָיוּ מִמְצִיאִים אֶת
 הַגְּרָעִין, הֵינּוּ שֶׁזוֹכֵר גַּם בְּשִׁחְתָּהּ הַטַּפָּה עַדִּין בְּמַחַ, כִּי

המוחין מְמַצִּיאִים אֶת הַטֶּפֶת, וְזֶה שְׂזוֹכֵר אֶת הַטַּעַם
הֵינּוּ הַנֶּפֶשׁ, וְהַרִיחַ הֵינּוּ הָרוּחַ, וְהַמְרָאָה הֵינּוּ הַנְּשָׁמָה.
וְהַתִּינוּק אָמַר שְׂזוֹכֵר לְאוּ פְלוֹם, כִּי הוּא לְמַעְלָה מִן
הַכֹּל וְזוֹכֵר אֶפְלוֹ מַה שֶּׁהוּא קֹדֶם מִנֶּפֶשׁ רוּחַ נְשָׁמָה,
שֶׁהוּא בְּחִינַת אֵין. וַיְבָרַךְ אוֹתָם.

וְלִי, הֵינּוּ זֶה הַתִּינוּק הַבְּעֵטְלָר הָעוֹר שֶׁהִיָּה תִינוּק אֹז,
שֶׁהוּא מְסַפֵּר כֹּל זֶה, אָמַר הַנֶּשֶׁר הַגָּדוֹל הַגִּ"ל:
אַתָּה בּוֹא עִמִּי כִּי אַתָּה כְּמוֹתִי, כִּי אַתָּה זְקֵן מְאֹד
וְעַדֵּן אַתָּה יְגִיק מְאֹד, וְעַדֵּן לֹא הִתְחַלַּתְּ לַחְיּוֹת כְּלָל,
וְאַף־עַל־פִּי כֵּן אַתָּה זְקֵן מְאֹד. וְגַם אֲנִי כָּד כִּי אֲנִי זְקֵן
וְעַדֵּן אֲנִי יְגִיק וְכו'.

נִמְצָא שֵׁשׁ לִי הַסְּכָמָה מְאוֹתוֹ הַנֶּשֶׁר הַגָּדוֹל שֶׁאֲנִי
חַי חַיִּים אַרְבָּעִים. וְעַתָּה אֲנִי נּוֹתֵן לְכֶם חַיִּים
אַרְבָּעִים שְׁלִי בְּמַתָּנָה לְדַרְשָׁה. וְנַעֲשֵׂה שֵׁם שְׂמֻחָה
וְחֻדוּהָ גְדוֹלָה וְעִצּוּמָה מְאֹד מְאֹד.

❖ כג ❖

מִיָּהָר הַמְּלִט עַל גַּפְשָׁךְ, אֶל תְּבִיט אַחֲרֶיךָ כְּלָל, תִּהְלֶה
לְאֵל יֵשׁ לָנוּ עַל מִי לְסִמּוּךְ, תִּהְלֶה לְאֵל יֵשׁ וַיֵּשׁ
לָנוּ בְּדוֹר הַזֶּה כַּחוֹ שֶׁל הַבְּעֵטְלָר שֶׁהִיָּה בְּלֹא יָדִים:

ביום הששי של שבועת ימי המושטה היו גם-כן שמחים, והיו מתנגעגעים – איך לוקחין בכאן את אותו הפעטלר שהיה בלא ידים, והנה הוא בא ואמר: הנני, הנה באתי אצלכם על החתונה. ונשק אותם ואמר להם, אתם סבורים שאני בעל מום בידי? אין אני בעל מום כלל על ידי, רק באמת יש לי פח בידי, רק שאין אני משתמש עם הפח שבידי בזה העולם, כי אני צריך את הפח לענין אחר, ויש לי הספמה על זה מן המבצר של מים (פון דאס וואסירקון שלאס).

כי יש מעשה: כי פעם אחת חשק מלך אחד בבת מלכה והשתדל בתחבולות לתפסה עד שעלתה בידו ותפסה. פעם אחת חלם לו לאותו המלך שהיא עמדה עליו והרגה אותו, והקיץ ונכנס החלום בלבו, וקרא לכל פותרי החלומות ופתרו לו כפשוטו, שיתקים החלום כפשוטו, שהיא תהרג אותו. ולא יכל המלך לתת עצה לנפשו, מה לעשות לה? והרג אותה? – צר לו, ישלחה מעל פניו? – זה חרה לו, כי איש אחר יקחנה, וזה חרה לו מאד, כי הוא השתדל אחריה כל-כך ועתה תבוא לידי אחר. וגם

אם ישלחה ותבוא לידי אחר, עתה בודאי יכול להתקיים החלום שהיא תהרג אותו, מאחר שהיא אצל אחר. יחזיקנה אצלו? – הוא מתירא מחמת החלום. ולא ידע המלך מה לעשות לה.

בין כך נתקלקל האהבה שלה אצלו קצת קצת מחמת החלום, ובכל פעם נתקלקל יותר ויותר. וכן גם היא – נתקלקל גם פן האהבה אצלה בכל פעם יותר ויותר, עד שנעשה אצלה שנאה עליו, וברחה מפניו.

ושלח המלך אחריה לבקשה, ובאו והגידו לו שהיא נמצאת אצל המבצר של מים, פי יש מבצר של מים ושם הם עשרה חומות זו לפנים מזו, וכלן של מים, וגם הפרקע שהולכין עליה שם בתוך המבצר הוא גם-כן של מים, וכן יש שם אילנות ופרות הפל של מים, ויפי המבצר וגדל החדוש של זה המבצר אי אפשר לספר, כי בודאי הוא חדוש נפלא מאוד מאחר שהוא מבצר של מים, ולכנס בתוך זה המבצר אי אפשר פי יהיה נטבע במים מי שיכנס בו, מאחר שהוא כלו של מים.

וְהִבֵּת מִלֶּכֶה הַנַּ"ל בְּשִׁפְרָחָה בְּאֵתָהּ עַד אוֹתוֹ
הַמִּבְצָר, וְהִיָּתָה הוֹלֶכֶת שָׁם סָבִיב אוֹתוֹ
הַמִּבְצָר שֶׁל מַיִם, וְהִלְךְ הַמֶּלֶךְ וְחִילוֹ לְתַפְסָה.
בְּשִׂרְאֲתָהּ זֹאת הִבֵּת מִלֶּכֶה יִשְׁבֶּה עֲצֻמָּה שְׁתַּרְוִין
לְתוֹךְ הַמִּבְצָר, כִּי הִיא רוֹצָה יוֹתֵר לְטַבֵּעַ בְּמַיִם
מִשִּׁיתָפֶם אוֹתָהּ הַמֶּלֶךְ וְתִהְיֶה אֶצְלוֹ, וְגַם אוֹלֵי
אֶף-עַל-פִּי בֶן תִּנְצַל וְתוּכַל לְכַנֵּם לְתוֹךְ הַמִּבְצָר שֶׁל
מַיִם הַנַּ"ל.

בְּשִׂרְאֵתָהּ הַמֶּלֶךְ כִּד שֶׁהִיא בּוֹרַחַת אֶל הַמַּיִם, אָמַר
מֵאַחַר שֶׁהוּא בֶן, עַל כֵּן צִוָּה לִירוֹת אוֹתָהּ,
וְאִם תָּמוּת – תָּמוּת. וְהָיוּ יוֹרִים אוֹתָהּ, וְהִגִּיעוּ אֵלֶיהָ
כָּל הָעֲשָׂרָה מֵיַי חֲצִים שֶׁמִּשְׁוֹחִים בַּעֲשָׂרָה סָמִים,
וְהִיא בְּרַחָה לְתוֹךְ הַמִּבְצָר וְנִכְנְסָה לְתוֹכוֹ וְעִבְרָה דְרֹךְ
הַשְּׁעָרִים שֶׁל הַחוּמוֹת שֶׁל מַיִם, וְהִיא עִבְרָה וְנִכְנְסָה
לְתוֹךְ כָּל הָעֲשָׂרָה חוּמוֹת שֶׁל הַמִּבְצָר שֶׁל מַיִם עַד
שֶׁבִּאֲתָהּ לְפָנִים וְנִפְלָה שָׁם וְנִשְׁאַרָה חֲלָשׁוֹת.

וְאֲנִי רוֹפֵא אוֹתָהּ. הֵינּוּ זֶה שֶׁהוּא בְּלֹא יָדַים הַנַּ"ל.
וְאֲנִי יוֹכֵל לְכַנֵּם לְתוֹךְ כָּל הָעֲשָׂרָה חוּמוֹת, וְאֲנִי
יוֹכֵל לְחַזֵּר וְלִמְשֹׁךְ מִמֶּנָּה, הֵינּוּ מִן הִבֵּת מִלֶּכֶה הַנַּ"ל,

כָּל הַעֲשָׂרָה מֵיְמֵי חַצִּים, וְאֲנִי יוֹדֵעַ כָּל הַעֲשָׂרָה מֵיְמֵי
דְּפִיקוֹן עַל-יְדֵי הַעֲשָׂרָה אֲצַבְעוֹת, כִּי בְּכָל אֲצַבַּע
וְאֲצַבַּע מֵעֲשָׂרָה אֲצַבְעוֹת יוֹדְעִין דְּפִק אֶחָד מִיַּחַד
מִיּוֹ"ד מֵיְמֵי דְּפִיקוֹן, וְאֲנִי יָכוֹל לְרַפְּאוֹת אוֹתָהּ עַל-יְדֵי
כָּל הַעֲשָׂרָה מֵיְמֵי נְגִינָה. וְעַל כֵּן אֲנִי רוֹפֵא אוֹתָהּ.

נִמְצָא שֵׁשׁ לִי כַח כְּזֶה בְּיַדִּי. וְעַתָּה אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם
זֹאת בְּמִתְנָה. וְנַעֲשֶׂה שֵׁם שְׂמֻחָה גְּדוּלָּה
וְחֻדְרוֹ רַבָּה מְאֹד.

אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל, אֱלֹהֵי לֹא יָדַעְתִּי שׁוֹם עֲגִינן אַחַר כִּי
אִם זֹאת הַמַּעֲשֶׂה שֶׁל הַשְּׂבָעָה בְּעַטְלִירִים, הִיָּה
גַם-כֵּן חֲדוּשׁ גְּדוֹל מְאֹד, כִּי זֹאת הַמַּעֲשֶׂה הִיא חֲדוּשׁ
נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד.

אָמַר מוֹרְנוּ רַבִּי נִתֵּן ז"ל, סוּד הַמַּעֲשֶׂה זֶה נֶעְלָם מִכָּל
הָעוֹלָמוֹת, אִךְ אֶף-עַל-פִּי בֶן יֵשׁ לָנוּ רְשׁוֹת
לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ בָּהּ אֵיזָה רְמֻזִים מֵה שְׁנוּכָל לְמַצֵּא
כְּאֲשֶׁר הִכְנַתִּי מִדְּבָרָיו. וְהַעֲגִינן: כִּי הַבַּת מְלֻדָּה הִיא
בְּחִינַת נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁנִקְרָאת בַּת מְלֻדָּה, בְּבַחֲיִנַת
"כָּל כְּבוֹדָה בַּת מְלֻדָּה פְּנִימָה". וְתַפְסוּהָ הַמְּלֻדָּה, זֶה הַיִּצְר
הָרַע, בְּחִינַת "מְלֻדָּה זְקוּן וְכַסִּיל", וְרָאָה בְּחֻלּוֹם

שֶׁתִּהְיֶה הַרְגָּהוּ, כִּי הוּא בְּעֶצְמוֹ רוֹאֵה וּמְבִין שְׂפוֹף כָּל סוֹף
 יִתְגַּבְּרוּ נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עָלָיו וַיְהִי־גוֹהוּ וַיַּעֲבִירוּהוּ מִן
 הָעוֹלָם, בְּבַחֲנֵת "וְאֵת רוּחַ הַטְּמֵאָה אֲעִבִיר מִן
 הָאָרֶץ", וְחָשַׁב עָלֶיהָ מַחְשְׁבוֹת מַה לַּעֲשׂוֹת לָהּ,
 וְעַל־יָדֶיּוֹ זֶה נִתְקַלְקְלָה הָאֱהָבָה שְׁפִינֵיהֶם, וּבְרַחֲמָה
 מִלְּפָנָיו, הֵינּוּ כִּי הֵיכָר הָרַע אֶפְלוּ בְּשֹׁנֶפֶשׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי
 כְּבוֹשָׁה תַחֲתָיו, מַחֲמַת שְׂרוֹאָה שְׂפֵסוֹף תִּתְגַּבֵּר עָלָיו
 וְכוּ', עַל־יָדֶיּוֹ זֶה הוּא מִתְחִיל לַחֲשַׁב מַחְשְׁבוֹת עַל
 הַנֶּפֶשׁ מַה לַּעֲשׂוֹת לָהּ, וְעַל־יָדֶיּוֹ זֶה נִתְקַלְקְלָה הָאֱהָבָה
 שְׁפִינֵיהֶם. כִּי בְּתַחֲלָה הָיָה קִצֵּת אֱהָבָה וְהַתְקַשְׁרוֹת
 בֵּין הַנֶּפֶשׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי וּבֵין הֵיכָר הָרַע, כִּי מַעֲצָם גְּלוּתָהּ
 שְׁנִכְבְּשָׁה בְּיָדוֹ שְׂכָחָה מַעֲלָתָהּ, עַד שֶׁהָיָה לָהּ קִצֵּת
 אֱהָבָה וְהַתְחַבְּרוֹת עִמוֹ, אֲבָל מַחֲמַת שְׁהַנֶּפֶשׁ רָאָתָהּ
 וְהִבִּינָה שֶׁהוּא חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת עָלֶיהָ, וְרוֹצֵה לְכַלּוֹתָהּ
 לְגַמְרֵי חֵם וְשָׁלוֹם, עַל־יָדֶיּוֹ זֶה מִתְחִילָה לְהַתְגַּבֵּר בְּנִגְדּוֹ
 וּלְחָשֵׁב אֵיךְ לְהַמְלִיט מִמֶּנּוּ וְכוּ'.

❦ מד ❦

חֲזֹק וְאַמִּץ יְקִירֵי לְשִׁמְחַ עֲצֻמָּךְ בְּכָל עוֹ בְּכָל עַת בְּכָל
 הַדְּרָכִים שֶׁקָּבְלָנוּ מִמְּקוֹר הַחֲכָמָה, הֵן בְּהַנְּקֻדּוֹת

טובות, הן כמה שזכינו לידע מאור האורות כזה, וכמה שלא עשנו גוי, כי שמחה הוא רפואה גדולה לכל מיני החולאת, בפרט עכשו שיש כבר בעולם הפח של הצדיק הפעטלר שהיה בלא ידים, שהוא רופא את הפת מלכה, שהיא בחינת פלליות נפשות ישראל, בעשרה מיני נגינה, שהם פלליות השמחה.

תרגיל עצמך בכל יום להעמיק מחשבתך החרף וההגיגי בעצם החסד והישועה הנפלאה אשר הפליא אדון הנפלאות עמנו ועם כל ישראל בימינו בימינו אלה, ושלח לנו את הצדיק האמת השלם בתכלית השלמות שאין שלמות אחריו, הנקי מן החטא לגמרי, שאין בו שום גרוד פגם כל שהוא דק מן הדק אפלו פחוט השערה, שהוא ממשיך ומגלה החסד חנם שהיה מקים העולם קדם מתן תורה, שעל-ידי זה הוא מחיה ומקים העולם גם עכשו בעת שהעולם רחוקים מן התורה כמו שהם רחוקים, כי הוא מוצא חיותו יתברך אפלו במקומות הרחוקים מהתורה, עד שכל הרע שבעולם נדחה ונופל לפניו, ועל-ידי זה הוא מחיה כל הפשוטים

שְׁבַע עוֹלָם, וְאֶפְלוּ אַמּוֹת הָעוֹלָם וְכָל הָרְחוּקִים
 הַמוֹנְחִים בְּשֵׁאוֹל תַּחֲתִיּוֹת. הַצְּדִיק הוּא בְּעַצְמוֹ בְּחִינַת
 הַחֶסֶד הַנֶּעְלָם הַנִּלְשֵׁיכוֹל לְהַחִיּוֹת וּלְקַיֵּם הָעוֹלָם
 תָּמִיד אֶפְלוּ אֶת הָרְחוּקִים בְּיֹתֵר בְּתַכְלִית הָרְחוּק.

❦ מה ❦

אַתָּה, הָעוֹלָם יְשָׁנִים, עַד מָתִי גִישָׁן עוֹד (הו"י ג'יוואלד, מְעַן

שְׁלֹאפֶט. ב"ז וְעַן נֶאֱדָר וְעַם מְעַן שְׁלֹאפִין).

צָרִיכִין לְהַתְחִיזַק בְּרִצּוֹנוֹת וְכַסּוּפִין טוֹבִים
 בְּהַתְחִיזוֹת גְּדוֹל וְעַקְשָׁנוֹת עֲצוּם, לְחַטָּף
 אִיזָה טוֹב כָּל מָה שְׁנוֹכַל מְעַט אוֹ הַרְבֵּה, כְּתַרְנַגּוֹל
 הַמְנַקֵּר בְּאִשְׁפָּה אִיזָה חֶלֶק מִגְּרַעֲיִן. וְאֶף-עַל-פִּי
 שְׁפַגְמָנוּ כְּמוֹ שְׁפַגְמָנוּ, וּמַעֲשֵׂינוּ הֵם כְּמוֹ שְׁהֵם, וְנַעֲשֶׂה
 עִמָּנוּ מָה שְׁנַעֲשֶׂה, וְחוֹתְרִים עֲלֵינוּ מְאֹד בְּכָל יוֹם
 לְהַפְּלִינוּ לְגַמְרֵי חַס וְשְׁלוֹם, אֶף-עַל-פִּי כֵּן מִיִּם רַבִּים
 לֹא יִשְׁטָפוּ אֶת הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שְׁזָכִינוּ לְחַטָּף בְּזָה
 הַצֵּל עוֹבֵר, כִּי הַכֹּל גָּנוּז וְצָפוֹן חָתוּם וּמִשְׁמֹר אֵצֶל
 הַצְּדִיק הָרֵאשִׁי בֵּית הָאֱמֶת, וּבְכַחוֹ הַגְּדוֹל יֵשׁ לָנוּ
 תְּקוּנָה שְׂיִתְהַפֵּד הַכֹּל לְטוֹבָה, עַל-יְדֵי הַתְּנַלּוֹת יָם

החכמה של הצדיק המכנים בלבנו ידיעת האמונה הקדושה, ומגלה אור אלקותו יתברך.

רבנו ז"ל הזהיר באזהרה יתרה בכמה לשונות שיכריח האדם את עצמו בכל הפחות להיות אך שמח תמיד, ולהתגבר עצמו ביותר בשמחה בלבד עד שיחטף את היגון והאנחה שהם כל המרה שחורה והעצבות - יחטף אותם ויכניסם לתוך השמחה בעל פרחם, עד שיהפך היגון ואנחה לשמחה. פי דיקא על ידי מה שהפעל דבר מכנים בלבד יגון ואנחה ומרה שחורה, על ידי זה דיקא יהיה שמח מאד, פי יאמר בלבד אף על פי שאני רחוק בלבד מה' יתברך אף על פי בן אני מזרע ישראל ולא עשני גוי, ואני זוכה לפעמים לעשות איזה נקודות טובות ואיזה מצוות ודברים טובים, ואדרבא זהו עקר שמחתי שמרחק פמוני יזכה גם כן לעשות איזה מצוות שכל ישראל מקימין. ומי שמתגבר את עצמו עד שבא לשמחה פזאת, עד שמהפך כל היגון ואנחה לשמחה - הוא דבר גדול

מָאָד, וּמְזָה גַּעֲשֵׂה שְׁעִשׂוּעִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד
לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת!

טוֹב לְהַרְגִיל עֲצֻמוֹ לְפַעֲמִים לְנַגֵּן אִיזָה נְגוּנִים שֶׁל
שְׂמִיחָה לְהַחְיֹת וּלְשַׂמַּח אֶת עֲצֻמוֹ, כִּי עַקֵּר
הַהִתְקַרְבוֹת לַה' יִתְפַּרֵּךְ בְּפִרְטֵי הַתְּקַרְבוֹת הַרְחוֹקִים
הַצְּרִיכִים לְשׁוֹב, הוּא רַק עַל-יְדֵי בְּחִינַת עֲשָׂרָה מִיְּנֵי
נְגִינָה שֶׁהוּא בְּחִינַת כְּלָלִיּוֹת הַשְּׂמִיחָה בְּנֹזֵפֶר לְעֵיל.

כְּמוֹכֵן בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל בְּהַמְעֵשֶׂה הַנּוֹרָאָה וְהַנִּפְלְאָה
אֲשֶׁר לֹא נִשְׁמַע כּוֹזָאת מִיְּמֹת עוֹלָם, הִיא
הַמְעֵשֶׂה הַנּוֹרָאָה הָאַחֲרוֹנָה שֶׁל הַשְּׁבַעָה בְּעֵטְלִירִם,
וְשֵׁם בְּהַמְעֵשֶׂה שֶׁל יוֹם הַשְּׁשִׁי בְּמָה שֶׁהַתְּפָאֵר
הַבְּעֵטְלֵר שֶׁהָיָה בְּלֹא יָדִים נֶגֶד כָּל אֶחָד שֶׁהַתְּפָאֵר
בְּהַפֵּחַ שֵׁישׁ לוֹ בְּיָדוֹ, וּבִסּוּף מְבֹאֵר שֶׁהַבְּעֵטְלֵר הַתְּפָאֵר
כְּנֶגֶד כָּלֵם, כִּי כָּלֵם אַף-עַל-פִּי שֶׁהָיוּ גְּדוֹלִים בְּמַעַלָּה
מִכְּלֶגֶת מְאֹד מְאֹד, וְהָיָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כַּח נִפְלָא
וְנֹרָא בְּיָדוֹ מַה שְּׁלֹא נִמְצָא כּוֹזָאת אֶפְלוֹ לְחַד בְּדָרָא
כִּי אִם לִיְחִידֵי גְּדוֹלֵי צְדִיקִים נִפְלְאִים שֶׁהָיוּ חֲדוּשִׁים
מִיְּחָדִים בְּכַמָּה וְכַמָּה דוֹרוֹת. כְּגוֹן, שֶׁאֶחָד הַתְּפָאֵר
שֶׁיִּכּוֹל לְהוֹצִיא הַחֲצִים בְּיָדוֹ אֶפְלוֹ לְאַחַר שְׁזָרְקוּ אֶת

החץ, ולאחר שהגיע החץ לתוף מי שגורק לו החץ.
 מי ששמע בזאת. מי ששמע צרופי אותיות פאלה!

ענין החצים מרמז על כל הפגמים של העוונות שהם
 פחצים הנזרקים ופוגמים מאד בנפש הישראל.
 וכל אדם ואדם על-ידי כל עוון ופגם שהוא עושה,
 ובפרט פגם הברית, הוא זורק חץ ממש לנפשו,
 בבחינת שאמרו רבותינו ז"ל כל זרע שאינו יורה פחץ
 וכו'. והנה בודאי זה שהתפאר שיכול לחזר ולהמשיך
 החצים לאחר שהשיגו והגיעו לתוף הנזרק בו, בודאי
 היה צדיק נפלא ונורא וחדוש נפלא שלא נמצא
 הדגמתו בכמה דורות, אף-על-פי כן היה נחשב פלא
 נגד זה הפעטלר שהיה בלא ידים, פי זה בלא ידים
 שאלו תקף איזה מן חצים אתה יכול להוציא, הינו
 איזה פגם הברית אתה יכול לתקן. פי יש כמה וכמה
 בחינות בפגם הברית אלפי אלפים ורבי רבבות, פי
 בודאי לא כל הפגמים והחטאים שונים. השיבו, מן
 פלוני, פלומר שזה החלק מפגם הברית שהוא בחינת
 מין חץ פלוני הוא יכול להחזיר ולהמשיך לחוץ ולתקן.

עָנָה וְאָמַר זֶה שְׂבֵלָא יְדִים, עֲדִין אֵינְךָ יָכוֹל לְרַפְּאוֹת
את הַבַּת מִלְּכָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת כְּלָלוֹת נַפְשׁוֹת
יִשְׂרָאֵל, מֵאַחַר שֶׁאֵין אַתָּה יָכוֹל לְהוֹצִיא כִּי אִם מִין
חֵץ אֶחָד, דִּהְיֵנו שְׂאִינוּ יָכוֹל לְתַקֵּן כִּי אִם פָּגַם הַבְּרִית
אֶחָד יָדוּעַ, אֲבָל עֲדִין יֵשׁ חֲצִים רְעִים כְּאֵלוֹ שֶׁהֵם
פְּגָמִים גְּדוֹלִים כְּאֵלוֹ שְׁגָם הוּא אֵינוּ יָכוֹל לְהוֹצִיאֵם
וּלְתַקְּנֵם. אֲבָל זֶה שְׂבֵלָא יְדִים הִתְפָּאֵר בְּסוּף שֶׁהוּא
יָכוֹל לְהוֹצִיא כָּל הָעֲשָׂרָה מִיְּנֵי חֲצִים שֶׁבָּהֶם כְּלוּלִים
כָּל מִיְּנֵי חֲטָאִים וְכָל מִיְּנֵי פָּגַם הַבְּרִית שֶׁבְּעוֹלָם, כָּל
הַחֲטָאִים וְהַעֲוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים הַגְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד
רַחֲמָנָא לְצַלְן, הַכֹּל בְּאֲשֶׁר לִכְל הוּא יָכוֹל לְחֹזֵר
וּלְהַמְשִׁיךְ וּלְהוֹצִיא וּלְתַקֵּן הַכֹּל. כִּי הוּא יָכוֹל לִיכְנֹס
לְתוֹךְ כָּל הָעֲשָׂרָה מִיְּנֵי חוּמוֹת שֶׁל מַיִם שֶׁשָּׂם מוֹנַחַת
הַבַּת מִלְּכָה שֶׁנִּפְלְאָה חֲלָשׁוֹת זֶה כְּפֹה וְכִפֹּה מֵאוֹת
שָׁנִים, וְהוּא יָכוֹל לִיכְנֹס לְשָׂם וְיִודַע לְהוֹצִיא כָּל
הָעֲשָׂרָה מִיְּנֵי חֲצִים, וְיִודַע כָּל הָעֲשָׂרָה מִיְּנֵי דְפִיקוּן,
וְיִודַע לְרַפְּאוֹתָהּ עַל-יְדֵי כָּל הָעֲשָׂרָה מִיְּנֵי נְגִינָה שֶׁהֵם
כְּלָלוֹת הַשְּׂמֻחָה, שֶׁעָקַר כָּל הַרְפּוּאוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת
וְרוּחָנִיּוֹת הוּא עַל-יְדֵי שְׂמֻחָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת יו"ד מִיְּנֵי

נגינה, פי יו"ד מיני נגינה מחין כל העשרה מיני
 דפיקין שהם חיות האדם, וכל החולאת וכל
 הרפואות תלויים בהם, בהעשרה מיני דפיקין. ועקר
 חיות העשרה מיני דפיקין הוא על-ידי שמחה, שהוא
 בחינת עשרה מיני נגינה. על-פני השמחה הוא דבר
 גדול מאד, וצריכין לחזק את עצמו בשמחה תמיד
 בכל הפחות, פי היא עקר רפואות הנפש והגוף,
 בחינת רפואת הבת מלכה.

אחי יקרי וחביבי נפשי ולבבי, באמת איני יודע כמה זכינו לשמע נפלאות נוראות כאלו.

❦ מו ❦

... להפש ולבקש את קול השיר והנגון הנורא של הצדיק, שעל-ידו עקר החיות והקיום
 של כל ישראל...

מרב אהבתך יזם ולילה לא אשכחך להתפלל על שלומך וטובתך!

על-ידי השלום והאהבה מתועדין אחד עם חברו,
 ומסבירין זה לזה התכלית האמתית,
 וממשיכין השגות אלקות להפיר ולידע את הנורא
 יתברך, עד שעל-ידי זה נתבטל דעת המינים
 שאומרים אין עולם אלא אחד.

שלום בא על-ידי אמת. ועקר תקון וברור האמת
 הוא על-ידי הצדיק האמת, שהוא בחינת

עצם נקדת האמת שבישראל. אך השקר התגבר
 כל-כך עד שהכנים הבעל-דבר ערבוּבֵי־א גדולה בין
 ישראל, עד שנעשה האמת עדרים עדרים, וכל אחד
 אומר שאצלו האמת, והקים בעולם ראשים ומנהיגים
 של שקר בְּחִינַת נביאי השקר, והם חולקים על נקדת
 האמת ורוצים להסתיר ולהעלים אותו לגמרי, ומזה
 עקר אריכת הגלות.

ועליהם נאמר "שָׂרִיד סוֹרְרִים וְחֻבְרֵי גִבְבִּים" וכו',
 כי הם עקר הגנבים שגונבים דעת ההמון,
 ומסתירין אור נקדת האמת כל-כך עד שאי אפשר
 לעמוד עליהם. אבל אף-על-פי כן "ואתה מרום
 לעולם ה'", כי ניצוץ אחד מקדשת האמת של הצדיק
 האמת ומקדשת אור תורתו האמתית שמאיר
 ומתנוצץ בלב איש הישראלי החפץ באמת, ומטה
 דעתו ולבבו אל האמת לאמתו – הניצוץ הזה הוא
 שורף ומכלה כל השקרים וההטעאות שלהם וכיוצא
 בהם, כי "שפת אמת תפון לעד". וקשטא קאי!

עקר השלום הוא לחבר שני הפכים, וכשאתה רואה
 שני אנשים שהם שני הפכים ממש, אל תאמר

שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, כִּי אֲדַרְבָּא זְהוּ
 עֵקֶר שְׁלָמוֹת הַשְּׁלוֹם, לְהַשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּין שְׁנֵי
 הַכּוֹסִים. וְלִזְכוּת לְשְׁלוֹם הוּא עַל-יְדֵי הַצַּדִּיק הַמְּאִיר
 הַאֲמַת בְּלֵב כָּל אֶחָד, וּמְרַבֶּה שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, וְגַם
 עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמַיִם.

❦ מז ❦

... לבחן ולברר האמת האמתית הפודה מכל הצרות, בעל הישועות יושיע אותך שתהיה
 מכל מה שעובר עליך - להצדיק המתפלל הכל לטובה.

הַאֲנָרוֹת שֶׁלָּנוּ הֵם רְפוּאוֹת יְקָרוֹת, כִּי הֵם מִיָּם חַיִּים
 נוֹזְלִים מִמַּעַן הַחֲכָמָה שֶׁל הַבַּעַטָּלָר הָעוֹר
 שֶׁהוּא הַזְּקֵן שְׁבוּזְקָנִים, שֶׁאָמַר "אֲנִי זָקֵן מְאֹד וְאֲנִי
 תִּינּוֹק וְיִנִּיק לְגַמְרִי" וְכוּ', אֲשֶׁר הוּא רְפוּאָתֵינוּ וְחַיֵּינוּ
 לְדוֹר דוֹר.

יִרְאוּ עֵינֶיךָ וַיִּשְׂמַח לְבָבְךָ. וְרֵאוּי לְךָ לְתַת לֵב לְקַבֵּל
 מִזֶּה רְמִזִּים גְּפִלְאִים לְהַבִּין פְּעֻלוֹת ה' וּגְדֻלָּתוֹ
 עַד אִין חֲקַר, שְׁעֵדִין רַחֲמֵי ה' יִתְבָּרַךְ עֲלֶיךָ וְעָלַי,
 וּבְיָדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ לְעוֹלָם, וְאֵיךְ שִׁיְהִיָּה, אֵיךְ
 שִׁיְהִיָּה, יְהִיָּה אַחֲרֵיתְךָ לְטוֹבָה, רַק חֲזֹק וְאַמִּץ מְאֹד
 לְהַתְּגַבֵּר בְּכָל עֵז לְשִׂמְחַ גְּפִשְׁדָּ תְּמִיד בְּכָל עֵת, וְלַהֲפֹךְ
 כָּל מִיָּנִי מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת, וְכָל מִיָּנִי יְגוֹן וְאַנְחָה

לְשִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה. כִּי מָה הֵיינוּ עוֹשִׂים אִם בְּמִרְרוֹת וַיְגוֹן
 וְאִנְחָה כְּזֹאת הֵיינוּ מִתְנַגְּדִים עַל אֹר הָאֹרוֹת כְּזֹה
 שֶׁהוּא מְקוֹר חֵינּוּ וְכָל תְּקוּנָתוֹ לְנִצָּחַ. חֵם וְשְׁלוֹם, חֵם
 וְשְׁלוֹם, הִיָּה נֶאֱבָד תְּקוּנָתוֹ לְגַמְרֵי חֲלִילָה. עֵתָה עֵתָה
 יֵשׁ וַיֵּשׁ תְּקוּהַ טוֹבָה וְנִפְלְאוֹה לְכָל הַדּוֹרוֹת וְגַם לִי גַם
 לָךְ יִהְיֶה תְּקוּהַ טוֹבָה בְּלִי סֶפֶק. קוּהַ לַה' וַיִּוָּשַׁע לָךְ!
 הַכְּבֹל שְׁצַרִּיכִין הַרְבֵּי הַגְּדוֹל בְּיֹתֵר כְּדֵי לְזִכּוֹת
 לְהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, וְכִי שְׁמֻקְרָב עֲצֻמוֹ לְקַטֵּן
 בְּמַעֲלָה, לֹא דֵי שְׁאִינוּ מוֹעִיל לוֹ, כִּי אִינוּ יָכוֹל
 לְרַפְּאוֹת חֲלִי נִפְשׁוֹ הַעֲצוּמוֹם, אִף גַּם מְקַלְקְלוֹ הַרְבֵּה.
 מִכָּל שֶׁבֶן כְּשֶׁזֶה הַקָּטָן בְּמַעֲלָה הוּא בַעַל מַחֲלָקַת
 וְחֹלֵק עַל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הַגְּדוֹל בְּמַעֲלָה מִפְּלֶגֶת מְאֹד,
 שֶׁהוּא יִגַּע כָּל יָמָיו לְהַמְשִׁיךְ הַשְּׁגָת וַיִּדְעַת אֱלֻקוֹתוֹ
 יִתְבָּרַךְ בְּדַרְכֵים נִפְלְאִים, בְּשִׁכְלִיּוֹת עֲמֻקִים וְנִפְלְאִים
 נוֹרְאִים וְעֲצוּמוֹם וְנִשְׁגָבִים מְאֹד מְאֹד, עַד אֲשֶׁר בְּגִדְל
 כְּחוֹ וְחֻכְמָתוֹ הַרְבֵּה יָכוֹל לְהַכְנִים הַשְּׁגָת וַיִּדְעַת
 אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ אֶפְלוּ בְּכָל הַרְחוּקִים מְאֹד, וּבְעֵצִם
 כְּחוֹ הַשְּׂאִיר אַחֲרָיו בְּרָכָה סְפָרִים נוֹרְאִים כְּאֵלָה

והתגלות חדושים חדשים פֵּאלָה, ותלמידים יקרים
שִׁמְמֵשִׁיבִין הָאֶרֶת דַּעְתוֹ הַקְדוּשָׁה לְדוֹרוֹת.

זוה הקמן במעלה אשר אינו יודע שום דרך ונתיב
ושביל בהמשכת השגות אלקות לעולם, כי גם
בעצמו עדין לא התחיל להשיג שום השגה קלה,
וכשהוא חולק על צדיק כזה, ותורה כזאת, ועל אנשיו
העוסקים בספריו הקדושים שעל-ידם יכולים לרפאות
גם החולה הגדול ביותר, ועדין הוא עוסק אחר
הסתלקותו להמשיך ולהאיר השגות אלקות גם
בהרחוקים והחולים ביותר על-ידי ספריו ותלמידיו
היקרים, זוה חולק עליהם – בודאי הוא מקלקל הרבה
מאד להשומעים אליו להתרחק ממקור חיים פֵּאלָה!

יש מנהיגים שנקראים בשם רבי, ובודאי אינם
יכולים להנהיג אפלו את עצמן, מפל שפן
אחרים. ואף-על-פי כן הם נוטלים גְדֻלָּה לעצמן
ורודפים אחר ההתנשאות להנהיג העולם. צריך כל
אחד לראות שלא להסמך אותם שלא ליתן להם
שום תקופה ועז, כי הם עצמן אינם תיכים כל-כך כי
יש להם יצר הרע גדול להנהיג העולם, אך אלו

הנותנים להם תקופה ועזו ונגממכים על-ידם שיהיו
נקראים בשם רבי, הם עתידים ליתן דין וחשבון.

בזה הזמן אין בנמצא שירצה אחד התנשאות לשם
שמים, על-כן עכשו אסור לרדף אחר
ההתנשאות, אלא יברח מן הכבוד וההתנשאות
בתכלית באמת.

אם היה לאדם ישוב הדעת, היה רואה שכל
עניני העולם הזה הכל שטות והבל, ובפרט
התאוה של כבוד ומנהיגות להיות מפרסם ולנסע
על-פני המדינה, הכל הכל ורעות רוח, והוא שטות
גדול באמת.

הרשעים והחולקים על הצדיק הם בתייהם קרואים
מתים, כי אין להם רוח חיים וקנשה
שנמשך רק על-ידי הצדיק האמת.

עקר שם תלמיד חכם הוא רק מי שמקרב להחכם
והצדיק האמת, כי על שם זה נקרא תלמיד
חכם, שהוא תלמיד של החכם שהוא הצדיק האמת.
ולהפוך, עם הארץ נקרא מי שלא שמש תלמיד חכם
כמו שאמרו רבותינו ז"ל. כי פשאינו מקרב להחכם

וְלַהֲצַדִּיק הָאֵמֶת הוּא בְּכֹל עִם הָאָרֶץ, כִּי אֵין לוֹ כֹּחַ לְקַבֵּל חֲכָמָה שֶׁהוּא הַשְּׂגָת אֱלֹקוֹת, אֲפֹלוּ אִם הוּא לְמִדּוֹן וְחָכְמָה, וְאֲפֹלוּ אִם יֵשׁ לוֹ מַעֲשִׂים טוֹבִים, כִּי אֵל הַתְּכֵלִית הַנְּצַחִי שֶׁהוּא הַשְּׂגָת אֱלֹקוֹת אֵי אֲפָשֶׁר לְבֹא כִּי אִם עַל־יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֵמֶת וְתִלְמִידָיו וְתִלְמִידֵי תִלְמִידָיו וְכוּ'.

חֹסֶם וְחֹמֶל עָלַי אָבִי, אָב הַרְחֲמוּן, עֲשֵׂה עִמִּי פְּלֹאוֹת וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִמְּנַהֲיגִים שֶׁל שֶׁקֶר, וְתִשְׁמְרָנוּ שֶׁלֹּא נִתְקָרֵב אֲלֵיהֶם, וְלֹא נִתֵּן לָהֶם הַתְּקוּף וְלֹא נִסְמָךְ אוֹתָם בְּשֵׁם רַבִּי, וְנִתְרַחֵק מֵהֶם בְּכֹל מִינֵי הַתְּרַחֲקוֹת, וְלֹא יִזְקוּ לָנוּ בְּשׂוֹם דְּבָר לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחַנִיּוֹת, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת עֲצָם הַפְּגָמִים וְהַקְּלוּלִים שְׂגוּרִמִּים בְּעוֹלָם אֱלֹהֵי הַמְּפָרְסָמִים שֶׁל שֶׁקֶר הַנְּקֵרָאִים בְּשֵׁם רַבִּי וְנִסְמְכוּ שֶׁלֹּא כְּדִין, כִּי הֵם בְּעֲצָמָם אֵינָם יְכוּלִים לְתַת עֲצָה לְנַפְשָׁם, וְאֵינָם יוֹדְעִים לְהוֹצִיא מִשְׁפָּטֵי אֵמֶת וְהַנְּהָגוֹת יִשְׁרוֹת לָהֶם בְּעֲצָמוֹן, וְאֵיךְ יוֹכְלוּ לְהַנְּהִיג אַחֲרֵיהֶם!

* מח *

....למצא המים עמקים שמהם נדלה האמונה, ונצולים ממימי המבול והחשך שהם אמונות
 גבולות של הצבועים והשקרנים מנהיגי שקר, והכפירות של חכמי המבוע....

יום הולך ויום בא, וכבר באנו בימים, והזמן רץ
 ופורח ואינו עומד אפלו רגע אחת, וככל יום
 ויום הולכים ומתקרבים ליום האחרון, ואם לא עכשו
 אימתי. גיוואלד ברוידער (אהה אח), היכן אנחנו בעולם.
 מה אנו שותקים, ומה אנו עושים בזה העולם. הלא
 ה' יתברך עמנו ועומד עלינו בכל רגע, ורואה
 במעשינו, ומי לא יתביש ולא יירא ויפחוד מפניו. אין
 לנו שום עצה ונחמה ותקווה והצלה, רק לנוס ולברוח
 אל הצדיק האמת המבחר, שראוי להאמין בו,
 ולהתדבק ולהתקשר אליו, הממשיך ומגלה עצות
 חדשות פלאי פלאות בלי גבול, הנמשכים מבחינת
 משיח, שאי אפשר לסתורן בשום אופן, שעל-ידם
 מגלה האמונה בשלמות לעין כל, וישוב ויקרב כל
 ישראל לה' יתברך, וימלא הארץ דעה לדעת את ה',
 לקיים את התורה המסורה בידינו מפי משה רבנו עליו
 השלום. אשרי הזוכה למצא צדיק כזה ולהפלל בתוך
 הקבוץ הקדוש הנקראים על שמו והולכים בדרךיו!

צָרִיךְ הָאָדָם לְהִסְתַּפֵּל מְאֹד עַל דְּרָכָיו, וּלְהַגְדִּיל
 דַּעְתּוֹ וְשִׁכְלוֹ לְהִסְתַּפֵּל וּלְהִתְבּוֹנֵן הַיָּטֵב עַל
 כָּל הַסְּבוֹת וְהַעֲנִינִים שֶׁה' יִתְפָּרֵךְ מִזְמִין לוֹ וּמִתְגַּלְגֵּל
 עִמּוֹ בְּכָל יוֹם, לְהִבִּין מֵהֶם הַרְמְזִים שֶׁה' יִתְפָּרֵךְ מְרַמֵּז
 לוֹ בָּהֶם, לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו בְּכָל פֶּעַם מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא,
 עַל-יְדֵי הַצַּדִּיק הַמְּשֻׁתָּדֵל בְּתַקְנָתוֹ!

ה' יִתְפָּרֵךְ מְרַחֵם עָלֵינוּ וּמְאִיר לָנוּ גַם בְּתוֹךְ עִמְק
 הַחֲשָׁד הָאֶרֶת הָעֲצוֹת הָעִמְקוֹת הַנּוֹרְאוֹת לְהַצִּיל
 בְּפִשְׁנוּ מִנֵּי שַׁחַת, אֲבָל צָרִיכִים לָזֶה הַבְּחִנָּה גְּדוּלָּה,
 שֶׁלֹּא יִמָּעֵה מִן הָאֵמֶת עַל-יְדֵי הַמְּסִיתִים וְהַמְּדִיחִים
 בְּעֲצוֹת שְׁקָרִים וּבְדַבָּרִים בְּדוּיִים שְׁלֵהֶם, הַמְּאֲבָדִים
 אֶת הָאָדָם מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת. וּמִי שֶׁחָפֵץ בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ
 זוֹכֵה לְהִבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה, דְּהֵינּוּ בֵּין עֲצוֹת
 טוֹבוֹת אֶל הַהֶפֶךְ.

צָרִיךְ לָזֶה זְכוּיָה גְּדוּלָּה שְׁזִיכָה לְיֹשֵׁב עִצְמוֹ שָׁעָה
 אַחַת בַּיּוֹם, וְשִׁיחָיָה לוֹ חֲרָטָה עַל מַה
 שֶׁצָּרִיכִים לְהִתְחַרֵּט, כִּי לֹא כָּל אָדָם זוֹכֵה לְיֹשֵׁב
 הַדַּעַת. עַל-כֵּן צָרִיכִים לְהִתְנַבֵּר מְאֹד לְרֹאוֹת לְיֹשֵׁב

עצמו היטב על כל מעשיו והנהגותיו אם כן ראו
לו לבלות ימיו במעשים פאלה.

לדבר עם חברו ולקרבו אל האמת לאמתו, ויקבלו
דין מן דין – זה העסק יקר וחשוב מאוד אצל
ה' יתברך יותר מכל העבודות, פי זה עקר גדלתו
וכבודו יתברך בשחרחוקים ביותר מתקרבים אליו
יתברך.

עקר ההתפארות והשעשועים של ה' יתברך הוא
על ידי חדושים דיקא, דהינו פשעולה
התפארות חדש למעלה על ידי התקרבות הרחוקים,
וכל ההתפארות שה' יתברך מתפאר בישראל אינו
עולה כלל נגד אור ההתפארות החדש שעולה
למעלה בשמתקרב אחד מהרחוקים מחדש אליו
יתברך ורוצה לעבדו באמת. פי זה עקר גדלתו
והתפארותו יתברך בשמתקרבים הרחוקים אליו
יתברך, פי אין המלך מתפאר בלבוש מלכות שיש לו
מכבר, אפלו הם יקרים וחשובים מאוד, כמו
שמתפאר בלבוש חדש וגון חדש שעולה למעלה

על־ידי שְׁנַת־קָרֵב הַרְחֹק לֵה' יִתְפָּרֵד, שְׁוֵה עֵקֶר
שַׁעֲשׂוּעֵיו וְהַתְּפָאֲרוֹתוֹ וְכִבְדּוֹ וְגָדְלוֹ יִתְפָּרֵד.

עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הָעֵצָה כְּשֶׁהִיא בְּבַחֲיִנַת "כֵּלֹ זֶרַע
אֵמֶת" שֶׁתְּהִיָּה אֵמֶת גָּמוּר וְכָרוּר מִתְחַלָּה וְעַד
סוּף, וְאִין כֹּה שׁוֹם גִּפְתָּל וְעֵקֶשׁ כֵּלֹל.

עֵקֶר הַלֵּוֹד הָאָדָם בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה הוּא עַל־ידי עֲצוֹת
טוֹבוֹת, אֵךְ צְרִיכִים שְׁמִירָה גְדוֹלָה שְׁלֵא יִגַּף
בְּאֵבֶן רִגְלוֹ, שְׁלֵא יִהְיֶה נִכְשָׁל בְּעֲצוֹת רַעוֹת שֶׁל
הַמִּנְהַיָּגִים הַרוֹדְפִים אַחַר הַמָּמוֹן וְכִבּוֹד וְשָׂאֵר תַּאֲוֹת
עוֹלָם הַזֶּה, כִּי רַב עֲצוֹתֵיהֶם מְקַלְקְלוֹת וְכַמָּה אֲנָשִׁים
גִּלְפְּרוּ בָּהֶם בְּצַפְרִים הָאֲחוּזוֹת בְּכַח רַחֲמָנָא לְצִלָּן. כִּי
כִּמוֹ שְׁעַל־ידי עֲצוֹת דִּקְדוּשָׁה נִתְגַּדְּלָה הָאִמּוּנָה,
כִּמוֹכֵן לְהִיפֹךְ, עַל־ידי עֲצוֹת רַעוֹת חֵם וְשְׁלוֹם
נִחְלָשָׁה הָאִמּוּנָה דִּקְדוּשָׁה, וְנִמְשָׁכִים אִמּוּנוֹת כְּזִבּוּיֹת,
וְכַפִּירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת רַחֲמָנָא לְצִלָּן.

הַצְּדִיק מְכַנְיַע וּמְבַטֵּל חֲכָמַת הַטְּבַע וּמְגַלָּה שֶׁהַכֵּל
מִתְנַהֵג רַק בְּרִצּוֹנוֹ יִתְפָּרֵד, וְעַל־ידי זֶה
נִתְבַטֵּל כֹּל מִיַּי רִגְזוֹ וְכַעַס וּמַחְלָקַת, וְנִתְרַבֶּה בְּחִינַת
רִצּוֹן וְאַהֲבָה וְשְׁלוֹם בְּעוֹלָם.

* מט *

... בשדה הצדיק לחפש וללקט שיחותיו ותורתיו שהם שבילים ומסילות ודרכים רחבים
להשיג ולהכיר את הבורא יתברך...

צָרִיף לָשִׁים לֵב לְזִכַּר הַיָּטֵב, לְהֶאֱמִין בְּעֲצֻמוֹ, שְׁשָׂרֵשׁ
נִשְׁמָתוֹ גְּדוּלָה וּגְבוּהָה וַיִּקְרָה מָאֹד וְהִיא
מִשְׁרָשׁ בֶּן הַמְּלֶכֶת הָאֲמֵת, רַק שְׂיִרְדָּה לְאַרְצֵיּוֹת
וּגְשָׁמִיּוֹת זֶה הָעוֹלָם לְמִקוּמוֹת רְחוּקִים מְחוּץ לְתַחֲוֹם
הַקְּדוּשָׁה, כְּדֵי שְׁעַל־יָדָי זֶה דִּיקָא יִרְצָה וַיִּשְׁתַּקֵּק לְחַתֵּר
לְהַמְלִיט וּלְבָרַח בְּכָל כּחוֹ לְהַצְדִּיק שְׁכַבֵּשׁ דְּרָכָי
הַתְּשׁוּבָה וּמְרַחֵב אוֹתָם, וּמְמַשִּׁיךְ עֲצוֹת אֲמֵתִיּוֹת
וּנְכוֹנוֹת וְתַקוּנִים גְּפֻלָּאִים עַד שְׁיִבֹא לְמִקוֹר נִשְׁמָתוֹ,
וַיִּזְכֶּה לְשׁוּב אֶל ה' וַיִּרְחַמֶּהוּ.

אֲפֹלוּ כִּשְׁהָאָדָם עָבַר מֵה שְׁעָבַר, וּנְפֹל לְתַחֲוֹם
תַּחְתִּיּוֹת עַד אֵין תְּכַלִּית, גַּם שֵׁם ה' יִתְבַּרֵּךְ
נִמְצָא וּמְצַמְצֵם אֶת עֲצֻמוֹ וּמִסְתִּיר אֶת עֲצֻמוֹ בְּדְרָכָי
נִפְלְאוֹתָיו הָעֲצוּמִים וּמְזַכִּיר אוֹתוֹ בְּכָל פֶּעַם בְּכַמְהָ
וּכְמָה רְמָזִים שׁוֹנִים בְּכָל יוֹם וּבְכָל מְקוֹם כְּדֵי שְׁיִשׁוּב
אֵלָיו, וְהַעֲקֹר שְׁיִשְׁתַּדֵּל בְּכָל עֵז לְהַתְקַשֵּׁר לְצַדִּיק
הָאֲמֵת כְּדֵי שְׁיִזְכֶּה עַל־יָדוֹ לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהִיא כְּלָל

ועקר כל התורה בלה, ואז בודאי יש לו תקנה לעולם
יהיה איך שיהיה.

בודאי מאת ה' היתה זאת שהזמין לך בהשגחה
נפלאה בכמה מיני רמזים וגלגולים את

הצדיק, האיש הגדול, איש חסד האמת (דער גרויסער מאן,
דער אמתער איש חסד), שבתורתו הנוראה יכולים למצא כל
מבקש, ואין שום נפילה וירידה שבעולם שלא יוכל
לעלות משם. אך גם תשוקתך העצומה, ותבערת
לבך אל האמת זכה אותך לזה. הסתכל בעין האמת
ושים לבך לזה היטב, עד שיאירו עליך כל האורות
והתקונים של הצדיק. אשרי חלקך וגורלך.

עקר בריאת שמים וארץ היה רק בשביל זה,
שיתחיל האדם בכל פעם מראשית, כאלו

נולד היום, וכאלו היום הוא ראשית התחלתו.

רפנו ז"ל הזהיר מאד שאסור להיות זקן, הינו
להתחיל בכל פעם מחדש ולחשב בכל פעם
שעדין אין לו שום הויה בעולם כלל, ורוצה להתחיל
להכין את עצמו שיהיה לו הויה בעולם, ואפלו מי
שהוא זקן גדול ועדין לא התחיל כלל לעשות תשובה

והוא רחוק מאד מקדשת התורה כמו שהוא רחוק, ואפלו אם עבר על כל התורה בלה אלפים ורכבות פעמים, אל יאמר בלבו שפבר נזקן במעשיו וכו' עד שאי אפשר לו להשתנות, רק כל הימים אשר הוא חי על פני האדמה, עד יום מותו, כל זמן שהנשמה בקרבו, כל זמן שיכול לזוז עוד באיבר אחד, יתגבר לחנך עצמו בכל פעם, ויתחיל בכל פעם מחדש להכין את עצמו שיהיה לו הווה בעולם, ויתחזק להתחיל איזה התחלה כל מה דאפשר, דבר קטן או דבר גדול, ויחיה את עצמו במעט דמעט שזוכה עדין ליגע בקדשת ישראל, כי שום תנועה קלה או אגחה וצעקה וכסופים דקדשה אפלו בשאל תחתיות אינו נאבד לעולם. וכשיהיה חזק בזה, בודאי יעזרו ה' יתברך להתקרב ולשוב אליו יתברך, וכל ההכנות והרצונות והתשוקות והכסופים וקצת הניגעות שהיה לו להתקרב לה' יתברך בלם יתקבצו לעזרתו.

כל התאוות ומדות רעות של האדם ממררים חיי האדם, שעל ידי זה האדם כמו תועה במדבר

מִמֶּשׁ בְּמִקּוֹם תּוֹהוּ וְבוֹהוּ וְחֹשֶׁךְ, וְכָל זֶה אֵי אֶפְשָׁר
 לְתַקֵּן רַק עַל-יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא יְסוּד הָעוֹלָם.
 לֵב אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי בְּפָנִימִיּוֹתוֹ בְּנֵדָאֵי הוּא בּוֹעֵר תְּמִיד
 לֵה' יִתְבַּרַךְ וּלְתוֹרָתוֹ בְּאֵמֶת, אֵךְ הַשְּׁטָן וְהַחֲכָמוֹת
 רָעוֹת מִתְנַבֵּר בְּכָל פַּעַם נֶגֶד הַטּוֹב שְׂבָאָרֶם וְרוֹצֵה
 לְהַטְרִידוֹ מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת עַל-יְדֵי תַּאֲוֹתָיו וְהַכְּלִי, וְכָל
 מִה שְׁחוֹתֵר וּמִתְנַבֵּר בְּנֶגְדּוֹ – הוּא מִתְנַבֵּר בְּיֹתֵר,
 עַל-פֶּן הוּא מְלַחֲמָה גְדוֹלָה וְאַרְכָּה מְאֹד.

אָבֵל אֶף-עַל-פִּי כֵן בְּנֵדָאֵי הָיָה הָאָדָם מִתְנַבֵּר עַל
 הָרַע, אֵךְ הַמְּנִיעָה הַגְּדוֹלָה בְּיֹתֵר הוּא הַמְּלַךְ
 זְקֵן וְכֹסִיל הַטְּמֵא, הַחֲכָם לְהָרַע, בְּחִינַת בְּלָעָם,
 שְׂמִחַת רַבּוּי זְהֻמַּת תַּאֲוֹתָיו הָרָעוֹת בְּפֶרֶט תַּאֲוֹת
 גְּאוּף, הָיָה לוֹ גַּם רוּחַ גְּבוּהָה וְעֵין רָעָה וְכו', שְׁנֵי
 בְּחִינַת קִנְיָה וְתַאֲוָה וְכְבוֹד. וְלֹא דֵי לוֹ בְּכָל זֶה
 שְׂנֵתְעָה כְּל־כְּד וְטְמֵא אֶת עֲצָמוֹ כְּל־כְּד, עוֹד הַסִּית
 וְהִדִּיחַ אוֹתוֹ יִצְרוֹ הָרַע וְהַטְּמֵא עַד שְׁעָמַד נֶגֶד הַצַּדִּיק
 הָאֵמֶת בְּחִינַת מִשָּׁה רַבְּנוּ, וְהַתְּקַנָּא בּוֹ מְאֹד וְרָצָה
 לְהַסְתִּיר וּלְהַעֲלִים אֶת אוֹרוֹ לְגַמְרֵי מִיִּשְׂרָאֵל. וּמִמְּנוּ
 מִשְׁתַּלְשָׁלִים כָּל צָרוֹת וְגָלוֹת יִשְׂרָאֵל וְכָל הַקְּלָקוּלִים

וְכָל הַפְּגָמִים מֵאֵז וְעַד עֵתָה שְׁאֲנוּ בְּדוֹר הַחֲשָׁךְ הַמֵּר
 הַזֶּה. אֲבָל רַבּוֹת מִחֲשָׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ וְעֵצַת ה' הִיא
 תְּקוּם, וְלְעוֹלָם יָדוּ עַל הָעֲלִיזוֹנָה וְגוֹמֵר וּמְנַצֵּחַ תְּמִיד,
 וְשִׁפְתַי אֶמֶת תִּפְוֶן לְעַד.

...להסתכל ולהתעורר באור פני הצדיק שהוא המנהיג הכולל, חכם הכולל, רוח הכולל,
 אשר רוח אלקים בו, שמאיר בכל אחד רוח אלקים ומכניע ומבטל רוח השקר, רוח כסילות
 ושטותים של האמונות הקבוציות, ורוח רעה רוח הפמאה של המתקרים והפילוסופים...

נַפְשֵׁי וְלִבֵּי שְׁלוֹם לָךְ, אֵל תִּירָא. וְאַף אִם מַעֲשֵׂינוּ
 הֵם כְּמוֹ שָׁהֵם וְתַעֲיֵנוּ כְּשֶׁהוּ אוֹבֵד לְמָקוֹם
 מִדְּבַר שְׂמֻמָּה, לְמָקוֹם תּוֹהוּ וְבוֹהוּ, אַף-עַל-פִּי כֵן אֵל
 נִדְאָג וְאֵל גַּעֲצֵב, כִּי ה' אֶתְנוּ וְעַמָּנוּ וְאַצְלָנוּ וְקִרֹב
 אֵלֵינוּ בְּכָל עֵת וּבְכָל מָקוֹם שֶׁהוּא.

רַק הָעֵקֶר לְאַחַז עֲצֻמָּנוּ בְּשֵׁתֵי יָדַיִם בְּכָל הַפְּחוֹת
 בְּנִקְדַת הָאֶמֶת, אֲשֶׁר זָכִינוּ בְּדוֹרוֹת הָאֵלֶּה
 לְהַתְּגַלּוֹת נוֹרְאוֹת חֲדָשׁוֹת בְּאֵלֶּה, אֲשֶׁר לֹא נִשְׁמַע
 כְּזוֹת מֵעוֹלָם, כִּי עֲכָשׁוּ, תִּהְיֶה לְאֵל יֵשׁ צִדִּיק מִבְּחָר
 כְּזֶה שְׂמֵתֶקֶן הַכֹּל וּמְהַפֵּךְ הַכֹּל לְמוֹכָה, וּמַעֲוֹנוֹת
 נַעֲשִׂים זְכוֹת. אֲשֶׁרֵי הַחוּסָה בְּצִלוֹ וְהוֹלֵךְ בְּדַרְכָּיו
 וְשׁוֹמֵעַ בְּקוֹל הַתְּחִינּוֹתָיו הָעֲצוּם לְבָלֵי לְהַתִּיאֵשׁ בְּלָל

וְלִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה עַל כָּל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת
שֶׁנִּמְצְאוּ בְּנוֹ עֲדוֹן. וְהוּא בּוֹדֵאֵי יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ לְקַיֵּם
הַבְּטָחָתוֹ לְהוֹצִיא אוֹתָנוּ מִבְּטָן שְׁאוּל.

כָּל מָה שֶׁהָאָדָם יוֹדֵעַ בְּנַפְשׁוֹ שֶׁהוּא חוֹלָה בְּיוֹתֵר,
וּפְנֵמִיו וְקַלְקוּלָיו וְהִתְרַחֲקוּתוֹ מֵה' יִתְפַּרֵּךְ עֲצוּם
מְאֹד, צָרִיךְ לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אַחֵר הַצַּדִּיק
הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה בְּיוֹתֵר שְׂיֻכַּל לְרַפְאוֹת גַּם אוֹתוֹ, כִּי
כָּל מָה שֶׁהַחוֹלָה גָּדוֹל בְּיוֹתֵר – הוּא צָרִיךְ רוֹפֵא
גָּדוֹל בְּיוֹתֵר.

בְּשִׂישְׁרָאֵל מְקַלְקְלִים מַעֲשִׂיהֶם מְאֹד מְאֹד עַד
שֶׁכְּמַעַט אֵין נִפְרָ מְעַט הַטוֹב שֶׁבָּהֶם,
מֵעוֹצִים רַבּוּי הַפְּשָׁעִים וְהַקַּלְקוּלִים רַחֲמָנָא לִיְצַלְנָ, אִז
הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא בְּחִינַת מֹשֶׁה מְלַמֵּד זְכוֹת עַל
יִשְׂרָאֵל עַל-יְדֵי בְּחִינַת שְׁעָרוֹת שְׁעַל-יְדֵי זֶה יְכוּלִים
לְמַצֵּא זְכוֹת אֲפֵלוּ בַּהֲגָרוֹעַ שֶׁבְּגָרוּעִים, כִּי בְּכֻלָּם
נִמְצְאוּ כַּמָּה שְׁעָרוֹת טוֹבוֹת מָה שֶׁמְּשִׁיכִים עֲצָמָם
לְפַעֲמִים מֵרַע לְטוֹב כַּחוּט הַשְּׁעָרָה.

עַל-יְדֵי שֶׁהוֹלֵךְ הָאָדָם אַחֵר חֲכָמָתוֹ וְדַעְתּוֹ וְאִינוֹ
רוֹצֵה לְבַטֵּל דַּעְתּוֹ בְּשִׁלְמוֹת נִגְדַּה' יִתְפַּרֵּךְ

וּנְגַד הַצְדִּיק הָאֵמֶת, עַל-יְדֵי זֶה נִתְּבַלְּבַל הַמּוֹחַ
 בְּחֻכְמוֹת שֶׁל שְׂטוֹת וְשִׁקְרָה וְטֵעוֹת עַד שְׂיֻכַּל לְסוּר
 וּלְהַטּוֹת לְגַמְרֵי מִדְרָכֵי ה'. כְּמוֹ שְׂמַצִּינוּ רַבִּים שְׁנֵמוּ
 עַל-יְדֵי חֻכְמָתָם מֵה' יִתְּבַרַךְ וְתוֹרָתוֹ וְנִפְּלוּ לְעַמְקֵי
 תְּהוֹם תַּחֲתֵיזוֹת עַל-יְדֵי שְׁהֵעִמִּדוּ עַל חֻכְמָתָם וְדַעְתָּם
 הַמְּשַׁבְּשֵׁת. וְעַקֵּר הַחֻכְמָה – לְהַשְׁלִיךְ כָּל הַחֻכְמוֹת,
 וּלְהַמְשִׁיךְ כָּל הַחֻכְמָה וְדַעַת שְׂיֵשׁ לוֹ לְעַבֵּד אֶת ה'
 בְּפִשְׁטוֹת וְתַמִּימוֹת, וַיִּכְפַּל דַּעְתּוֹ לְגַמְרֵי נְגַד ה'
 יִתְּבַרַךְ וְנְגַד דַּעַת הַצְדִּיק הָאֵמֶת הַמְּבַחֵר.

תִּפְּן מִלֶּדֶת הָיָה חָכָם וְהָיָה אוֹהֵב חֻכְמָה מְאֹד וְהָיָה
 אֲצִלוֹ חֻכְמִים גְּדוֹלִים, וְכָל מִי שֶׁהָיָה בָּא אֲצִלוֹ
 עִם אֵיזָה דִּבְרַת חֻכְמָה הָיָה אֲצִלוֹ בְּחֻשְׁבֹּת גְּדוֹל מְאֹד
 וְהָיָה נוֹתֵן לָהֶם כְּבוֹד וְעִשְׂרֵירוֹת בְּשִׁבְלֵי הַחֻכְמָה, לְכָל
 אֶחָד כְּפִי רִצּוֹנוֹ, מִי שֶׁהָיָה רוֹצֵה מְמוֹן הָיָה נוֹתֵן לוֹ
 מְמוֹן, וּמִי שֶׁהָיָה רוֹצֵה כְּבוֹד הָיָה נוֹתֵן לוֹ כְּבוֹד, הַכָּל
 בְּשִׁבְלֵי הַחֻכְמָה. וּמַחֲמַת שְׁהָיָה חָשׁוּב אֲצִלוֹ הַחֻכְמָה
 כִּלְכֶּדֶת הָיָה בָּלָם לֹאֲקַחִים עֲצָמָם אֶל הַחֻכְמָה וְעַסְקוּ
 כָּל הַמְּדִינָה בְּחֻכְמוֹת, כִּי זֶה הָיָה רוֹצֵה מְמוֹן כְּדִי
 שְׂיֻכַּל מְמוֹן עַל-יְדֵי זֶה, וְזֶה הָיָה רוֹצֵה חֻשְׁבֹּת

וכבוד, ומחמת שפלים עסקו רק בחכמות על-פני
 שכתו שם באותה המדינה טכסיסי מלחמה, פי היו
 פלים עוסקים בחכמות עד שהיו פל בני המדינה
 חכמים גדולים עד שהקמן שבאותה המדינה היה
 במדינה אחרת חכם גדול מפלים. והחכמים שבאותה
 המדינה היו חכמים מפלגים גדולים מאד, והיה
 עמקות ודקות גדול באותה החכמה של החכמים,
 ומחמת החכמות נתפקרו החכמים של אותה
 המדינה, ומשכו גם את הפן מלך הנ"ל לדעתם
 ונתפקר גם-פני. והפן מלך מחמת שהיה בן טוב, פי
 נולד עם טוב, והיה לו מדות טובות וישרות, היה
 נזכר לפעמים היכן הוא פעולם, ומה הוא עושה וכו',
 והיה גונח ומתאנח על זה, על שנפל למבוכות פאלו
 ונתעה פל-פקד, והיה מתאנח מאד, אבל תכף פשהיה
 מתחיל להשתמש עם השכל חזר ונתחזק אצלו
 החכמות של אפיקורסות הנ"ל. וכן היה פמה פעמים
 שהיה נזכר היכן הוא פעולם וכו' והיה גונח ומתאנח,
 ותכף פשהתחיל להשתמש עם השכל חזר ונתחזק
 אצלו האפיקורסות הנ"ל.

יש בני-אדם שמרבים לעסק רק בחכמות, ועל-פי רב פונתם בזה רק בשביל הבלי העולם הזה, דהינו בשביל חשיבות וכבוד או ממון וכיוצא בזה, ומחמת שעוסקין רק בחכמות על-ידי זה שוכחין טכסיסי המלחמה לגמרי, הינו איך ללחם המלחמה הגדולה שצריך האדם ללחם בעולם הזה, שהוא מלחמת היצר הרע, ולפעמים באים לאפיקורסות גמור על-ידי החכמות.

אפלו האדם הגדול שבגדולים שיש לו שכל גדול והוא למדן וחרוף גדול בש"ס ופוסקים, ואפלו אם יש לו יד גם בחכמת הקבלה, צריך להזהר מאד שלא יפשל על-ידי רבוי חכמתו, כמו שהיה אצל הבן מלך עם החכמים שלו, שעל-ידי רבוי חכמתם נפלו לאפיקורסות, רחמנא ליצלן.

... אשר יד שכלו הישר והעמק - היה לו לעור להגיע למחוז הפצו, אל נקדת האמת הפמטתיק מרירותא דעלקא ומחיה ומקום כל העולמות...

יעזרך ה' להתחזק לחשב מחשבות עמקות להתגבר ולהתקשר לאור הצדיק, להכניס עצמך עמוק היטב בדברי רבנו ז"ל (אר"ן טאהן ז"ך גוט טיף בדברי רבנו ז"ל)

בְּהַתּוֹרוֹת בְּהַמְעִשִׂיּוֹת וּבְהַתְּפִלוֹת וְכוּ', וְתַכְנִים כָּל
 כּוֹחוֹת נַפְשׁוֹ וְכָל הָאִשׁ הַקֹּדֶשׁ הַמְשָׁרֵשׁ בְּלִבָּךְ
 הַיִּשְׂרָאֵלִי בְּכָל הָאוֹצְרוֹת שְׁלֵנוּ, אֲזִי תַחֲיֶה חַיִּים (אֲזִי
 וְעַסְטִי לַעֲבֹד אֶלְעָבִיד), כִּי זוֹלַת זֹאת אֵין שׁוּם חַיּוֹת כָּלָל.

כָּל הָעוֹלָם מְלֵא יִסּוּרִים וְהִרְפַּתְקָאוֹת מִהִרְפַּתְקָאוֹת
 שׁוֹנוֹת וְאֵין לָשׁוּם אָדָם בְּמָה לְנַחֵם אֶת עַצְמוֹ,
 כִּי אִם בְּמַעַט הַטּוֹב שְׂזוּכָה לְחַטָּף בְּמַעַט הַיָּמִים
 הָרַעִים הָאֵלֶּה.

צְרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ מִהַצְדִּיק חֲכָמָה וְהַתְּבוּנָנוֹת גְּדוֹל
 עַד שְׂזוּכָה לְהִשָּׁאֵר עַל עַמְדוֹ תָּמִיד כָּל יְמֵי
 חַיּוֹ, וְלֹא יִגִּיחַ לְהַפִּיל אֶת עַצְמוֹ לְעוֹלָם.

יֵשׁ יְמֵי הִילָדוֹת וְהַבְּחָרוֹת, יְמֵי עֲלִיָּה, וְיְמֵי עֲמִידָה,
 וְיְמֵי יְרִידָה שֶׁהֵם יְמֵי הַזְּקֵנָה וְהַשִּׁיבָה, וּבְהַכְרַח
 שְׂיַעֲבֹר עַל כָּל אָדָם כָּל יְמֵי חַיּוֹ הַרְּבָה הַרְּבָה מִיָּנִי
 עֵתִים שׁוֹנִים, עֵתִים לְטוֹבָה, עֵתִים לְרָעָה, פְּעָמִים
 הוּא בְּבַחֲנֵית עֲלִיָּה וּפְעָמִים הוּא בְּבַחֲנֵית יְרִידָה.
 וְהַצְדִּיק הַמְּלַמֵּד תּוֹרָה וְדַעַת לְיִשְׂרָאֵל, מְאִיר בְּכָל
 אֶחָד שְׂיֻכַּל לְהִתְחַזֵּק בְּכָל הַזְּמַנִּים וְהַעֲתִים הָעוֹבְרִים
 עָלָיו, בְּאִפְנֵי שְׂלֵא יִפֹּל וְלֹא יִתְרַחַק מִה' יִתְבָּרַךְ לְעוֹלָם.

עֲתָה בְּדוֹרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים הָאֵלֹהִים, כְּשֶׁמִּתְנַבֵּר הָאָדָם
בְּתַנוּעָה קִלָּה כְּחוּט הַשְּׁעָרָה לָשׁוּב לַה'
יְתִבְרַךְ, הוּא יִקָּר אֶצֶל ה' יְתִבְרַךְ הַרְבֵּה מֵעֲבוֹדוֹת
גְּדוֹלוֹת שֶׁל דוֹרוֹת הָרִאשׁוֹנִים.

❖ נב ❖

...הצדיק הבעל תפלה, המעלה מים המינות והכפירות אל האמונה העליונה...

כֹּל הַעֲנֵן שְׁלִי הוּא תְּפִלָּה (גמאחר מִיִּין נֶאֱדָר אִיז תְּפִלָּה).

הַמַּעֲשִׂיּוֹת הַנּוֹרְאוֹת הַגַּם כִּי אֵין לָנוּ שׁוּם הַשְׁנָה
וְשׁוּם הַתְּנוּצָצוֹת הַדַּעַת בָּהֶם, אֶף-עַל-
כִּי כֵן מוֹכֵן וְנִלְוִי לְעֵין הַכֹּל בְּחוּשׁ מִמֶּשׁ כִּי בָלֵם
דְּבָרִים נִפְלְאִים וְנוֹרְאִים מְאֹד לֹא יִכִּילֵם כָּל רַעִיוֹן, וְכֹל
מִה שֶׁאֵנּוּ מוֹצְאִים בְּהַמַּעֲשִׂיּוֹת הוּא רַק רְמֹז בְּעֵלְמָא
בְּחוֹת מְטַפָּה מִן הַיָּם, כִּי סוֹד גּוֹף הַמַּעֲשִׂיּוֹת בְּעֵצָם
רְחוּק וְנִשְׁגָּב מְאֹד מִדַּעְתָּנוּ!

וְהִנֵּה הַבַּעַל תְּפִלָּה שְׁהִיָּה עוֹסֵק תָּמִיד בְּתַפְלוֹת
וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת לַה' יְתִבְרַךְ, הִיָּה יוֹשֵׁב חוּץ
לְיִשׁוּב, רַק שְׁהִיָּה רְגִיל לְכַנֵּם לְיִשׁוּב בְּשִׁבִיל לְפָתוֹת
וּלְרִצּוֹת בְּנֵי-אָדָם לְעֲבוֹדַת ה' יְתִבְרַךְ לִילָךְ בְּדַרְכּוֹ, וּמִי
שֶׁנִּתְרַצָּה עִמּוֹ הוֹלִיכוֹ תִּכְרַף חוּץ לְיִשׁוּב, כִּי רַב יִשׁוּב

העולם הם רחוקים מאד מהתכלית האמת. וכל הנהגותיו של הבעל תפלה ואנשיו הנה להפוך ממנהג ישוב העולם, שרבים נמשכים אחר הכלי עולם ותענוגותיו ותאוותיו, ועל־כן הנה מִכְרַח הבעל תפלה עם אנשיו לישב חוץ לישוב.

בני הישוב היו אורבים על הבעל תפלה לתפסו, וזה מחמת שנתבלבל העולם ונתעו בדרעות משבשות שלהם כל־כָּף, עד שמו שהוא מִקְרַב אל התכלית האמת ומדבר בנגד סברותיהם המטעות ועוסק לקרב בני־אדם לעבודת ה' יתברך, מתעוררים בנגדו בשנאה ומלחמה גדולה ואורבים עליו ללכדו ולתפסו, על־כן צריך להתנהג בזה בחכמה גדולה.

הצדיק האמת שהוא הבעל תפלה יש לו מאכלים באלו שבשזוכים לאכל ולטעם מאלו המאכלים משליכים תקף תאות ממון, ומרגישים גדל הסרחון של ממון שהוא מסריח בצואה ממש, עד שמתבישים מאד עם הממון והממון הוא הבושה הגדולה מכל הבושות, וכל מי שיש לו יותר ממון הוא מתביש ביותר. וגם הקטנים במעלה וחסרי

הַמְמוֹן מִתְּבִישִׁים בְּעֶצְמָם גַּם־כֵּן עַל שְׁהוּי קַטְמִים
 כָּל־כֶּךָ בְּעֵינַי עֶצְמָם מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַמְמוֹן, כִּי עָתָה
 נִתְגַּלָּה לָהֶם שְׂאֵדְרָפָא הַמְמוֹן הוּא עֶקֶר הַבּוֹשָׁה.
 וְעַל־כֵּן הָעֲשִׂירִים מִתְּבִישִׁים עוֹד בְּיוֹתֵר וְטוֹמְנִים
 עֶצְמָם בְּמַחְלוֹת עֶפֶר מִגֹּדֵל הַבּוֹשָׁה שְׁמִתְּבִישִׁים אַחַד
 מִחֲבָרוֹ עַד שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהָרִים פְּנִיָּהֶם כָּלֵל מִפְּנֵי
 הַבּוֹשָׁה, כִּי מֵאֲכָלִים אֱלוֹ שֶׁל הַבַּעַל תִּפְלָה יֵשׁ לָהֶם
 סִגְלָה זֹו שְׁעַל־יָדָם מִמַּאֲסִין בְּמִמּוֹן בְּתַכְלִית הַמַּאֲסִים
 וּמִשְׁלִיכִים אֱלִילֵי כֶּסֶפֶם וְאֱלִילֵי זָהָבָם.

❖ נג ❖

...הבעל תפלה שהוא הפלא שבכל הפלאות של הבורא יתברך, שבו תלויים כל הישועות
 של כל ישראל לדור דור...

אָנִי בְּתוֹמֵי אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת חוֹבָתִי לְהַזְכִּירָךָ וּלְזַרְקָךָ
 בְּכֹל פַּעַם לְבָרַח אֶל הַצְּדִיק וּלְחַשֵּׁב עַל הַתְּכָלִית
 הָאֱמֶתִי, כִּי אָנִי מְחַיֵּב לְשָׂרֵת אֶת הַצְּדִיק וּלְמַלְאֹת
 פְּקָדָתוֹ וּרְצוֹנוֹ אֲשֶׁר הוּא מִשְׁתַּוְּקֵק לְהִיטִיב מְטוֹבוֹ
 לְכֹל יִשְׂרָאֵל, אֵךְ בְּחִירְתֶּךָ חֲפְשִׁית, וְהוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲזֹר
 לָנוּ וַיִּטָּה בְּחִירְתָּנוּ לְטוֹבָה, שְׁנִזְכֶּה לְהַתְּחִיל מֵעַתָּה
 לְבָלוֹת כָּל יְמֵינוּ לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ אֶת הַצְּדִיק הָאֱמֶת
 אֲשֶׁר חָפַר וְגָלָה בְּאֵרוֹת מַיִם חַיִּים לְרַפְּאוֹת תַּחֲלוּאֵי

נפשות ישראל לנו ולדורותינו ולכל דורות זרע ישראל. וכל מי שרוצה לזכות לשאוב מהבארות הקדושים האלו דברים המחיין את הנפש לעולמי עד ולנצח נצחים - יבוא ויזכה.

ואם המגיעות משתמחין כנגדו כבריחי ברזל ודלתות נחשת, זה ידוע לנו מכבר שאי אפשר להתקרב להצדיק פי אם על ידי שבירת מגיעות עצומות. זכר היטב את כל זה והתאושש והתחזק ואל תהיה מה שקורין שלימוזניק.

המעשה הנוראה של הפעל הפלה, ספור נפלא ונורא הפלא ופלא, ומלבד שרשי הדברים והפנימיות הגדול שיש בכל הספורים האלה אשר נפלא ונסתר מאד משכל אנושי, גם לפי פשוטו מבאר בו בכל ענין וענין מוסר השכל, מוסר נפלא ועצום מאד, ומעורר את הלב מאד להתקרב לה' יתברך, ומספר בכלל כמעט מפל מיני הטעאות ושבוישים וסברות בזביות של שקר וטעות שנמצאים בעולם, ומהברור והתקון שלהם.

הכל מודים שעקר הוא התכלית והכל מכרחים להודות שכל מי שהוא משתדל ביותר וסמוך יותר אל התכלית הוא ראוי להיות ראש ומלך על הכל.

אך מעת שהרוח סערה הגדולה בלבב והפך את העולם לגמרי, מים ליבשה, ומיבשה לים, וממדבר לישוב וכו', והמלך והמלכה והבת מלכה והתינוק וכל הקבוץ הקדוש של המלך ואנשיו נתפרדו ונתפזרו, אזי נתבלבלו כל העולמות ונתהפכו מסדרן האמת, וכל אנשי העולם נתבלבלו ונתפרדו ונחלקו לכתות פתות לעגן החקירה מה הוא התכלית. וכל פת וכת נתעו ונבוכו מאד על ידי תאוותיהם הרעות בדעות זרות שלהם וסברות בדויות ופזבויות עד שנשתבשו וטעו מאד והפכו האמת מהפך אל הפך.

קצת מהם אמרו: שעקר התכלית הוא כבוד, להיות רודף ביותר חס ושלום אחר הכבוד ולהשיגו. פי יש בני-אדם שלהוטים ביותר אחר הכבוד ורודפים אחר הכבוד מאד ואובדים עולמם הנצחי

וגם העולם הזה בשביל כבוד מעט שרוצים להשיגו.
 זה רוצה להתכבד על ידי עשירותו שיהיה לו שם
 וכבוד בין גנדים וקצינים וחורי ארץ וכו', וזה רוצה
 להתכבד ולהתקבד על ידי תורתו ועבודתו וחותר כל
 ימיו שיהיה נתקבל לרבי ומנהיג. ומה שבאמת
 אדרבא, הדבר הוא בהפך ממש, כי עקר תכלית כל
 הפריאה הוא רק כבוד ה' יתברך ותורתו וצדיקיו
 האמתיים, שאי אפשר לזכות לזה כי אם פשממעטין
 בכבוד עצמו לגמרי ובורחים מן הכבוד לגמרי באמת,
 ויודעים פחיתותו ושפלותו, והוא נבזה בעיניו נמאס
 ואת יראי ה' יכבד, ומשתדל ומתנוגע כל ימיו
 להרבות כבוד המקום שהוא כבוד התורה והצדיקים
 האמתיים ומבטל כבוד עצמו באמת לגמרי. והם
 הפכו האמת לגמרי מהפך אל הפך, ונתעו מדעה
 לדעה ומסברא לסברא עד שאמרו שעקר התכלית
 הוא כבוד, והיה להם הוכחות וראיות וסברות
 גדולות על זה שעקר התכלית הוא כבוד, לרדוף אחר
 הכבוד ביותר רחמנא ליצלן מהאי דעתא.

וְכֵן פֶּת הָאֲחֵרֶת טָעוּ בְּסִבּוֹתֵיהֶם הָרְעוּת וְנָטוּ
מִסִּבְרָא לְסִבְרָא, עַד שֶׁנִּשְׁתַּנְּגְעוּ וְאָמְרוּ שְׂרִיצִיחָה
מִצְוָה הִיא וְהוּא הַתְּכַלִּית, וְהָיָה לָהֶם סִבּוֹת
וְהוֹכְחוֹת רַבּוֹת עַל זֶה. וּבִאֲמַת אַף־עַל־פִּי שְׁלִכְאוּרָה
רְחוּק לְהֵאֱמִין שִׁימְצָאוּ אֲנָשִׁים פְּאֵלָה שִׁיְהִיָּה לָהֶם
סִבּוֹת שְׂרִיצִיחָה הִיא מִצְוָה, אֲבָל בְּאֲמַת יֵשׁ טְעוּתִים
פְּאֵלָה בְּעוֹלָם עַד שִׁיְכוּלִים לְטְעוֹת עַל־יָדָם לֹא־מֵר
שְׂרִיצִיחָה הִיא מִצְוָה עַד שֶׁבָּאוּ לְיָדֵי פְּעַם וְרִצִּיחָה
מִמּוֹשׁ. וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה בְּשָׂאֵר הַכִּתּוּבֹת. וְכָל אַחַת הֵיָּה
לָהֶם סִבּוֹת רַבּוֹת עַל טְעוּתָם עַד שֶׁאֲפָשָׁר בְּאֲמַת
לְטְעוֹת בָּהֶם, רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן.

❖ נד ❖

...בְּחִמּוּמוֹת וְהַחֲלָבּוֹת לְשִׁתּוֹת מִיּוֹם הַרְעַת שֶׁל הַצְּדִיק שֶׁמִּמֶּנּוּ יִצְמַח הַתְּנַלּוֹת הַחֲכָמָה
 וְהַשְּׂכָל הָאֱמִתִּי לְכָל בְּאֵי עוֹלָם, וְיִתְגַּדֵּל אֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאוֹר גְּדוֹל וּבַהֲתַנְּלוֹת נִפְלָא בְּכָל
 הָעוֹלָם...

מִחֲמַת שְׂאֵנו חוֹלִים מְדַכְּאִים בְּחִלֵּי הַנֶּפֶשׁ כָּל־כָּדָ, עַל־פִּנ הַצְּדִיק הָרוּפָא נֶאֱמַן שׁוֹפֵךְ עֲלֵינוּ
סִמְמָנִים יְקָרִים וְנוֹרָאִים מְאֹד. אַף־עַל־פִּי שְׁלִכְאוּרָה
נִרְאָה שֶׁכְּמַעַט הַכָּל הוֹלֵךְ לְאִבּוּד חַס וְשְׁלוֹם, אַף־עַל־
פִּי בֶן רֵיחַ טוֹב קוֹלֵט, וּבְרַבּוֹת הַיָּמִים אוֹלֵי נִזְכָּה לְחַטָּף

מהם איזה טפה יקרה ונפלאה לתוך פינו ופנימיותנו,
עד שעל-ידי זה יש תקנה לזכות לרפואה שלמה.

המשך ספור המעשה של הבעל תפלה: מעגין
הטעויות והנהגות זרות ודעות רעות
וסברות פזביות להפוך מן האמת שנשתבשו בהם בני
העולם, אחר בלבול הרוח סערה שהפך את כל
העולם בלו לגמרי, ונתהוו פתות פתות, שכלם נתעו
ונבוכו מאד מאד על-ידי תאוותיהם הרעות.

והנה פת אחת טעו ואמרו שזה שאוכל מעט ואינו
ניזון ממאכלים של שאר בני-אדם, הוא ראוי
להיות מלך. נפל אצלם האמת, עד שבחרו בצבועים
ושקרנים המתדמים עצמם כקוף בפני אדם ומרגילים
עצמם לאכל מעט מחמת גדלות ונסות הרוח, כדי
להתכבד ולהתניקר על-ידי זה, מחמת שרואים שזה
הדבר חשוב עכשו, ובשביל זה מקבלין אותם לרבי
ומנהיג פשרואים שאוכל מעט, בדקות, בחן של שקר!
וכן הפת שאמרו שמליצה ודבור הוא התכלית,
דהינו שידע כמה לשונות ויהיה מליץ נאה וכו',
זה הטעות מבאר גם-כן קצת, פי ידוע את כל

המעשה הרע הנעשה עכשו על-ידי המליצים
 הפושעים, כמו שאמר רבנו ז"ל בדרך צחות בשש"ב
 את המליצה מאד, ואמר אחר-כך, אבל יש מליצים
 שהם פושעי ישראל, כמו שפתוב "ומליץ פשעו
 בי".

כי כל המחקרים והפילוסופים והאפיקורסים רבים
 בכלם הם מליצים גדולים, ובחרו בדרך
 המליצה מאד, ללמוד לשונות רבות, ולדבר צחות,
 ולהיות בעל לשון ומליץ נאה. ובאמת בשרשה
 שבקדשה המליצה טובה מאד, כמו שש"ב רבנו ז"ל
 בעצמו את המליצה מאד ואמר שהמליצה יש לה
 פח גדול לעורר את האדם.

והנה ענין זה של מעלת המליצה הוא נצרך מאד
 לכל אדם החפץ חיים אמתיים ונצחיים
 הרוצה לילך בדרך ה', לשוב אליו יתברך, אשר
 העצה הפללית שהיא יסוד כל העצות היא:
 ההתבודדות והשיחה בינו לבין קונו, כמבאר אצלנו
 כמה פעמים. דהינו שירגיל עצמו בכל יום לילך
 למקום מיחד להתבודד ולפרש שיחתו לפניו יתברך,

כַּאֲשֶׁר יִדְבַר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וּלְהִרְבּוֹת בְּמַעֲנוֹת
 וְהַפְּצָרוֹת וּבִקְשׁוֹת וּפְיוּסִים בְּלִשׁוֹן שְׂמֻדְבָּרִים בּוֹ
 שְׁיַעֲזָרֵהוּ ה' יִתְבָּרַךְ וַיִּזְכֶּהוּ לְשׁוּב מִמַּעֲשָׂיו הָרָעִים,
 וּלְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְלַעֲנֵן זֶה הוּא דְבַר גָּדוֹל עֲנֵן
 הַמְּלִיצָה, דְּהֵינּוּ שְׁיִרְגִיל עֲצָמוֹ לְהִרְחִיב שִׁיחָתוֹ
 וּלְהִרְבּוֹת בְּמַעֲנוֹת וּלְבַקֵּשׁ לְמִצָּא לְעֲצָמוֹ בְּכָל פֶּעַם
 דְּבָרֵי תַחֲנוּנִים וּפְיוּסִים חֲדָשִׁים וּמַעֲנוֹת נְאוֹת וְדְבָרֵי
 הַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁל רַחֲמִים הַרְבֵּה, כִּי לַעֲנֵן שִׁיחָה בֵּינוֹ
 לְבֵין קוֹנֵוֹ שֶׁהוּא עֶקֶר הַתְּכֵלִית הָאֲמִתִּי שְׁצָרִיכִים
 לְזִכּוֹת עַל־יְדֵי זֶה לְחַיִּים נְצַחִיִּים וּלְהַנְצִיל מִכָּאֵר שְׁחַת
 וּמִטִּיט הַיָּנוּן וְכוּ', לַעֲנֵן זֶה צָרִיכִים כָּל מֵינֵי דְבוּרִים
 שְׁפָעוּלִם, תַּחֲנוּנוֹת וּבִקְשׁוֹת וְרִצּוּיִם וּפְיוּסִים וְהַפְּצָרוֹת
 וְרַחֲמָנוֹת וְחֲנִינָה וּמַעֲנוֹת וְכוּ' צָא בְּזֶה הַרְבֵּה.

וְכָל עֲנֵינֵי דְבוּרִים אֵלֶּה וְכֹאֲלֵהֶם הֵם כְּלָלִים
 בְּבַחֲנֵת מְלִיצָה, כִּי כָּל זֶה נִמְשָׁךְ בְּשִׁרְשׁוֹ
 מִבַּחֲנֵת מְלִיצָה הָעֲלִיוֹנָה שְׂמֻשָּׁם יֶסֶד דְּוֹד הַמְּלִיךְ עָלָיו
 הַשְּׁלוֹם סֵפֶר תְּהִלִּים בְּרוּחַ קֹדֶשׁוֹ, הַכְּלָל מִכָּל
 לְשׁוֹנוֹת הַמְּלִיצָה הַקְּדוּשָׁה.

אָבֵל הַפֶּת הַנִּ"ל בָּחֲרוּ בְּמַלְיָצָה לְרַעְתָּם, לְבִלּוֹת כָּל
 יְמֵיהֶם עַל דְּרָכֵי הַמְּלִיצָה כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ לֵב
 יִשְׂרָאֵל חֵם וְשִׁלּוּם לְדְרָכֵי הַמַּחְקָרִים וְהַפִּילוֹסוֹפִים
 אֲשֶׁר עַל-יְדֵי זֶה עוֹקְרִים אֶת עֵצָמָם וְאֶת בְּנֵיהֶם
 וְתַלְמִידֵיהֶם הַהוֹלְכִים בְּעַקְבוֹתָם מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת. כְּמוֹ
 שְׂרׁוּאִים בְּחׁוֹשׁ דְּרִכֵּיהֶם הָרָעִים לְמָה שְׂבָאִים עַל-יְדֵי
 מְלִיצֵיהֶם הַפּוֹשְׁעִים, עַד שְׂמַחֲלָלִים שֶׁבֶת בַּפְּרָה־סִיָּה,
 וּמְדַבְּרִים סָרָה עַל ה' וְעַל תּוֹרַתוֹ הַקְּדוֹשָׁה, וְהוֹלְכִים
 בְּדְרָכֵי הָעִבּוּ"ם וּבְמִנְהַגֵּיהֶם וּבְמַלְבוּשֵׁיהֶם וּבְכָל
 תְּנוּעוֹתֵיהֶם, וְכוּפְרִים בַּתּוֹרָה שְׁבַע-לְפָּה לְגַמְרִי, וְעַל-
 יְדֵי זֶה מִמִּילָא כּוּפְרִים בַּתּוֹרָה שְׂבַכְתָּב, כִּי אֵין שׁוּם
 דְּבַר מִתּוֹרָה שְׂבַכְתָּב כְּלִי דְבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם
 לְבִרְכָּה בְּגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים, שֶׁהוּא תּוֹרָה שְׂבַע-לְפָּה.
 וְאִי אֶפְשָׁר לְהֶאֱרִיךְ בְּזֶה כָּאֵן, כִּי יִקְצְרוּ הַמּוֹן יְרִיעוֹת
 לְסַפֵּר בְּגִדְל מְרִירוֹת הַצָּרָה הַזֹּאת שְׁנַת־פְּשֻׁמָּה עִכְשׁוֹ
 כָּל-כֶּד. וְאֵלוֹ הַמְּלִיצִים הַפּוֹשְׁעִים הֵם מִמֶּשׁ עֲנֵן הַפֶּת
 הַנִּ"ל שְׂבַחְרוּ בְּאִישׁ צְרָפְתִי מִשְׁגַּע לְמִלְכָּה, בְּשָׁבִיל
 שְׁהֵיָה מְלִיץ נִפְלָא, וְהֵיָה יוֹדֵעַ כְּמָה לְשׁוֹנוֹת, וְהֵיָה
 מְדַבֵּר תְּמִיד אֶפְלוֹ לְעֵצָמוֹ, וּבְיַדֵּי הוֹלִיךְ אוֹתָם בְּדְרָךְ

הַיִּשְׂרָאֵלִי. אוֹי לָהֶם. עֲלֵיהֶם נֹאמֵר "וַיְמַח יְתָרוֹן לְבַעַל
הַלְשׁוֹן", "הַסֵּר מֵעַל הַמּוֹן שִׁירִיד" וכו'.

✽ נה ✽

...הַצַּדִּיק בְּחֵיבַת מִשִּׁיחַ, שְׂמֵחוֹק וּמְאֻמֵּי נֶפֶשׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי גַם בְּעֵצִים שֶׁפָּלוּתוֹ וְשִׁחְרוּתוֹ, בְּתוֹךְ
כָּל הַפְּמָאוֹת וְהַזְּהוּמוֹת, וּמְבַרֵּר וּמְגַלֵּה כָּל הַטּוֹב שֶׁנִּמְצָא בוֹ, וּמְאִיר בְּדַעְתּוֹ הַתְּנוּצָצוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יְתִבְרַךְ.

...לְהַשְׁתַּדֵּל לְשַׁבֵּר כָּל הַמְּנִיעוֹת וְעִיבוֹבִים וּלְבֹא
עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּתוֹךְ הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ
שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הָעוֹסֵק בְּתַקוּן נַפְשׁוֹ. וְהַעֲקֵר
בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל: הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה
שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכּוֹל. וּפְלֵא אֲצִלִּי מֵאַחַר שֶׁהִמְקַרְבִּים
שְׁלִי מֵאֲמִינִים לִי, לְמָה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים
הַמְּקַרְבִּין אֵלַי שִׁיְהִיו כְּלָם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אִישׁ לֹא
יַעֲדֶה. כִּי כָּל עֲגִינֵי שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְהַזְּהִיר
לְעִשׂוֹת כְּרוֹז שֶׁכָּל מִי שֶׁסָּפַר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמְקַרֵּב אֵלָיו
יְהִי עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצִלוֹ, לֹא יַחְסֵר אִישׁ. וְכֵן הוּא
נוֹהֵג לְדוֹרוֹת.

הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גָּדוֹל, וְה' יְתִבְרַךְ יוֹדֵעַ
שָׂאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מֵאֲבוֹתַי, רַק ה'
יְתִבְרַךְ נִתֵּן לִי זֹאת בְּמִתְנָה שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ מֵהוּ רֹאשׁ

השָׁנָה. לֹא מִבְּעֵינָא אַתֶּם בְּלַכְּם בְּיַדֵּי תְלוּיִין בְּרֵאשׁ
הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֵלֹא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם בְּלוֹ תְלוּי בְּרֵאשׁ
הַשָּׁנָה שְׁלִי.

וְאָמַר שְׂיִכּוּלִים אִזּוּ אַנְשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מֵה שְׂבָכָל
הַשָּׁנָה לֹא הָיָה בְּאִפְשָׁר שְׂיִהְיָה לָהֶם תְּקוּן
בְּשׁוּם אִפּוֹ, אַף־עַל־פִּי כֵּן בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה יְכוּלִים אֶפְלוּ
הֵם לְקַבֵּל תְּקוּן. אַף־עַל־פִּי שְׂבָכָל הַשָּׁנָה אֶפְלוּ הוּא
בְּעֵצְמוֹ ז"ל לֹא הָיָה יְכוּל לְתַקְּנָם, אֲבָל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה
גַּם הֵם יְכוּלִים לְקַבֵּל תְּקוּנִים. כִּי אָמַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה
בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה עֲנִינִים וְתְקוּנִים מֵה שְׂבָכָל הַשָּׁנָה גַּם
הוּא אֵינּוּ יְכוּל לַעֲשׂוֹת.

אֶחָד אָמַר לְפָנָיו שֶׁהָיָה נִיחָא לוֹ יוֹתֵר לְהֵיּוֹת אֶצְלוֹ
עַל שְׂבַת תְּשׁוּבָה, וְלֹא עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי אֵין
לוֹ מְקוֹם לַעֲמוֹד שָׁם בְּבֵית הַמְּדֻרָשׁ, וְגַם אֵין לוֹ אַכְסֵינְיָא
טוֹבָה לְאָכַל וּלְלוֹן, וּמַחֲמַת זֶה דַּעֲתוֹ מִבְּלָבָל מְאֹד
וְאֵינּוּ יְכוּל לְהִתְפַּלֵּל בְּכּוֹנָה, עַל־כֵּן הָיָה טוֹב לְפָנָיו יוֹתֵר
לְהֵיּוֹת אֶצְלוֹ בְּזִמְן אַחֵר וְלֹא בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה. הַשִּׁיב לוֹ
רַבְּנּוּ ז"ל בְּזֶה הַלְּשׁוֹן: "אִם לְאָכַל, אִם שְׁלֹא לְאָכַל. אִם
לִישֵׁן, אִם שְׁלֹא לִישֵׁן. אִם לְהִתְפַּלֵּל, אִם שְׁלֹא לְהִתְפַּלֵּל

(הינו שלא להתפלל בבגנה פראוי). אך ורק שתהיו אצלי על ראש השנה, יהיה איך שיהיה". (יא עסין גיט עסין, יא שלאפין גיט שלאפין. יא דאוינען גיט דאוינען. אביא די ואלקסט בייא מיר זין ראש השנה).

אם קשה מה שהקפיד כל־כך להיות אצלו על ראש השנה דיקא, הלא בלא זה כבר מקשין עליו קשיות הרבה, ויהיה קשה עוד קשיא זאת גם־כן.

בערב ראש השנה האחרון באומן עמדנו לפניו, אז שאל על איש אחד מנעמרוב שלא בא על ראש השנה, והתחיל הרב רבי גפתלי לתרצו ולא קבל הדברים, והקפיד עליו מאד, ואמר שעליו יש רחמנות גדול פי רצה באמת להיות פאן על ראש השנה, אך נמנע מחמת פמה מניעות וכו'. אחר כך ענה ואמר בקול חזק מעמק הלב, מה אמר לכם, אין דבר גדול מזה. הינו מלהיות אצלו על ראש השנה. ואמר בזה הלשון בקול זיע סגיא (בקול רעד גדול): "וויא אזוי זאל איך זאגין. קיין גרעסערס דער פון איז גיט פאר אגין". מרבוי דבריו הקדושים אז בזה ומתנעותיו הנוראות אז, למדנו שרצונו חזק להיות

אָצְלוּ בְּאוֹמֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה תָּמִיד לְאַחַר הַסִּתְּלָקוֹת,
וְשָׂאִין דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה.

הָעֵקֶר שֶׁכָּל הַיְהוּדוֹת תְּלוּי בָּזֶה, לְדַרְשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ
אַחַר הַרְבֵּי הָאֲמִתִּי וְחִבְר אֲמִתִּי שְׂיִוְרֵהוּ
וְיִלְמְדֵהוּ דְרָכִים עֲצוֹת אֲמִתִּיּוֹת, עֲצוֹת עֲמֻקּוֹת, אִיד
לְהִתְקַרֵב לָהּ יִתְפָּרֵךְ בְּכָל מְקוֹם וּבְכָל עֵת.

❖ נו ❖

...אֲהַבָּה אֶל הַצְדִּיק שֶׁהוּא חָדוּשׁ כִּלְאֵי נֹרָא כִּזֶּה שְׂלֵא הָיָה וְלֹא וְהָיָה כְּמוֹהוּ, אֲשֶׁר בְּקוֹל
תּוֹרָתוֹ יִהְיֶה כָּל הָעוֹלָם מְרַע לְטוֹב, וְהוּא יִגְמַר כְּרִצּוֹנוֹ לְהַבִּיא הַכֹּל אֶל הַתְּכֵלִית הַטּוֹב הַנִּצְחִי.
כְּבוֹא מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ... אִזּוֹ יִסְכַּר פִּי דוֹכְרֵי שְׂקָר, וְיִבְאִשׁוּ וְיִנְשְׁכוּ אֶת בְּשָׂרָם, וְיִתְגַּבֵּר הָאֲמִת
וְיִתְגַּדֵּל הַשְּׁלוֹם, וְאֵת רוּחַ הַטְּמָאָה יַעֲבִיר מִן הָעוֹלָם.

...כָּל תְּנוּעָה קְלָה שְׂאֵתָה עוֹסֵק לְטוֹבַת עֲנִינֵי הַצְדִּיק
וְאֲנָשָׁיו הַכְּשָׁרִים הָאֲמִתִּיִּים שְׂפִדוֹר, ...הַצְדִּיק
הָעוֹסֵק בְּרִפּוּאֵת וְתִקּוֹן גַּפְשָׁנוּ, הַכֹּל גִּרְשָׁם לְמַעַלָּה
לְטוֹבָה וּשְׂכָרָד לֹא יִקְפַח.

❖ נו ❖

הַצְדִּיק הָאֲמִתִּי, שֶׁהוּא רַק יְחִיד בְּעוֹלָם, שֶׁהוּא עֵקֶר
הַחֲדוּשׁ וְהַפְּלֵא שֶׁל כָּל גְּדוֹלֵי הַצְדִּיקִים
הָאֲמִתִּיִּים הַחֲדוּשִׁים הַיְחִידִים בְּנֵי עֲלִיָּה שֶׁהָיוּ בְּכָל
הַדּוֹרוֹת. הַמְכַנְיֵעַ וּמְכַבֵּל הַהֶבֶל וְהַרוּחַ שְׁמוֹת וְשִׁעוֹן

שֶׁל חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְאַמוֹנוֹת פְּזִיזוֹת, וּמִגְלַה אֱלֻקוֹתוֹ
 יִתְבָּרַךְ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם עַל-יְדֵי הַמַּאֲכָלִים הַמִּתְבַּשְׁלִים
 בְּאֵשׁ שֶׁל בַּיִת הַבְּשׂוּל שְׁלוֹ.

מִלֶּךְ הַמְּוִשִׁיחַ, רַק הוּא יִהְיֶה הַשֶּׁדֶכֶן שִׁישְׁדֵּד וּיקָשֶׁר
 אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל עִם זֶה הַצִּדִּיק הָאֵמֶת, וְיודִיעַ
 וַיִּגְלֶה לָהֶם עֵצָם תִּקְוָה רֹם מֵעֲלָתוֹ וַיְגַדְּלָתוֹ וְתִקְפוֹ
 וְעִזּוֹ גַּפְלֹאוֹת חֲכָמָתוֹ וְתוֹרָתוֹ הַנּוֹרְאָה עַד אֵין סוּף
 וְאֵין תְּכֵלִית מִה שְׂאִין הִפֵּה יָכוֹל לְדַבֵּר וְהַלֵּב לַחֲשֹׁב,
 וְעַל-יְדֵי זֶה יִתְנַן כָּל הָעוֹלָם, וַיִּקְרַב כָּלֵם לֵה' יִתְבָּרַךְ,
 וַיִּמְלֵא כָּל הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה'. אֲשֶׁרֵי הָאֲזִינִים שְׂזוּכִים
 לְשִׁמְעַה זֹאת.

רְאוּי לֶךְ לְהַתְגַּבֵּר בְּכָל עֵז לְבַל תִּתְאַבֵּד הָאוֹצְרוֹת
 וְהַסְּגֻלוֹת הַיְקָרוֹת וְחַמּוּדוֹת הַתְּלוּיִים בְּגַנְפִּישׁ
 הַיְקָרָה מְאֹד. הַקִּיצָה אַחִי מִשְׁנֵתְךָ, וְזָכַר אֶת בּוֹרְאֵךְ
 בְּיָמֵי זְקֻנוֹתְךָ וְחָשַׁב עַל אַחֲרִיתְךָ וְתִכְלִיתְךָ הַנִּצְחִי
 טָרַם יִכְבֶּה הַנֵּר. הֲלֹא כָּבֵר עָבְרוּ מִשְׁנֵנוֹתֶיךָ הַרְבֵּה,
 וְכִצַּל יָמֵינוּ עַל הָאָרֶץ, כִּי הַזְּמַן הוֹלֵךְ וְהוֹמָה, הוֹלֵךְ
 וְסוֹעֵר, וְהוֹלֵךְ וְסוֹעֵר, וְרֵץ וּפּוֹרֵחַ מְאֹד מְאֹד, וְאֵינוֹ
 עוֹמֵד כָּלֵל אֶפְלוֹ רְגַע אַחַת, וּמִתִּי תַעֲשֶׂה לְבֵיתְךָ

הנצחית. היום קצר והמלאכה מרבה ולא עלִיד לְגַמֵּר
 המלאכה, רק כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך –
 עשה. ואם לא עכשו – אימתי. שים לבך היטב
 לדברים האלה וזכר מה שדברנו כמה פעמים,
 שתהלה לאל יש לנו אב זקן, זקן שפזקנים, אשר פחו
 גדול ונורא מאוד עד אין סוף ואין תכלית,
 העוסק בתקוננו ומשתדל בהצלתנו לנצח בכל דור,
 ובנודאי יתקן אותנו בתקון גפלא. רק חזק ואמין לקים
 דבריו לשמח נפשך תמיד בכל דרכי עצותיו, ולבלי
 לפל בדעתך כלל לעולם משום דבר, ותכריח עצמך
 הרבה ללמד ספריו בכל יום ויום מעט או הרבה
 ותמצא מרגוע לנפשך. והעקר שתבטל דעתך נגד
 דעת רבנו הקדוש והנשגב זצ"ל.

מי שרוצה לזכות לאחרית טוב לנצח, צריך
 להשתדל בכל פחו להתקרב להצדיק ואנשיו
 האמתיים, ועלִידי זה נתקן הכל, עד שעוונות
 נתהפכין לזכיות, ועלִידי זה גורם שגם הרשעים
 הגמורים שיצאו מפלל ישראל עלִידי רבוי מעשיהם

הרעים, גם הם געשים כפא לקדשה, וחוזרים
 בתשובה, ועוזרים לעובדי ה' שיבנו בנינים דקדשה.
 עקר התגברות היצר הרע שהוא בחינת הנחש
 הקדמוני, הוא על התלמידי חכמים והלומדים
 הגדולים שיש להם דעת גדול ביותר, פי אחריהם
 הוא פרוץ תמיד להחטיאם מחמת שיש להם נשמה
 גבוהה ביותר שהוא השכל. ועקר התשובה והתקון
 - לשמור מאד את שכלו ומחשבתו שלא יכניס בתוך
 מחשבתו שום מחשבה חיצונית ולא שום חכמה
 חיצונית, פי השכל הוא הנשמה, וכשמקדש שכלו,
 הינו נשמתו, על-ידי זה מגביה ומשיב הפל לשרשו,
 וזה עקר התשובה.

בתקוף החשד, בתקוף הירידה של נפש הישראלי
 כשנופל מאד לסטרא דמסאבותא, אז דיקא
 אינו יכול לקבל חיות משום קדשה, פי אם מבחינת
 הקדשה העליונה שהוא קדשת הצדיק האמת שהוא
 יכול להתעלים ולהסתתר גם במקומות הטמאים
 לגמרי ולהחיות הנופלים לשם, חס ושלום. על-כן אין
 שום יאוש בעולם כלל, פי אדרבא שם דיקא מלבש

וּנְסַתֵּר וְנִעְלָם קַדְשָׁהּ עַלְיוֹנָה מְאֹד לְהַחְיֹתוֹ. וְעַל-פֶּן
 אִם יִזְכֹּר הָאָדָם זֹאת בְּתַקְרָף יְרִידָתוֹ וּנְפִילָתוֹ וַיֵּאֱמִין
 זֹאת בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה, אִזּוּ בְּיָדָי יָכוֹל לְזַכּוֹת לְהַתְקַרֵּב
 לַה' יִתְבָּרַךְ מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא, וְלַהֲפֹךְ הַיְרִידָה
 לְתַכְלִית הָעֲלִיָּה.

צָרִיךְ לְסַלֵּק הַדַּעַת לְגַמְרֵי וּלְהוֹרִיד עֲצֵמוֹ לְבַחֲנֵינַת
 אִמוּנָה שֶׁהִיא בַּחֲנֵינַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יְדֵי זֶה
 זוֹכִין לַדַּעַת גְּבוּהָ מְאֹד. וְעַקֵּר הָאִמוּנָה הָאֱמֵתִית הוּא
 שֶׁה' יִתְבָּרַךְ מְקַבֵּל תַּעֲנוּג וְשַׁעֲשׂוּעַ מִבְּנֵי-אָדָם
 הַתַּחְתּוֹנִים דִּיקָא, אֲפִלּוֹ מִהַנְּמוּכִים בְּיֹתֵר. וְלְזַכּוֹת לָזֶה
 בְּשִׁלְמוֹת הוּא רַק עַל-יְדֵי הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל שֶׁזָּכָה לַעֲנוּהַ
 שֶׁל מֹשֶׁה, וּמִגְדָּל עֲנוּתָנוֹתוֹ הוּא מוֹרִיד אֶת עֲצֵמוֹ לְכָל
 הַמְדַרְגּוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת וּמַעֲלָה וּמְקַשֵּׁר בָּלָם לַה'
 יִתְבָּרַךְ, אֲפִלּוֹ הַרְחֹקִים בְּיֹתֵר.

❦ נה ❦

..הַצַּדִּיק הָאֱמֵת שֶׁהוּא רֹאשׁ מִבְּחַר הָאֱמֵת שֶׁבֵּין הַצַּדִּיקִים הַמְּבַחְרִים הָאֱמֵתִים יְחִידֵי
 הַדּוֹרוֹת, שֶׁנִּלְקָה אִמַּת כְּזֶה בְּעוֹלָם שְׂאֵי אֲפִשֵׁר לְקַלְקְלוֹ בְּשׁוֹם אֶפֶן בְּעוֹלָם.

צָרִיךְ לְזַכֵּר הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב כָּל יְמֵי חַיָּיו בְּכָל יוֹם וַיּוֹם גְּדָל
 חֲסָדֵי הַמְּקוֹם שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ וְסַבֵּב סְבוֹת נוֹרָאוֹת
 בְּתַחֲבוּלוֹתָיו לְקַרְבוֹ לְהַצַּדִּיק הָאֱמֵת שֶׁמוֹצִיא מִמְּקוֹם

שמוציאו, ומודיע לו כי עדין ה' עמו ולא יעזב את חסדו ממנו לנצח. ואף-על-פי שעדין עובר מה שעובר, אף-על-פי בן בודאי החסד והטובה שעשה עמו ה' יתברך, בודאי אינו לריק חס ושלום, וסוף כל סוף יגמר ה' יתברך את שלו, ויזכה לשוב למקורו בשלמות בגדל כח וזכות הצדיק, כי דבר אלקינו יקום לעולם.

על-ידי אור הקדוש הנפלא והנורא של גר חנפה הקדוש אנו ממשיכין עלינו אור הצדיק האמת שכבר המשיך שלמות הנאלה שתהיה על-ידי משיח צדקנו. עקר ביאת המשיח הוא לגלות האמת בעולם, כי עכשו האמת בגלות גדול וכל אחד אומר שאצלו האמת, ועקר האמת יתגלה על-ידי משיח.

השקר הוא סטרא דמותא ואמת היא סמא דחיי, ועל-פני ברור האמת מתוך השקר הוא

בחינת תחית המתים. (האמת הוא בחינת כסדר, הינו שאומרים הדברים כמות שהוא, שזה בחינת כסדר. אבל השקר הוא בחינת שלא כסדר, מאחר שמשנה

הענין והספור מסדרו האמתי). עקר מצות גר חנפה הוא להדליק ולהאיר אור האמת בעולם, שיזכו הכל לידע היכן האמת שמדליק ומאיר כל נפשות ישראל באורו של משיח בכל מיני חשך ואפלה ומבטל כל החשכות

וְכָל אֲהָבוֹת הַנְּפוּלִין, וּמִצִּילִם מִשְׁטָף מַיִם רַבִּים
הַמִּתְגַּבְּרִים בְּכָל פַּעַם לְהַחְרִיב אֶת הָעוֹלָם לְהַשְׁפִּיחַם
הַתּוֹרָה.

ה' יתברך ברחמיו נוהג בחסדו בכל דור על-ידי
הצדיק הגדול האמתי ואנשיו הפזורים
האמתיים, שיש לפעמים שחוטפין אנשים ומוציאין
אותם ממקומות רחוקים ומלכלכים מאד ומתחילין
לטהר אותם ולקרבם לה' יתברך ומאירים בהם
אורות גדולים בהארה גדולה, אף-על-פי שיש הרבה
שנופלים אחר-כך ממדרגתם רחמנא ליצלן, אף-על-
פי כן הם משתדלין לקרב בכל פעם יותר, "פי אתה
מרום לעולם ה', לעולם ידך על העליונה", עד אשר
סוף כל סוף יתקן הכל בשלמות.

עבשו בגדל עצם החשך, שהאמת נעדרת וסור
מרע משתולל ויראי חטא נמאסין, ועל-פי
רב אנשי אמת הם נרדפים מאד מחמת הקטגור שעל
הצדיק האמת, ועקר התקון הוא לבלי לכנס בחקירות
וקשיות ותרוצים בלל, רק להסתפל על האמת
לאמתו, ולשמר את עצמו לבלי להלכד ברשת

הרודפים בַּחֲלָקְלוֹת לְשׁוֹנֵם וּבַחֲכָמָתָם וְלִיצְנוּתָם,
אֲשֶׁר כֹּל זֶה קָשָׁה מִהַרְדִּיפָה בַּגְּשָׁמִיּוֹת כִּי מִנִּיעַת הַמֶּחֶ
קָשָׁה מִהַכֹּל.

מִי שְׂרוּצָה לְכַנֵּם בַּיּוֹם הַחֲכָמָה, אִי אֶפְשָׁר לְכַנֵּם בּוֹ
כִּי אִם עַל-יְדֵי מְנַהֵיג אֲמַתִּי שְׂיַדַּע כֹּל הַדְּרָכִים
וְהַנְּתִיבוֹת שְׁבִים הַחֲכָמָה, וַיַּעֲשֶׂה אֲנִיּוֹת בַּחֲכָמָה
וְאוֹמְנוֹת נִפְלָא לְעֵבֶר וְלִשׁוֹט עֲלֵיהֶם בַּיּוֹם הַחֲכָמָה. כִּי
מִי שְׂאִינוֹ מִקְבֵּל מִהַרְבֵּי הָאֲמֶת שֶׁהוּא בַּחֲנִינֵת מִשָּׁה
אֵת בַּחֲנִינֵת צְמֻצוּם וּמַחְצוֹת הַשֶּׁכֶל שְׁלֵא יִכְנֵם לְהַשִּׁיג
יֹתֵר מִדִּי וּבַמְּפֵלָא מִמֶּנּוּ, וְלֹא יִכְנֵם בַּחֲקִירוֹת וְקִשְׁיוֹת
וְתִרְצִים וְכו' רַק יִסְמְךָ עַל אֲמוּנָה, וַיִּרְצָה לְכַנֵּם בַּיּוֹם
הַחֲכָמָה – בְּוִדְאֵי יִשְׁקַע וַיִּטַּבַּע בְּתוֹךְ הַיָּם בְּרוּחַנִיּוֹת
וּגְשָׁמִיּוֹת. וְזֶה הָיָה עֵקֶר הַנֶּסֶם שֶׁל קְרִיעַת יַם סוּף
שֶׁנִּבְקַע לָהֶם בְּכַח וּזְכוּת מִשָּׁה רַבְּנוֹ עָלָיו הַשְּׁלוֹם יָם
הַחֲכָמָה בְּרוּחַנִיּוֹת וְזָכוּ לְעֵבֶר בּוֹ בְּשְׁלוֹם, וּכְמוֹ כֵּן
נִבְקַע לָהֶם הַיָּם בַּגְּשָׁמִיּוֹת "וַיַּעֲבְרוּ בַּיַּבֵּשָׁה בְּתוֹךְ
הַיָּם". וְהַעֲקָר הָיָה עַל-יְדֵי שֶׁהָאִיר עֲלֵיהֶם בַּחֲנִינֵת
שְׂתִיקָה, לְבָלֵי לְהַרְהֵר אַחַר מִדּוֹתָיו יִתְפַּרֵּד, בַּחֲנִינֵת
"ה' יִלְחֵם לָכֶם, וְאַתֶּם תַּחֲרִישׁוּן".

❁ נט ❁

...האילן הנפלא הקדוש ונורא מאד, שהוא הצדיק האמת העומד לנו למחסה ולמגן לדור דור, ומתנה ומחוק את נפשנו בכל מיני ריחין ובוסמין של נוראות תורתו. ... שְׁקַל דְּכַרְוֵי נַפְלָאוֹת פְּלֵאֵי פְּלָאוֹת עַד אֵין חֶקֶר לְבַעַר וּלְכַפֵּל כָּל הַכְּפִירוֹת וְאִמּוּנוֹת מְזִבִּיּוֹת וּלְהַמְשִׁיךְ וּלְעַרְבֵי כָּל הָעוֹלָם לַח' וְחֶבְרֵךְ.

עֶקֶר הַתְּכָלִית וְהַשְּׁלֵמוֹת הוּא רַק לְעַבְדֵי ה' בְּתַמִּימוֹת
 גָּמוּר בְּלֵי שׁוֹם חֻכְמוֹת כָּלֵל. כִּי יֵשׁ מְחַקְרִים
 שְׂאוּמְרִים שֶׁעֶקֶר הַתְּכָלִית הוּא עַל־יְדֵי חֻקִּירוֹת
 וְחֻכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת שְׁלָהֶם, וְהֵם מְבַלִּים יְמֵיהֶם בְּעוֹלָם
 הַזֶּה לְחֶקֶר וּלְהַשִּׁיג הַמְּשֻׁפְּלוֹת וְזֶהוּ הַתְּכָלִית אֲצֵלֶם,
 אָבֵל בְּאֵמַת עֶקֶר הַשְּׁנֵת הַתְּכָלִית וְהָעוֹלָם הַבָּא הוּא
 רַק עַל־יְדֵי אִמּוּנָה וּמִצְוֹת מְעֻשְׂיוֹת, לְעַבְדֵי ה'
 בְּתַמִּימוֹת וּבְכַשִּׁיטוֹת גָּמוּר, וְעַל־יְדֵי זֶה בְּעַצְמוֹ זֹכִין
 לְכֹה שְׂזוּכִין.

הַתְּפִלָּה מְשֻׁנָּה הַטָּבַע וְנִתְּבַטְּלִין הַחֻכְמוֹת וְהַחֻקִּירוֹת
 שֶׁהֵם הוֹלְכִים עַל־פִּי הַטָּבַע.

הַמְּחַקְרִים וְהַכּוֹפְרִים מְפָרְשִׁים כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה
 עַל־פִּי חֻכְמוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת שְׁלָהֶם,
 וְאַפְּלוּ מִצְוֹת מְעֻשְׂיוֹת מְפָרְשִׁים הַכֹּל עַל־פִּי צוּרָה
 וְשִׁכְלִיּוֹת שְׁלָהֶם, וְכּוֹפְרִים בְּעֻשְׂיַת הַמִּצְוֹת. אֲשֶׁרֵי מִי
 שְׂאִינוּ יוֹדַע מֵהֶם כָּלֵל. וְעֶקֶר הַכְּנַעַתָּם עַל־יְדֵי הַצְּדִיק

הַאֲמַת הַגְּדוֹל בַּמַּעֲלָה מִפְּלֶגֶת מְאֹד, שֶׁעָקַר עֵינֵינוּ הוּא
תְּפִלָּה, כִּי תְּפִלָּה מְשֻׁנָּה הַטְּבֵעַ.

...ה' עוז וגבור יהיה מעונך ויחוק ללבך בכל עו ותעצומות לנרו מאד לדלג על מה שצריך לדלג כדי שתוכל להמשיך על מנחך ותכמתך הארה מהנגון והשיר של נפלאות למעלה מן הטבע, היצא מהפנור של ע"ב נימון של הצדיק האמת שיתגלה לעתיד בעת קץ האחרון עלידי משיח צדקנו שעלידי זה יבער ויכפל המינות ואמינות פכזיות מן העולם, ויחזיר בלם אל האמת ויקרבם לה'. ותברך ותזרתו, וימלא כל הארץ דעה לדעת כי ה' הוא האלקים.

יְקִירִי, לַחֲזוֹר עַל הַדְּבָרִים שֶׁפָּתַתִּי לְךָ עַד הַנָּה,
וְלַהֲיוֹת תָּמִיד עַל רַעֲיוֹנֶךָ סִפְרֵי רַבְנוּ ז"ל
וְלַהֲנוֹת בָּהֶם וּלְדַקְדֵק בָּהֶם, כִּי בְּטַח תִּמְצָא בְּכָל דְּבַר
וּדְבַר כָּל מִינֵי מְתִיקוֹת, וּבּוֹדְאֵי תוּכַל לַהֲחִיּוֹת עֲצָמְךָ
תָּמִיד בָּהֶם אֲפֹלוּ בְּעֶמֶק הַחֹשֶׁךְ בְּכָל מִינֵי צָרוֹת הַנֶּפֶשׁ.
...אֲתִגְבֵּר וְאֲתֵאֱמָץ בְּכָל נַפְשִׁי לְהוֹדִיעַךָ בְּכָל פֶּעַם
חֲדָשׁוֹת נוֹרָאוֹת מְהִישׁוּעוֹת וְהַחֲסָדִים
הָעֲצוּמִים שֶׁעָשָׂה ה' עִמָּנוּ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים הָאֵלֶּה,
בְּסוּף הַגְּלוּת הָאַחֲרוֹן וְהַמֵּר הַזֶּה עַל־יְדֵי הַצַּדִּיק
הָאֲמַת שֶׁהוּא מְבַצֵּר תְּקוּנָתוֹ הָאַחֲרוֹן, עַד שָׁנָם עֲכָשׁוּ
אַחַר כָּל הַמְרִירוֹת וְהַקְּלוּלִים הַרְבִּים שֶׁקְּלָקְלָנוּ –
עָקַר נַחְמָתָנוּ וְתְּקוּנָתָנוּ הוּא הַחֲסָדִים הַחֲדָשִׁים

הַנְּפִלְאִים שֶׁהֵם בְּחִינַת שְׂכָלִיּוֹת גְּבוּהִים וְנִגְעֵלִים
מְאֹד, שְׂרָשֵׁי הַתּוֹרָה שֶׁהֵם לְמַעַלָּה מִהַתּוֹרָה,
שֶׁמִּמְשִׁיךְ עָלֵינוּ הַנְּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה לְהַחְיֹת כָּל
הַנְּפִשׁוֹת הַנְּפִילוֹת אֲשֶׁר רַבּוּ כִּמוֹ רַבּוּ בַּדּוֹרוֹת הַלָּלוּ.

❖ סא ❖

... להודיע ולהאיר אור האמת בעולם, שהוא אור הצדיק האמת אור האורות בחינת אורו של משיח המאיר עלינו אור התגלות אלקותו והקבדו גם בפחשכים קרים ומורדים אשר בדור החשך הזה, ומשבר ומכניע ומשפיל ומכבול מן העולם כל ספרי המינים והמחקרים הנזטים לצד מינות וכפירות, וכל הנארה והממשלה של הפנהגים של שקר שמטילים שנאה ואיבה בין ישראל לאביהם שבשמים ועוקרים את העוסק בהם משני עולמות. יצו ה' אתך את הפרקה והחיים.

... וְיִשְׁוֹנְאֵי נַפְשֵׁנוּ שֶׁהוּא אֵשׁ הַתְּאוֹוֹת רַבּוּ וְנָבְרוּ מִכָּל
הַצְּדָדִים כְּמַעַט בְּלִי שְׁעוֹר, וְנַפְשֵׁנוּ
מְטַרְפֶּת בְּמַצְלוֹת טֵיט עֵבֶרֶת תְּאוֹוֹת עוֹלָם הַזֶּה
וְהַבְּלִי כְּאֶבֶן הַנֶּתוּן בְּתוֹךְ כַּף הַקַּלֵּעַ, וְאֵנוּ הוֹלְכִים
בְּעוֹלָם נֶעַ וְנָד מְבַלְבֵּל וּמְטַרְף מְאֹד יוֹתֵר מִסְפִּינָה
הַתּוֹעָה בְּלֵב יָם וְהַרוּחַ סְעָרָה הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר בְּלִי שׁוּם
מְנוּחָה וְהַשְׁקָמָה, וְאֵין שׁוּם מְשַׁל וְדַמְיוֹן לְכַוֵּן
וְלַהֲדַמּוֹת עֵצֶם הַרְחַמְנוֹת שְׁעֵלֵינוּ, וְאֵנָּן יְתִמֵי דִּיתִמֵי
בְּדוֹר הַיְתוּם הַזֶּה, וְאֵין לָנוּ שׁוּם עֵצָה וְתַחְבוּלָה רַק
לָנוּם וְלַפְרֹחַ לְהַצְדִּיק, לְהַתְּגוּלָּל בְּרַפְּשׁ וְטֵיט וְלַרְחֹשׁ

על הידים ורגלים בין גחשים ועקרבים עד שנוזפה
 לשאב מרוח הקדש של הצדיק אשר על-ידו אין שום
 יאוש בעולם כלל, ובכל מקום ובכל זמן ובכל
 המדרגות למעלה ולמטה, אפלו הרחוקים שנתרחקו
 לגמרי מקדשת ישראל, אף-על-פי כן אין שום יאוש
 כלל. כי בעצם כח חכמתו הגדול והנורא הוא מהפך
 עצם הרע לטוב, משמד לרצון.

עקר כל הכפירות והאפיקורסות של חכמי הטבע
 שנתעו למקום שנתעו, הוא על-ידי פגם
 אמונת חדוש העולם, שעל-ידי פגם זה באים לכל
 מיני טעותים. ועקר הכנעתם ובטול דעתם הוא
 על-ידי הצדיק האמת הגדול במעלה מאד בחינת
 משה משיח, שממשיך תורה כדי להאיר ולגלות
 אמונת חדוש העולם, ולבטל ולעקר דעות חכמי
 הטבע שכופרים בחדוש העולם.

עצם נוראות גבורתו וכחו של הצדיק האמת הבעל
 כח הוא בחינת מטה עז שעומד בחזק ותקף
 בתוך בית הבליעה של הסטרא אחרא, בתוך הרוח
 שטות, עד שמכרחת להקיא הקאות בכל פעם עד

שגם אלו הרחוקים והגרועים ביותר שפבר הקינו
 ברשעתם ונתעבו ונתגשמו מאד ונבלעו בתוך כטן
 הסטרא אחרא שפמעט פמעט אברה תקנותם
 ותחלתם, באים ומתקרבים לה' יתברך ונתוספים
 שכנים רבים להקבוץ הקדוש של הצדיק, ועל ידי זה
 דיקא נעשה תקון נפלא בכל פעם עד שפוף כל סוף
 יתקן הכל.

❦ סב ❦

... להגדיל ולפרסם את שם הצדיק האמת המושך עלינו אורו של משיח, ומשבר ומכמול
 ככפול גמור המינספות וחקמת המינות ואמונות נכוחות המחשכים עני ישראל, ומעלימים
 ומסתירים אור הצדיק האמת ומפרידים הנגלים מן הראש, הנו שעושים פרוז בין כלל
 ישראל שהם בחינת רגלי, ובין הצדיק שהוא הראש, ראש בני ישראל, שעל ידי זה נתגבר
 חכמת הפילוסופיא בעולם ונתרבו ספרי מינות וכפירות שמטילים שגאה ואיבה בין ישראל
 לאביהם שבשמים...

בעצם שפלותנו בדור היתום הזה, בגדל עמק
תכלית תכלית הירידה בפפירות ואמונות
נכוחות, וכלנו פצאן תעינו עד שבאנו אצל הקצה
והסוף של ישראל, במקום שגבול ישראל פלה, ששם
מסים קדשת ישראל, שמשם ולהלאה אין מתפשט
קדשת ישראל, אף על פי כן אסור להרהר אחר
מדותיו יתברך פי "מאד עמקו מחשבותיו", פי פבר

הקדים ונתן לנו הצדיק שהוא יגמר הכל כרצונו
 ויביא הכל אל התכלית הטוב האמתית הנצחית.

❦ סג ❦

...ולתגדיל ולפאר ולפרסם שם הצדיק האמת ההולך לפנינו, ובכחו הגדול והנורא מאד
 יתקן גם אותי גם אותך גם את כל העולם כמו שהוא עתה...

הקשר אשר בנינו, וכל מה ששמעתי מפני מסוד נוראות גדולת הצדיק האמת לא דבר קטן
 הוא, כי הוא מעשה גדולה עמקה ונוראה שאי אפשר לשער במחשבה, ואם יאמר החכם לדעת
 לא יוכל למצוא. לכן אחי, חזק ואמין, וראה ודבן ותכס וזכר היטב כל הדברים ששמעתי
 מקבר, ותזכר בכל פעם עצם גדלתו ונוראות כחו של זקן שבנקים דקדושה שאני חוסים
 בו, שבעצם כחו יתקן הכל ויתהפך הכל לטובה בעונת ה' יתברך. ואני עיני צופיות ומנחלות
 לה' שיצמח עליי זה ישועתך הנצחית להתקרב לה' יתברך באמת בתוך כלל ישראל.

...ומתקרבים לימי ראש השנה, ונתחיל לברך במחשבתך שהתינו והגענו ונקמנו לזמן
 הזה שהוא ראש השנה הקדוש, שנזכה אז להתעורר חזר בתוך הקבוצה הקדוש של הצדיק
 שידע ענין ראש השנה לעמקא, וכח החסד הנפלא והנורא של ראש השנה שממשך
 הצדיק יגן ויגור לך וילביתך...

כל אחד על-ידי חטאיו גזרם הסתלקות אור אלקותו
 יתברך, שעל-ידי זה אין יכולים לידע מה'
 יתברך חס ושלום. ועקר התקון שלנו ושל חטאי כל
 הדורות הוא רק על-ידי הצדיק שהוא הרועה שלנו
 האמתית שמקרב כל הרחוקים והגדחים, שכלם ישובו
 לה' יתברך באמת, ויעמדו על עמדם, שלא יפלו
 בדתם מפל מה שעבר עליהם יהיה איד שיהיה.

רק להתחיל בכל פעם מחדש, בכח החסד הנם
שהמשד הצדיק בעולם.

עקר התנלות אלקותו ומלכותו יתברך לכל באי
עולם הוא על-ידי בחינת זכרון, שצריכים
לשמור את הזכרון מאד, ועקר הזכרון הוא להתגבר
מאד לקשר היטב במחו ובדעתו אור הזריחה
הקדוש והנורא שמאיר הצדיק לכל אחד בכל עת.
וכל זמן שלא נמשך דעת הצדיק לתוך הלב היטב
עד שלא נשפח אותו לעולם אזי עדין אין יודעים
ממנו יתברך כלל.

✽ סד ✽

..הצדיק האמת שהוא רופא ממה ונאמן, שיוצע כל התסרוגות והחלאים של כל אחד,
ויוצע אף לעסק ברפואתו בשלמות...

...כי כבד וקשה מאד לקבל דבריו מחמת רבוי
המסכים המבדילים, והחכמות של שטות
והבל שמספבים ומעקמים הלב מאד. מי יתן שיכנסו
בלבנו ובלב כל ישראל ויעשו פעלתם פראוי לבוא
למה שאנו צריכים לבוא בזה העולם אשר לכך נוצרנו.
על-ידי צדקה וחסד להצדיק האמת ועניים הגונים
- על-ידי זה משלימים השכל ונתרומם

המוחזן וזוכין לראות אור הצדיק, ועל־ידי זה זוכה להכניע הגוף לגבי הנפש, החמר לגבי הצורה, הסכלות לגבי השכל. ויוצא מחשך לאור, מבהמה לאדם, ונתפטרין החכמות חיצוניות וזוכין להשגות אלקות, ומבטל הדין והחשך וממשיך חסדים בעולם.

☪ סה ☪

...לגדל ולפרסם בכל העולמות את שם הצדיק האמת היחיד בעולם שעולה לעילא ולעילא על כל הצדיקים האמתיים המכתרים והנוראים, יחדי הדורות, שהוא מחסה ומגן לנו גם עכשו בתוך כל מיני משנות והתרחקות אשר באחרית הימים האלה...

הנני פונה אליך מעמק לבי להעמידך על החוב הקדוש המוטל עליך, לחשב מחשבות עמקות ותחבולות עצומות בתשובה גדולה עד כלות הנפש, להתגבר ולהתאמץ ברצון חזק מאד לכסף ולהשתוקק ולהתגעגע בכלות הנפש להגות בספריו הקדושים בכל יום ויום, לראות אורות החדשות הנוראות שבהם, עד שיפגם הריחות טובות מהדבורים הקדושים בלבבך לקיום ולמעשה.

הבעל־דבר אורב על האדם תמיד והעקר על אחריתו וסופו, מחמת שהאדם כל מה שמזקין יותר הוא צריך להתקרב לשרשו ותקונו

יותר, ועל־פֶּן מִתְגַבֵּר עָלָיו מִלְחַמַת הַיָּצָר בְּיֹתֵר, וְאִין שׁוּם עֲצָה לְהַנְצִיל רַק עַל־יְדֵי גְדֹל כַּח הַצְדִּיק הָאֲמֵת וּסְפָרָיו הַקְדוּשִׁים.

בְּשִׁשְׁנָיִם יִשְׂרָאֵלִים הָאוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה מִתְקַבְּצִים וּמְתוֹעָדִים יַחַד בְּאַהֲבָה וּבְשָׁלוֹם, וּשְׂמֵחִים בְּרֵאוֹתָם זֶה אֶת זֶה, אֲזִי מְבָרְכִים שֶׁהֲחִינּוּ וְקִיַּמְנוּ וְכוּ', כִּי זֶה עֶקֶר הַחַיּוּת וְהַקִּיּוּם שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת.

צָרִיכִים לְחַפֵּשׂ וּלְמַצֵּא בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל אֵיזָה זְכוּת וְטוֹב פְּדִי לְאַהֲבֵה אוֹתוֹ כִּנְפֹשׁוֹ, כִּי כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל – כָּל זְמַן שֵׁשׁ יִשְׂרָאֵל נִקְרָא עָלָיו, אִי אֶפְשָׁר שְׂאִין כּוּ אֵיזָה צַד טוֹב וְזְכוּת, וְצָרִיכִים לְקַשֵּׁר אֶת עֲצָמוֹ עִם הַטּוֹב שֶׁבָּהֶם וְלְכַלֵּל עִמָּהֶם יַחַד בְּאַהֲבָה וְאַחֲדוּת.

כָּל מֵה שֶׁהַקְבוּץ שֶׁל הַצְדִּיק הָאֲמֵת נִתְרַבֶּה יוֹתֵר, נִתְגַּדֵּל כְּבוֹד ה' יִתְבָּרַךְ בְּיֹתֵר וְנִגְבְּלִין יוֹתֵר בְּאַחֲדוּתוֹ יִתְבָּרַךְ.

מַעֲלַת הַקְבוּץ הַקְדוּשׁ הָאוֹחֲזִים עֲצָמָם בְּהַצְדִּיק הָאֲמֵת בְּאַהֲבָה וְאַחֲדוּת גְּדוֹל וּבִתְכֵלִית הַשָּׁלוֹם הָאֲמֵתִי וְנוֹהָרִים בְּכְבוֹד חֲבֵרֵיהֶם וְלִשְׁמֹר אֶת

עצמם מפל מיני מחלקת ומבטלין כבוד עצמן לגמרי
נגד כבוד רבם האמתי שהוא כבוד שמים, ומקשרין
עצמם עם כל גקודת יהדותם רק להצדיק האמת
וממשיכים על עצמם בכל עת הארת הדעת הקדוש
שלו, ומתקבצים ומתועדים בכל עת לדבר זה עם זה
מיראת שמים ומהארת הדעת הקדוש שעוסק הצדיק
להאיר בהם – הקבוץ הקדוש הזה יקר ונעלה מאד,
ועלידי זה יכול הצדיק הרועה שלהם להאיר ביותר
להדרי מעלה והדרי מטה, ולחזק את כל הנופלים
והירודים והרחוקים ביותר שגם הם ידעו האמת פי
עדין ה' אתם ואצלם וסמוך להם מאד, עד שגם הם
ישבו אל ה' יתברך. ועלידי זה הקבוץ הקדוש תהיה
הגאולה ויבוא משיח ויתקן הכל בשלמות.

❖ סו ❖

...האלן הנפלא הקדוש ונורא מאד, שהוא הצדיק האמת העומד לנו למחסה ולמנוח לדור
דור, ומחיה ומשיב את נפשנו בכל מיני ריחין ובוסמין של תורתו הנוראה, אפילו בתכלית
החשך וההתרחקות. אשריד שזכית לדע מפעל הנפלאות שקל דבריו ונפלאות פלאי
פלאות עד אין חקר, לבקר ולבטל האמונות קבוצות והקפירות, ולהמשיך ולקרב כל העולם
לה' יתברך...

שים לבך וישב דעתך היטב היטב, וחוס וחמל
עליך, וזרו עצמך לרוץ על ידיך ורגליך

לְהִתְאַחַז בְּכַנְפֵי הַצַּדִּיק לְמַעַן תִּהְיֶה תִקְוָה לְאַחֲרֵיתָךְ
וְהִיְתָה לְשִׁלָּל גַּפְשֶׁךָ.

...סֵפֶר הַתְּפִלוֹת וְהַשִּׁיחוֹת הַקְדוֹשׁוֹת וְסִפּוּרֵי
מַעֲשֵׂי־הַנּוֹרְאוֹת וְכָל סִפּוּרֵי הַקְדוֹשִׁים
הַמְּלֵאִים עֲצוֹת וְדַרְכִים וְנִתְיָבוֹת לְכָל אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם
וּבְכָל מִינֵי יְרִידוֹת שֶׁבְּעוֹלָם. אַחַז בָּהֶם וְהִפְדֵּךְ וְהַפְדֵּךְ
בָּהֶם, שְׂאִין לָךְ מִדָּה טוֹבָה מֵהֶם. פִּקַּח עֵינֶיךָ וּלְבָבְךָ
וְהִבַּט בָּהֶם בְּעֵין הָאֱמֶת וּבְתַמִּימוֹת לְשִׁמּוֹר וּלְקִיָּם, וְאַל
תִּדְחַק עֲצָמְךָ מִיּוֹם אֶל יוֹם, כִּי מִי יוֹדֵעַ מָה יוֹלֵד יוֹם.
כָּל הַנֶּפְשׁוֹת שֶׁמִּתְקַרְבִּים לְהַצַּדִּיק, צָרִיךְ לַעֲסֹק כָּל
אֶחָד לְקַרֵב עוֹד גַּפְשׁוֹת לֵה' יִתְפַּרֵּךְ כָּל אֶחָד
לְפִי בְּחִינָתוֹ, שְׂלֵא יִהְיוּ עֲצִים יְבֻשִׁים חֹם וְשִׁלּוֹם. כִּי
יֵשׁ אֵילָן וְעֲנָפִים, וְעֲנָפִים לְעֲנָפִים וְכו', וְהַצַּדִּיק הוּא
גּוֹפֵא דְאֵילָנָא, וְהַנֶּפְשׁוֹת שֶׁמִּתְקַרְבִּים אֵלָיו הֵם בְּחִינַת
עֲנָפִים, וְצָרִיךְ שְׂיִצְאוּ מֵהֶם עוֹד עֲנָפִים וְכו', עַד
שְׂיִצְמַחוּ מֵהֶם עוֹד כַּמָּה וְכַמָּה אֵילָנוֹת עַד שֶׁתִּתְמַלֵּא
פְּנֵי תֵבֵל תְּנוּבָה, בְּבַחֲיַת "וַיִּזְרְעוּ שְׂדוֹת וַיִּטְעוּ כִרְמִים
וַיַּעֲשׂוּ פְרֵי תְבוּאָה וַיִּבְרְכֶם וַיִּרְבוּ מְאֹד", עַד שֶׁדְּבוּרֵי
הַצַּדִּיק יִלְכוּ וַיִּתְפַּשְׁטוּ בְּעוֹלָם וַיְהִיו גִּשְׁמָעִים

לְמַרְחָקִים מְאֹד עַד שֶׁפֶל הָעוֹלָם יִחְזְרוּ וַיָּשׁוּבוּ עַל-יְדֵי
זֶה לֵה' יִתְפָּרֵד.

בְּשִׁהְרַע מִתְנַבֵּר עַל הָאָדָם כֹּל-כֶּף עַד שֶׁשׁוֹכַח שֶׁרֵשׁ
מַעֲלַת נַפְשׁוֹ הִיקָרָה, וְהַטּוֹב שֵׁישׁ בּוֹ
נִתְעַלֵּם לְגַמְרֵי עַד שֶׁאֵין יוֹדַע אֵיךְ לְהִתְעוֹרֵר עֲצֻמוֹ
לְשׁוּב לֵה' יִתְפָּרֵד, אֲזִי עַקֵּר הַתְּקוּן הוּא רַק עַל-יְדֵי
הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, כִּי עַל-יְדֵי שְׂזוּכִין לְהִתְקַרֵּב לְהַצַּדִּיק
אֲזִי הָרַע נִתְפַטֵּל וְנִתְפַלְּבֵל לְגַמְרֵי כִּנְגֵד קִדְשַׁת הַצַּדִּיק,
וְהַטּוֹב נִתְגַּלֶּה אֶפְלוּ מַעֲמָקֵי עֲמָקֵי הַקְּלָפוֹת, כִּי הַצַּדִּיק
יְכוּל לְגַלּוֹת הַטּוֹב מִכֹּל אָדָם שֶׁבָּעוֹלָם אֶפְלוּ אִם הוּא
בְּמִקּוֹם שֶׁהוּא, וְעַל-יְדֵי זֶה נִתְעוֹרֵר הַטּוֹב הַנִּעְלָם
אֶצְלוֹ מְאֹד וְחוֹזֵר לְמַעֲלָתוֹ.

❁ סו ❁

... נִפְלְאוֹת נִרְאוֹת הַשִּׁיר וְהַנְּגִין הָעֲלִיּוֹן וְרֹאשׁ לְכָל הַשִּׁירִים שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, שֶׁעַל-יְדֵי
הוּא מוֹצִיא מִלְּבָבוֹ כֹּל מִיַּי חַיִּים אֲרִיסִים שֶׁהֵם הַטְּעוּיֹת וְהַמְּבֻכּוֹת שֶׁל כְּפִירוֹת וְאִמּוֹנוֹת
כְּזָבוֹת, וְרוֹפֵא אוֹתָנוּ בְּשִׁלְמוֹת. מִלֶּךְ הַמְּשִׁיחַ יִגְנֵן זֶה הַנְּגִין וְעַל-יְדֵי זֶה יִקְרַב כָּל הָעוֹלָם
לֵה' יִתְפָּרֵד וַיִּמְלֵא אֶת כָּל הָאָרֶץ רֵעָה אֶת ה'. "בְּקַע כֶּשֶׁחַר אוֹרֶךְ וְאֵרוֹכְתֶךָ מִתְּרֵה תִצְמַח".

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מְלֵא רַחֲמִים, עוֹשֶׂה פֶּלֶא, אֲשֶׁר
אֲתָה עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל עֵת וְכִבֵּר עֲשִׂיתָ
עִם יִשְׂרָאֵל נַפְסִים וְנִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת וְנִרְאוֹת בְּכָל יוֹם

ודור, רחם עלינו בדור הזה בצוק העתים הללו אשר
 האמונה הקדושה נפגמה מאד בעוונותינו הרבים,
 ורבים מבני עמך ישראל נכשלו. עשה עמנו פלאות
 וזכנו לחתר ולגלות המים עמקים שמהם גדלה
 האמונה הקדושה ונזכה לחפש את עצמנו תמיד בכל
 עת איך אנו אוהים באמונה הקדושה, ולהתחזק
 באמונה יתרה בכל עת בתם לכב באמת, ונזכה
 להעלות האמונה הנפולה ולתקן כל פגמי האמונה,
 ותתגדל ותתחזק האמונה הקדושה בכל עז
 ותעצומות, ונזכה להאמין בך ובצדיקך האמתיים
 באמונה חזקה ונכונה, באמונה שלמה וקדושה, זכה
 ונכונה, צחה וישרה וברורה בלי שום בלבולים
 ומחשבות חיצוניות כלל. ונזכה להמשיך רפואה
 שלמה לכל חולי עמך בית ישראל (ובפרט לפלוגי בן פלוגי),
 אל נא רפא נא לו רפואת הנפש ורפואת הגוף,
 והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואיו ולכל מכאוביו,
 ותבטל ותסיר כל המכות המפלאות וחלאים רעים
 ונאמנים מעליו ומעל כל חולי עמך ישראל, ותשלח
 לו רפואה שלמה מן השמים, ולכל אותן הנפשות

אֲשֶׁר כָּבַד הַפְּלֹאֶת אֶת מַכּוֹתֵם וּבָאוּ עֲלֵיהֶם הַמַּכּוֹת
הַמְּפֹלְאוֹת שְׂאִין מוֹעִיל לָהֶם שׁוּם רְפוּאָה בְּעוֹלָם וְלֹא
תִּפְלֶה וּזְכוֹת אָבוֹת וְלֹא שׁוּם צְעָקָה וְאַנְחָה, אֲשֶׁר כָּל
זֶה נִמְשָׁךְ מִפְּנֵי הָאֱמוּנָה. אָנָּה ה', רַחֵם עָלָיו לְמַעַן
וְלִמְעַן כָּל הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים וַעֲשֵׂה עִמּוֹ פְּלֹאֵי
פְּלֹאוֹת כַּגְּדֹל גְּפֹלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת וְתַסִּיר הַמַּחֲלָה
מִקֶּרְבוֹ וְתִשְׁלַח לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּתוֹךְ כָּל חוֹלֵי
יִשְׂרָאֵל, כִּי אֵל מְלֹךְ רוֹפֵא נֶאֱמַן וְרַחֲמָן אַתָּה.

❖ סח ❖

... לְשֹׁמֵעַ בְּקוֹל ה' הַקּוֹרֵא אוֹתוֹ בְּקוֹל גְּדוֹל כְּכֹל יוֹם שִׁמְשֵׁךְ עֲצֻמוֹ בְּיָרִיחוֹת גְּדוֹל אֵל הַצְּדִיק
הָאֱמֵת שֵׁשׁ לוֹ כֹּחַ הַמּוֹשֵׁךְ לְהַמְשִׁיךְ וְלִקְרֹב כָּל הָעוֹלָם לָה' יְתַבְרַךְ...

**כְּשֶׁאַחַד מִיִּשְׂרָאֵל בָּא לוֹ כְּבוֹד חֲדָשׁ וּמַלְכוּת, אָזִי
צָרִיךְ יִגִּיעַה גְּדוּלָה וּמַלְחָמָה גְּדוּלָה
לְהִתְגַּבֵּר בְּכָל עֵז וּגְבוּרָה כַּגְּבוּרָה חֲזָק וְאֲמִיץ לְבַטֵּל
כְּבוֹדוֹ בְּאֵין וּכְאֶפֶס מִמֶּשׁ נֶגֶד כְּבוֹד ה' יְתַבְרַךְ, וְלֹא
יִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַכְּבוֹד לְצַרְכוֹ וְלִהְנִיחַ עֲצֻמוֹ, וְלֹא יִקַּח
לְעַצְמוֹ כָּל מִן הַכְּבוֹד, שְׁלֵא יִהְיֶה הַמַּלְכוּת אֲצִלוֹ
כְּעֶבֶד לְמַלְאוֹת תְּאוֹתוֹ חֵם וְשָׁלוֹם, רַק לְהַעֲלוֹת
הַכְּבוֹד וְהַמַּלְכוּת שֵׁשׁ לוֹ לָה' יְתַבְרַךְ וְלַצְּדִיק הָאֱמֵת,
כִּי שְׁעַל־יָדָי זֶה הַכְּבוֹד וְהַמַּלְכוּת יִתְגַּדֵּל וְיִתְעַלֶּה**

כבוד ה' יתברך וכבוד הצדיק האמת המנהיג האמת של כל ישראל לדור דור, נחל נובע מקור חכמה, שמקרב הכל לה' יתברך, אפלו הרחוקים והגדחים והנאבדים שנפלו לשאול תחתיות ומתחתיו עד אין קץ ואין תכלית, הוא מעלה ומקשר אותם מעמקי תהום רבה - למעלה למעלה גבוה בהררי אל, שעלידי זה דיקא גתיקר ונתעלה כבוד ה' יתברך ביותר בכל העולמות.

... להתחדש ולצמוח בגן החיים הקדוש והנורא של הצדיק האמת, אור החדש הגנוז וצפון ונעלם מאד שהוא עקר החיים, שחדש חדשות נוראות ונפלאות, פלאי פלאות עד אין חקר שלא נתגלו עדין מעולם, כדי לחיותנו כהיום הזה גם בתכלית תכלית החשך הגמור אשר בדורותינו אלה בסוף הגלות האחרון המר הזה, שישאל תועים עכשו מאד אחרי ההבל תעתועים של החכמים בעיניהם שנסגו אחר מה' יתברך ותורתו הקדושה עלידי זהמת וטמאת השקר של כפירות ואמונות כוביות רחמנא ליצלן.

מי שרוצה לעשות טובה להצדיק, הקדוש ברוך הוא
נותן לו כח לזה.

אחי, אחי, לבי ובשרי, עתה עתה כבר הגיע העת
והשעה שתעמיק מחשבתך לחשב ולחשק
להוציא לפעל תבערת לבך הטוב הפוער פאש עד
לב השמים לרחם על ישראל ברחמנות האמת
הגדול מפל מיני רחמנות, להאיר בלבם אור הצדיק
המאיר מסוף העולם ועד סופו, ולהודיע ולפרסם
בעולם שנמצא עכשו אצלנו חכם אמת נורא ונשגב
שעדין לא היה כמוהו מעולם.

❖ סט ❖

הצדיק האמת, שממרק ומצחצח העינים לראות
הפתחים, איך לצאת מהיכלות הטמאה
והחשך של המינות ואמונות פוכיות שמסמאים
העינים של ישראל מלראות אור הצדיק שמגלה
ומודיע אור ידיעת אלקותו ומלכותו לכל בני
העולם, אפלו להרחוקים והעפופים, שכלם ידעו שיש
אלקים שליט ומושל ויתגירו וישונו אליו ותברך. ה'

יֵאָרֶיךָ יָמָיו עַל מַמְלַכְתּוֹ בְּאִפְנֵי שְׂיִתְגַּדֵּל עַל־יָדוֹ כְּבוֹד
ה' יִתְפָּרֵד.

עֲבָשׁוּ, בְּגִדְלֵי עֵצִים הַחֲשָׁד אֲשֶׁר בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֱלוֹ
הָאַחֲרוֹנִים בְּסוֹף הַגְּלוּת, אִין לָנוּ שׁוֹם תִּקְנָה
וְשׁוֹם תִּקְוָה בְּשׁוֹם פְּנִים, רַק עַל־יְדֵי הַתְּקַשְׁרוֹת
וְהַתְּדַבְּקוֹת בְּהַצְדִּיק הַמְּנַהִיג הָאֱמֶת, הַחֲכָם הָאֱמֶת
מוֹשִׁיעֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דוֹר לְנִצְחָה.

אָבֵל הַשְּׂקָר מִתְגַּבֵּר וּמְחַשֵּׂד כָּל־כֶּבֶד, עַד שְׂאִין
רוּאִים הָאֱמֶת כָּלֵל, כְּאֵלֹהֵי לֹא הָיָה בְּעוֹלָם. אִךְ
בְּיִדְאֵי הַצְדִּיק הַבֶּעַל כַּח גְּדוֹל יִגְמֹר אֶת שְׁלוֹ, כִּי לֹא
יִשְׁקַט הָאִישׁ עַד אֲשֶׁר כִּלְהַ הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר לְגַאֲלֵינוּ
וּלְרַפְּאֵינוּ מִתַּחֲלוּאֵינוּ הָעֲצוּמִים.

אָחִי, אָחִי, לְבִי וּבְשָׂרִי, הַרְיֵנִי כּוֹתֵב בְּלֵב מְלֵא דְמַעֲוֹת
מִתּוֹךְ רַב שִׂמְחָה שְׂאִין לָהּ קֶזֶן עַל הַנְּפִסִּים
וְהַחֲסָדִים הַנִּפְלְאִים, וְעַל הַסְּבוּבִים הַנּוֹרְאִים שֶׁסֶבֶב
עֲמָנוּ בְּעַל הַרְחָמִים, בְּעַל הַחֲמֵלָה וְהַחֲנִינָה, שֶׁהָאִיר
עֵינֵינוּ וּפָתַח לָבֵנוּ לְהַשְׁתּוֹקֵק וְלִכְסוֹף וְלַהֲתַנַּעֲנַע לְדַבֵּק
עֲצָמָנוּ בְּהַצְדִּיק הַחֲכָם הָאֱמֶת שֶׁיֵּשׁ לוֹ כַּח לְהָרִים
וְלַהֲגַבִּיחַ אוֹתָנוּ מֵעֶמְקֵי יְרִידָתָנוּ מִכָּל מְקוֹם שְׂאֵנוּ שֶׁם

וְלַהֲפֹךְ כָּל מִינֵי יְרִידוֹת לְתַכְלִית הָעֲלִיָּה. עֲדִין אֵין אָנוּ
רוֹאִים עַד הֵיכָן מַגִּיעַ הַחֶסֶד הַנּוֹפֵל הַזֶּה.

בְּיַדֵּי רְאוּי לָךְ שְׁתַּתְּנֶבֶר בְּכָל כַּחַד בְּכָל הָעַסְקִים
וּמְרֻדוֹת רַבּוֹת שֵׁשׁ לָךְ עֲכָשׁוּ לַחֲטָף וְלַגּוֹל
לְעֲצָמָךְ אֵיזָה שָׁעָה בְּכָל יוֹם לְעֵין בְּדַבְרֵי הַצַּדִּיק,
וְתֹשִׁים לְבָד וְעֵינֶיךָ הַיָּטִב לְהִבִּין נִפְלְאוֹת אוֹרָם הַצַּח
וְהַנּוֹפֵל, וְעֵצֶם הָעֲמֻקּוֹת וְהַמְּתִיקוֹת שֶׁנֶּעְלָם וְנִסְתָּר
בָּהֶם, כִּי זֶה הָעֶקֶר – לְזַכּוֹת לְהַרְגִּישׁ הַמְּתִיקוֹת
וְהַנְּעִימוֹת שֵׁשׁ בָּהֶם, וְעַל־יְדֵי זֶה יָכוֹל לְרַאוֹת
נִפְלְאוֹת. וְזֶה זוֹכֵן עַל־יְדֵי תַקּוּן הַכְּבוֹד, שֶׁלֹּא יִקָּבֵל
שׁוֹם כְּבוֹד לְהִנָּאת עֲצָמוֹ חֵם וְשְׁלוֹם, רַק כָּל הַכְּבוֹד
וְהַמְּלָכוֹת שֵׁשׁ לוֹ יַעֲלֶה לְהַמְלִיךְ שֶׁהַכְּבוֹד שָׁלוֹ,
בְּכַחֲנִית "וְהִיתָה לְהֵשֶׁם הַמְּלוֹכָה".

עַל־יְדֵי שְׁמַרְגְּשִׁים מְתִיקוֹת דְּבַרֵּי הַצַּדִּיק נִצּוֹלִין
מִלְּהִיּוֹת אֶלְמָן.

מִי שֶׁחֲנָנוּ ה' לְהִבִּין וְלַהֲשִׁיג אֵיזָה דְּבַר אֱמֶת – הַיִּשְׁר
מְחִיב שֶׁיִּגְלֶה וַיִּכְנִים זֹאת הַהִבְנָה לְעַם סִגְלָה
וַיִּיטִיב מִפּוֹבּוֹ לְאַחֲרִים.

צָרִיךְ לְסַלֵּק הַדַּעַת לְגַמְרֵי וּלְהוֹרִיד עֲצָמוֹ לְבַחֲנֵת
 יַאֲמוּנָה, שֶׁהִיא בַּחֲנֵת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יְדֵי
 זֶה זֹכִים לַדַּעַת גְּבוּהַ מְאֹד.

וְעַקֵּר הָאֲמוּנָה הָאֲמִתִּית הוּא שֶׁה' יִתְבָּרַךְ מְקַבֵּל
 תַּעֲנוּג וְשַׁעֲשׂוּעִים מִבְּנֵי-אָדָם הַתַּחְתּוֹנִים
 דִּיקָא, אֲפִלּוּ מִהֶרְחוֹקִים וְהַנְּמוּכִים בְּיוֹתֵר. וְלִזְכוּת לָזֶה
 בְּשִׁלְמוֹת הוּא רַק עַל-יְדֵי הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל שְׂזֻכָּה לַעֲנֹה
 שֶׁל מֹשֶׁה, וּמִגְדֹּל עֲנוּתָנוֹתוֹ הוּא מוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ לְכָל
 אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם, אֲפִלּוּ אִם עָבַר כָּל עֲבֻרוֹת שְׁפִתוֹרָה
 אֲלָפִים וּרְבֻבוֹת פְּעָמִים אִין מִסְפָּר, וּמַעֲלָה וּמְקַשֵּׁר
 כֻּלָּם לַה' יִתְבָּרַךְ.

✽ ע ✽

... נִפְלְאוֹת נוֹרְאוֹת תּוֹרַתוֹ הַנְּנוּחַ שֶׁהַמִּשְׁיָד מִמְּקוֹם גְּבוּהַ וְעֲלִיּוֹן נוֹרָא וְנִשְׁגָּב מְאֹד מְאֹד
 שֶׁלֹא קָבַל מִמֶּנּוּ שׁוּם אָדָם מְעוֹלָם, שֶׁעַל-יְדֵיו הַכֹּל נִבְנְסִים לַה' יִתְבָּרַךְ וּמִבִּירִים אוֹתוֹ...

דַּע אַחֵי, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הוּא מְנַהִיג אֲמִתִּי לְכָל, מְרוֹם
 הַמַּעֲלוֹת עַד תְּכֵלִית נִפְשׁוֹת הָעֲשׂוֹקוֹת, כִּקְטָן
 כְּגֹדֹל לְהוֹעִילוֹ.

נִפְשָׁנוּ חִכְתָּה מְאֹד נַעַם אֲמַרוֹתָיו,
 חֲשָׁקָה נִפְשָׁנוּ מְאֹרוֹת נוֹרְאוֹת תּוֹרוֹתָיו,
 מֵה נִמְלְצוּ חִבִּיבַת נְעִימוֹת פְּלֹאוֹתָיו,

נֶאֱמָנִים מֵאֲמָרָיו חֲשׂוּקִים נְחַמְדִּים לְעַד לְכָל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹתָיו.

אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, אִיךְ אֶפְשֶׁר שְׁלֹא יִחַלְקוּ עָלַי מֵאַחַר
שָׂאֲנִי הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ חֲדָשׁ שְׁעֵדִין לֹא הָלַךְ בּוֹ
אָדָם מֵעוֹלָם, וְגַם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב לֹא, וְשׁוּם בְּרִיָּאָה
לֹא. אַף-עַל-פִּי שֶׁהוּא דֶּרֶךְ יִשָּׁן מְאֹד, אַף-עַל-פִּי כֵן
הוּא חֲדָשׁ לְגַמְרִי.

רַבֵּנוּ ז"ל סֵפֶר הַתְּפָאֲרוֹת נִפְלָא מֵעֲנִין הַחַיִּים שְׁלוֹ,
וּבַעֲנִין גְּנוֹת הַחַיִּים שֶׁל הָעוֹלָם שְׂאִינָם חוֹשְׁבִים
עַל תְּכַלִּיתָם. וְהַפְּלֵל שְׁעַקֵּר הַחַיִּים הוּא חַיִּים אֲמִתִּיִּים
שֶׁהוּא חֻכְמָה אֲמִתִּית, וְעַקֵּר הַחֻכְמָה – לְהַשְׁתַּדֵּל
לִידַע וּלְהַפִּיר אֶת ה' יִתְבָּרֵךְ שֶׁהוּא חַי הַחַיִּים, וְכָל
אֶחָד בְּפִי קְרוּבוֹ לְזֶה כֵן חַיִּי חַיִּים, וּלְהַפִּךְ – לְהַפִּיךְ,
כִּי חוּץ מִזֶּה הַכֵּל הַכֵּל וְאֵין שׁוּם חַיִּים כָּלָל. אֲבָל חַיִּים
שְׂזָבָה הוּא ז"ל הִיָּה בְּמַעֲלָה עֲלִיוֹנָה וְנִפְלְאָה מְאֹד,
שְׁעֵדִין לֹא טָעְמוֹ שׁוּם אָדָם מֵעוֹלָם. אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזָבָה
לְהַרְגִּישׁ מְעַט הַתְּנוּצָצוֹת מְנַעִימוֹת הַחַיִּים שְׁלוֹ שֶׁהִיָּה
חַי חַיִּים אֲרָפִים חַיִּים מוֹכִים בְּאֵמֶת, (כְּמוֹכֵן בְּהַפְעֵשָׁה שֶׁל

הַשְּׂבָעָה בְּעֵטְלִירִים, עֵין שָׁם).

כְּשֶׁמִגְרָשִׁין אֶת הָאָדָם מִהַגְּעֵרָן, הֵינּוּ שְׂכַל מַה שְּׂרוּצָה לַעֲשׂוֹת אִיזָה דְבַר שְׂבִקְרָשָׁה שֶׁהוּא בְּחִינַת בְּנִיּוֹת לְגַעֲרָן - מִגְרָשִׁין אוֹתוֹ וּמְבַלְבְּלִין אוֹתוֹ, אֲזִי עָקַר תִּקְנָתוֹ שֶׁיַּעֲמִיד עֲצָמוֹ אֶצֶל אֲמוּנָה, שְׂאֵף-עַל-פִּי בֶן יֶאֱמִין שֶׁה' יִתְבָּרַךְ מוֹשֵׁל בְּכָל וַיְדוּ עַל הָעֲלִיזוֹת, וְסוֹף כָּל סוֹף יִגְמַר הַכֹּל כְּרִצוֹנוֹ, כִּי יֵשׁ תְּשׁוּבָה בְּעוֹלָם. וְאֵף-עַל-פִּי שֶׁהוּא רְחוּק עִתָּה מִתְּשׁוּבָה מְאֹד, אֲדַרְבֵּא מִתְגַּרִּין בּוֹ עַד שְׂפוּגִים חֵם וְשָׁלוֹם בְּכָל יוֹם יוֹתֵר חֵם וְשָׁלוֹם, אֵף-עַל-פִּי בֶן עַל כָּל פְּגִים הוּא מֵאֲמִין שֶׁיֵּשׁ צְדִיק כְּזֶה בְּעוֹלָם שֶׁיֵּשׁ לוֹ כַּח לְתַקֵּן הַכֹּל בְּעֲצוּתוֹ הָעֲמֻקוֹת בְּלִי גְבוּל כְּלָל, וְעַל-כֵּן צְרִיךְ לְהַעֲמִיד עֲצָמוֹ אֶצֶל הַצְּדִיק שְׂמֻנָּה וּמְצַחֲצַח הָאֲמוּנָה.

"כַּפְּמִים הַפְּגִים לְפָגִים, בֶּן לֵב הָאָדָם לְאָדָם", קַל וְחֹמֶר בְּשֶׁהַצְּדִיק מִסְבִּיר פְּגִים יְפוֹת וּמְקַרֵּב אוֹתָנוּ בְּאַהֲבָה וּבְשִׂמְחָה עֲצוּמָה עַד אֵין סוֹף, בְּוֹדָאֵי אֲנַחְנוּ חֲיִבִים לְאַהֲבֵי אוֹתוֹ וּלְשַׁבְּחוֹ וּלְפָאֲרוֹ וּלְהוֹדִיעַ וּלְפָרְסֵם שְׂמוֹ בְּעוֹלָם וּלְעַסֵּק בְּעַנְיֵנוּ וּלְהַפְּיֵץ מַעֲיֻנוֹתָיו

חוצה לכל מקומות הרחוקים החיצונים מהקדשה,
 בדי להיטיב לכל בני ישראל לדור דור.

❦ עא ❦

... לפרסם ולהודיע בכל העולמות את שם הצדיק האמת שעל־ידו תבוא הנאִלה לנו ולכל
 ישראל ולכל העולם בלוי...

צָרִיךְ לזכר תמיד היטב גדל מעלת אצילות נפשו
 הערינה ונבוהה מאד בשרשה העליון, לרחם
 עליה לקשטה וליפותה ולצחצחה בצחצחות
 העליונות הנוראות מאד של הצדיק, להצילה מפח
 יוקשים של העשק והיכלי התמורות שפחליפים
 ומקלקלים מאד ולהתנהג בנימוס הפלוכה דקדשה
 של בן המלך האמת שנחלה.

... וצָרִיךְ עתה לחזר ולהתחיל מחדש להתנגע
 ולכסוף ברצונות חזקים לשאר קבוע
 בראש השנה הקדוש בתוך הקבוץ הקדוש של
 הצדיק האמת, ולא יפריד עצמו מהם כל ימי חייו.
 כי כל זמן שהוא בתוך כלל הקבוץ שמקבץ הרועה
 האמתי יש לו תקנה לעולם אפלו אם יעבר מה
 שיעבר חם ושלום.

כְּשֶׁאָדָם רוּצָה לְהִתְקָרֵב לָהּ יִתְפָּרֵד וְלָשׁוּב
 בְּתִשׁוּבָה, צָרִיךְ שְׂיַעֲבֵרוּ עָלָיו אֲלָפִים
 וּרְבָבוֹת יְרִידוֹת בְּלִי שְׁעוֹר וְצָרִיךְ שְׂיִהְיֶה גְבוּר תְּזַק
 לְחִזּוֹק לִבָּבוּ בְּכָל פַּעַם לְבָלִי לְהַנִּיחַ אֶת מְקוֹמוֹ מִשׁוּם
 יְרִידָה שְׂפָעוֹלָם יִהְיֶה אִיךְ שְׂיִהְיֶה. וְזֶהוּ הַעֲקָר וְהִסּוּד
 שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בּוֹ, לְבָלִי לִפְלֵ בְּרַעְתּוֹ לְעוֹלָם, אִף אִם
 יַעֲבֹר עָלָיו מָה, וְלְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמוֹ תְּמִיד אִף אִם הוּא
 כְּמוֹ שֶׁהוּא, לְהֶאֱמִין בְּאִמּוּנָה שְׁלֵמָה שְׂאִין שׁוּם יְרִידָה
 בְּעוֹלָם, כִּי בְּכָל מְקוֹם יְכוּלִים לְמַצֵּא אֶת ה' יִתְפָּרֵד,
 וְאֶפְלוּ כְּשֶׁנּוֹפֵל לְשֵׁאוֹל תַּחֲתִיּוֹת רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן, אִף־
 עַל־כֵּי כֵן צָרִיךְ לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמוֹ תְּמִיד וְלְבָלִי לִיֵּאֵשׁ
 אֶת עֲצֻמוֹ לְעוֹלָם, כִּי גַם שֵׁם ה' יִתְפָּרֵד נִמְצָא,
 בְּבַחֲיַנֵּת "וְאֶצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּדֶד".

תֵּיִצֵּר הָרַע אוֹרֵב עַל גֶּפֶשׁ הָאָדָם תְּמִיד לְמַמָּא מִחוּ
 בְּעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וּפְגָמִים גְּדוּלִים, וְצָרִיךְ
 רַחֲמִים רַבִּים וְהַתְּנַבְּרוֹת גְּדוּל לְמַלְט נַפְשׁוֹ מִיַּד שְׂאוֹל
 עַד שֶׁתִּשׁוּב נַפְשׁוֹ לְמְקוֹמָהּ וְלְמַנוּחָתָהּ.

עקר הַרְחֻמְנוּת שְׁצָרִיכִים לְרַחֵם עַל יִשְׂרָאֵל הוּא
 לְהִכְנִיִם בָּהֶם אֹר הַצְדִּיק וּלְהוֹצִיאֵם עַל־יְדֵי זֶה
 מְעוֹנוֹת וּלְקַרְבָּם לַה' יִתְפָּרֵד.

❖ עב ❖

...הצדיק החכם האמת, אשר לפניו ולאחריו לא קם כמודהו, ששורף ומבטל כל מיני טעויות
 ומבוכות ובפירות ואמונות של שקר, ומכניס האמת בעולם ומתפד רשעים גמורים
 לצדיקים גמורים, ומתקן כל העולם בתכלית השלמות...

חִזֹּק וְאַמֵּץ מְאֹד לְגֹזֵל לָךְ אֵיזָה עֵת לְעֵינֵי בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ
 וְצ"ל, שְׁפָל דְּבֹר וְדְבֹר הוּא כְּמוֹ אֲנֵרֶת הַנִּכְתָּב
 לְחִבְרוּ וְתִלְמִידוֹ וַיֵּשׁ בָּהֶם כָּל מִינֵי עֲצוֹת וַיִּשְׁוּעוֹת
 שְׁצָרִיכִים בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת, וּלְהַשְׁתַּדֵּל בְּכָל כַּחַד
 לְבָנוֹת עֲנִינָיו וּבִפְרֵט לְהַפִּיץ מְעִינֹתָיו חוּצָה.

הַיּוֹם קָצֵר וְהַמְּלֶאכָה מְרַבָּה, וְאִם לֹא עֲכָשׂוּ אִמְתִּי.
 כִּי הַזְּמַן הוֹלֵךְ וְהוֹמָה, וַיְמִינֵנוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְלֹא
 יִשָּׂאֵר לָךְ רַק מַה שְׁתַּחַמֵּף אִמֶּת בְּלִבְךָ. וְאִם הָאִמֶּת
 מִשְׁלָךְ אֶרֶצָה וְאֶסוּר לְגַלוֹת דְּבוּרִים כְּאֵלֶּה לְמִי שְׁלִבּוֹ
 חֶלֶק מְזֵה, בְּזֵה יֵשׁ לָנוּ לְשִׁמּוֹחַ בְּיוֹתֵר בְּכָל עֵת בְּכָל
 אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלֵינוּ, אֲשֶׁר חָמַל ה' עָלֵינוּ וְהִבְדִּילָנוּ מִן
 הַתּוֹעִים הַחוֹלְקִים עַל אִמֶּת כְּזֵה.

* עג *

...לפרע בן־ריוות החוב המוטל עליו, לרחם על עם ה' ועל כל מקומות החיצונים והרחוקים והנדרחים מאד, להכניס כל הלבבות תחת כנפי הצדיק האמת שר העולם, החופף וסוכך עליהם המיד לשמדם מפל רע ולהקיים מנפילתם שנפלו פלאים לעמקי עמקי תהום תחתיות, שהוא שמות הכפירות ואמנויות של שקר והכל שבהכל, ולהעלותם מעלה מעלה אל הקדשה, לתכלית העליה, ולהפך ודונות לזביות, ומפירה לאמונה קדושה ברורה וישרה, עד שבווא העולם לידי תקונו בשלמות.

הָעוֹלָם רָאוּי שִׁיתְמָהוּ עַל הָאֱהָבָה שְׂפִינֵינוּ.

* עד *

...הצדיק, המלך האמת על כל ישראל לדורות עולם, שגלה חרשות ונפלאות ונראות מאד מאד אשר אין לשון בעולם שיוכל לספר תקף רום נשגבות מעלתם ונבגהם וקדשתם ובהם, שעל־יהם הוא מקבץ ומקנים גם כל הרחוקים ורשעים גמורים לה' והפך, וממשיך ומעלה אלקותו ומלכותו עין בעין לקבל פאי עולם...

...הַחַיִּים אֲרָפִים שֶׁל הַבְּעֵטָלָר הָעוֹר לְגַמְרֵי
מֵהָעוֹלָם, וְאִין לוֹ שׁוֹם הַסֶּתְפָלוֹת בְּזוֹה
הָעוֹלָם כָּלָל וּכְלָל, כִּי כָּל הָעוֹלָם אִינוֹ עוֹלָה אֶצְלוֹ
בְּהַרְפֵּ עֵין וְכו'.

וְהַחַיִּים טוֹבִים שֶׁל הַבְּעֵטָלָר הַחַרֵּשׁ שֶׁהַתְּפָאָר בְּגִדְל
רְחוּקוֹ מֵהָעוֹלָם הַזֶּה בְּתַכְלִית, וְהוּא חַרֵּשׁ
לְגַמְרֵי מִלְשֻׁמַּע קוֹלוֹת שֶׁל זֶה הָעוֹלָם שֶׁפֶלֶם
חֶסְרוֹנוֹת, כִּי כָּל הָעוֹלָם אִינוֹ עוֹלָה אֶצְלוֹ לְשֻׁמַּע קוֹל
הַחֶסְרוֹנוֹת שֶׁלָּהֶם וְכו'. עֵין הַיֵּטֵב בְּהַמְעָשָׂה הַנּוֹרָאָה

שֶׁל הַשְּׁבָעָה בְּעִמְלִירִים וְתַעֲמֹד מְרַעֵיד וּמְשַׁתּוּמֵם
לְרֵאוֹת אֹר הַזֶּה.

רַבְּנוּ ז"ל דִּבֶּר הַרְבֵּה מֵעֲנִין הַחַיִּים, שֶׁהַפֶּל נִקְרָא
חַיִּים אֶצֶל הָעוֹלָם, אָבֵל בְּאֵמַת עֵקֶר הַחַיִּים
בְּשׂוֹזוּכֵין לְחֹדֶשׁ יָמָיו לְהִתְחִיל לְהִתְקַרֵּב לָהּ יִתְבָּרַךְ,
לְעַבֵּד אֶת ה' בְּכָל פֶּעַם מִחֹדֶשׁ, וְלֹא יִפֹּל לְזִקְנָה שֶׁל
הַסְּטֵרָא אַחֲרָא כְּאֵלוֹ כֶּבֶר גִּזְקוֹן בְּחַטָּאוֹ וּמַעֲשָׂיו
שֶׁרָגִיל בָּהֶם עַד שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לוֹ לְצִיאַת מֵהֶם, רַק
יִתְחַזֵּק לְהִתְחִיל לְחַיּוֹת בְּכָל פֶּעַם מִחֹדֶשׁ בְּעִבּוּדַת ה'
וְלֹא יִפֹּל מִשׁוּם דִּבְרַר וְלֹא תִקְצַר רוּחוֹ מִשׁוּם בְּלִבּוּלִים
וְחִלְיֹשׁוֹת הַדַּעַת כְּאֵלוֹ אִפְסֵי תִקְוָה חֵם וְשְׁלוֹם מִחֲמַת
הַמַּעֲשִׂים הָרָעִים שֶׁעָשָׂה עַד הַנְּהַ. כִּי צָרִיךְ לְבָלִי
לְהִסְתַּפֵּל עַל כָּל זֶה כָּלֵל, כִּי אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם
כָּלֵל, וְאֵיךְ שֶׁהוּא, אֶפְלוֹ שֶׁכֶּבֶר נִפְלַל בְּלִי שְׁעוֹר,
אֶף-עַל-פִּי כֵן אֵין יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל.

☪ עה ☪

...הַחֶכֶם הָאֵמַת אֲשֶׁר מְסוּפֵי הָעוֹלָם וְעַד סוּפֵי לֹא קָם כְּמוֹהוּ, הַמְּבַעֵר וּמְכַפֵּל הַשֶּׁקֶר וְרוּחַ
שְׂטוֹת וְסַעֲוֹת שֶׁל הַמִּינּוֹת וְאִמּוֹנוֹת כּוֹבֵיֹת הַמַּחְרִיבִים אֶת הָעוֹלָם...

רֵאָה אַחִי, עֲצְמִי וּבִשְׂרִי, מֵאֲהָבָה עֲצוּמָה וְחֻזְקָה
אֲשֶׁר בְּלִבִּי אֵלֶיךָ, נְתַתִּי לְפָנֶיךָ אֶת הַחַיִּים

הטובים של הצדיק האמת שהוא הפעל תפילה, הוא
 כלליות כל השבעה בעמלירם הנוראים, ובחרת
 בחיים למען תחיה והארכת ימים על ממלכתך,
 בארץ אשר נתן לנו ה' ביד חזקה ובאותות ומופתים
 במצרים וירדן וסוריה וכל העמים אשר סבבו גם
 סבבונו מפל הצדדים להשמידנו חס ושלום.

עשה זאת אפוא אחי והנצל בצפור מיד פח יקוש,
 הכניע עצמך וכבודך באסקופה הנדרסת לגבי
 הצדיק האמת, ונדר שנה מעיניך ותנומה מעפעףך
 לחפש ולבקש בכל תמצית כחך, ולהרבות תפלה
 ותחנונים לפני ה' יתברך שיחוס ויחמל עלינו למצא
 מהרה הצדיק המנהיג האמת הגדול בפעלה מאד
 בחינת משה משיח, שיש לו פח לרפאות חולים
 אנושים כמונו היום בדורותנו אלה שהוא סוף
 הגלות, ועוסק בתקון נפשנו ומאיר בנו השגות
 אלקות להביאנו אל התכלית הטוב אשר לכך נוצרנו.

❁ עו ❁

... להרגיש הרגשה תדה ולהאמין בהצדיק האמת אב החכמים וראש לכל בְּחִירֵי צְדִיקָא
וְיְהִי הַדּוֹר...
...

...לגדל ולפרסם בכל העולם את שם הצדיק הפעל הבית של העולם והחן והפאר וההודו
והיפי של כל העולם, שְׁמַנְגֵּלָה ומאיר אלקותו לכל באי העולם, ועקר תקון העולם בכל
דור ודור הוא רק עלידו...

הכל יודעים שאין שום קביעות בזה העולם,
ובהכרח לזוז מכאן בהעברת רגע קלה, פי כל
הזמן אינו נחשב אפילו לרגע למי שמשים לבו ודעתו
היטב אל פריחת הזמן יותר מעורף הפורח, וצריכים
להתגבר מאד לבלי לשבֹּחַ את עצמו.

הזהר והזהר ושמור נפשך מאד שלא תשבֹּחַ בכל
עת עצם החסד והרחמים שחמל עליך ה'
יתברך לקרבך אל הצדיק האמת אשר לא יספיקו כל
ימינו להודות ולהלל על זה.

קלפת הזמן עמלק רוצה להתגבר בכל דור בכפירות
ואפיקורסות על־ידי הקשיות והחקירות שאי
אפשר לישבן עכשו בשום אפן, אבל ה' יתברך לוחם
עמו בכל דור ומכניע אותו על־ידי הצדיק האמת
בחינת משה ומרדכי שזכה למדרגה גבוהה כל־כך
עד שיכול להמשיך אחדותו יתברך גם למקומות

הַרְחֹקִים מְאֹד מְאֹד, לְתוֹךְ תִּקְרָה הַתְּנַבְרוֹת הַכְּפִירוֹת
וְחֻכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת שֶׁל הַכָּל הַמִּתְעוֹרְרִים וְהַמִּתְחַדְּשִׁים
בְּכָל דּוֹר.

✽ עז ✽

... יָאֵר ה' בְּלִבְךָ אֹר הַדַּעַת שֶׁל הַצַּדִּיק שְׂוִתְנַלְּהָ
לְעֵתִיד בְּשָׁלְמוֹת עַל־יְדֵי מִלְּךָ הַמּוֹשִׁיָּהוּ,
וַיִּפְקַח עֵינֶיךָ בְּתוֹרָתוֹ וַיּוֹלִיכֶךָ בְּדַרְכֵי עֲצוֹתָיו, וְתוֹפֶה
בְּמַהֲרָה לְהַשְׁקוֹת כָּל הָעוֹלָם בְּמִימֵי חֻכְמָתוֹ, שֶׁעַל־יְדֵי
זֶה יִתְקַן הָעוֹלָם לְגַמְרֵי.

עֲבָשׂוּ כָּל עַקֵּר תְּקוּנָנוּ הוּא רַק עַל־יְדֵי הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל
שְׂיִכּוֹל לִירֵד לְעֵמֶק הַנְּפִילָה וְהִירִידָה שֶׁל כָּל
אֶחָד וּלְהַעֲלוֹתוֹ בְּחֻכְמָתוֹ הַנְּפִלְאָה לְתַכְלִית תַּכְלִית
הָעֲלִיָּה, וְאִם הָיָה כָּל הָעוֹלָם מִתְבַּטְּלִים אֵלָיו אֲזִי כָּבֵר
הָיָה הַכֹּל מִתְקַן לְגַמְרֵי. אָבֵל בְּעוֹנוֹתֵינוּ לֹא דִי
שְׂאִינָם מִתְבַּטְּלִים אֵלָיו, רַק אֲדַרְבָּא, הַבְּעִלִי גְאוּהָ
הַשְׁקֵרְנִים וְעוֹזֵי פָּנִים חוֹלְקִים וּמְדַבְּרִים חֲרוּפִים
וְגִדּוּפִים וְשִׁקְרִים וְלִיצְנוֹת וְלִשְׁזוֹן הָרַע עַל הַצַּדִּיק
הָאֵמֶת וְאֲנָשָׁיו כְּשֵׁרֵי הַדּוֹר הָאֵמֶתִיִּים, עַד אֲשֶׁר נִשְׁלַךְ
הָאֵמֶת אֶרְצָה, וְעַל־יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה כָּל הַקְּלָקוּלִים

שְׁבַעֲוֹלָם, וּמִזֶּה עָקַר אַרְיֵכַת הַגְּלוֹת. וְעַתָּה כָּל
תִּקְוֹתֵנוּ שִׁיתְקַן הַכֹּל עַל־יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ שִׁיגְלֶה אֹר
הַדַּעַת שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת בְּכֹל הָעוֹלָם, וַיִּבְטַל
הַמַּחְלָקַת וַיַּעֲשֶׂה שָׁלוֹם נִפְלָא בְּעוֹלָם.

לְזִבּוֹת לְבַטּוֹל הַשְּׁקָר וְהַתְּגַלוֹת הָאֱמֵת הוּא
עַל־יְדֵי שְׁמִבְטָל אֶת עֲצֻמוֹ וְאֶת כְּבוֹדוֹ
מִכֹּל וְכֹל בְּתַכְלִית הַבְּטוֹל עַד שֶׁהוּא בְּבַחֲנֵית עֶפְרַיִם
מִמֶּשֶׁ, וְאִזּוֹ יִזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב לְהַצַּדִּיק וּלְחַיּוֹת חַיִּים
טוֹבִים אֱמֵתִים וְטוֹבִים.

⊗ עח ⊗

...הצדיק האמת שהוא השליט ומושל על כל ישראל לדור דור, הנובע ושוֹפֵד עליהם מימי
חַכְמָתוֹ שֶׁהֵם רְפוּאוֹת וְתַחֲבוּשׁוֹת נוֹרָאוֹת וְקִרּוֹת וְנִפְלְאוֹת שֶׁלֹּא נִתְּגַלוּ עַד־זֶה מֵעוֹלָם (וְעַתָּה
לְהַתְּגַלוֹת בְּשִׁלְמוֹת עַל־יְדֵי מַלְךְ הַמְּשִׁיחַ).

אַשְׁרֵי־יָד שְׁזָכִיתָ לְכָדֵךְ, לְבָרַח וּלְהַמְלִיט מִכְּפִירוֹת
וְהַתְּנַגְּדוֹת וְחִקְרוֹת וְקִשּׁוֹת עַל הַצַּדִּיק,
שֶׁנִּמְשָׁכִים מִבְּעַלְי כְּבוֹד וְגִאּוּהַ, הַצְּבוּעִים וְהַשְּׁקֵרְנִים
וְעִזֵּי פָּנִים, הַמַּרְחִיקִים אֶת יִשְׂרָאֵל מֵהַצַּדִּיק הָאֱמֵת
בְּחִנֵּית מוֹשֶׁה מְשִׁיחַ, שֶׁעַל־יְדֵי זֶה הֵם מַחְרִיבִים
וּמֵאֲבָדִים אֶת הָעוֹלָם שֶׁנִּבְרָא רַק בְּשִׁבִיל הַצַּדִּיק, שִׁישׁ
לוֹ כּוּחַ לְקַרֵּב אֶת כָּל הָעוֹלָם לְהַ' יִתְבָּרַךְ וְתוֹרָתוֹ

בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת (ועל-ידם התנברות הפפירות ואפיקורסות וכל הנזרות
והצרה והשוואה של היטלר עמלק ימח שמו).

בְּשִׁמְעֵינִים וּמְדַבְּרִים בְּהַחְדוּשִׁים שְׁחָדֵשׁ הַחֶכֶם
הָאֵמֶת אֲזִי נִתְעוֹרֵר וְנִתְגַּלֶּה יַם הַחֶכְמָה
שֶׁהוּא מְקוֹר הַיְרָאָה, וְאֲזִי נוֹפֵל יְרֵאת ה' עַל זֶה
שֶׁמְדַבֵּר וּמְעִין בְּהַחְדוּשׁ.

✽ עט ✽

...הַבְּעִטְלָר הַנּוֹרָא בְּעַל כְּתָפִים רַחֲבִים, הַנּוֹשֵׂא
אוֹתָנוּ מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁנִּפְלְנוּ בָּהֶם
לְבַחֲיַת לְמַעַלָּה מִן הַמְּקוֹם...

דַּע אַחִי, כִּי הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הַגָּדוֹל בְּמַעַלָּה עֲצוּמָה
וְגִבּוֹהָה מְאֹד מְאֹד בְּתַכְלִית הַמַּעַלָּה שְׂאִין מַעַלָּה
אַחֲרָיו, יָכוֹל לְהוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד מְאֹד וּלְהַגְבִּיחַ
אֶפְלוֹ אֶת הֶרְחוּקִים בְּתַכְלִית הֶרְחוּק הַמוֹנְחִים בְּשִׁפְלַת
הַמְּדַרְגָּה הַתְּתוּמָּה בְּיוֹתֵר עַד שְׂיִרְדוּ לְבַחֲיַת מִיתָה
מִמֶּשׁ, וְזֶהוּ עֵקֶר שְׁלֵמוֹת מַעַלְתוֹ הַגְּבוּהָה. כִּי אִי אֶפְשָׁר
לְעֵלוֹת לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה כִּי אִם בְּשִׂיכוּלִים לִירֵד לְמַטָּה
לְמַטָּה לְהַעֲלוֹת וּלְקַבֵּץ גַּם כָּל הַנְּדָחִים וְהֶרְחוּקִים
בְּיוֹתֵר, וּלְקַשֵּׁר גַּם אוֹתָם לַה' יִתְבָּרַךְ בְּשְׁלֵמוֹת.

עבְּשׂוּ בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי שְׂהַגְיֵעוּ יִשְׂרָאֵל לְתַכְלִית
הִירִידָה וְהַהֶסְתֶּרָה עַד שְׂיִרְדְּנוּ לְמִקְוֹמוֹת
רְחוֹקִים כְּאֵלֶּה שְׁלֹא יָרְדוּ יִשְׂרָאֵל לְתוֹכְכֶם מֵעוֹלָם, כֹּל
זֶה נִמְשָׁךְ מִקְּלַפֵּת עִמְלֶךְ שֶׁהוּא הַמְּלֶכֶךְ זְקֵן וְכֹסִיל אָבִי
אָבוֹת הַטְּמֵאָה שֶׁל אֲפִיקוֹרְסוֹת וְכַפִּירוֹת וְאִמוֹנוֹת
כְּזִבּוֹת שֶׁל אֱלוֹפֵי הַשֶּׁקֶר הַרְדּוּפִים אַחַר כְּבוֹד
וְהַתְּנַשְׂאוֹת, וְלוֹחֲמִים בְּחֻצְפָּא וְעִזּוֹת מִצַּח לְהִרְחִיק
וְלִהְפָּרִיד גַּפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל מִהַצְדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא עֵקֶר
מְקוֹר וְשֶׁרֶשׁ חַיּוֹתָם וַיִּשְׁוַעְתֶּם לְדוֹרֵי דוֹרוֹת לְנֹצֵחַ,
שֶׁזֶהוּ עוֹזֵן פְּלִילִי מְאֹד יוֹתֵר מִכֹּל עֲבֵרוֹת הַחֲמוּרוֹת
שֶׁבַת־זֶרֶה. כִּי רַק עַל־יְדֵי זֶה הֵם גָּרְמוּ כֹּל הָאֲפִיקוֹרְסוֹת
וְהַכַּפִּירוֹת, וְכֹל הַצָּרוֹת וְהַחֲרָפָנוֹת שֶׁבָּא עַל יִשְׂרָאֵל
בְּגַשְׁמִיּוֹת וְרוּחַגְּנוֹת, וְהֵם מְעַכְּבִים אֶת הַגְּאֻלָּה
הָאַחֲרוֹנָה הַשְּׁלֵמָה שֶׁתְּלוּיָהּ אֵךְ וְרַק בְּהַתְקַרְבוֹת
יִשְׂרָאֵל אֶל הַצְדִּיק הָאֵמֶת שֶׁמְכַנִּים בְּנוֹ אִמוֹנָה קְדוֹשָׁה
וְנִפְלְאוֹהּ כּוֹזֵאת שֶׁעַל־יְדֵיהָ זֹכִינ׳ לְהַשְׁגֵּת אֱלֻקוֹת גַּם כֹּל
הֶרְחוֹקִים וְהַגְּדִיחִים לְגַמְרֵי.

כִּי כֹל עֵקֶר הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה תְּלוּיָהּ אֵךְ וְרַק בְּזֶה
שִׁתְּנָלָה וְזִרְחַח אֹרֶךְ הַצְדִּיק הָאֵמֶת בְּכֹל הָאָרֶץ,

וּלְהַרִים אֶת דָּגַל הַצַּדִּיק בְּכָל הָעוֹלָמוֹת עַד שִׁיתְקַרְבוּ
וַיִּתְקַשְּׂרוּ אֶל הַצַּדִּיק כָּל נַפְשוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי
בְּהִתְקַרְבוֹת אִמְתִּי אֶל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת מְאִירִים כָּל
הָאִוְרוֹת הַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר עֲתִידִים לְהֵאִיר בְּעוֹלָם
עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

דַּע, כִּי מִי שֶׁמְדַבֵּר וּמְסִית אֶת חֲבֵרוֹ לִירְאֵת שָׁמַיִם,
כָּל הַדְּבוּרִים שֶׁמְדַבֵּר עִם חֲבֵרוֹ גַּעֲשֵׂה מִמֶּנּוּ

סֵפֶר.

עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת לְצַדִּיק הָאֵמֶת יָבֹוא לִירְאֵת שָׁמַיִם,
וְעַל-יְדֵי זֶה אֵינֹו נֹפֵל מִגְּדֻלָּתוֹ וְהוֹלֵךְ וְגֹדֵל,
וְשׁוֹנְאָיו יִהְיוּ נִכְשָׁלִים וְנוֹפְלִים תַּחְתָּיו.

בְּזָכוֹת שֶׁמֹּוֹשׁ הַצַּדִּיק אָדָם נִצּוֹל מִמִּיתָה.

מִי שֶׁרוֹצֵה לַעֲשׂוֹת מִוְכָה לְהַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
נוֹתֵן לוֹ פֶּחַ לָזֶה.

מִי שֶׁמְבִיא דוֹרוֹן לְהַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה
לוֹ נַחַת רוּחַ.

לְפַעְמִים עַל-יְדֵי נַחַת רוּחַ אֶחָד וּמַעֲט שֶׁעוֹשִׂין
לְהַצַּדִּיק זֹכִין לְעוֹלָם הַבָּא.

מהות האדם נִכָּר על־ידי התְּקַרְבוֹתוֹ, פְּשְׁרוֹאִין לְמוֹ
הוא מְקַרֵּב.

הַשֵּׁבַח שֶׁמִּשְׁבַּחִין אֶת הַצַּדִּיק כְּאִלוֹ מִשְׁבַּחִין אֶת
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

מֵה שֶׁהַחֹלְקִים דוֹבְרִים עַל הַצַּדִּיק הוּא כְּבוֹד גָּדוֹל
לְהַצַּדִּיק.

כָּל הַגְּבוּיֹת שְׂאֵמוֹת הָעוֹלָם גּוֹבֵין מִיִּשְׂרָאֵל אֵין זֶה
אֵלָא בְּשִׁבִיל הַפָּנִים שֶׁפָּנְמוּ בְּכְבוֹד הַצַּדִּיק.

בְּשֶׁהַצַּדִּיק אוֹמֵר אֵיזָה דְּבוּר, כָּל זְמַן שֶׁהַדְּבוּר
לֹא נִתְקַיֵּם, שְׁעֵדִין לֹא בָּא זְמַנוֹ,
הַדְּבוּר הֵזֶה חָקוּק בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן אֲבָל אֵין מְאִיר
בְּבְהִירוֹת, וּבְשִׁמְנוּעַ הַזְּמַן שֶׁמִּתְקַיֵּם אֲזֵי הַדְּבוּר
מִתְחִיל לְהֵאִיר בְּבְהִירוֹת.

לְעוֹלָם תִּצְדַּד לְהַצִּיל אֶת הַנִּרְדָּפִים.

בְּעַל מְרִיבָה אַף־עַל־פִּי שֶׁהוּא לְמֶדֶן אֵל תְּכַבֵּד אוֹתוֹ.
בְּמִקּוֹם מְרִיבָה שֵׁם הַשָּׁמַן.

עַל־יְדֵי מַחְלָקַת שְׁחוֹלְקִין עַל הַצַּדִּיק נִתְעוֹרְרִים
מִלְחָמוֹת.

לְפַעֲמִים עַל-יְדֵי שְׂפָלוֹת שְׂאֵדָם מִשְׁפִּיל אֶת עַצְמוֹ
 או אַחֲרֵים מִשְׁפִּילִים אוֹתוֹ, עַל-יְדֵי זֶה
 מִבְּטָלִין מַעְלָיו גְּזֵרַת מִיתָה.

עַל-יְדֵי עֲנֹה מֵאַרְיָךְ יָמִים.

עַל-יְדֵי עֲנֹה בָּא חֵן.

עַל-יְדֵי עֲנֹה מוֹסִיפִין לוֹ גְּדֻלָּה עַל גְּדֻלָּתוֹ.

עַל-יְדֵי עֲנֹה אֵין מְדַקְדְּקִין אַחַר מַעֲשָׂיו.

❖ פא ❖

...וְנִגְדִיל וְנֹאדִיר אֶת שֵׁם הַצְּדִיק הַמְּלִיךְ הָאֵמֶת, שִׁכְבֵּשׁ כָּל הָעוֹלָם כְּלִי מַלְחָמָה כָּלֵל, רַק
 עַל-יְדֵי יָם הַחֲכֵמָה שְׁמַנְגְּלָה בְּקוֹלְמוֹם שְׁלוֹ, שְׁעַל-יְדֵי זֶה הוּא מַנְגְּלָה וּמֵאִיר אֱלֻקוֹתוֹ וְהַכְּרֵךְ
 לְעֵינֵי כָּל בְּאֵי עוֹלָם עַד שֶׁכָּל הַרְחֻקִים וְאֵמוֹת הָעוֹלָם יִבְאוּ וְהַתְּגִירוּ וְיַקְבְּלוּ עַל מַלְכוּתוֹ
 לְעַבְדוֹ שְׂכֵם אַחֵר.

...חֲלִילָה לָךְ מִחֲדַל מְלַהוּדֵיֶע וּלְפָרְסֵם בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת

עַד לֵב הַשָּׁמַיִם אֲמַתַּת הַצְּדִיק הָאֵמֶת לְכָל

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לְהַלְהִיב וּלְחַמֵּם לְבָבָם בְּתַבְעֵרַת אִשׁ

הַקִּדְּשׁ שְׁלוֹ, עַד שֶׁכֵּלֶם יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ גַּפְּלָאוֹת גְּבוּרַת

כַּחוֹ וְתַקְפוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ שֶׁל הַצְּדִיק הַחֲכָם הָאֵמֶת שֶׁהוּא

עַקֵּר מְקוֹר וְשִׁרְשׁ חַיּוֹתָם וְתַקְנֹתָם וְגוֹאֲלָם לְדוֹרֵי

דוֹרוֹת לְנִצְחָ!

דע אחי, בי הצדיק אינו צריך כלל להעולם בשביל עצמו, כי אדרבא ממנו כל ההשפעות וכל העשירות, ועל-כן כל מה שנותנים לו - מקבלין ממנו אלפי אלפים ורבי רבבות יותר בעולם הזה ובעולם הבא. ועל-כן גם כל מי שטורח בגופו לשמשו ולהתקרב אליו גם זה נקרא צדקה, כי הצדיק מתעלה ומתגדל מאד על-ידי התעוררות של ישראל הטורחים להתקרב אליו ונחשב להם צדקה!

האדם, כל מה שמזקין צריך שיתוסף עליו דעת גבוה יותר, כי כל מה שמזקין יותר הוא צריך להתקרב לשמשו ותקונו יותר שהוא השגת החכמה הגבוהה שעל-ידיה באים להשגת אלקות שהיא שרש הכל.

עקר שם תלמיד חכם הוא מי שמקרב להחכם והצדיק האמת, כי הוא תלמיד של החכם והצדיק האמת. ולהפך, מי שאינו מקרב להחכם והצדיק האמת הוא בכלל עם הארץ, כי אין לו פח לקבל חכמה שהוא השגת אלקות, אפלו אם הוא למדן וחכם ואפלו אם יש לו מעשים טובים, כי אל

התקלית הנצחי שהוא השגת אלקות אי אפשר לבוא
 פי אם על ידי הצדיק האמת ותלמידיו ותלמידיו
 תלמידיו וכו'.

❦ פב ❦

...הצדיק הרוצה נאמן ורחמן שמקפץ כל הנדחים והאבודים שתעו בשה אובד במקרה
 שמים ומחוזים לאביהם שבשמים.

...עני אל ה' תלויז ומבקש ומתחנן שברחמי וחסדיו הרבים ויהי בעורך וימן לך מתנה
 מאוצר מתנת חנם, החיים הארבים של הבעטלר הזמן שבוקנים דקדשה, ויגמר וישועתך
 הגדולה והנפלאה אשר התחיל להפליא עמך לקרבך לנקרת האמת, לא בשביל שום פניה
 וכבוד של עולם הזה, רק למען האמת לאמתו, ושיהיה לך חלק גדול בכנין בית המקדש
 שבונה הצדיק, שהוא התגלות דעתו הקדוש בעולם, שמביא לידי קיום התורה ומבטל
 מצח הנחש שרש חכמת הטבע, ומחזק אמונת הרצון, שידעו כלם שהכל מתנהג רק ברצון
 הבורא, ועל ידי זה מפילא מתחזק הרצון של אדם שירצה ויכפר רק לעשות רצון ה'
 ותקדו. מי וימן שנופה להגיע מהרה אל התקלית הטוב אשר הצדיק רוצה להביאנו אליו,
 אשר רק בשביל זה באנו לעולם.

אם יתדבק עצמו לדברי התורה היוצאים מפי
הצדיק, תמה אני איך אפשר אחר כך לסבל
ולחפץ חיי העולם הזה, וזהו "כל הנהגה מדברי
תורה, נוטל חיי מן העולם", והבן היטב.

אנא אדון יחיד, המלמד תורה לעמו ישראל, רחם
עלינו למען שמך וזפני להתדבק בתורתך
הקדושה, ותפתח את לבי ודעתי עד שאזכה לשמע
ולהבין היטב בלבי את כל דברי תורתך הקדושה

והטהורה והתמימה המשיבת נפש ומחכימת פתי
 ומשמחת לב ומאירת עינים ועומדת לעד, ואזכה
 להרגיש היטב נפלאות געימת ערבת מתיקת חדושי
 התורה הקדושים והנוראים מאד, תורת ה' ממש
 שגלה הצדיק האמת המחזין כל העולמות, ואזכה
 להנות ולהתענג בדברי תורתו הקדושה עד אשר
 אקוץ ואמאם בחיי עולם הזה ובתאוותיו והכליו,
 ויתבטלו כל חיי עולם הזה אצלי לגמרי על ידי עצם
 ההנאה והתענוג והשעשוע שאזכה להנות ולהתענג
 מדברי תורתו הקדושה והנוראה אשר כל דבריו חיים
 וקיימים נאמנים ונחמדים לעד, ונחמדים מזוהב ומפז
 רב ומתוקים מדבש ונפת צופים. פי באמת מרחוק
 נראה לי בדעתי געימת עמקות דברי תורתו, אשר
 כל דבור ודבור עולה עד אין סוף ויורד עד אין
 תכלית ומקשר ומחבר וכולל כל העולמות יחד, ונותן
 עצות נפלאות לכל דרי מעלה ודרי מטה איך לזכות
 להפיר אותך ותתברך ולהתדבק בך באמת. מה גדלו
 מעשיך ה' מאד עמקו מחשבותיך, ואם היינו זוכים
 לשמע ולהפזר אזנינו ולבנו היטב לדבור אחד

מִתּוֹרַתְךָ הַקְדוֹשָׁה אֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ עַל־יְדֵי הַצַּדִּיק
הָאֵמֶת בְּחִינַת מֹשֶׁה, הֵיינוּ מִתְבַּטְּלִים לְגַמְרֵי אֶדְ
בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים אִין אָנוּ זֹכִים לְהַכְנִים הַדַּעַת בְּלֵב
וּלְבַטֵּל תַּאֲוֹת הַלֵּב עַל־יְדֵי זֶה, כִּי לִבְנוּ מָלֵא מַחְשְׁבוֹת
חוּץ, תַּאֲוֹת וּבְלִבּוֹלִים וְהַרְהוּרִים וְעַקְמוּמִיּוֹת שְׁבִלֵב,
עַד אֲשֶׁר לִבְנוּ רְחוֹק מְאֹד מִדְּבַרֵי תּוֹרַתְךָ הַקְדוֹשָׁה,
עַל־כֵּן אִין אָנוּ מְרַגְּשִׁים נְעִימוֹת מְתִיקוֹת אִמְרוֹתֶיהָ
הַטְּהוּרִים. רַחֵם עָלֵינוּ וְזַכְּנוּ לְהַתְדַבֵּק בְּךָ וּבְתוֹרַתְךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ הַקְדוֹשִׁים לְעוֹלָם וָעֶד, לַחֲזוֹת בְּנַעֲם ה'
וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

❖ פג ❖

...הצדיק המנהיג האמת הנבור ובעל כח גדול, שיש לו כח המושך למשך ולקרב כל
העולם לה'.

הַתְּחִיב לְבַקֵּשׁ חֲכָמָה מִהַחֲכָם הָאֵמֶת הַפְּלֵא הַגָּדוֹל
שְׁבִכָּל הַדּוֹרוֹת וְשָׁמַע וְהֶאֱזֵן דְּבָרָיו
וְעִצּוֹתָיו. יוֹמָם וְלַיְלָה זָכְרוּ מִמֶּךָ לֹא יִמוּשׁ, וְתִשׁוּהוּ
תָמִיד לְנֶגֶד עֵינֶיךָ. אֵל תִּתְעַצֵּל לְהִיּוֹת חֵבֵר טוֹב
לְרֹאֵי ה' הָאֵמֶתִּים, הַתְּחַבֵּר בְּחִבְרָתָם תָּמִיד, בְּפִרְט
בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוֹשׁ הַמְּמַשְׁמֵשׁ וּבָא. פֶּלֶם מַעֲגָל

רְגֵלְךָ לַיִשָּׁר אוֹתָם בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת, וּמִדֶּרֶךְ שֶׁקָּר
הַבְּרַח וְתִתְרַחֵק.

כָּל הַדְּבָרִים הֵם עַל הָאָרֶץ, כְּמוֹ שֶׁאָנוּ רוֹאִים בְּחוּשׁ
שֶׁהַכֹּל גָּדַל מִן הָאָרֶץ, וְכֹל הַדְּבָרִים וְהַבְּרִיּוֹת
הוֹלְכִים וּמוֹנְחִים עַל הָאָרֶץ, וְאִי אֶפְשֶׁר שֶׁיִּפְסְקוּ
וַיִּתְרַחֲקוּ מֵהָאָרֶץ אִם לֹא עַל-יְדֵי כַח הַמְּכָרִית, הֵינּוּ
שֵׁשׁ מִי שֶׁמְכָרִית הַדָּבָר וְנוֹטְלוֹ מִמְּקוֹמוֹ מֵהָאָרֶץ
וּמִדְּחִיקוֹ מִמְּנֵה, וְכַפִּי כַח הַמְּכָרִית בֵּן גִּתְרַחֵק הַדָּבָר
מֵהָאָרֶץ, וְאַחֲרֵיכֵן כְּשֶׁנִּפְסַק כַּח הַמְּכָרִית חוֹזֵר הַדָּבָר
לְהָאָרֶץ. בְּגוֹן אִם זוֹרֵק אָדָם דָּבָר לְמַעַלָּה אֲזַי עַל-יְדֵי
כַחוֹ מְכָרִית הַדָּבָר וּמִפְסִיקוֹ מֵהָאָרֶץ, וְכַפִּי כַחוֹ בֵּן
מְכָרִית הַדָּבָר וְזוֹרֵקוֹ לְמַעַלָּה יוֹתֵר, וְאַחֲרֵיכֵן כְּשֶׁנִּפְסַק
כַחוֹ שֶׁהוּא כַח הַמְּכָרִית – חוֹזֵר הַדָּבָר וְנוֹפֵל לְהָאָרֶץ,
כִּי הָאָרֶץ יֵשׁ לָהּ כַח הַמּוֹשֵׁךְ וּמִמְשַׁכֶּת כָּל הַדְּבָרִים
לְעֶצְמָהּ, כִּי אִם לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְהִתְקַיֵּם עָלֶיהָ,
כִּי הִיָּה רְאוּי לְפַל מִמְּנֵה מַחֲמַת שֶׁהִיא בְּדוּרִית, וְכֹל
בְּנֵי הָעוֹלָם עוֹמְדִים סְבִיבָהּ, אֵךְ שֵׁשׁ לָהּ כַח הַמּוֹשֵׁךְ.
וְעַל-כֵּן כְּשֶׁנִּפְסַק כַּח הַמְּכָרִית וְחוֹזֵר הַדָּבָר וְנוֹפֵל

לַמָּטָה לְהָאָרֶץ, כָּל מָה שְׁמַתְקָרֵב לְהַפְחֵה הַמּוֹשֵׁךְ שֶׁל
 הָאָרֶץ בְּיוֹתֵר הוּא פּוֹרֵחַ וְנוֹפֵל לַמָּטָה בְּמַהֲרָה יוֹתֵר.
 וְהַצְדִּיק הָאֱמֵת הוּא בְּחִינַת עֵפֶר, וְכֹל הַדְּבָרִים
 עוֹמְדִים עָלָיו, וַיֵּשׁ לוֹ כַּחַ הַמּוֹשֵׁךְ לְהַמְשִׁיךְ
 כָּל הַדְּבָרִים אֵלָיו, כִּי זֶה הַצְדִּיק הוּא רַק יְחִיד בְּעוֹלָם
 שֶׁהוּא יְסוֹד עוֹלָם שְׁכָל הַדְּבָרִים נִמְשָׁכִים מִמֶּנּוּ, כִּי
 זֶה הַצְדִּיק הַיְחִיד בְּעוֹלָם הוּא עֵנּוּ וְשִׁפְלָה וּמְשִׁים עֲצֻמוֹ
 כְּעֵפֶר בְּבְחִינַת "וְאֵנֹכִי עֵפֶר וְאֶפֶר", וְעַל־כֵּן הוּא יְסוֹד
 עוֹלָם, הֵינּוּ בְּחִינַת עֵפֶר שְׁכָל הַדְּבָרִים הֵם עָלָיו. וְהִנֵּה
 הָיָה רְאוּי שְׂיִמְשָׁכוּ כָּל בְּנֵי־אָדָם לְזֶה הַצְדִּיק שֶׁהוּא
 בְּחִינַת עֵפֶר שְׂיֵשׁ לוֹ כַּחַ הַמּוֹשֵׁךְ, אֲךָ עַל־יְדֵי כַּחַ
 הַמְכָרִיחַ מִפְּסִיקוֹן וּמְרַחֵיקִים מִמֶּנּוּ, הֵינּוּ שְׂיֵשׁ בְּנֵי־
 אָדָם שְׂעַל־יְדֵי דְבוּרָם וּמַעֲשֵׂיהֶם הֵם מְכָרִיחִים אֶת
 בְּנֵי־אָדָם לְהַפְסִיקֵם מִלְּהִיּוֹת נִמְשָׁךְ אַחֵר הַצְדִּיק
 הָאֱמֵת שֶׁהוּא בְּחִינַת עֵפֶר בְּחִינַת כַּחַ הַמּוֹשֵׁךְ, וּלְפִי
 כַּחַ הַמְכָרִיחַ כֵּן מְרַחֵיק מִהַצְדִּיק, וְאַחֲר־כֵּן כְּשֶׁנִּפְסִיק
 כַּחַ הַמְכָרִיחַ - יַחֲזוֹר וַיִּמְשָׁךְ עֲצֻמוֹ הָאָדָם וַיֵּשׁוּב
 לְהַעֲפֹר לְהַצְדִּיק שְׂיֵשׁ לוֹ כַּחַ הַמּוֹשֵׁךְ.

כָּל הַכְּבוֹד שֵׁישׁ לְכָל אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם מִקְמָן וְעַד גְּדוּל
הֵם מְקַבְּלִים רַק מִזֶּה הַצַּדִּיק שֶׁהוּא בְּחִינַת עֶפְרַיִם
שֶׁמִּמֶּנּוּ נִמְשָׁךְ הַכֹּל, כִּי כָּל הַכְּבוֹד וְהַגְּדֻלָּה הוּא רַק
אֶצֶל זֶה הַצַּדִּיק, וְכֹלֵם מְקַבְּלִים מִמֶּנּוּ, כִּי בְּמִקוֹם
הַשְּׂפִלוּת וְהַקְטָנוּת – שֵׁם שׁוֹרֵה כָּל הַכְּבוֹד וְהַגְּדֻלָּה,
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "אֲשַׁכֵּן אֶת דַּבְּאִי".

✽ פד ✽

... רק לשמע קול ההקם האמת אב החכמים הפלא היחיד שֶׁבְּכָל יְחִידֵי הַדּוֹרוֹת אֲשֶׁר
שָׁלַח ה' לְדוֹרוֹתֵינוּ הַאֲחֵרוֹנִים לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה שְׂאִין אַחֲרֶיהָ גְלוּת.
אֲשֶׁרִיד אֲשֶׁר בְּרִצּוֹנְךָ וְיִתְשׁוּקֶתְךָ הַחֻקָּה הַתְּנַבְּרָת בְּעַקְשָׁנוּת גְּדוּל עַל כָּל הַמְּגִיעוֹת וְחֻמּוֹת
בְּרָזָל וּבִאֵת גַּם הַשְּׂנֵה עַל רֹאשׁ הַשְּׂנֵה אֵל הַצַּדִּיק שֶׁהוֹדִיעַ לָנוּ שְׂאִין דְּבַר גְּדוּל מִנֵּה. מִתְּנֵה
גְּדוּלָּה הִיא לָךְ מֵאֵת ה', הַמְּבַלְנֶה בְּאֶהְבָּה וּבְשִׂמְחָה כָּל שְׂנֵה וְשְׂנֵה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. ה' וְתַבְרֵךְ
וְזַכְּנוּ לְרַבּוֹן עֲצֻמּוֹ כְּכֹר מַעֲתָה לְבֹא אֵל הַצַּדִּיק עַל רֹאשׁ הַשְּׂנֵה הַבֵּא.

✽ פה ✽

לְהַבְּחִין וּלְהַבִּין הָאֱמֶת הָאֱמֶתִי, שֶׁהוּא נֶשֶׁק סוּדֵי
חֲדָשׁ שֶׁמִּנְצַח וּמְשֻׁמֵּד אֶת הַשֶּׁקֶר וְאָבִי
אָבוֹת הַטְּמֵאָה שֶׁל אַמּוֹנוֹת פְּזִיבוֹת וְחֻכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת
שֶׁמְשַׁחִיתִים וּמְחַרִּיבִים אֶת הָעוֹלָם בְּמִיּוֹת וּכְפִירוֹת
וּמְבִיאִים לְכָל הַצָּרוֹת וְהַרְעוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

...אֲשֶׁר הַגְּדִיל ה' לְעִשׂוֹת עִמּוֹ וְזָכְרוּ לְבֹא וּלְדַרְךָ עַל אֲדַמַּת קִדְשׁ בְּאֶרֶץ אֲבוֹתֵינוּ, בְּאֶרֶץ
חֲמֻדָּתֵנוּ וְחִיּוּתֵנוּ מִנְּחֻמָּתֵנוּ וְחֻקְתֵּנוּ, מִקוֹם הָאֱמוּנָה וְהַחֲכִמָּה וְהַקְּדוּשָׁה, מִקוֹם מִיּוֹן לְהַתְּחַבֵּם

ולחביר האמת, מקום שממנו תצא אור האמת לכל העולם, מקום אשר עיני כל ישראל נשואות אליו.

...שתזכה לשבר כל ההסתרות ומגיעות ונרדויות ועפובים מלהתקרב אל האמת, תיים שתזכה להבנים בלבך ובכלב כל העם אור הצדיק האמת שהוא עקר החיות וקיום העולם, שעל-ידו יהיה העולם חדש לגמרי, כי יהפך כל העולם משקר לאמת, מכפירה גמורה לאמונה שלמה, מחשך לאור גדול במהרה בימינו אמן.

❖ פו ❖

ה' יתברך, בתחלה הוא משפיע הארת האמת ללב הגדול והראש שיש לו דעת רחבה ונפש חכמה, ואחר-כך מתפשט האור עד שמגיע לכל האברים, הינו ללב כל ישראל ולכל העולם.

אור הצדיק האמת שהוא בחינת משה משיח, הוא צומח וגדל תמיד בכל יום ויום בכל דור ודור ואינו עומד כלל, רק הוא צץ ופורח ועולה מדרגא לדרגא ומוציא פרח ויצץ ציץ עד שסוף סוף יגמר את שלו להחזיר כל העולם למוטב עד שידעו פלם את ה'. ועקר שלמות התגלות אור הצדיק האמת בכל העולם יהיה נגמר על-ידי מלך המשיח, שעל-ידי זה יתקן העולם בתכלית השלמות.

❁ פו ❁

...החיות את נפשי מאד, שאני רואה כזה שהדבורים הטובים הנזכרים מהנחל נובע מתנוצצים ונזשרים בעמק לבד וגשמתך הנבונה מאד מאד בשרשות, אשר זאת היא עקר יסוד ויהדותנו יסוד כל התורה והמצוות. חזק נא אהי חביבי נפשי ולבבי, חזק ואמין באמונה הישרה ובבטחון חזק שלא יעקבך ה' לעולם בגשמי ורוחני בכות אור חיינו רבנו ג. נה נחמ נחמן מאומן ז"ל.

❁ פח ❁

עקר כבוד וגדלת המלכות הוא על ידי ענוה דיקא, וכל מה שיש להמלך ענוה ביותר מתפשט מלכותו ביותר, כי פן דרך המלכות בכל פעם, שצריך שיקדים ענוה לכבודו וגדלתו. כמו שבכל יום בשעה שקם ממטתו שאזי עדין הוא בקטנות, שמלבש במלבושים פשוטים וגם פניו אינו בצחות וזפות עדין קדם הרחיצה, ואחר כך מניפה עצמו ומתלבש בבגדי כבוד ומתפשט בגדלתו פדרך המלך.

ברוך מתייה מתיים ברחמים רבים, אספר לך בקצור גם הנפלא שעשה ה' עמדי בחסדו הגדול. לפני שבועים חלתה אשתי חלי גדול לא ישער ומחלתה גברה מאד מיום ליום, והרופא הגדול אמר שמצבה קשה מאד והיא זקוקה לבית חולים תכף ומיד. ולקחנו אותה לבית חולים הרסה, והרופאים אמרו נושא כי אין שום תקנה לחייה, כי היתה גוססת בלי שום רגיש וחוישים כלל, והודענו לכל הילדים והקרובים שיבואו ויהיו עליה מטתה, וכלנו בכינו וקלנו עינינו דמעות רותחות בלי הפוגות. אולם בכל זאת אנכי התגברתי במחשבה חזקה באמונה ובטחון בה' שאפלו הרב חדה מנחת על צוארו של אדם, אל ימנע עצמו מן הרחמים, ואפלו עכשו במצב כזה יכול ה' יתברך להחיותה ולרפאותה, והתחזקתי מאד בתפלה ותשובה עליה מטתה כמעט כל יום ששי. ובלייל שבת קדש נתעוררה ופתחה עיניה קצת ומאז התחיל איזה שנוי למובה ולאט לאט השתפר מצבה קצת, אך עדין היתה

בספנה גדולה עד יום חמישי שעבר, ועקשו מצבת הולך וטוב מיום אל יום, ותרופאים
אומרים גם גדול היה כאן למעלה מנגד הטבע.

✽ פט ✽

...הַמְלִיךְ הָאֵמֶת, הַחֶכֶם הָאֵמֶת, הַחַי וְקַיִם וּמִגֵּן עַל
יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹת עוֹלָם, לְהַעֲלוֹת בְּלֶם
מֵעַמְקֵי תְהוֹם, וּבֹנֵה בְּנֵינִים נְפִלְאִים לְהַכְנִים בָּהֶם כָּל
הַנִּדְחִים הַמִּתְגַּוְּלִים בְּתוֹךְ שְׁטָף מִים הַזְדוּנִים, מִים
עֹבְרִים וְסֹרוּחִים, וּמַחְזִירֵם לַה' יִתְפָּרֵד.
עַקֵּר כְּבוֹד וּגְדֻלַּת הַמְּלָכוֹת הוּא עַל־יְדֵי עֲנוּה דִּיקָא,
וְכֹל מַה שֵּׁישׁ לְהַמְלִיךְ עֲנוּה בְּיוֹתֵר מִתְּפִשֵּׁט
מְלָכוֹתוֹ בְּיוֹתֵר, כִּי כֵן דֶּרֶךְ הַמְּלָכוֹת בְּכָל פַּעַם,
שֶׁצָּרִיךְ שִׁיקְדִים עֲנוּה לְכַבֹּדוֹ וּגְדֻלָּתוֹ. בְּמִקוֹם גְּדֻלָּתְךָ
שֵׁם אֲנִי מוֹצֵא עֲנוּתְנוֹתְךָ לְבוֹא וּלְדַבֵּר לְפָנֶיךָ אֵת
אֲשֶׁר יְשִׁים ה' בְּלִבִּי.

ה' בָּרַב מִצְפוּנֵי סִתְרֵי דְרַכְיוֹ וְהַנְהַגוֹתָיו הַסְתוּמִּים
וְנִעְלָמִים מִכָּל רַעִיוֹן וּמִכָּל חֶקֶר, הַמְטִיר עַל הָאָרֶץ
גֶּשֶׁם שׁוֹטֵף וְזָרֵם מִים בְּבִירִים שֶׁל כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת
מֵאַרְבּוֹת הַשָּׁמַיִם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים הָאֵלֶּה, עַד אֲשֶׁר
נִתְּפְסוּ כָּל הַהָרִים הַגְּבוּהִים, שֶׁהֵם הַנִּכְבְּדִים וְאֲנָשֵׁי
הַשָּׁם. וּבְרַב חֶמְלָתוֹ הַקְּדִים רְפוּאָה וְהַצֵּלָה, וְשִׁלַּח לָנוּ

אִישׁ כְּלָבָבוֹ אֲשֶׁר מֵצֵא חֵן בְּעֵינָיו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ נַחֲמָן,
 לֵאמֹר זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעֲשֵׂינֵנוּ וּמִמַּעֲצָבוֹן יְדִינוּ, וְצֹנָה לוֹ
 לְכַנּוֹת תִּבְּת הָאֵמֶת וְהָאֱמוּנָה, אֲשֶׁר כָּל מִי שְׂרוּצָה
 לְהַנְצִיל – בּוֹא יבּוֹא בַּחֲדָרָיו וַיִּסְגֵּר בְּדַלְתוֹתָיו וַיִּחָבֵא
 בְּצֵל חֲכָמָתוֹ הַנּוֹרְאָה. כִּי מִי יִהְיֶה לְוָמִי יִמְלֵל עֲצָם
 נִשְׁגָּבוֹת גְּבוּרוֹתָיו אֲשֶׁר הִפְלִיא בַּפְּלָאוֹת נִפְלְאוֹתָיו
 לְהַכִּין וּלְהַזְמִין מְזוֹן וְחַיּוֹת לְאֲנָשֵׁי בֵיתוֹ וּלְכָל נַפְשׁוֹת
 יִשְׂרָאֵל לְכָל דּוֹר, שְׂיִתְעַנְּגוּ וַיִּתְעַדְּנוּ בַּהֲדָר תַּפְאֶרֶת
 נְעִימַת תּוֹרוֹתָיו וּמַעֲשֵׂיוֹתָיו הַנּוֹרְאִים הַנִּלְקָחִים מִשְׁדֵּה
 הַחֲכָמָה עֲלֵאָה דְעֲלֵאָה אֲשֶׁר לֹא נִתְגַּלָּה עַדִּין מַעוֹלָם,
 הַקְּיָמִים וְנֶאֱמָנִים וּמוֹעִילִים לְעַד וּלְנֶצַח

אֵל תִּשְׁפַח לְקַיָּם הַמְצֹנָה הַגְּדוֹלָה לְהִיוֹת בְּשִׂמְחָה
 תָּמִיד

עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְנַקֵּם נַקְמַת עַמּוֹ מְאוֹתָם
 וְנִבְיָאֵי הַשְּׁקֵר הַמְנַחֲשִׁים וְקוֹסְמִים, שְׂמַחְצִיפִים
 בְּנִיחָם כְּכֹלָבִים כְּנֶגֶד הַצַּדִּיק הָאֵמֶת וּמְמַלְאִים בְּטָנָם
 בְּכַבּוֹד וְנֵאוֹת וְכָל הַתְּאוֹזוֹת רְעוֹת, וּמְרָאִים עֲצָמָם
 כְּצַדִּיקֵי וּמְנַהֲיֵי הַדּוֹר, וְדוֹרְסִים וְטוֹרְפִים נַפְשׁוֹת

ישראל היקרים ברגל גאווה ושקר, ומהם גמשכים כל
הכפירות של המחקרים והפילוסופים התועים ונוטים
אחר חכמות חיצוניות חכמות שקר, ומביאים
לכפירות ואפיקורסות, ומעוררים עיניהם של ישראל
מלראות אור הצדיק האמת שמאיר ומנלה ידיעת
אלקותו יתברך בהתגלות נפלא ונורא.

שבע מדורים יש בגיהנום, וכל מדור יש בו שבע
אלפים חור, וכל חור שבע אלפים סדקים,
וכל סדק שבע אלפים עקרבים, וכל עקרב שבע
אלפים חליות, וכל חליה שבע אלפים פדים של רעל
תלויים בה, וכלם מזמנים לרשעים והשקרנים
הדוברים על הצדיק בגאווה ובוז ומתלוצצים ומבזים
ספריו ותלמידיו הקדושים.

אמונת חדוש העולם אי אפשר להשיג בשום שכל
ומופת שכלי של הגיון, כי אם על ידי רוח
הקדש של הצדיק האמת.

❖ צא ❖

.. דעת הצדיק החכם האמת שהוא שרש נשמת משיח, שמשבר ומכּפּול הדעת של חכמת הטבע, ומגלה ומאיר הדעת של אמונת ההשקחה, למעלה מן הטבע.

אַנְחֵנוּ צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עֲצֵמֵנוּ מְאֹד מִפְּנֵם וּקְלָקוּל
הָאֱהָבָה וּמִפְּרוּד לְכָבוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, רַק
אֲדַרְבָּא לְהַשְׁתַּדֵּל לְהוֹסִיף וּלְהַרְבּוֹת אֱהָבָה וְאַחֲדוּת
זֶה לָזֶה פְּנוּף אֶחָד מִמּוֹשׁ שְׁנוּכָל לְהִתְחַבֵּר וּלְהִצְטַרֵּף
יְחַד תָּמִיד, כְּדֵי שֶׁעַל־יְדֵינוּ יִתְגַּדֵּל וְיִתְרַבֵּה מְאֹד מְאֹד
כְּלִי קֶזֶז בְּנִינֵי הַבְּתִים הַנִּפְלְאִים שְׂבוּנָה הַצְּדִיק הָאֱמֵת
עַד שֶׁפֶל יִשְׂרָאֵל יִתְקַבְּצוּ וְיִתְאַסְּפוּ יְחַד לְכַנֵּס בָּהֶם,
וְאַפְלוּ הַשׁוֹכְבִים בַּחוּץ וְאַפְלוּ אַמּוֹת הָעוֹלָם יִתְקַבְּצוּ
וַיִּכְנָסוּ לְתוֹכָם.

❖ צב ❖

...הָאֱמֵת הָאֱמֵת, שֶׁהוּא הַפֶּלֶא הַנּוֹרָא, פֶּלֶא
פֶּלֶאוֹת, גִּפְּלָאוֹת עַל גִּפְּלָאוֹת, עַד אֵין
סוּף וְאֵין תְּכֵלִית, שְׂיִכְבַּשׁ כָּל הָעוֹלָם וַיִּכְנִים בְּלָבָם
אֱמוּנָה שְׁלֵמָה זָכָה צָחָה וּבְרוּרָה, עַד שְׂיִתְבַּטְּלוּ כָּל
הָאֱמוּנוֹת כּוֹזְבוֹת וְכָל הַכְּפִירוֹת, וְעַמֵּי הָאָרֶץ יִהְיוּ
מִתְיַהֲדִים וּמִתְגַּזְּרִים וַיֹּאמְרוּ ה' אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל מִלְּד
וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה.

כָּל עֵקֶר יְצִיאַת מִצְרַיִם, וְכָל הָאוֹתוֹת וְהַמּוֹפְתִים
הַנּוֹרְאִים אֲשֶׁר עָשָׂה ה' יִתְּבַרֵךְ עִם אֲבוֹתֵינוּ
וְעִמָּנוּ מִיּוֹם יְצִיאַת מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה בְּכָל דּוֹר
וְדוֹר, הַכֹּל בְּשִׁבִיל הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, פְּדֵי לְזִכּוֹת
לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁזָה עֵקֶר הַכֹּל וְזֶה עֵקֶר עֲבוֹדַת הָאָדָם
כָּל יְמֵי חַיָּיו, וּבְשִׁבִיל זֶה בָּא הָאָדָם לְעוֹלָם הַזֶּה, פְּדֵי
לְהַפִּיר אֶת ה', שְׁזָהוּ הַתְּכַלִּית מִכָּל הַתְּכַלִּיתִין.

❦ צג ❦

...הַצַּדִּיק הָאֱמֵת, בְּעַל הַנִּפְלְאוֹת, פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת עַד אֵין סוֹף, לְרַפְאוֹת וּלְתַחִיּוֹת אוֹתָנוּ בְּכָל
עַתָּה, בְּכָל דּוֹר וְדוֹר לְנֶצַח.

הַנִּחַל נֹבֵעַ אֲשֶׁר זָכִיתָ לְשֵׁאֵב מִמֶּנּוּ חֲכָמָה שְׁעַל-יָדָהּ
זֹכִין לְהַפִּיר וְלִידַע אֶת ה', לֹא תַחֲלִיפֵנוּ וְלֹא
תְּמִיר אוֹתוֹ חֵם וְשָׁלוֹם.

נָא אָחִי, זִכֵּר הַיָּטִב גְּדֹל רַחֲמָנוֹת וְאַהֲבַת רַבְּנוּ אֱלֹהֵינוּ,
שְׁלַקַּח אוֹתָנוּ מִמְּקוֹם שְׁלַקַּח וְהוֹצִיאֵנוּ מִמְּקוֹם
שֶׁהוֹצִיא וּמְקַרְבָּנוּ לְהַבּוֹרָא יִתְּבַרֵךְ בְּהַתְּקַרְבוֹת גְּדוֹל.
לְכֵן רְאוּי לָנוּ לְחַשֵּׁב מַחֲשָׁבוֹת עֲמֻקּוֹת לְהַתְּנַפֵּר עַל
כָּל הַמְּגִיעוֹת וּלְהַתְּקַרֵּב לְאוֹר הַצַּדִּיק הָאֱמֵת מַעֲתָה
מִחֲדָשׁ, לְלַמּוֹד סִפְרֵיו הַקְּדוֹשִׁים וְלוֹמַר בְּכָל יוֹם סִפֵּר
'לְקוֹטֵי תַפְלוֹת' כַּמָּה שְׁאֵפְשֶׁר, מַעֲט אוֹ הִרְבָּה,

וְעַל-יְדֵי זֶה יִמְתְּקוּ מֵעַלְיָךְ כָּל הַדְּינִים וְהַיְסוּרִים
וַיִּתְּפְּטְלוּ כָּל הַגְּזֵרוֹת מִמְּךָ.

✽ צד ✽

...לב חכם, להחכים להקדיל בין אמת הנוד המאיר בכל העולמות, ובין האמת המנוף
שהוא מקור השקר המחשיך עיני ישראל.

נא אחי, אל תעצב ואל תדאג כלל, הלא תראה כי ה' עמך ואצלך וקרוב לך בכל עת
בכל מקום, והאיר עליך אור האמת הזה הנעלם מפל העולם שהוא כל חשק ואהבת לך.
בנדי לא יסיר חסדו וטובו מאתך עד עולם, וירפא ויכריא אותך ואת ביתך בשלמות
ויאריך וימכם ושנותיכם בטוב ובנעימות נצחי..

✽ צה ✽

...הַמְּנַהֵיג הָאֱמֶת הַמְּבַחֵר הַיְחִידִי שֶׁל כָּל הַמְּנַהֵיגִים
הָאֱמֶתִיִּים שֶׁהָיוּ בְּעוֹלָם, שֶׁהוּא הַמְּנַהֵיג
דוֹרְנוּ וְכָל הַדּוֹרוֹת לְנֶצַח שֶׁיִּתְקַן אוֹתָנוּ וְכָל הַנְּדָחִים
וְהָאֲבוּדִים שֶׁנִּתְרַחֲקוּ לְגַמְרֵי וַיֵּצְאוּ מִכָּל קַדְשֵׁי
יִשְׂרָאֵל, וְכָל הַגּוֹיִים, בְּתַכְלִית הַתְּקוּן בְּשִׁלְמוֹת וַיַּעֲלֶה
כָּלם לְתַכְלִית תַּכְלִית הַמַּעֲלָה הָעֲלִיוֹנָה. אֲשֶׁרֵינוּ
שֶׁאֲנַחֲנוּ חַיִּים בְּזִמְנֵי הַזֶּה, שֶׁנִּמְצָא בְּעוֹלָם אֱמֶת חָדָשׁ
נִזְרָא וְנִפְלָא כִּזֶּה שֶׁעַדִּין לֹא הָיָה מִיּוֹם בְּרִיאַת הָעוֹלָם.

✽ צו ✽

.... לְהַבִּין וְלִרְאוֹת אוֹר הַצַּדִּיק הָאֱמֶת הַנֶּעֱלָם
וְנִסְתָּר כָּל-כָּךְ מֵעֵינֵי הָעוֹלָם, וְלַהֲרַגִּישׁ

בְּלִבּוֹ קָצַת מִצְפוּנֵי רְמֹזוֹ וְסוּדוֹתָיו וְעֲצוֹתָיו הָעֲמֻקּוֹת
וְהַתְּמִימוֹת אֲשֶׁר בָּהֶם יִתְקַן אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל יִשְׂרָאֵל
וַיַּחְזִיר כָּל הָעוֹלָם לְמוֹטָב.

❖ צו ❖

עֲנִינֵי הַקָּשֶׁר שְׁלָנוּ שֶׁהוּא כֵּלֹּ רַק אֲמַת זֶךְ וְצַח בְּלִי
שׁוּם מַחֲשָׁבָה פְּגוּמָה שֶׁל כְּבוֹד וְהַתְּפָאֵרוֹת אוֹ
כֶּסֶף וְכְדוּמָה, חֵם וְשִׁלּוּם, רַק בְּאֲמַת לְשֵׁם שָׁמַיִם
בְּלִבָּד, לְרַחֵם עַל יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמָנוֹת אֲמַתִּי לְפָרְסֵם
וְלְהוֹדִיעַ לְכֻלָּם מִי הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד מִי הוּא הַמְּנַהִיג
הָאֲמַת שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה שֶׁהוּא עֶקֶר כָּל חַיּוֹתָנוּ וְתַקְוֹתָנוּ,
הוּא נַחֲמָתָנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ לְדוֹר דוֹר לְנֶצַח.

❖ צה ❖

... לְחַתֵּר וְלִמְצֵא הַיּוֹם שְׁמֹרֶם תִּצְמַח הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּדוֹרוֹתָנוּ אֵלֶּה לְכָל בְּאֵי עוֹלָם,
אֲמוּנָה תּוֹקָה זְכוּתָה וְיִשְׂרָאֵל, אֲמוּנָה שְׁלֵמָה זְכוּהָ וְכִירוּחָה בְּלִי שׁוּם דַּפִּי, וְנַעֲשׂוּ כֻלָּם
אֲגִידָה אֲחֵת לְדַעַת אֵת ה' וְלִעֲבֹדוֹ שֶׁכֶּם אֲחֵד בְּלִבְ שָׁלֵם בְּאֲמַת וּבַתְּמִימוּת.

בְּעוֹזוֹת הַרְבִּיּוֹם שֶׁלָּה ה' עָלֵי לְטוֹבָה וּסְפוּרִים וְכַאֲבִים עֲצוּמִים בְּרִגְלֵי וּכְמַעֲוֵי לֹא עֲלִיד, אִנִּי
שׁוֹכֵב בְּמִטָּה וּבֹכָה לְפָנֵי ה' עַל כְּפֹל תוֹרָה וְתַפְלָה, גַּם אִנִּי זֹכֵה לִילָד לְבֵית הַכְּנֻסָּת
וְלִמְנוּחָה בְּרִיכֵי לְטַבֵּל כָּבֵל יוֹם בְּמַתְנָה. אֲבָקֶשְׁךָ מְאֹד לְהִתְחַזֵּק לְהַתְּפִיל שְׁרַחֵם ה' עָלֵי
וְיִשְׁלַח לִי מְתַרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְיִמְתְּקוּ כָּל הַדַּיְיָיִם מִנְּעִלְנוּ וּמַעַל יִשְׂרָאֵל.

צָרִיכִים לְהֵאֱמִין כִּי גַם אֲנַחְנוּ נִרְשָׁמִים בְּלִבּוֹ שֶׁל
הַצַּדִּיק הָאֵמֶת וְהוּא יוֹדֵעַ מְכַאֲבֵינוּ וְעוֹסֵק
בְּרַפּוּאֵתָנוּ וְיִשׁוּעָתָנוּ לְדוֹר דוֹר לְנִצָּחַת.

✽ צט ✽

לְדַרְשׁ וּלְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ לְתוֹר וּלְחֹתֵר לְגִלּוֹת הַמַּיִם
עַמְקִים שְׁמֵרָפְאִים כֹּל מִיָּנִי חֲלָאִים רַעִים
וּמְרִים שֶׁל הַכְּפִירוֹת וְאִמוּנוֹת כְּזָבוֹת, וּמְגִדְלִים
הָאִמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, אִמוּנָה חֲזָקָה וּנְכוֹנָה, אִמוּנָה יְשָׁרָה
זָכָה צָחָה וּבְרוּרָה, עַד שְׁיִפִּירוּ וַיִּדְעוּ כֹּל הָעוֹלָם אֶת
ה', וַיִּשְׁלִיכוּ בְּלֵם אֱלִילֵי כַסָּפִם וְתַאֲוֹתָם וַיִּתְּנוּ לוֹ כְּתָר
מְלוֹכָה. מִי יִמְלֵל גְּבוּרֹת ה' וְנִפְלְאוֹתָיו וְחִסְדָּיו
הָעֲצוּמִים שְׂזָכִינוּ בְּדוֹר הָעֲנִי הַזֶּה מַה שֶּׁלֹּא זָכוּ לָזֶה
כָּל הַדּוֹרוֹת הַקְּדֻמוֹנִים מִיּוֹם בְּרִיאַת הָעוֹלָם.

וְהַעֲקָר שֶׁתּוֹכָה לְחַשֵּׁב תַּחְבוּלוֹת וּלְבַקֵּשׁ עֲצוֹת לְמִצְא
הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שְׁאֶצְלוּ כֹּל הַיְשׁוּעוֹת וְכֹל
הַרְפּוּאוֹת, וְלַהֲכַנִּיסוֹ בְּלִבּ כֹּל יִשְׂרָאֵל שְׂוֵהוּ עֲקָר
תִּשׁוּעָתָם לְדוֹר דוֹר וְתִקְוָתָם לְנִצָּחַת. אֲשֶׁרֵינוּ שְׂזָכִינוּ
לְחִסוֹת בְּצֵל כְּנָפְיוֹ הַקְּדוּשָׁה, לֹא יֵאָשְׁמוּ כֹּל הַחוֹסִים בּוֹ.

..הפנים חיים שמתחיים פגרים מתים כמונו היום בדורות הללו, שנגדנו להכלית לתכלית הוירדה, והם עתידים להתגלות בשלמות על ידי מלך המשיח, אשר בגלל עצם צדקתו והקמתו הנוראה ונלה ויודיע לכל העולם סוד נוראות הצדיק האמת, ועל ידי ותפן העולם.

....עלינו לשוש ולשמח לשיר לרנן ולזמר, להודות ולהלל ולשבח לאדון עולם על יום העצמאות, יום הנסים ונפלאות גדולות ונוראות אשר עשה ה' עמנו, נגילה ונשמחה בו בכל שנה ושנה, ובכל יום ובכל שעה, ועל הנסים ועל התשועות ועל הגבורות הנוראות שעושה עמנו לעיני כל העמים מעת שזכינו בישועת ה' לכבש חלקנו ונחלתנו מידי הגזלנים הפראים. וביותר, מה שפבוד מעלתו הרם מרגיש ויודע ורואה בכל פעם נסים נגלים למעלה מגדר הטבע, אך לעת עתה הם עדין מכסים ומלכשים בדרך הטבע.

הרחמן הוא יגמר גאלתנו גאלה שלמה ויחזיר לנו בית המקדש, בית חיינו בית תפארתנו, במהרה בימינו אמן, ויתפלאו ויאמרו כל הגוים, הגדיל ה' לעשות עם היהודים עם הקדוש עם הנבחר בארץ הנבחרת.

בְּצִאתְךָ לְדֶרֶךְ אֵל תִּשְׁכַּח לְקַחַת אֶתְךָ הָאוֹצָר
וְהַמְתַּנֶּה טוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לְךָ ה' בְּרַב
רַחֲמָיו, הֲלוֹא הוּא הַסֵּפֶר הַקָּטָן וְהַיָּשָׁן 'קִצּוֹר לְקוֹטֵי
מוֹתֶר"ן'... הוּא בְּוַדַּי יִגַּן עֲלֶיךָ בְּדֶרֶךְ וַיִּמְשִׁיךְ וַיֹּאִיר
עֲלֶיךָ אֹר כְּדֹשֶׁת הָאֱמוּנָה בִּיחּוּדוֹ וְאַחֲדוּתוֹ יִתְפַּרֵּךְ
וּבְהַשְׁגָּחָתוֹ הַפְּרָטִית, שְׁפָל זֶה כָּלֹל כָּבֵל דְּבוּר וְדְבוּר
הַכָּתוּב שָׁם.

אֲשֶׁרִינוּ, אֲשֶׁרִי חֲלַקְנוּ הַנְּעִים שְׂוֹכֵינוּ לִידַע קָצַת
מִגְדֵּלַת הַצַּדִּיק הָאֱמֶת, הוּא יִנְחַמְנוּ
מֵעֲצָבוֹן מַעֲשֵׂינוּ, הוּא חִיּוּתְנוּ הוּא נַחֲמָתְנוּ וְתַקְוַתְנוּ.
אֲשֶׁרִינוּ, אֲשֶׁרִינוּ אֲלָפִים פְּעָמִים עַל כָּל דְּבוּר שְׁאֵנוּ
זוֹכִים לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ.

❖ קא ❖

...לכנס ולטיל בְּהִיבֵל הַחֲכִמָּה וְהַפְּדֵעַ שֶׁל הַנַּחַל נוֹכַע שְׁאֵינוּ נִפְסָק לְעוֹלָם, וּמִגֵּן עַל יִשְׂרָאֵל
לְדוֹר דוֹר לְנִצְחָה, וּמֵאִיר עֲלֵינוּ וְעַל כָּל בְּאֵי עוֹלָם אֹר הַדַּעַת לְדַעַת וְהַכִּיּוֹר אֶת ה'.

ה' יוֹדַע אֶת לְבִי שְׁאֵנִי מִשְׁתַּוְּקָק וְכוֹסֶף וּמִתְנַעֲנַע
בְּכֹלֹת הַנֶּפֶשׁ לְכָתוּב דְּבָרֵי אֱמֶת מִמְּקוֹר חַיִּינוּ
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְתַלְמִידָיו הַקְּדוֹשִׁים זַצ"ל, אֵךְ לְדַאֲבוּנֵי
תַּשֵּׁשׁ כַּחֲוֵי וְשִׁמְם לְבִי וְדַעַתִּי מֵרַב צַעַר וּכְאֵב שְׁיֵשׁ לִי
מִמַּחְלָתִי לֹא עֲלֶיךָ, בְּפָרְט עֲכָשְׁוֹ שְׁגַבְרָה עָלֵי בְּיֹתֵר.

ה' ירחם עלינו וישלח דברו וירפאנו מהרה בלח וזכות
 הנחל נובע מקור חיינו, רבנו הקדוש נ נח נחמ נחמן
 מאומן, ויצליחך בכל. זכות הצדקה תעמוד לימינך
 וימהר להושיעך בכל הישועות והצלחות.

❦ קב ❦

תגיל נפשי ותשיש בישועת ה' על עצם נפלאות חסדו אשר הפליא עמנו בימים הללו ימי
 אדר וניסן, שבהם ישועת ישראל ומפלת המן עמלק ומפלת מצרים בכל דור...

... בַּיּוֹמֵיךָ תוֹשֵׁעַ יְהוּדָא וִירוּשָׁלַיִם בְּהַתְּנַלּוֹת אור
 הַאֲמֶת לְבַנְיָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וַיְהִי לְךָ
 חֵלֶק גָּדוֹל בְּהַצְדִּיק הַגָּנוּז שְׁעוֹסֵק לְהַחְזִיר כָּל הָעוֹלָם
 לְמוֹטֵב, לְעוֹרְרֵם וּלְהַקְיִצֵם, לְתוֹמְכֵם וּלְסַעְדֵם,
 לְרַפְאוֹתֵם לְהַחְיּוֹתֵם וּלְשִׂמְחָתֵם וּלְהַאִיר בָּהֶם אור
 חֲכָמָתוֹ וְתוֹרָתוֹ הַנִּפְלְאָה וְנוֹרָאָה, לְהַפְּיֵר וּלְיַדַע בִּי ה'
 הוּא הָאֱלֹקִים.

❦ קג ❦

עצם אהבתנו הגדולה והתוקה היא פלא גדול והדוש נורא, כי היא רק אמת לבד בלי
 שום תערובות כלל, אהבת אמת כנה אין כמוה בעולם. עני ולבי אצלך תמיד יזום ולילה
 פוסף ומשתוקק בכלות הנפש טובתך וישועתך בגוף ובנפש...

עֲתָה אָחִי חֲבִיבִי, תִּתְעַנֵּג וְתִשְׁיֵשׁ בִּישׁוּעַת ה', וְחֻזַּק
 וְאַמִּץ וּבְטַח בַּה' כִּי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ וְאֶת עֲמוֹ

יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וּבְכָל עֲנִינֶיךָ יִהְיֶה חֶסְדֹּךָ עִמָּךְ תָּמִיד
 לְתַמְכֶךָ וּלְסַעֲדֶךָ וּלְאַמְצֶךָ, וַיְהִי בְּעֶזְרֶךָ שְׁתוֹכֵה
 לְגִלּוֹת וּלְהוֹדִיעַ לְכָל יִשְׂרָאֵל: שְׁנַמְצָא עֲכָשׁוּ בְּדוֹר
 הָעֲנִי הַזֶּה אֹר חֲדָשׁ חֲדוּשׁ שְׁבַחֲדוּשִׁים, פְּלֵא שְׁבַכְל
 הַפְּלָאוֹת שֶׁל הַבּוֹרָא יִתְפַּרֵּךְ, שֶׁהוּא כָּל חַיּוֹתֵנוּ
 וְתַקְוֹתֵנוּ וְנַחֲמָתֵנוּ, הוּא גּוֹאֲלָנוּ וַיּוֹצִיאֵנוּ מֵאִפְלָה
 לְאוֹרָה, וַיְקִים בְּךָ וּבְכָל יִשְׂרָאֵל וּבְקִשׁוֹ אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם
 וְאֶת הַצְּדִיק הַמְּנַהִיג הָאֲמֹת הַחַי וְקִים מוֹהֲרִין
 מִבְּרֶסֶלַב וְ"ל, הַמְּאִיר אֹר ה' לְכָל הָעוֹלָם. בְּיָמֶיךָ
 תּוֹשַׁע יְהוּדָא וִירוּשָׁלַם, וַיִּשְׂרָאֵל יִשְׁפֹן בְּמַח עַל אֲדָמָתוֹ
 אֲדָמָת קִדְשׁ בְּשֶׁקֶט וְשֹׁאֲנֵן בְּקִדְשַׁת הַתּוֹרָה וּמִצּוֹת.

אחי חביבי, לבי ונשמתו, חוסה עליך ועל עם ישראל וחכמים בלבך הטוב והנעים געמח
 התורות והתפלות והפעשיות והשיחות הנוראות, אל יוז דעתך ומחשבתך מהם ותתנה
 את נפשך בהם כל ימי תיך לארד ימים. תן תודה וחלל לה אשר תנגד בכלים נאים
 ונעימים באלה, שכל ישר לב געים, לב מתק, לשון מתק צח ונעים (א יום הארץ, א יום
 לשון צח ונעים), תבדד לה בכל זה לעסק בהם בכל יום ואז טוב לך לנצח בזה ובכא.

❖ קד ❖

חֲזֹק וְחֹזֵק, אַחֵי חֲבִיבִי, וְתִגִּיל וְתִשִׁישׁ וְתִשְׂמַח נִפְשֶׁךָ
 בְּהַמְתָּנָה טוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לְךָ ה' בְּגִדְל אֶהְבֵּתוֹ
 וְחִמְלָתוֹ עֲלֶיךָ, מַה שְּׁזֻכִּית לְרַחֵם עַל יִשְׂרָאֵל לְהוֹצִיא
 לְאוֹר הַסֶּפֶר הַקָּדוֹשׁ 'אֲבִי הַנְּחָל', אֲשֶׁר כְּמַעַט כְּלוֹ

הוא דְּבָרֵי רַבְּנּוּ ז"ל שְׁיִכּוּל לְהַפְּךָ כָּל הָעוֹלָם מֵרַע לְטוֹב, מִחֲשָׁד לְאֹר. סֵפֶר זֶה כָּבֵר עוֹשֶׂה פְּעֻלוֹת גְּדוֹלוֹת בְּעוֹלָם וְהוּא הַמְּתָקָה וַיְשׁוּעָה גְּדוֹלָה לְיִשְׂרָאֵל, וּמִפְּלֵה גְּדוֹלָה לְכָל שׁוֹנְאֵינוּ. בְּדוֹרוֹת הַבָּאִים יִסְפְּרוּ הַרְבֵּה עַל זֶה הַסֵּפֶר.

הַתִּיַצֵּב וְרָאָה הַדְּבָר הַגְּדוֹל נֹרָא וְנִשְׁגָּב הָיָה אֲשֶׁר הִפְּלִיא ה' עִמָּךְ פְּלֵא פְּלֵא וְטַעַם טַעַמַת נְעִימַת דְּבִשׁ הַחֲכֵמָה שֶׁל הַצְּדִיק הָאֲמַת נַחַל נֹבֵעַ שֶׁכֵּל גְּאֻלְתָּנוּ תְּלוּי בְּזוֹה. הַשְּׁמֹר לְךָ וְשְׁמֹר נִפְשְׁךָ מְאֹד פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינַי שֶׁכִּלְךָ וְאֲשֶׁר שָׁמְעוּ אָזְנוֹךָ מִיּוֹם שֶׁזָּכִינוּ לְהַתְקַשֵּׁר בְּאַהֲבָה בְּהַצְּדִיק הָאֲמַת עַד הַיּוֹם הַזֶּה. אֲשֶׁרִינוּ שֶׁזָּכִינוּ לִידַע מֵעַט דְּמַעַט מִחֲדוּשׁ שְׁבַחֲדוּשִׁים, פְּלֵא נֹרָא נִשְׁגָּב כְּזוֹה שֶׁלֹּא הָיָה לְעוֹלָמִים, שֶׁהוּא נַחֲמָה וּרְפוּאָה עַל כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ עִבְשׁוּ שֶׁהוּא סוֹף הַגְּלוּת. אֲשֶׁרִינוּ שֶׁאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מִהַעוֹסֵק בְּתַקוּן נִפְשׁוֹתֵינוּ וּנְפֻשׁוֹת כָּל יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דוֹר.

ה' יוֹשִׁיעַ לָנוּ לְהַתְחִיל מַעֲתָה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה לְהַתְקַשֵּׁר וּלְהַתְדַבֵּק בְּהַצְּדִיק הָאֲמַת בְּלֵב שְׁלֵם

עד שזנבה להבין גדלתו הנוראה ולהכניסו בלב
 כל ישראל ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך
 בלב שלם.

הנה כל העולם יודע כי ארץ ישראל נתנה מאת ה'
 לעם ישראל, ובתחלה היתה ארץ ישראל
 בדינו ורשותנו, ובמינוי אלה עשה ה' תשועה גדולה
 לישראל ונתן לנו את הארץ ואת ירושלים השלמה
 הקדושה בששת ימים בנסים ומופתים גדולים
 ונוראים. ונד את הארי הגדול רוסייה מפה גדולה,
 ואת סוריה וירדן ומצרים ושאר מדינות ערביות אשר
 סבבוני מפל צד לכלותינו ולהשמידנו חס ושלום.

ועתה, אחרי הדברים הנוראים האלה אשר עשה
 ה' עם ישראל, כל הגוים ואפלו האמות
 שמראים עצמם פאוהבים וידידים, מקנטרים
 ומקטרגים עלינו וחושבים רעתנו, חרקו שגם עלינו
 וישגנו לשונם כמו נחש ואומרים לנו גולגים אתם
 שכבשתם את הארץ ואת עיר הקדש ירושלים
 השלמה עיר הבירה שלנו, מידי חוסיין ונאצר, ימח
 שמם, הרוצים להשמידנו חס ושלום. ישמידם ה'

עדי עד, ויבושו ויפֿלמוּ מִבְּקָשֵׁי נַפְשֵׁנוּ, יִמְטַר עֲלֵיהֶם
אֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם עַד פְּלוֹתָם, וַיִּכְרַת מִן הָאָרֶץ זִכְרָם.

❖ קה ❖

ב"ה, אור ליום ב"א פסלו תש"ל, טבריא.

...לְהִתְקַבֵּץ יַחַד עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אֶל הַמְּנַהֵיג הָאֵמֶת
נַחַל הַנּוֹבֵעַ רְפוּאוֹת חֲדָשׁוֹת נִזְרָאוֹת
וְנִפְלְאוֹת פְּלִאֵי פְּלִאוֹת שְׁעָדִין לֹא נִתְּנָלוּ מִיּוֹם שֶׁבָּרָא
ה' עוֹלָמוֹ, שְׁמוֹעִילִים לְכֹל, אֶפְלוּ לְחוּלִים אֲבוּדִים
כְּמוֹנוּ הַיּוֹם בְּדוֹרוֹת הַלָּלוּ, וְהֵם כָּל עֶקֶר יְסוּד וְשִׁרְשׁ
חַיִּיתָנוּ וְקִיּוּמָנוּ וְתַקְוַתָּנוּ לְדוֹר דוֹר, אֲשֶׁרִיד שְׂזִכִּיתָ לָּזֶה.

❖ קו ❖

ב"ה, ר"ח ניסן תש"ל, טבריא.

... רַק הוּא לְבַד יִכּוֹל לְהַעֲלוֹת וּלְהוֹצִיא אוֹתָנוּ
מִשְׁטָף מַיִם הַיּוֹדוּנִים, מַיִם עֲכוּרִים, מַיִם
סְרוּחִים וּמְמַנְפִים שְׁנֹלְכֵדְנוּ בָּהֶם. כִּי עֲכָשׁוּ בְּעֵצָם
תִּגְבַּרְתָּ הַהִסְתַּרְהָ וְהִירִידָה הָעִמְקָה, כָּל יִשְׂרָאֵל
רַעֲבִים וְצִמְאִים וְתֹאבִים וּמִשְׁתַּוְּקָקִים בְּפִגְמִיּוֹת לָבָם
בְּכִלּוֹת הַנֶּפֶשׁ לְמִצָּא מְנַהֵיג אֲמִתִּי שִׁיּוֹצִיאָם מִחֶשֶׁךְ
וְצִלְמוֹת הַנּוֹרָא מְאֹד.

אֲנִי בְּחִיבוֹתָא תְּלִיא בְּחִבּוּרָא חֲדָא בְּנוּפָא וְנִשְׁמָתָא
 חֲדָא, אִין עוֹד אֶהְבֵּה בְּעוֹלָם בְּמוֹ אֶהְבֵּה שְׁלֵנוּ,
 כִּי הִיא בְּלָה רַק אֶמֶת לְבַד, אֶמֶת בְּרוּר צַח וְצִלּוּל
 בְּלִי פְסֻלָּת וּפְנִיּוֹת עֲצָמִית, רַק לְשֵׁם ה', וְאֶמֶת ה' הִיא
 לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד לְהִלָּחֵב וּלְחַדֵּשׁ
 אֶת הָאֶהְבֵּה בְּכָל פַּעַם בְּיִתְר שְׂאֵת וְיִתְר עֵז,
 כִּי הִיא טוֹבַת בְּלָל יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹת.

...וּלְהִתְחַזֵּק בְּכִסּוּפִים וּבְעִגּוּעִים וּבְרִצּוֹנוֹת חֲזָקִים
 לְחִזּוֹת בְּנֵעָם ה' שֶׁהַמְּשִׁיךְ הַנְּחַל נוֹבֵעַ
 בְּפִלְאֵי נְפְלְאוֹתָיו, תּוֹרוֹתָיו, תְּפִלּוֹתָיו, מַעֲשֵׂיוֹתָיו,
 שִׂיחוֹתָיו הַנּוֹרְאוֹת, הַסְּתוּמוֹת וְנִעְלָמוֹת מְכַל
 הָעוֹלָמוֹת שֶׁלֹּא נִתְגַּלּוּ עַדִּין מֵעַת בְּרִיאַת הָעוֹלָם,
 שֶׁעַל־יָדָם תִּפְרַח וְתִצְמַח גְּאֻלְתָּנוּ הַקְּרוֹבָה מְאֹד.

❖ קו ❖

..חַיִּים אֶמֶתִּים הַנּוֹרְאִים מְאֹד שְׁגִלָּה הַנְּחַל נוֹבֵעַ
 מְקוֹר חַיִּים, שֶׁהוּא שְׂרֵשׁ חַיּוֹתֵינוּ, הוּא יִנְחַמְנוּ
 מִמַּעֲשֵׂינוּ וּמִעֲצוֹן לִבֵּנוּ. בְּכָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁיֵּצֵא מִפִּיו
 הַקְּדוֹשׁ פְּלוּל בּוֹ כָּל הַתְּקוּנִים וְהַיְשׁוּעוֹת מֵה.

...לְהַכְנִים ראשו בְּתוֹרָתוֹ שֶׁל הַנַּחַל נוֹבֵעַ שֶׁהוּא
 עָקָר רְפוּאָתָנוּ וַיִּשׁוּעַתָּנוּ וְתַקּוּנָתָנוּ בְּגוֹף
 וּבְנַפְשׁ לָנוּ וּלְדוֹרוֹתֵינוּ וּלְכָל דּוֹרוֹת זְרַע יִשְׂרָאֵל לְנִצְחָה,
 וַיִּזְכֶּה לְזֶרֶחַ וּלְמַהֵר לְהוֹדִיעַ וּלְפָרְסָם וּלְגַלּוֹת הַסּוּד
 הַנִּפְלָא וְהַנּוֹרָא מִי הוּא הַרוּעָה יִשְׂרָאֵל הָאֲמִתִּי
 שֶׁנִּמְצָא עִכְשָׁו בְּעוֹלָם, שֶׁהוּא יִתְקַן הָעוֹלָם בְּשִׁלְמוֹת
 וַיִּמְלֵא כָּל הָאָרֶץ דְּעָה אֵת ה'.

כָּל מַה שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּתַקְוָה חֲשֵׁבֶת אֲפֵלְתָנוּ בְּאַחֲרִית
 הַיָּמִים הָאֵלֶּה שֶׁהוּא סוֹף הַגְּלוּת, הוּא רַק
 בְּשִׁבִיל שְׁנַבְקֵשׁ וּנְחַפֵּשׁ אֵת הַמְּנַהִיג הַחֲכָם הָאֲמִתִּי
 שֶׁהוּא הַחַיּוֹת וְהַקּוּיִם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְהוּא יַעֲלֶה אֵת
 יִשְׂרָאֵל לְעֵלְיָה גְדוֹלָה בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה וַיַּגְלֶה וַיַּכְנִים
 הָאֲמוּנָה בְּשִׁלְמוֹת בְּכָל בְּאֵי עוֹלָם.

הַצְּדִיק הַמְּנַהִיג הָאֲמִתִּי בְּחִינַת מוֹשֶׁה מְשִׁיחַ הוּא
 עוֹסֵק תָּמִיד, וּבִיּוֹתֵר אַחַר הַסְּתַלְקוֹתוֹ
 בְּתַקּוּן גַּפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל לְעוֹרָרָם מִשְׁנָתָם עַל־יְדֵי
 הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֶׁמוּצָא בְּכָל אֶחָד, וּמְאִיר בְּלֵב כָּל
 אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצָּא בְּעַצְמוֹ נְקֻדוֹת
 טוֹבוֹת תָּמִיד אֵיךְ שֶׁהוּא, בְּדִי לְהַתְעוֹרֵר מִשְׁנָתוֹ

וּנְפִילְתוּ. וְהֶעֱקַר בָּעֵת שֶׁכַּמְעַט כַּמְעַט יִפֹּל לְגַמְרֵי חֵם
 וְשָׁלוֹם, אִזּוּ דִּיקָא יָאִיר בּוֹ בְּחֶסְדּוֹ לְהַצִּילוֹ וּלְהַחֲיוֹתוֹ.
 הַצַּדִּיק הָאֵמֶת כָּלוּל מִכָּל גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְהוּא
 שָׂרֵשׁ כָּלֵם, וְעַל-יְדֵי תוֹרָתוֹ מְזַיֵּעַ הָאָרֶז
 לְכָל אֶחָד מִשָּׂרֵשׁ גִּשְׁמָתוֹ, עַד שֶׁעַל-יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה
 בְּעַלֵּי תְשׁוּבָה וְגֵרִים.

☪ קה ☪

•• בְּהִיכֹל דְּמִלְכָא מְשִׁיחָא נְחַל נּוֹבַע, יְשׁוּעוֹת וּנְפִלְאוֹת פְּלֹאֵי פְּלֹאֵי פְּלֹאֹת עַד אִין סוּף,
 אֲשֶׁר בְּהֵם הוּא רּוֹפֵא כָּל הַנֶּנְעִים וְהַצָּרַעַת שֶׁל הַדּוֹר הַזֶּה וְכָל הַדּוֹרוֹת הַבָּאִים.
 עֲלִינוּ לְבָרֵךְ בְּרַבַּת שְׁהַחֲנוּ בְּשִׂמְחָה רַבָּה וּנְעִימָה כְּלֵי שְׁעוֹר, בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם שְׁהַחֲנוּ וְקַמְנוּ וְהִגִּיעֵנוּ לְזְמַן הַזֶּה, אֲשֶׁר זָכָה לְהוֹצִיא לְפָנֶיךָ תְּשׁוּבָתוֹ וְתַאֲוָתוֹ
 הַגְּדוּלָּה, לְרַחֵם עַל יִשְׂרָאֵל בְּהַדְּפַסַּת הַסֵּפֶר 'אֲבֵי הַנְּחֹל', שְׂוֹלֵד מִהַאֲבָה וְהַחֲבוּד וְהַקָּשֶׁר
 הָאֵמֶתִי אֲשֶׁר עָשָׂה ה' בְּיַמֵּינוּ בְּגַם וּפְלֵא וּפְלֵא וְגוֹרָא, בְּהַשְׁנָחָתוֹ וְהַמְלִיתוֹ לְטוֹבַחְנוּ וְלְטוֹבַת
 כָּלל יִשְׂרָאֵל, לְהַצִּילֵם מִפַּח מוֹקְשִׁים, מִמַּעֲמָקֵי מוֹיִם, מִמַּצְלוֹת יָם, מִיּוֹן מַצְלָה וְאִין מַעֲמָד.

☪ קט ☪

וְאִם אָמַנְם הַגּוֹפִים רְחוּקִים אֲבָל הַנַּפְשׁוֹת קְרוּבִים מְאֹד, כִּי אֲנַחְנוּ קְשׁוּרִים יַחַד בְּיַחְדָּא
 הָדָא בְּשָׂרֵשׁ גִּשְׁמַת הַמַּגְּרִיג הָאֵמֶת נְחַל נּוֹבַע שְׂרֵשׁ יְהוּדַחְנוּ וְכָל חֵיתַחְנוּ נְחַמְתַּחְנוּ
 וְתַקְוַחְנוּ וְתַקְוַת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דוֹר לְנֶצַח. הוּא פּוֹדֵינוּ וְגּוֹאֲלֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מִכָּל שׁוֹנְאֵינוּ
 לְדוֹר דוֹר לְנֶצַח.

אִשׁ אֲהַבְתַּחְנוּ לֹא תַכְבֶּה וְלֹא תַמּוּשׁ לְעוֹלָם וּלְנֶצַח נְצִיחִים וְלְעוֹלָמֵנוּ עוֹלָמִים. ה' יוֹדֵעַ
 תְּגִלּוֹמוֹת לִבִּי כִּי אִשׁ אֲהַבְתִּי אֶלֶיךָ תוֹקֵד בְּלִבִּי עַד אִין סוּף, יוֹם וְלַיְלָה כָּל מַחְשַׁבוֹתַי
 עֲלֶיךָ עַל טוֹבְךָ וְיִשְׁוֹעַתְךָ בְּגוֹף וּבְנַפְשׁ, וּמַתְפַּלֵּל תְּמִיד שִׂיאִיר ה' בְּלִבְךָ אֹרֶךְ הַיָּמִים אֹרֶךְ הַיָּמִים אֹרֶךְ
 הַיָּדֵשׁ פְּלֵא הַפְּלֵאוֹת אֹרֶךְ הַיָּמִים מְאֹד נְחַל נּוֹבַע, אֲשֶׁר אַתָּה חַפֵּץ בּוֹ וּמִשְׁתַּקֵּק
 וְחוֹמֵד בְּכֹלֹת הַנַּפְשׁ שִׁיתְגַּלֶּה וְיַתְפַּרְסֵם בְּכָל הָעוֹלָם, כִּי תַקְוַת הָעוֹלָם תְּלִי רַק בְּזֶה.

ובל להזיז אהבתי והשוקתי ונגעגעי מאתך אפלו שעה אחת, כי תלוי בזה דברים עליונים נעלמים ונוראים מאד, שעל ידי זה נתגדל ונתקדש כבוד ה' ושם הצדיק האמת בכל העולמות.

דע, כי כל דבור ודבור שיצא מפיו רבנו ז"ל עולים עד אין סוף ויורדים עד תהום רבה, להרים ולהגביה כל העולם לה' יתברך, אפלו הרחוקים שנתרחקו מקדשת התורה לגמרי וירדו פלאים לתכלית הירידה שאין ירידה למטה ממנה, גם עליהם הגיעו רחמי בדור העני הזה לעוררם ולהקיצם לתמכם ולסעדם, להחלימם ולרפאותם ולהעלותם לתכלית העליה.

אשרינו שזכינו בדורותינו אלה יותר מכל הדורות הקודמים שהיו מעת שברא ה' את עולמו.

❁ קו ❁

...הנחל נובע, אב לכל החכמים, המאיר עיני ישראל איד לצאת משטח מימי המבול של פסודות ואמונות של שטות וחבל ושוא ושקר.

בעל החכמים יחוס וירחם עליך ועל עמו ישראל וישלח דברו וירפאך ויבריאך בשלמות לחיים טובים ארבים, חיים אמתיים, חיים של אמונה ותשובה ושלמה, בכח חכות כל הצדיקים ובראשם המנחגי האמת של הדור הזה וכל הדורות הבאים, הוא רבנו הנורא הפלא העליון על כל עליון, נחל נובע מקור חכמה, רבנו רבי נח נחמך נחמן מאומן.

צריך להתגבר בכל הכחות להרחיק העצבות ולהיות אך שמת תמיד בזה שוקה לידע מסוד גדלת רבנו אור האורות, הפלא הנורא הגנו ונעלם מכל העולמות, נחל נובע מקור חכמה, שהוא רפואה לכל מיני חולאת בגוף ובנפש.

אני מתגעגע בכלות הנפש לראות נועם פניו, ובפרט בערב ראש השנה כמנהגי בכל שנה.
דברי עבדך ואוהבך בכל לב המתפלל תמיד על שלומך ובריאותך וטובתך בזה ובבא.

❖ קיא ❖

... החכמה הנוראה הגנוזה של הנחל נובע מקור
חכמה אשר הבטיח לנו שעל-ידו לא
תשתפח התורה מישראל.

אהובי אחי, לבי וגשמתו, חזק ואמץ ושמוח תשמח
בכל עו ושמחה שאין לה קץ בגדלת חסדי
ה' אשר גמל עליך, שזכית למתנה טובה בזאת לידע
ולהאמין בהמנהיג האמת נחל נובע אשר בזכותו
וכחו הנורא מאד בודאי לא יעזב ה' אותך, לא
בעולם הזה ולא בעלמא דאתי, כי הוא הולך לפנינו,
כמו שאמר קדם הסתלקותו, אז: מאחר ואני הולך
לפניכם, מה לכם לדאג (איד גיי פאר אייך ואם האט איר יו זארגין).

אשרינו, מה טוב חלקנו שבאנו לעולם בעת בזאת
שנתגלה בו אור האורות צח הצחצחות,
פלא פלאות בזה שהוא כל עקר יסוד ושרש חיותנו
ותקותנו ונחמתנו.

חַרְדָּה וּמְלַחְלָה אֲחֻזְתִּי עַד מְאֹד מְרֻב צַעַר, וּמְרִירוֹת
לְבִי עַד לֵב הַשָּׁמַיִם יִגִּיעַ, בְּרֵאוֹתַי כִּי אַחֲרֵי

כָּל הַטּוֹבוֹת וּפְלָאוֹת גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת אֲשֶׁר הִפְלִיא
עִמָּנוּ אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת לְהוֹדִיעֵנוּ מֵאוֹר חֲדָשׁ כְּזֶה, נַחַל
נוֹבֵעַ, שֶׁהוּא פְּלֵא נוֹרָא עֲלֵאָה דְעֲלֵאָה הָעוֹלָה עַל כָּל
הַפְּלָאוֹת שֶׁל כָּל הַדּוֹרוֹת שֶׁהָיוּ מִיּוֹם בְּרִיאַת הָעוֹלָם,
אֶף-עַל-פִּי בֶן אַחֲרֵי כָּל זֶה חֲדָר לְתוֹךְ תְּחוּמֵינוּ רוּחַ
סַעְרָה וְעָנָן גְּדוֹל, שֶׁהוּא הוּא הַשְּׁטָן שֶׁר הַטְּבַחִים
שֶׁחֹתֵר וְאוֹרֵב לְטַבַּח וּלְשַׁחַט אֶת הָאָדָם מִשְׁנֵי
הָעוֹלָמוֹת, וְרוֹצֵה לְהַפְרִיד בְּרִית אֶהְבַּתְנוּ וּלְקַלְקַל
וּלְבַטֵּל חַס וְשְׁלוֹם קִשְׁר חֲזָק וְנִצְחֵי כְּזֶה, אֲשֶׁר שָׁם ה'
בִּינֵינוּ (לְטוֹבָתְנוּ וּלְטוֹבַת כָּל יִשְׂרָאֵל כְּכֹל מְקוֹם שֶׁהֵם). כִּי הוּא לוֹמֵשׁ
עֵינָיו וְחוֹרֵק שְׁנָיו עַל כָּל מִי שֶׁרוֹצֵה לְהַפְנִים בְּהִיכְלָא
דְּמַלְכָא מְלִךְ יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֵל לְדוֹר דוֹר נַחַל נוֹבֵעַ.

וְדַע אַחֵי, שְׂאֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים שְׁנוֹפָה
לְעַמּוֹד עַל גַּבְשֵׁינוּ לְלַחֵם עִם הַשְּׁטָן הַמְּקַמְרָג
בְּכַח וּגְבוּרָה גְּדוֹלָה, לְהַכְנִיעוֹ לְשִׁבְרוֹ וּלְבַטְלוֹ בְּתַכְלִית
הַבְּטוּל. מִי יִתֵּן עֵינֵי מְקוֹר דְּמַעָה וְאַכְפָּה יוֹמֵם וְלִילָה
עַל עוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ הָרַבִּים וְהָעֲצוּמִים שֶׁנִּגְרְמוּ
הַצָּרָה הַמְרָה הַזֹּאת הַנוֹגַע לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, עַד
שְׁיִתְהַפְּכוּ עוֹנוֹתֵינוּ לְזִכִּיּוֹת בְּכַח רַבְּנוּ הַנַּחַל נוֹבֵעַ,

וּנְזָכָה לְהִתְחַדֵּשׁ לְהִתְאַחַז וּלְהִתְאַחֵד יַחַד בְּאַהֲבָה
בְּאַמֶּת וּבְלֵב שְׁלֵם בְּהַמְנַהֵיג הָאֲמֶת הַגָּנוּז וְצָפוּן.

❖ קיב ❖

... להבעיר ולהדליק לב ישראל אל הנחל נובע, אשר בגלל כחו כל ישראל יתקנו בשלמות
ויתחפכו בלם לה'. ותברך, אפלו הרחוקים לגמרי ידעו את ה' ויתנו לו כתר מלוכה. ברכה
ושלום וחסים אין קץ.

❖ קיג ❖

...האור הגנוז והצפון שנמצא עכשו בימינו בעולם,
העולה על כל האורות הפלאות שהיו מעת
בריאת העולם, הוא רבנו הנורא נחל נובע, שהודיע
לנו כי הוא המנהיג האמתי בדורנו זה ובכל הדורות
הבאים, והוא יכול להוציאנו ולהעלות כל העולם
מפל הירידות והחשכות והטמאות והזהמות ולתקן
כל העולם ולהחזיר בלם לה' ולתורתו, אפלו
הרחוקים לגמרי מקדשת התורה ואפלו אמות
העולם, שיידעו בלם את ה' ולעבדו שכם אחד.
כל דבור ודבור שיצא מפי רבנו הנורא יורדים למטה
למטה עד עמקי תהום תחתית, ומעלה הכל
למעלה למעלה משמי השמים. מי יערך שבחם, מי
יספר נוראות גדלתם, אין דגמתם.

❦ קיד ❦

..לקבין סוד נוראות גדלת הנחל נובע שגלה חדשות פלאות גדולות עד אין חקר, אשר בהם יוציאנו מתוך עמק הירידה וההסתרה ויתקן הכל בשלמות.

**הַרְבֵּה עוֹלְמוֹת רוֹעֵשִׁים וּמְזַדְעָזְעִין מִפְּעֻלָּתוֹ הַפְּלִיאָה
בְּהוֹצָאתוֹ הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ 'אֲבִי הַנַּחֲל'. גְּדוּלֵי
תוֹרָה מְצִינִים נִתְקַרְבוּ עַל־יְדוֹ וְעָשָׂה בְּעֲלֵי תְשׁוּבָה
אֲמַתָּיִים הַרְבֵּה. יֵשׁ לָנוּ לְשִׂמּוֹחַ מְאֹד בְּזֶה, אֲשֶׁרִיד
וְאֲשֶׁרִי חִלְקֶךָ שְׂזִיכִית לְכָד.**

❦ קטו ❦

.... לקבין ולמעט נעם סוד נוראות גדולת אדונו נחל נובע החולף לפנינו להצילנו מפח ויקשים ולתקן ולרפאות נפשנו בשלמות.

נא ונא התגבר בכח חקמך ושקלך הישר ללחם ולהבגיע השקטן המקמרה, שלא יוכל לקמרג ולמשל עלינו, להפריד בינינו חם ושלום, כי זה נק גדול לנו וכו', כי כל תקוננו ותקנתנו ותקון הרבה נפשות תלוי בזה.

❦ קטז ❦

...לקבש החיים הטובים של הצדיק המעורר מהשנה את כל בני אדם שישינים את ימיהם, על-ידי מעשיות משנים קרמוניות שכל השבעים פנים של תורה נמשכים משם.

**יֵשׁ צַדִּיק אֲמַתֵּי שְׂזִזְכָּה לַחַיּוֹת חַיִּים מוֹבִים שְׂאִין בָּהֶם
שׁוֹם חֶסֶד, וְהוּא דִּיקָא נִרְאָה כְּחַרְשׁ מַחֲמַת
שְׂאִינוֹ שׁוֹמֵעַ כָּל שׁוֹם קוֹל שֶׁל זֶה הָעוֹלָם. כִּי כָל
הַקּוֹלוֹת שֶׁל זֶה הָעוֹלָם בָּלֵם הֵם רַק מִן חֶסְרוֹנוֹת, כִּי
כָּל אֶחָד וְאֶחָד צוּעֵק עַל חֶסְרוֹנוֹ, וְאֶפְלוּ כָּל הַשְּׂמֻחֹת**

שְׁבַעֲוֹלָם הוּא רַק מַחֲמַת הַחֲסָרוֹן שֶׁהִיא חֶסֶר לוֹ
 וְנִתְמַלֵּא לוֹ, וְעַל־כֵּן הוּא נִקְרָא חֲרַשׁ כִּי אֶצְלוֹ אֵינוֹ
 עוֹלָה זֶה הָעוֹלָם בְּלֵל שִׁישְׁמַע הַחֲסָרוֹן שְׁלָהֶם. וְחַיִּים
 טוֹבִים שָׁלוֹ הֵם לָחֶם וּמִים, אֲבָל בְּהִלָּחֶם וּמִים שָׁלוֹ
 יְכוּלִים לְהַרְגִישׁ כָּל הַטְּעָמִים וְכָל הַרְיחוֹת וְכָל
 הַמְּרֹאוֹת שְׁבַעֲוֹלָם וְכָל מִינֵי עֲנַג שְׁבַעֲוֹלָם, עַד שִׁיחִיו
 עַל־יָדָם חַיִּים טוֹבִים בְּאֵמַת בְּלֵי שׁוֹם חֲסָרוֹן.

יֵשׁ גַּן כְּזֶה שְׁגָדְלִים בּוֹ פְּרוֹת וּגְדוּלִים נִפְלְאִים שִׁישׁ
 בָּהֶם כָּל הַטְּעָמִים וְכָל הַרְיחוֹת וְכָל הַמְּרֹאוֹת
 שְׁבַעֲוֹלָם, וְהָיָה כָּל הָעוֹלָם יְכוּלִים לְחִיּוֹת חַיִּים טוֹבִים
 אֲמִתִּיִּים עַל־יְדֵי זֶה הַגֶּן, וְעַל הַגֶּן הַזֶּה יֵשׁ גִּנְנֵי שְׁקוֹרִין
 אֲגָרָדְנִיק, הֵינּוּ צְדִיק קְדוֹשׁ וְעֲלִיּוֹן כְּזֶה שֶׁהוּא מְמַנֶּה
 עֲלָיו וּמַשְׁתַּדֵּל תָּמִיד בְּכָל תְּקוּנֵי הַגֶּן. וְלַפְעָמִים בְּעוֹן
 הַדּוֹר נֶאֱבָד הַגִּנְנֵי, הֵינּוּ שְׁנַעְלָם וְנִתְכַּפְּסָה אוֹרוֹ שֶׁל זֶה
 הַצְּדִיק וְאֵין הָעוֹלָם זוֹכֵין לִידַע מִמֶּנּוּ שֶׁהוּא זֶה הַגִּנְנֵי
 שֶׁעַל־יָדוֹ הָיוּ יְכוּלִים כָּלֵם לְחִיּוֹת חַיִּים טוֹבִים אֲמִתִּיִּים
 עַל־יְדֵי הַגֶּן. וְהַגִּנְנֵי הַזֶּה, אֶף־עַל־פִּי שֶׁהוֹלֵךְ וְאוֹמֵר
 שֶׁהוּא הַגִּנְנֵי, אֲבָל הָעוֹלָם מַחְזִיקִים אוֹתוֹ לְמַשְׁגָּע חֵם
 וְשָׁלוֹם וְזוֹרְקִין אַחֲרָיו אֲבָנִים וּמִגְרָשִׁין אוֹתוֹ וּמְמַלֵּא

אינו יכול להשתדל בתקוני הגן, ועל־ידי זה פל מה שיש באותו הגן בודאי מכרח להיות פלה ונפסק מאחר שאין שם הממנה, הינו הגנני.

והנה, אף־על־פי שבודאי יש צדיקים מפלגים באלו שיש להם עשירות גדול ואצרות גדולים ברוחניות שהם מתפארים גם־כן שהם חיים טובים, אף־על־פי כן יכולים הקלקולים מפגמי העולם לקלקל גם אצלם הטעם והריח ושאר דברים הנ"ל, ומכל שכן שאין להם פח לתקן העולם ולהחזיר להם החיים טובים שהיו יכולים להיות על־ידי הגן הקדוש הנ"ל. ועל־כן פשנתקלקל גם אצלם החיים הטובים שלהם, אז פל תקונם על־ידי הצדיק הגדול בפעלה שהוא בחינת חרש שהוא חי חיים טובים שאין בהם שום חסרון כלל, והוא נותן להם לטעם מהלחם ומים שלו ומרגישין בהם כל הטעמים וכו', וגם על־ידי זה נתקן מה שנתקלקל אצלם. והצדיק הזה יכול לתקן גם החיים טובים של כל העולם, והוא מודיע שעקר קלקול החיים טובים שלהם בא להם מהמדות רעות שהכניס הפעל־דבר בהם, דהינו על־ידי שאין בהם

אָמֶת וּמִטּוֹיִן דִּין וְנוֹשְׂאֵינן פָּנִים וְלוֹקַחִין שְׂחָד, עַל-יְדֵי
 זֶה נִתְקַלְקַל אֲצֵלֶם הַמְרָאָה. וְעַל-יְדֵי נְבוּל פֶּה נִתְקַלְקַל
 אֲצֵלֶם הַטַּעַם, שְׂפָל הַטַּעַמִּים הֵם טַעַם נְבֻלָּה. וְעַל-יְדֵי
 נְאוּף מְמוֹשׁ חֵם וְשְׁלוֹם, נִתְקַלְקַל אֲצֵלֶם הָרִיחַ. וּמִזֵּהוֹר
 אוֹתָם מְאֹד לְטַהַר עֲצָמָם מֵאֵלוֹ הַעֲבֵרוֹת, וְאִז לֹא דִי
 שְׁנִתְקַן אֲצֵלֶם הַטַּעַם וְהַמְרָאָה וְהָרִיחַ, אִף גַּם שְׁזוּכִין
 עַל-יְדֵי זֶה לְמִצָּא הַנְּגִי שְׁנֵאֲבָד. וְאִז הַצְדִּיקִים הֵנּוּ"ל
 הֵם מוֹדִים עַל הָאֵמֶת וּמוֹדִיעִים לְהַעוֹלָם שְׂפָל הַתְּקוּן
 שֶׁל הַצְדִּיקִים הֵנּוּ"ל בְּעֲצָמָם, וְכֵן הַתְּקוּן שֶׁל כָּל
 הַעוֹלָם תְּלוּי רַק בְּהַצְדִּיק הַחַיִּשׁ.

❖ ק"ז ❖

... הַצְדִּיק שֶׁהוּא שְׂרֵשׁ נְשֻׁמַּת מְשִׁיחַ, שְׂרֵשׁ כָּל
 מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה, שְׂיָכוֹל לְהַעֲלוֹת
 וּלְחַדֵּשׁ אֶת הָעוֹלָם לְטוֹבָה, לְקִשֵּׁר וּלְהַמְשִׁיךְ אֶת כָּלֶם
 לַה' יִתְבָּרֵךְ, אֲפֵלוֹ אֶת הָרְחוּקִים מְאֹד מְאֹד בְּתַכְלִית
 הָרְחוּק בְּיֹתֵר.

אַח יָקָר, אֵל תִּפְחָד. ה' אֵימָדָה, אֲצֵלְךָ, לִיְדָד (פְּרִי־עֵד)

הַרְצִינֵנּוּ, שְׂרַעַק זֶדֶק נִיט. נָאט אִז מִיט דִּיר, בִּיאי דִיר, לְעֵבֶן דִּיר).

הַצַּדִּיק קוֹרֵא וְצוֹעֵק אֵלֵינוּ בְּקוֹל חֲזָק וְעִמְק מְאֹד,
 אָהָה אֵל תְּתַיֵּאֵשׁוּ, הַיְאוּשׁ אֵינוּ קָיִים כָּלָּל
 (גִּינוּאֵלֶד וַיִּט אֵיךְ וַיִּט מַיֵּאֵשׁ. קִיין יְאוּשׁ אִיו נְאֻהֵר וַיִּט פֶּאֶר אַנְדְּעֵן.) יֵשׁ עֲנִין
 שְׁנַת־הַפֶּדָּה הַכֹּל לְטוֹבָה.

אָח יָקָר וְלִבְבִי (מַיִיעֵרֵר הַרְצִיעֵר בְּרֻדְעֵר), הַסְתַּפֵּל הַיִּטֵּב
 וְהַתְּבוּנָן גְּדֹל עֲצָם הַנֵּם וְהַחֲסֵד הַנִּפְלָא שְׁהַפְּלִיא
 עֲמָנוּ אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת בַּעַת חֲשָׁד פְּזוּה, אֲשֶׁר פָּקַח
 עֵינֵינוּ לְרֵאוֹת נִקְדַּת אֲמַת אֲמַתִּי כְּזוּה שְׂאִי אֶפְשֶׁר
 לְהַסְתִּירוֹ מִדַּעַתְנוּ בְּשׁוּם אֶפֶן, וְזָכִינוּ לְהִיּוֹת בְּחֻלְקוֹ
 שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֲמַת אֹר הַחֲדָשׁ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרֵא וְכוּ'.

אָף אִם הַמְּלַחְמָה אֲרַכָּה וְחֻזְקָה מְאֹד, וְגִדְל
 הַהַתְּנַרְוֹת שְׁמַתְנַרִּין בָּנוּ הוּא בְּלִי שְׁעוֹר,
 וּמַעֲשֵׂינֵנוּ הֵם כְּמוֹ שָׁהֵם, עַד שְׂיֻרְדְּנוּ פְּלָאִים לְעִמְקֵי
 יָמִים וְתַהוֹמוֹת, אֶף-עַל-פִּי בֵן ה' יִתְבָּרַךְ וְגִמֹר אֶת
 שְׁלוֹ בְּוִדְאִי, וְכֹל אֱלוֹ הַרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה שְׁפֵא לְאָדָם
 בְּיָמֵי חַיָּו אֵינוּ נֶאֱבָד שׁוּם אֶחָד מֵהֵם, אֶף-עַל-פִּי שְׂאִין
 זֹכִין עֲדוֹן לְתְּשׁוּבָה בְּרֵאוֹי. וְאֶפְלוּ אִם הַבַּעַל-דְּבָר
 מַתְּנֵבֵר עָלָיו אַחַר-כֵּן בְּיֹתֵר וְנוֹפֵל לְמַטָּה יֹתֵר וְיֹתֵר
 חֵם וְשָׁלוֹם, אֶף-עַל-פִּי בֵן כָּל מַה שְׁנַת־עוֹרֵר לְפַעֲמִים

בְּאִיזָה הִרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה מְעַט דִּמְעַט כְּחוּט הַשְּׁעָרָה
 אֵינּוּ נֶאֱבָד לְעוֹלָם, וְסוֹף כָּל סוֹף יִהְיֶה לוֹ תְּקוּן עַל-יְדֵי
 זֶה, עַל-יְדֵי הַתְּקַבְּצוֹת הַהִרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה כְּכַח הַצַּדִּיק
 הַיָּמִת הַמְּנַהֵיג הַרְחֵמֵן שְׂמֵצְדִיק אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל
 וּמִסְתַּפֵּל רַק עַל הַטּוֹב שֵׁישׁ בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל,
 וּמִלְקַט וּמוֹצֵא כָּל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בְּכָל אֶחָד
 אֶפְלוֹ כְּחוּט הַשְּׁעָרָה, וְעוֹשֶׂה מֵהֶם כְּלִים וְצִנּוֹרוֹת
 גְּפָלָאִים לְהַמְשִׁיךְ הַשְּׁגוֹת אֱלֻקוֹת עַל-יָדָם לְכָל אֶחָד
 אֶפְלוֹ לְהַנְפּוּלִים וְהִירוּדִים מְאֹד, לְהֵאִיר גַּם בָּהֶם כִּי
 עֲדוֹן ה' אִתָּם וְאַצְלָם וְכו' שְׁזֶה עֵקֶר תְּקוּתָם וְתְּקוּנָם.
 אִסִּים וְאִמֵּר שְׁלוֹם מֵעַמֵּק הַלֵּב.

הַמְּשִׁיךְ יָבוֹא.

יִשְׂרָאֵל דַּב אֹדְעֶסר

תיקון הכללי

יהי רצון קדם אמירת תהלים

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, הבוחר בְּדוֹד עַבְדּוֹ וּבְזַרְעוֹ אַחֲרָיו וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וּתְשׁוּבָחוֹת, שְׁתַּפֵּן בְּרַחֲמִים אֶל קְרִיאַת מְזֻמְרֵי תְהִלִּים שְׁאֶקְרָא, כְּאִלּוּ אֲמַרם דְּוֹד הַמְּלֶכֶד עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם בְּעֶצְמוֹ זְכוּתוֹ יַגֵּן עֲלֵינוּ. וַיַּעֲמֵד לָנוּ זְכוּת פְּסוּקֵי תְהִלִּים, וּזְכוּת תְּבוֹתֵיהֶם וְאוֹתוֹתֵיהֶם וּנְקֻדּוֹתֵיהֶם וְטַעֲמֵיהֶם וְהַשְּׁמוֹת הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם מֵרֵאשִׁי תְבוֹת וּמְסוּפֵי תְבוֹת, לְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וְחַטָּאוֹתֵינוּ, וְלִזְכֹּר עֲרִיצִים וְלַהֲכַרִּית כָּל הַחוֹתִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹבְבִים אֶת הַשׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיּוֹנָה, וְלַחֲבֹר אִשֶׁת גְּעוּרִים עִם דֹּדָה בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּה וְרַעוּת, וּמִשֵּׁם יִמְשֹׁךְ לָנוּ שְׁפַע לְנַפְשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה לְטַהֲרָנוּ מֵעוֹנוֹתֵינוּ וְלַסְּלַח חַטָּאוֹתֵינוּ וְלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁסְּלַחַת לְדוֹד שְׁאֶמַר מְזֻמְרִים אִלּוּ לְפָנֶיךָ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גַּם יְהוָה הַעֲבִיר חַטָּאתֶךָ לֹא תָמוּת. וְאֵל תִּקְחֵנוּ מִהָעוֹלָם הַזֶּה קִדְמָה עַד מְלֵאת שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה, בְּאִפְן שְׁנוֹבֵל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שָׁחַתְנוּ. וּזְכוּת דְּוֹד הַמְּלֶכֶד עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם יַגֵּן עֲלֵינוּ וּבְעֵדְנוּ שְׁתֹּאֲרִיךְ אִפְּךָ עַד שׁוֹבְנוּ

אֵלֶיךָ בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֹמָה לְפָנֶיךָ. וּמֵאֲצֵר מִתְּנַת חַנּוּם חֲנָנִי,
 כְּדַכְּתִיב וַחֲנַתִּי אֶת אֲשֶׁר אָחֵן וְרַחֲמֹתַי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם.
 וּכְשֵׁם שְׁאֵנו אֹמְרִים לְפָנֶיךָ שִׁירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּדְ גִזְפָּה
 לֹאֲמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה לְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל יְדֵי
 אֲמִירַת תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבֻצַּלַת הַשְּׁרוּן וְלִשִׁיר בְּקוֹל נְעִים
 בְּגִילַת וְרִנָּה, כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן נִתֵּן לָהּ הוֹד וְתִדְרַר בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ,
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן סְלָה:

**קִדְּם שְׁיִתְחִיל בְּאֲמִירַת הָעֲשָׂרָה מְזֻמּוֹרִים
 יֵאמַר זֶה:**

הַרְיֵנִי מְקַשֵּׁר עֲצָמֵי בְּאֲמִירַת הָעֲשָׂרָה מְזֻמּוֹרִים אֵלֹה, לְכֹל
 הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁבְּדוֹרֵנוּ, וּלְכֹל הַצְּדִיקִים
 הָאֲמִתִּיִּים שְׁכֵנֵי עַפְרָה קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּוֶה, וּבִפְרֹט
 לְרַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ צִדִּיק יְסוֹד עוֹלָם, נַחַל נִבְעֵי מְקוֹר חַכְמָה,
 רַבְּנֵי נַחְמָן בֶּן פִּינְאָה, אֲשֶׁר גָּלָה וַתִּקַּן לֹאֲמַר אֵלֹה הָעֲשָׂרָה
 מְזֻמּוֹרֵי תְּהִלִּים בְּשִׁבְלֵי תִּקּוּן הַבְּרִית, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ וְעַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן:

טוֹב לֹאֲמַר זֹאת לְפָנֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים:

לְכוּ גְרַנְנָה לִיהוָה, גְּרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנו: נִקְדְּמָה פָּנֵינוּ
 בַּתּוֹדָה, בְּזִמְרוֹת גְּרִיעַ לֹא: כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה, וּמְלֹךְ
 גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

תְּרִינִי מִזְמַן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאִי,
 לְשֵׁם יְחִוֵּד קְדוֹשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּהּ בְּדַחִילוֹ
 וּרְחִימוּ, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טז

- א מִכַּתֶּם לְדוֹר שְׁמַרְנִי אֵל, פִּי־חֲסִיתִי כֶּד:
- ב אִמְרַת לַיהוָה אֲדַנִּי אַתָּה, טוֹבֵתִי בַל־עֲלֹךְ:
- ג לְקַדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּוֶה, וְאֲדִירִי כָּל חַפְצֵי־כֶּם:
 ד יִרְבוּ עֲצוּבוֹתֶם אַחֵר מֵהֶרֶו, בַּל־אִסְיָד נִסְפִיָּהֶם
 מְדָם, וּבַל אֲשֵׁא אֶת שְׁמוֹתֶם עַל־שִׁפְתַי:
- ה יְהוָה מְנַת־חֲלָקִי וְכוֹסִי, אַתָּה תוֹמִיךְ גּוֹרְלִי:
- ו חֲבָלִים נִפְלוּ־לִי בַנְּעִימִים, אַף־נַחֲלַת שְׁפָרָה עָלַי:
- ז אֲבָרַךְ אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי, אַף לַיְלֹת יִסְרוּנִי
 כְּלִיּוֹתַי:
- ח שׁוֹיִתִּי יְהוָה לְנִגְדֵי תְּמִיד, פִּי מִיִּמִּינִי בַּל אֲמוּט:
- ט לִכֵּן שָׂמַח לִבִּי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי, אַף־בְּשָׂרֵי יִשְׁכֵּן לְבַטַּח:
- י פִּי לֹא תַעֲזוֹב נַפְשִׁי לְשֵׂאוֹל, לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרֹאוֹת
 שְׁחַת:

א תוֹדִיעֵנִי אֶרְחַח חַיִּים שִׁבְעַת שְׁמֹחוֹת אֶת־פְּנֵיךָ,
נְעִימוֹת בְּיַמֶּיךָ נִצַּח:

לֵב

א לְדוֹד מְשֻׁבֵּל, אֲשֶׁר־י נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חַטָּאָה:
ב אֲשֶׁר־י אָדָם, לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ
רְמִיָּה:

ג כִּי הִחַרְשֵׁתִי בְּלוֹ עֲצָמוֹ, בְּשִׂאֲנָתִי כָּל־הַיּוֹם:
ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יְדָךְ, נִהַפֵּךְ לְשִׁדִּי
בְּחִרְבְּנֵי קוֹץ סֵלָה:

ה חַטָּאתִי אֹדִיעֶךָ, וְעוֹנֵי לֹא־כִסִּיתִי, אִמְרָתִי אֹדֶה
עָלַי פֶשַׁעִי לַיהוָה, וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חַטָּאתִי סֵלָה:
ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־חֹסֵד אֱלֹהִים לְעַת מִצָּא, רַק
לְשִׁטְף מוֹם רַבִּים אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ:
ז אַתָּה סֹתֵר לִי* מִצָּר תִּצְרַנִּי, רְנִי פִלַּט תְּסוֹבְבֵנִי
סֵלָה:

(* כאן צריך להפסיק מעט (עין בליקוטי מוהר"ן סימן ר"ג)

ח אֲשִׁפִּילְךָ וְאוֹרֶךְ בְּדָרְךָ זֶה תִּלְךָ, אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינֵי:
ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּם כְּפָרֵד אִין הֲבִין, בְּמַתְגַּוְרְסֵן עָדִיו

ערב תקוון מא הכללי

לבלום, בל קרב אלדי:

י רבים מכאובים לרשע והבוטח ביהוה חסד
יסובבנו:

יא שמחו ביהוה וגילו צדיקים, והרגינו כל-ישרי-לב:

מא

א למנצח מזמור לדוד:

ב אשרי משפיל אל-דל, ביום רעה ימלטהו יהוה:

ג יהוה ישמרהו ויחיהו, ואשר בארץ, ואל תתנהו
בנפש איביו:

ד יהוה יסעדנו על ערש דני, כל משכבו הפכת
בחליו:

ה אני-אמרתי יהוה חנני, רפאה נפשי פי חטאתי
לדי:

ו אויבי יאמרו רע לי, מתי ימות ואבד שמו:

ז ואסבא לראות, שוא ידבר, לבו יקבץ-און לו, יצא
לחוי ידבר:

- ח יחד עלי ותלחשו כל־שנאי, עלי יחשבו רעה לי:
 ט דבר־בלעל יצוק בו, ואשר שכב לא־יוסיף לקום:
 י גם־איש שלומי, אשר־בטחתי בו, אוכל לחמי,
 הגדיל עלי עקב:
 יא ואתה יהוה חנני והקימני, ואשלמה להם:
 יב בזאת ידעתי כי־חפצת בי, כי לא־יריע איבי עלי:
 יג ואני בתמי, תמכת בי, ותציבני לפניך לעולם:
 יד ברוך יהוה אלהי ישראל מהעולם ועד העולם,
 אמן ואמן:

מב

- א למנצח משפיל לבני קרח:
 ב כאיל תערג על־אפיקי־מים, פן נפשי תערג אלך
 אלהים:
 ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי, מתי אבוא ואראה
 פני אלהים:
 ד היתה־לי דמעתִי לחם יומם ולילה, באמר אלי
 כל־היום, איה אלהיך:

ה אֱלֹהֵי אֲזַכְרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי גַּפְשִׁי כִּי אֶעֱבֹר בְּפֶסֶד,
אֲדַדִּים עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
חוֹגֵג:

ו מִה־תִּשְׁתַּחֲוִי גַּפְשִׁי וְתִהְיֶה עָלַי, הוֹחֲלִי לְאֱלֹהִים,
כִּי עוֹד אֹדְנֵנִי יִשׁוּעוֹת פְּנֵי:

ז אֱלֹהֵי, עָלַי גַּפְשִׁי תִשְׁתַּחֲחַח, עַל-כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאֶרֶץ
יִרְדֵּן, וְחֶרְמוֹנִים, מִהַר מְצַעֵר:

ח תְּהוֹם-אֶל-תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צִנּוּרֶיךָ, כָּל מִשְׁפָּרֶיךָ
וְגִלְיָד עָלַי עֲבֹרוּ:

ט יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֲסִדּוֹ, וּבִלְיָלָה שִׁירָה עַמּוֹ, תִּפְלָה
לְאֵל חַיִּי:

י אֹמְרָה לְאֵל סְלַעֵי לְמָה שְׂכַחְתָּנִי, לְמַה-קִּנְדַּר אֱלֹהֵי,
בְּלַחֲץ אֹיֵב:

יא בְּרַצַּח בְּעַצְמוֹתַי חֶרְפוֹנֵי צוּרְרֵי, בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל
הַיּוֹם אִיְהִי אֱלֹהֶיךָ:

יב מִה־תִּשְׁתַּחֲוִי גַּפְשִׁי וּמִה־תִּהְיֶה עָלַי, הוֹחֲלִי
לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אֹדְנֵנִי, יִשׁוּעוֹת פְּנֵי וְאֱלֹהֵי:

נט

- א לְמַנְצַח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם, בְּשִׁלַּח שְׂאוּל
וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ:
- ב הֲצִילֵנִי מֵאֹיְבֵי אֱלֹהֵי, מִמֵּתִקוּמִמִּי תִשְׁגָּבֵנִי:
- ג הֲצִילֵנִי מִפְּעֻלֵי אֶן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי:
- ד כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים, לֹא־פִשְׁעֵי
וְלֹא־חַטָּאתַי יְהוֹה:
- ה בְּלִי־עוֹן יִרְצוֹן וַיִּפְּנֹנְנוּ, עוֹרָה לְקִרְאתִי וַרְאָה:
ו וְאַתָּה יְהוֹה־אֱלֹהִים צָבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַקִּיצָה
לְפָקֵד כָּל־הַגּוֹיִם, אֶל־תַּחֲוֹן כָּל־בְּגֵדֵי אֶן סָלָה:
ז יֵשׁוּבוּ לְעָרְב, יִהְמוּ כַּכֶּלֶב, וַיִּסּוּכְבוּ עִיר:
- ח הִנֵּה יִבְעוֹן בְּפִיהֶם, חֲרָבוֹת בְּשַׁפְּתוֹתֵיהֶם, כִּי־מִי
שָׁמַע:
- ט וְאַתָּה יְהוֹה תִּשְׁחַק־לָמוֹ, תִּלְעַג לְכָל־גּוֹיִם:
י עֲזוּ, אֱלֹהֵי אֲשֻׁמְרָה, כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבֵי:
- יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יִקְדְּמֵנִי, אֱלֹהִים יִרְאוּנִי בְּשַׁרְרֵי:
- יב אֶל־תִּתְּרַגְּם, פֶּן־יִשְׁפְּחוּ עִמּוֹ, הִנִּיעֵמוּ בְּחִילְךָ
וְהוֹרִידֵמוּ, מִגִּגְנוֹ אֲדֹנָי:

יג חטאת־פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֵאוֹנָם, וּמֵאֵלֶּה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ:

יד פִּלֵּה בְּחִמָּה, פִּלֵּה וְאִינְמוֹ, וַיִּדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים מִשָּׁל בְּיַעֲקֹב, לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה:

טו וַיֵּשְׁבוּ לְעֶרְב, יַהֲמוּ כַּכֶּלֶב, וַיִּסּוּכְבוּ עִיר:

טז הִמָּה יִנְיַעוֹן לְאָכֵל, אִם־לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיִנוּ:

יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲגוּדָה, וְאֲרַגֵּן לְבַקֵּר חֲסִדָּךְ, כִּי־הָיִיתָ מִשְׁגָּב לִי, וּמִגּוֹם כִּי־צַר־לִי:

יח עֲזֵי אֱלֹהִים אֲזַמְרָה, כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגָּבֵי אֱלֹהֵי חֲסִדֵי:

עו

א לְמִנְצַחַת עַל־יְדוּתוֹן לְאַסַּף מִזְמוֹר:

ב קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְאַצְעֻקָה, קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי:

ג כִּי־זָמַרְתִּי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי, יְדֵי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאֲנֶה הַנְּחָם גַּפְשִׁי:

ד אֲזַכְרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה, אֲשִׁיחָה, וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה:

ה אַחֲזֵת שְׁמֵרוֹת עֵינַי, גַּפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר:

- ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים:
- ז אֲזַכֶּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה, עִם-לִבִּי אֲשִׁיחָה, וַיַּחַפֵּשׁ
רוּחִי:
- ח הֲלֵעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי, וְלֹא-יִסִּיף לְרַצוֹת עוֹד:
- ט הָאֶפֶס לְנִצַּח חֲסֵדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר:
- י הַשִּׁכַּח חַנּוּת אֵל, אִם-קִפְּץ בָּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה:
- יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא, שָׁנוֹת יָמִין עֲלִיּוֹן:
- יב אֲזַכּוֹר מֵעַלְלִי-יָהּ, כִּי אֲזַכֶּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאֲךָ:
- יג וַהֲגִיתִי בְּכָל-פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
- יד אֱלֹהִים בִּקְדוֹשׁ דְּרָכֶךָ, מִי-אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים:
- טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא, הוֹדַעַת בְּעַמִּים עֲנֹךְ:
- טז גְּאֻלַּת בְּזוּרֵעַ עַמּוֹךְ, בְּנִי-יַעֲקֹב וַיֹּסֵף סֵלָה:
- יז רָאוּךְ מַיִם אֱלֹהִים, רָאוּךְ מַיִם, יַחִילוּ, אֵף יִרְגְּזוּ
תְּהוֹמוֹת:
- יח זָרְמוּ מַיִם עֲבוֹת, קוֹל נָתְנוּ שְׁחָקִים, אֵף-חֲצֻצְיָךְ
יְתַהֲלְכוּ:
- יט קוֹל רַעֲמֶךָ בַּגְּלָגַל, הָאִירוּ בְּרָקִים תִּבֵּל, רָגְזָה
וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ:

ב בַּיָּמִים דְּרַפְקָא וְשִׁבְלֵךְ בְּמִים רַבִּים, וְעִקְבוֹתֶיךָ לֹא
נָדְעוּ:

כא נַחֲתָה כְּצֵאן עַמֶּךָ, בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ

א תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים, אֲדֹנָי, מֵעוֹן אֶתָּה
הָיִיתָ לָנוּ בָּדָר וְדָר:

ב בְּמָטְרָם הָרִים יִלְדוּ, וְתַחֲוִלֵּל אֶרֶץ וְתַבֵּל, וּמַעֲוֹלָם
עַד־עוֹלָם, אֶתָּה אֵל:

ג תָּשָׁב אֲנוֹשׁ עַד־דִּפְא, וְתֹאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם:

ד כִּי אָלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר,
וְאִשְׁמוֹרָה בְּלִילָה:

ה זְרַמְתֶּם, שָׁנָה יְהִי, בְּבִקְרָא כְּחֶצִיר יַחֲלֶף:

ו בְּבִקְרָא יִצִּיץ וְחֲלֶף, לְעֶרֶב יְמוֹלֵל וַיִּבֶשׁ:

ז כִּי־כִלְיֵנוּ בְּאִפְךָ, וּבְחֻמְתְּךָ נִבְהָלְנוּ:

ח שִׁתָּה עֹזְנֵתֵינוּ לְנִגְדֶךָ, עַל־מַנּוֹ, לְמֵאוֹר פְּנוּךְ:

ט כִּי כָל־יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ, כִּלְיֵנוּ שְׁגִינוּ כְּמוֹ־הֶגְהָה:

יִמִּי־שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרוֹת
שְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְרַחֲבֵם עִמָּל וְאָוֶן, פִּיגְוֵ חֵישׁ
וּנְעָפָה:

- יא מִי־יֹדַע עַוֹ אַפָּד, וּכִירְאֲתָד עֲבֵרְתָד:
יב לְמִנּוֹת יָמֵינוּ בֵּן הַיּוֹדַע, וְנָבִיא לְבַב חֲכָמָה:
יג שׁוֹבָה יְהוָה עַד־מָתִי, וְהַנְּחַם עַל עֲבֵרְיָד:
יד שְׁבַעְנוּ בַּבֶּקֶר חֲסֵדְיָד, וּנְרַנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל־יָמֵינוּ:
טו שְׁמַחְנוּ בַּיּוֹם עֲנִיתָנוּ, שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה:
טז יִרְאֶה אֶל־עֲבֵרְיָד פְּעֵלְיָד, וְהַדְרִיךְ עַל־בְּנֵיהֶם:
יז וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ פּוֹנְנָה
עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ פּוֹנְנָהוּ:

קה

- א הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְּשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו:
ב שִׁיר־לוֹ זִמְר־לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל גַּפְלֹאוֹתָיו:
ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ, יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה:
ד דַּרְשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ, בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תִּמְדוּ:
ה זְכְרוּ גַּפְלֹאוֹתָיו, אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְּתוֹ וּמִשְׁפְּטֵי־פְּיוֹ:

רפ	תקוּן	קה	הַכְּלָלִי
ו	זַרַע אַבְרָהָם עֲבָדוֹ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו:		
ז	הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל־הָאָרֶץ מְשַׁפְּטוֹ:		
ח	זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דְּבַר צְוָה, לְאַלְף דּוֹר:		
ט	אֲשֶׁר פָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:		
י	וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֵק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:		
יא	לֵאמֹר, לְךָ אֶתֵּן אֶת־אֶרֶץ־כְּנָעַן, חֻבַּל נַחֲלַתְכֶם:		
יב	בְּהִיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהֶ:		
יג	וַיִּתְּהֶלְכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אֲחֵר:		
יד	לֹא־הִנִּיחַ אָדָם לְעַשְׂקֶם, וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:		
טו	אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי, וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ:		
טז	וַיִּקְרָא רָעַב עַל־הָאָרֶץ, כָּל מִטְהַ־לֶּחֶם, שָׁבַר:		
יז	שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לְעַבְדֵי גַמְכָר יוֹסֵף:		
יח	עָנוּ בְּכָבֵד רְגֵלוֹ, בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ:		
יט	עַד־עַתָּה בֹּא דְבַרוּ, אִמְרַת יְהוָה צְרַפְתָּהּ:		
כ	שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ, מִשָּׁל עַמּוּם וַיִּפְתַּחְהּ:		
כא	שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל־קַנְיָנוֹ:		
כב	לְאִסּוּר שָׂרְיוֹ בְּנִפְשׁוֹ, וּזְקַנְיוֹ יַחֲפֵם:		
כג	וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ־חַם:		

- כד וַיִּפֹּר אֶת־עֲמוּ מְאֹד, וַיַּעֲצִמְהוּ מִצָּרָיו:
- כה הַפֶּךְ לָבֶם לְשָׁנָא עֲמוּ לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו:
- כו שְׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו, אֲהַרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ:
- כז שְׁמוֹנ־כָּם דְּבָרֵי אֲתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם:
- כח שְׁלַח חֲשָׁד וַיַּחֲשֹׁד, וְלֹא־מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ:
- כט הַפֶּךְ אֶת־מִימִיָּהֶם לְדָם, וַיִּמַּת אֶת דִּגְתָּם:
- ל שְׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרֻדָּעִים, בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם:
- לא אָמַר, וַיָּבֵא עָרֵב, בָּנִים, בְּכָל גְּבוּלָם:
- לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד, אִשׁ לְהַכּוֹת בְּאֲרָצָם:
- לג וַיִּדְ גַּפְנָם וּתְאֲנָתָם, וַיִּשְׁפֹּר עֵץ גְּבוּלָם:
- לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה, וַיִּלַּק, וַאֲיִן מִסְפָּר:
- לה וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם, וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
- לו וַיִּדְ כָּל־בְּכוֹר בְּאֲרָצָם, רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם:
- לז וַיִּוצִיֵּאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
- לח שְׂמַח מִצָּרִים בְּצִאתָם, כִּי־נִפֵּל פֶּחָדָם עֲלֵיהֶם:
- לט פָּרַשׁ עֵינָיו לְמִסְדָּה, וַאֲשׁ לְהֹאִיר לַיְלָה:
- מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם:
- מא פָּתַח צוּר, וַיִּזּוּכּוּ מַיִם, הִלְכּוּ בְּצִיּוֹת נְהָר:

רפב

תקונ

קלז

הקללי

מב פִּי־זָכַר אֶת־דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת־אֲבָרָהֶם עֲבָדָיו:

מג וַיֹּצֵא עִמּוֹ בְּשֵׁשׁוֹן, בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו:

מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרֻצּוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ:

מה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו, וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ, הַלְלוּיָהּ:

קלז

א על־יְנֵהוּרֹת כָּבֵל שֵׁם יִשְׁכְּנוּ, גַּם־פָּכִינוּ בְּזָכְרֵנוּ
אֶת־צִיּוֹן:

ב על עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תָּלִינוּ כַּנּוֹרוֹתֵינוּ:

ג כִּי שֵׁם, שְׂאֵלוֹנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבַר־יִשְׁרָיִךְ, וְתוֹלְלֵינוּ
שְׂמֻחָהּ, שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן:

ד אִיךְ נִשְׁרֵי אֶת־יִשְׁרָיִהוּ, על אֲדַמַּת נֶכֶר:

ה אִם־אֲשַׁפְּחֵךְ יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁפַּח יְמִינִי:

ו תִּדְבֵק לְשׁוֹנֵי לַחֲפֵי, אִם־לֹא אֲזַכְּרֶכֶּי, אִם־לֹא
אֲעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם על רֹאשׁ שְׂמֻחָתִי:

ז זָכַר יְהוָה לְבַנֵּי אֲדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם, הָאוֹמְרִים
עָרוֹ עָרוֹ עַד הַיּוֹם בָּהּ:

ח בַּת־כַּבֵּל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁר־י שֵׁשׁ־שָׁלֹם־לָךְ אֶת־גְּמוּלָךְ
שֶׁגִּמְלַתְּ לָנוּ:

ט אֲשֶׁר־י שְׂיֵאֱחֹז וְנִפֵּץ אֶת־עַלְלֶיךָ אֶל הַפֶּלַע:

קנ

א הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ־אֵל, בְּקֹדֶשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקיעַ עֲזוֹ:

ב הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו, הַלְלוּהוּ בְּרַב גְּדָלוֹ:

ג הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וְכִנּוֹר:

ד הַלְלוּהוּ בְּתוֹף וּמְחֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִגְב:

ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שִׁמְעַ, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה:

ו כָּל הַנְּשָׁמָה, תְּהַלֵּל יְהוָה, הַלְלוּיָהּ:

אֲחֵר הַקְּרִיאָה יֹאמַר פְּסוּקִים אֵלָיו:

כִּי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל, בְּשׁוֹב יְהוָה שָׁבוֹת עִמּוֹ, וַיִּגַּל

יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל: וְתִשׁוּעַת צְדִיקִים מִיְהוָה, מְעוֹזָם

בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲזֹרֵם יְהוָה וַיַּפְלִטֵם, וַיַּפְלִטֵם מִרְשָׁעִים

וַיּוֹשִׁיעֵם, כִּי חָסוּ בּוֹ:

זאת התפלה מצאנו באמתחת הכתבים
והיא מעט הפמות ורב האיכות:

רבונו של עולם, עלת העלות וסבת כל הסבות, אנת
לעלא לעלא מן בלא, ולית לעלא מנה, דלית
מחשבה תפיסא בד כלל, ולך דמיה תהלה, ומרומם על
כל ברכה ותהלה. אותך אדרש אותך אבקש, שתחתך
חתירה דרך פבושה מאתך, דרך כל העולמות, עד
ההשתלשלות שלי במקום שאני עומד, כפי אשר נגלה
לך ידע תעלמות, ובדרך ונתיב הזה תאיר עלי אורך,
להחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת, כפי רצונך
באמת, כפי רצון מבחר הכרואים, לבלי לחשב במחשבותי
שום מחשבת חוץ, ושום מחשבה ובלבול שהוא נגד
רצונך, רק לדבק במחשבות זכות צחות וקדושות
בעבודתך באמת בהשגתך ובתורתך. הט לבי אל עדותך,
ותן לי לב טהור לעבדך באמת. וממצלות ים תוציאני
לאור גדול [חיש] קל מהרה, תשועת יהוה כהרף עין,
לאור באור החיים כל ימי היותי על פני האדמה. ואזכה
לחדש געורי הימים שעברו בחשך, להחזירם אל הקדשה,
ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי בלא חטא. ואזכה
לחיות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו, פלו אמר פבוד, אמן
נצח סלה ועד:

מכתב נדיר שהרה"ג ר' משה פינשטיין זצ"ל
כתב ונתן לר' ישראל דב אודסר זצ"ל:

לכבוד אחינו בני ישראל, בברכת שלום וברכה
באתי להמליץ בזה על הגאון ר' ישראל דב
אודסר שליט"א, שבא לכאן (ארצות הברית)
מארצנו הקדושה, ופגשתי עימו לפני חג הפסח,
וראיתי פתק סודי שיש לו, דבר נפלא מאוד.

הוא איש חשוב מאוד, ויש לו ידיעות בחכמת
הקבלה, וכדאי לכבדו בכבוד הראוי, ולתומכו
כפי שאפשר.

בפרט, ברצונו להדפיס מספרי האדמו"ר רבנו
נחמן מברסלב זצ"ל

וכל אלו שיעזרו, יתברכו בכל הברכות
ועל זה באתי על החתום לכבוד התורה

אשר פינשטיין

משה פינשטיין

דיבורים מר' ישראל בער אודסר זצ"ל

ארץ ישראל

מצרים, היה הממשלה הכי חזקה בעולם, מי יכול ללחום כנגד מצרים? אבל השם יתברך נתן להם מכות גדולות, והוציאנו ממצרים. וכן בכל דור ודור הם עושים מה שעושים, אבל השם יתברך עושה את שלו...

כן, הווי, הווי, מי יכול לספר ולתאר מה שסבלתי? (בגלל שהתקרב לרבי נחמן) אבל רואים אנחנו מתקיימים, והם, והם נופלים... ווייפלו, יפלו, לא ברגע, אבל יש חשבון, לא הפקר! עכשיו הזמן של הגאולה, צריך להתגלות אורות גדולות.

(שואלים את סבא: אם משתמשים בכח?)

לא, אבל זה לא דרכינו! דרכינו הוא לסבול ולסבול, ולסבול, אבל אחר כך נעשה מה שנעשה, לא הפקר.

אנחנו מספרים בכל יום הנסים והנפלאות שעשה השם יתברך במצרים ולגויים, שהוציאנו ממצרים, ונתן לנו את ארץ ישראל, ונתן לנו התורה. מה? לא הפקר! יהיה נעשה נסים ונפלאות גדולות, כן. וזה בעוונותינו, אנחנו גרמנו את כל זה בעוונותינו, אנחנו גרמנו כל זה, אבל השם יתברך מרחם עלינו, כמו שהצילנו על הים וממצרים.

עכשיו אנחנו רואים פלאי פלאות כאלה, פתאום יש לנו ארץ ישראל. ירושלים שלנו, בית המקדש שלנו. הגויים יפלו ולא יקומו, יפלו לנצח נצחים.